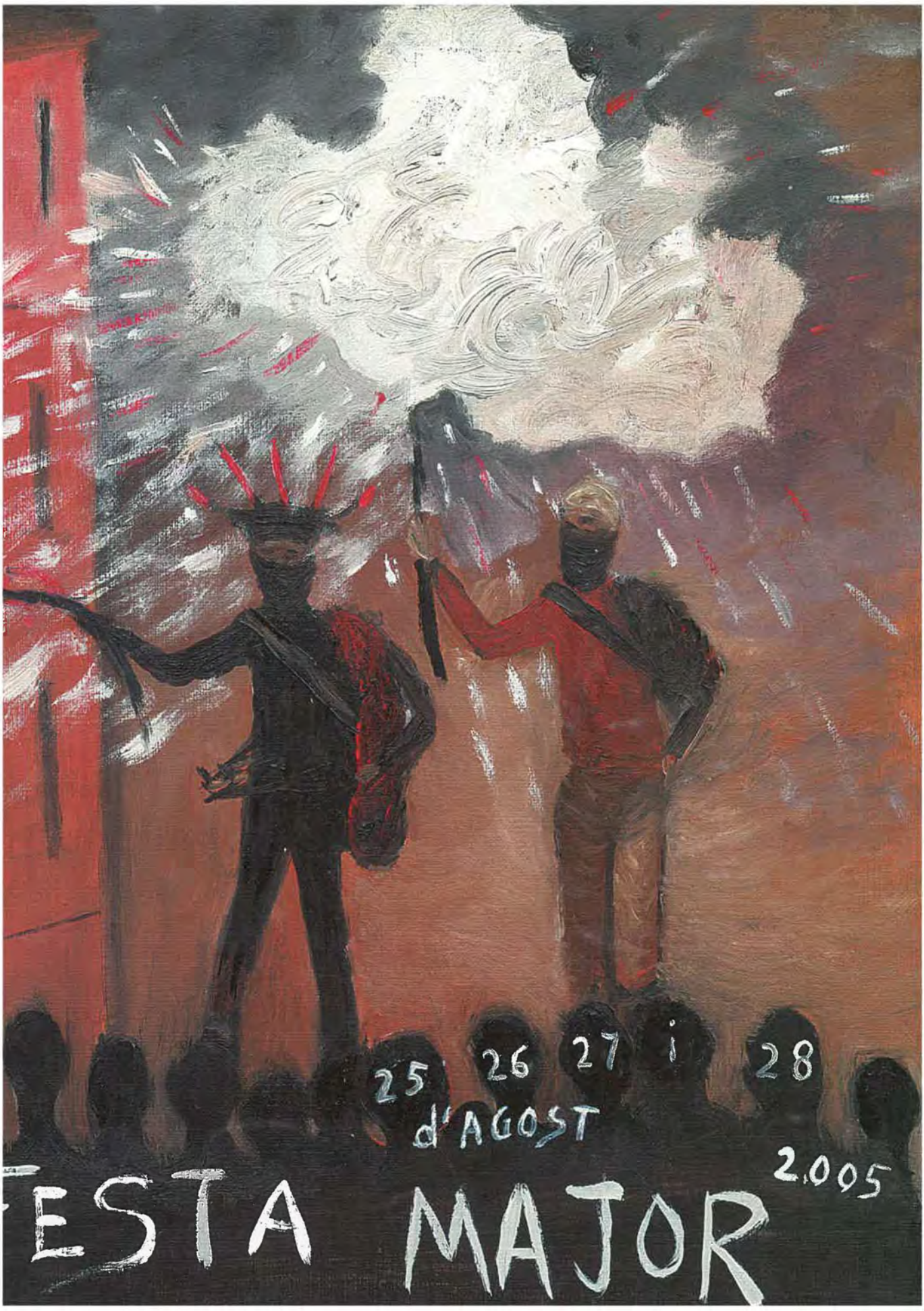
25 26 27 i 28
d'AGOST
FESTA MAJOR
2.005

Posa't Sant Hilari a la butxaca!

LA TEVA TARGETA DE CRÈDIT/DÈBIT AMB DENOMINACIÓ D'ORIGEN PER OPERAR ARREU DEL MÓN

C/ J. Ximeno, 6 - Tel. 972 868 023 / 972 868 487 - Fax 972 869 683

Vilar Rural ****
de Sant Hilari Sacalm
SERHS NATURA HOTELS

Recuperacions
Marcel Navarro i Fills, S.L.

MASÓ PASTISSER

FINQUES
molins
reixach
Gràcies per la bona acollida!
Bona Festa Major!!
972 86 81 15
SANT HILARI SACALM

Programa de la Festa Major de Sant Hilari Sacalm 2005

Editat per les àrees de Cultura i Festes de l'Ajuntament de Sant Hilari.

La portada és de Núria Ripoll, guanyadora del Concurs d'il·lustració per a la portada del Programa 2005. El veredicte es donà el 19 de juliol i el jurat era format per: Josep Nogué, Josep M. Xandri i Ferran Tordera.

El programa l'ha coordinat Àngel Serradesanferm i Valls.

De les fotografies antigues, se n'indica la procedència o són de l'arxiu A.S.V. Les fotos de fons són de Salvador Bosch.

El dipòsit legal és: GI 612-05

L'Ajuntament ha convidat a participar totes les diferents entitats del poble i ha procurat publicar tots els escrits que han arribat.

L'Ajuntament no comparteix, necessàriament, l'opinió dels col·laboradors en aquesta publicació.

És prohibida la reproducció total o parcial dels escrits i fotografies d'aquesta publicació sense el permís per escrit dels autors dels articles i de les fotos.

S'ha acabat d'imprimir el dia 12 d'agost de 2005 a Embalatges Salvador de Sant Hilari i s'ha editat amb la col·laboració de la Diputació de Girona.

nt
la
Font Vella
Fo
Ve

Salutació de l'alcalde

El programa de la Festa Major és un vincle d'unió entre tots els hilariencs. És un anuari magnífic que ens acosta a casa un resum de la feina que al llarg de tot l'any fan totes i cadascuna de les entitats que formen el teixit associatiu del nostre poble. És, també, el vehicle que ens permet donar una passejada pel passat, pel present i pel futur de la nostra vila. És, en definitiva, una publicació que, any rere any, recull la història actual de Sant Hilari sense oblidar les referències, tant escrites com gràfiques, a temps passats. No hi ha dubte que, qui conserva els programes de Festa Major des dels seus inicis, té a la seves mans una part molt important de la història del nostre poble.

Com a alcalde, em complau també poder adreçar-me a vosaltres a través del programa per desitjar-vos, en nom propi i en el de la corporació, que passeu una molt bona festa i per reiterar-vos que a l'Ajuntament ens teniu a la vostra disposició. Perquè tots plegats treballem per aconseguir el millor futur per a Sant Hilari.

Enguany, el programa de Festa Major ve acompanyat d'un DVD amb un recull d'imatges del nostre municipi que espero que us agradi i us sigui d'utilitat per conèixer i per donar a conèixer encara més el nostre poble.

Aconseguir que Sant Hilari sigui encara més conegut ha estat i és una de les fites que com a Ajuntament ens hem proposat. Si fem un balanç a escala municipal, podem observar que la recuperació turística és un fet innegable: les estadístiques d'arribada de gent al nostre municipi augmenten any rere any. Cal, però, seguir treballant, ja que el camí encara és llarg i queda molta feina per fer. Amb l'adquisició de la finca de les Germanes Concepcionistes, podrem portar a terme un projecte ambiciós i de grans perspectives de futur: la recuperació de la tradició de Sant Hilari com a municipi amb balneari.

Aquesta actuació és una més de les que duem a terme des de l'Ajuntament, per la responsabilitat que ens correspon, però el poble creix més i es fa més fort gràcies a la participació de la seva gent. Perquè Sant Hilari és un poble viu, actiu, que fem i hem de fer entre tots. Setmana rere setmana, durant tot l'any, es desenvolupen activitats de caire ben divers. Totes són importants, sens dubte. De les que ja s'han fet, deixeu-me destacar el festival de solidaritat amb el Congo, amb actuacions totalment desinteressades dels nostres convilatans i d'altres artistes de pobles veïns, amb la finalitat de fer arribar una mica de benestar a una zona necessitada del nostre planeta. Amb iniciatives com aquesta es demostra el valor humà d'un poble i de la seva gent. Parlant de calidesa humana, vull destacar també el retrobament amb el poble de Zagrilla després de tres anys. La rebuda i l'afecte que ens van dispensar novament són coses que mai no les podrem oblidar.

L'Any Busquets i Punset, amb un reguitzell d'actes per recordar aquest hilarienc il·lustre, i l'Any Jaumet, amb actes diversos i amb l'edició d'un llibre dedicat al personatge, a càrrec de d'Àngel Serradesanferm i Salvador Bosch, són altres dels esdeveniments que cal tenir presents. Així com el 75è aniversari dels nostres gegants, uns personatges que han fet gaudir grans i petits durant diverses generacions i que seran, sens dubte, uns dels protagonistes de la Festa Major d'aquest any.

No vull acabar sense donar les gràcies a la Comissió de Festes, per la seva tasca imaginativa i entusiasta en l'organització d'una Festa Major d'allò més engrescadora. El seu objectiu principal és aconseguir que sigui la Festa de tots. Per això, una vegada més, tots som convidats a participar-hi i a gaudir-ne perquè ara, malgrat puguem tenir algun que altre maldecap, és temps de Festa.

Que la nostra Festa gran sigui un esclat d'alegria, de gatzara, de música i, sobretot, de germanor i de bon humor.

Molt bona Festa Major!

El vostre alcalde,
Robert Fauria i Danés

Mn. Antoni Pladevall fent el pregó de la festa, acompanyat dels membres del consistori

Pregó i imatges DE LA FESTA MAJOR 2004

Gresca per als petits.

El carro del mam.

Els Guillables preparant els estris.

Baixada de carretons.

Els gegants a la plaça.

Guanyadors del concurs de fotografies per a la portada del programa de festes: J. Juvanteny, C. Bonfill i J. Saurina.

El campanar presideix la festa.

Cursa d'ases.

Trobada amb famílies de Zagrilla

Xarangues a la Placeta.

Pregó

Vista de Villavècchia, Joanhuix i St. Miquel de les Formigues.

Senyores, senyors, amics.

"Sant Hilari és un poble on ningú s'hi troba foraster". Aquest era el títol o capçalera d'un article o editorial d'un número del mes d'agost de 1908 de ***l'Estiuada***, el periòdic setmanal dels mesos d'estiu que es va publicar i que sortia cada divendres entre el 1908 i el 1914.

L'anònim autor de l'escrit venia a dir que, qui ha gaudit una vegada del tracte de la gent de Sant Hilari, ha begut de les seves aigües i s'ha sadollat de la bellesa del seu entorn, s'hi troba ben acollit i com a casa i per això sempre li queden ganes de tornar. D'aquí en va néixer la dita que "A Sant Hilari, qui hi ve un cop vol tornar-hi".

En realitat això és el que em va passar a mi fa més de quaranta anys. Era per l'estiu del 1958 quan, a causa d'un còlic nefrític o de "pedretes al ronyó", una ganga que em va crucificar durant una bona tongada de la meva vida, els meus superiors eclesiàstics em varen destinar un estiu a Sant Hilari per fer la cura d'aigües. El meu destí no fou a la rectoria o a una fonda o residència normal, sinó al Casal de Villavècchia, sota del coll de Llevanyes i al peu de la muntanya de Solterra o de Sant Miquel de les Formigues.

Allò que en principi em semblava mig confinament o exili, car només havia estat al poble una vegada de pas essent seminarista, camí de la Mare de Déu del Coll, es va convertir en una autèntica addicció.

Durant divuit anys, quan era professor del seminari de Vic, vaig retornar al cor de les Guilleries, a la gàbia daurada de Villavècchia, a l'indret on un dia de final d'agost del 1897, el poeta Jacint Verdaguer i el bisbe Josep Morgades, hoste del Casal, feren les paus. Aquestes estades estiuenques em permeteren conèixer a fons i estimar el poble i el terme de Sant Hilari. Sense cap pretensió, només a tall de simple constatació, puc dir que he resseguit pràcticament tots els racons del terme, he begut aigua de totes les fonts que he trobat en els meus recorreguts i he visitat la majoria de les masies. Més tard, quan la feina i les ocupacions m'han impedit residir temporades llargues al terme, hi he retornat sovint a passar un o alguns dies a casa d'amics. I fins fa poc, no he deixat d'assistir a la gran festa i processó del Divendres Sant, que tant de nom ha donat a la població i tan arrelada teniu al cor tots els santhilariencs.

Com saben els que em coneixen, la meva dèria i la meva passió, després de la de capellà o íntimament lligades una i l'altra, és la de la història. Sempre he cregut que no es podia conèixer bé un lloc si no se sabia què hi havia passat. Això em va fer llegir tot el que s'havia escrit sobre Sant Hilari, fer recerques en el seu arxiu parroquial, demanar coses o informacions a la gent dels masos, aleshores encara molt nombrosa, i així estudiar i relacionar un Josep Moragues que jo trobava actuant per Sant Hilari i la plana de Vic, amb el famós general antiborbònic que alguns s'empenyaven a fer néixer a Sort, del Pallars, i no al mas Moragues de Sant Hilari.

Així vaig saber que Sant Hilari existia ja com a terme ben organitzat els anys 919 i 921, és a dir, fa quasi mil cent anys, i que aleshores ja tenia en el seu terme el lloc de Santa Margarida de Vallors, que els primers senyors del terme foren Sala i el seu fill Isarn, i que el 984 ja havien aixecat el castell de Solterra. I, com és lògic, que molts segles abans uns hilariencs desconeguts havien fitat el seu territori amb la Pedra Llarga o menhir, sovint mogut de lloc per les exigències modernes.

Això no vol dir que se m'hagi parat el rellotge i que visqui enyorant el passat. Ben al contrari. M'agrada conèixer els temps passats per comparar-los amb els presents i constatar que mai els avantpassats havien estat tan bé com nosaltres, almenys en l'aspecte de comoditats i d'esperança de vida, encara que la gent es queixi i no sàpiga gaudir de l'avui per culpa d'una ambició sens mida.

Abans, la gent s'acontentava d'un tros de pa, sovint més negre que blanc, d'una arengada i d'un tupinet de vi calent per fer hores i hores de treball, i d'un simple burriquet, i més tard bicicleta, per desplaçar-se. Ara, volem els millors menjars i els millors restaurants i per anar a fer feines, infinitament menys pesades, volem un cotxe de la millor marca i velocitat.

En fi, no vull fer un sermó ni convertir-me en un moralista, però sí recordar que la coneixença del passat ens fa tocar més de peus a terra i apreciar millor el present, gaudir-ne i ésser menys ambiciosos.

Des del primer moment que vaig començar a trepitjar i resseguir el terme, la fita que més m'atreia i que he visitat, fins i tot amb clar de lluna, era el cim de Sant Miquel de les Formigues, amb la creu aixecada sobre els fonaments del mil·lenari castell de Solterra. I la font, algun temps simple biot, que més apreciava era la font Gordial, a mig camí del cim. Una altra cosa que molt em plaïa era resseguir cases de pagès i parlar amb la seva gent.

Era tan instructiu parlar amb en Pepis o la Glòria de Joanhuix, amb l'Isidre o en Fernando de Villavècchia, en Quimet de l'Atalaia, els de la Riba d'Amunt, dels Gòmits, de Fontborrell, del Crous, de Plansalou, etc. Era gent oberta i que sabia moltes coses; ara, si ens acostem a molts d'aquests masos, només hi trobarem verdisses i sargantanes o, en el pitjor dels cassos, un pilot de pedres caigudes.

Fa cinquanta anys que eren comptades les cases tancades: la gent de pagès donava vida a qualsevol racó del terme i els llenyataires i rodellaires

Torre de Villavecchia. Obra de l'arquitecte E. Sagnier de final del s. XIX.

a moltes perxades. Ara, passejar-se pel terme fa mitja basarda per la seva solitud.

Recordo que el primer treball que vaig escriure sobre les Guilleries, en castellà com aleshores ens obligaven, fou sobre la parròquia de Santa Margarida de Vallors, que es va publicar al número 26 de la revista *AUSA* de Vic, l'any 1958. En ell hi constatava que el terme parroquial de Santa Margarida, una petita part del municipi de Sant Hilari, tenia encara 22 cases habitades amb uns 125 habitants, 8 de tancades i 3 en ruïnes. Ara, crec que amb una sola mà podria comptar totes les cases habitades d'aquella parròquia i encara em sobrarien dits.

El mateix podríem dir dels sectors de Mansolí i de Querós i pràcticament de tot el terme de Sant Hilari.

A tall de simple curiositat, per reblar aquest fenomen del despoblament rural, tinc anotat que l'any 1930 Sant Hilari tenia en conjunt 2.795 habitants dels quals 1.555 vivien a pagès i 1.240 al poble, o sigui que a pagès hi havia 315 persones més que al poble. Val a dir que els barris del Serrat i del Petrinxo i el carrer de l'Hospital es consideraven de pagès perquè estaven separats del poble.

La zona de la Miranda.

Pregó

Ara que Sant Hilari ronda els 5.600 habitants, quants viuen a pagès? Un centenar? Potser, menys i tot.

La font Vella.

Del meu record, se celebraven festes majors a Sant Hilari, a Santa Margarida i a Mansolí, però de les que tinc un record més viu és de les festes majors del Pla de les Arenes i de Joanhuix. Per la primera es feia un envelat o tancat amb ginestes, falgueres i altres branques, en un petit racó a l'esquerra de la carretera, a la Casilla, prop del castell de Mascarbó. La de Villavècchia, prop del punt on el camí de Joanhuix se separa del camí de la torre... Ara, tot és pura història, però val la pena recordar-ho.

Els bons pagesos, amb quatre músics feien les seves ballades i s'acontentaven amb un bon trago i coca en la parada que es muntava al costat dels rústecs envelats, i no dubto que gaudien, tant o més, que els que avui dia fan tota mena de contorsions davant del conjunt més acreditat o d'una atordidora música de màquina.

No és la meva intenció parlar aquí només d'històries ni despertar nostàlgies o fer comparacions; simplement, els que ja comencem a tenir problemes per pentinar-nos, hem vist canviar tant les coses i amb tanta rapidesa, que a vegades ens costa pair-ho. D'aquell cotxe amb ratlles vermelles d'en Fauria, que esbufegava per la pujada de Collsesplanes i havia de fer una llarga parada a la Casilla, fins als moderns autocars i cotxes, que passen brunzents per l'Eix o els grans camions que apaguen la set de mig país amb les aigües de Sant Hilari, hi ha hagut un canvi tan gran, que amb mig segle hem conegut o avançat més que durant moltes centúries d'abans. El que falta és que ho païm bé i que no prenguem mal.

Deixem-nos, però, d'històries i anem al gra. Avui he estat convidat per desitjar-vos una bona Festa Major i per convidar-vos que en gaudiu amb plenitud.

La vostra Festa Major, tal com se celebra avui dia, és una festa nova o jove si la comparem amb tot l'enfilall de segles que, com hem insinuat, conformen el vostre passat. Té a tot estirar un centenar d'anys d'història.

En el seu origen, les Festes Majors se celebraven la diada del sant patró de la parròquia. A Sant Hilari la festa queia en mal dia, o en mal temps, el 13 de gener, aquell dia es feia una important fira, o la **Fira**, seguida del **Firot** el diumenge següent. A l'església se celebrava amb funcions religioses el 13 i 14 de gener, en aquest segon dia recordant els difunts, i amb un àpat o trobada casolana, a la qual sovint s'hi afegien ballades en locals tancats, a causa del fred, cosa que el diumenge següent blasmava el rector, pels "perills" que hi veia per la moral.

De molt antic, però, es va prendre el costum de celebrar una segona Festa Major, que aviat va esdevenir la primera, el dia de Sant Joan, el 24 de juny. N'ignoro la causa, perquè sant Joan mai no va tenir un culte especial a la parròquia, però aquest dia es feia el canvi de majorals o administradors de les confraries i d'altra banda era costum antiquíssim, d'abans del cristianisme, de celebrar el solstici d'estiu, que és aquest dia.

Per això a la vetllada, el jovent plantava una parcellera, un plançó de faig o pollancre, pelat de baix i amb brancatge al cim, al mig de la plaça el qual s'envoltava per baix de bardissar o altres coses seques que cremessin bé. La parcellera s'encenia la vigília de Sant Joan, tal com es feia per Sant Isidre, i el jovent intentava enfilar-se al tronc desafiant el foc.

L'endemà, el dia del sant, els majorals i les majorales feien un ball a la plaça, seguit d'altres ballades populars al mateix lloc i a la tarda els pabordes o majorals del Roser ballaven el ball del ciri. La festa va anar prenent més embranca des de la fi del segle XIX i s'hi afegiren balls de gegants i capgrossos, que encara es continuen, i altres ballades populars que anaren substituint les primeres de caire més religiós.

Paisatges de Sant Hilari

Entrat el segle XX, veient que la festa prenia més volada i que hi participava molta gent forana o els primers estiuejants, es va cercar una nova data i es va escollir el 29 d'agost, festa de la Degollació de Sant Joan. La festa del 24 de juny és la de la Nativitat de Sant Joan, i la del 29 la festa del martiri del mateix sant, així el canvi fou ben acceptat per la clerecia i per tothom.

Vet aquí, doncs, l'origen de la festa actual, que en realitat es va traslladar perquè hi participés més nombre de gent, en concret els estiuejants, que aleshores centraven la vida dels estius a Sant Hilari, car en aquelles dates és quan hi havia més afluència de gent forastera o d'estiueig.

La clerecia, que havia vist amb bons ulls el canvi de festa, per la raó indicada, va solemnitzar-la amb una missa o ofici amb sermó i reunió de capellans del poble i veïns i els estiuejants també ho varen acceptar molt contents. Es convertí en un costum que ells celebressin actes propis i un ball de gala i tot el que recollien ho donaven per ajudar la gent necessitada de la població, força abundant en aquells temps.

Ara, això ens sona a cosa folklòrica o música celestial, perquè l'estiueig és un tema residual, però abans no era així. Els estiuejants representaven molt per a la població perquè donaven feina a molta gent i aportaven força ingressos. Un bon any d'estiueig era com una bona collita; si feia mal temps o hi havia problemes i malestar polític i aquest minvava, era com un any de pedregada. La vila no tenia indústries ni massa llocs de treball, car la gent vivia majoritàriament del bosc (carbó, rodells...) i del camp, i l'estiueig donava feina, sobretot, a les dones i jovent i també a noies, a les fondes i hotels, que per això reclutaven gent, per fer de mainaderes i a homes per cuidar jardins i fer altres serveis. No oblidem que el terme de Sant Hilari l'any 1900 tenia 2.510 habitants dels que només 1.318 vivien al poble i fins als volts del 1960 la població no va passar dels 2.000 habitants, molts d'ells procedents de masies.

Perdoneu-me que de nou m'hagi tornat a embrancar en anys i dates, és fruit de la meva deformació professional. Això no obstant, val la pena recordar a vegades temps passats, per així poder estar més joiosos i contents de la realitat present. També val la pena pensar que el món continua donant voltes i que a vegades les coses, sempre amb nous matisos, es repeteixen i que les vaques grasses, per una malura o manca de pastures, es poden aprimar i fins morir.

Però, ara no és el moment d'omplir-nos el cap de cabòries. Tanmateix, tot temps és bo per a reflexionar i fer les coses amb seny i mesura i evitar el malbaratar el que molts altres segurament necessiten.

No caiguem en el parany d'anar sempre adelerats i buscar coses noves. Gaudim de les que tenim i que Déu i la natura ens han donat: les amistats, el bon veïnatge o un entorn natural generós i esplendorós com el que envolta Sant Hilari. Per sobre de tot, siguem persones que abandonem tot egoisme i estimem un país que en l'aspecte social encara podem millorar molt, una Catalunya que amb l'esforç de tots, cada vegada sigui més rica, unida i solidària.

I, per ara, res més. A tots, BONA FESTA MAJOR

Mn. Antoni Pladevall i Font
26 d'agost del 2004

concurs LITERARI

XXIXÈ CONCURS LITERARI DE NARRACIÓ CURTA

CATEGORIES, NOMBRE DE PARTICIPANTS I OBRES GUANYADORES

CATEGORIA	EDAT	PARTICIPANTS	AUTOR	OBRA
A 1r premi	de 12 a 14 anys	39	NÚRIA NOGUÉ	***La neu***
B 1r premi	de 15 a 17 anys	29	MERITXELL SERRANO	***El desconegut***
C 1r premi	de 18 en endavant	37	JESÚS CASTILLÓN	***El joc***

TOTAL OBRES PRESENTADES: 105 PARTICIPANTS

EL JURAT ESTAVA FORMAT PER LES SEGÜENTS PERSONES:

JOAQUIM BAYÉ I FERRER
DOLORS GARCÍA I CORNELLÀ
RAMON GUITÓ
LLUÍS PUIGDEMONT I REVERTER

La neu

L'hivern envaeix el poble de fred, de vent i algunes vegades, de "neu". M'agrada la neu, és neta i fina, però freda. Sembla quelcom màgic que, en caure tan lentament, sense fer soroll, fa que sembli que el temps s'alenteixi, que no hi ha pressa. És un fet que em tranquil·litza, que m'amaina com l'aigua apaga el foc i que em relaxa com un gat esquerp sota una mà que l'acaricia. Podria passar-me hores mirant com cau la neu, però no hi ha temps!

Aquest any, al poble, ha nevat força. Va començar, de mica en mica i de tant en tant, sense deixar la seva marca blanca, fins que un diumenge a la tarda va començar a nevar i tots pensàvem que seria com les altres vegades; que no quedaria i ens deixaria sense l'alegria de l'endemà, de no haver d'anar a cole. Però no parava i s'anava fent fosc, al contrari que altres vegades jo no esperava que quedés i me'n vaig anar a dormir. L'endemà, una capa blanca cobria el poble, una capa d'uns 13 cm de gruix. Tot i ser a l'alba, quan no era encara del tot de dia, la neu reflectia la poca llum que arribava a les cases i enlluernava més que de costum. Era un paisatge especial i màgic que no podia deixar escapar i, de seguida, vaig vestir-me, em vaig posar un anorac i unes botes i vaig sortir a fer fotos.

Òbviament no hi havia classe, de seguida el poble es va omplir de gent que contemplava l'espectacle, o nens i nenes que el feien servir per bombardejar-se els uns als altres.

Al cap d'uns dies, la neu es convertia en gel i havies d'anar mirant el terra per no acabar de morros, o amb una cama trencada. Tot i la neu, la rutina seguia. I quan tornàvem a l'institut, jo continuava buscant amb la mirada, pels passadissos i quan sortíem de l'institut, a aquell noi del que fa un any que estic bojament enamorada, el nom del qual no diré. Intentava reconèixer, entre la multitud, els seus ulls blaus que em tenen el cor robat. No el conec gaire bé, hi he parlat poques vegades, però tothom que el coneix diu que és molt simpàtic i que té molts amics, cosa que ja diu molt. I la veritat és que estar tot el dia observant una persona, encara que sembli mentida, fa que coneguis millor la seva forma de ser. Us preguntareu què tenen en relació un noi i la neu. Doncs la veritat és que la neu és la que ens va unir, però ara veureu com.

Tornava a casa acompanyada de la Sara, cansada i desitjant que la setmana s'acabés, ens vam separar cadascuna cap a la direcció adequada. Anava de pressa pensant en les meves coses i no em vaig preocupar de mirar on posava el peu. Sense adonar-me'n, vaig posar-lo sobre una d'aquelles plaques de gel formades per la neu desfeta i més tard tornada a congelar. No m'hauria d'haver passat res si no hi hagués hagut gel o si hagués relliscat simplement, però, com ja he dit, estava terriblement cansada i en caure em vaig regirar el turmell. Sense saber-ho em vaig intentar aixecar i quan ho vaig fer em vaig adonar que no podia per l'intens mal que em feia.

Estranyament, com si fos una d'aquelles coses que només passen a les pel·lícules, al carrer no hi havia ningú i nevava. Jo no gosava cridar i, de sobte, vaig sentir una veu coneguda darrere meu que em deia amablement:

– Estàs bé?

Com si m'hagués sortit de l'ànima vaig dir:

– Nooo!

En girar-me per veure qui era el que em podia ajudar a aixecar-me, vaig veure que era ell, amb els seus ulls blaus que em miraven preocupats. Em va estendre la mà per ajudar-me. Jo, amb la mà tremolosa i la cara vermella com un tomàquet, li vaig agafar la mà i tot seguit em va estirar i amb molta dificultat em vaig aconseguir posar dreta.

Em va ajudar a caminar i em va portar a un banc que hi havia per allà. Llavors em va preguntar si a casa meva hi havia algú perquè em vinguessin a buscar. Vaig trucar i en acabar em va dir que s'esperaria fins que arribessin els meus pares. Al principi em vaig alegrar, perquè sempre havia tingut ganes d'estar una estona amb ell, però llavors, a l'hora de la veritat, no sabia què dir-li. M'havia quedat en blanc i, com sempre que em poso nerviosa, les mans em tremolaven, em feia mal la panxa, a part de la cama, i sentia que la sang em bullia com si de cop i volta hagués de fondre tota la neu que hi havia al voltant.

Però ell amb tota tranquil·litat i una mica preocupat per la situació, em va dir:

– Et fa molt mal?

Jo li vaig dir que sí:

– Sento com si se m'hagués assegut un hipopòtam a sobre del peu.

Ell va somriure i jo em vaig sentir més tranquil·la, llavors em vaig adonar que havia aconseguit dir quelcom amb sentit i sense que em tremolés la veu o m'entrebanqués cada dos per tres. Encara nevava, cosa que ho feia tot molt romàntic. Vaig mirar-lo un moment, ell somreia, els seus ulls semblaven dos fars que em guiaven en l'absoluta foscor i encegada pel moment i sense pensar en les conseqüències li vaig dir:

– Fa temps que t'ho volia dir.

Em va mirar encuriosit, segurament ja sabia de què parlava però vaig seguir:

– M'agrades molt.

Em va somriure però no era igual que els altres somriures que feia ell, era un somriure de llàstima.

– Em sap greu, però és que ja tinc nòvia i ara mateix no la canviaria per res del món.

Aleshores vaig adonar-me del que havia fet. El cor em va fer una estrebada i vaig abaixar el cap. Ara sí que no sabia què dir. Però ell va trencar aquell incòmode silenci:

– Saps què passa?

No vaig gosar girar el cap.

– No puc sortir amb algú que encara haig de conèixer, és molt difícil fer un primer pas, per trencar la barrera que separa l'amistat de l'amor i encara més si ni tan sols hi ha amistat. La meva nòvia i jo ens vam conèixer i de seguida ens vam fer amics, llavors va ser quan vam tenir prou confiança per dir-nos el que sentíem. Tot i així...

El vaig mirar fixament als ulls, no esperava cap canvi d'opinió, però no es mereixia que li girés la cara.

– Tanmateix, ningú ha dit que no puguem ser amics!

De cop i volta ja no em feia mal res, gairebé sentia que em podia aixecar i fer un salt d'alegria, les seves paraules havien estat la medicina perfecta.

– De debò que no et fa res ser el meu amic?

Ell va fer que no. Vaig sentir el clàxon del cotxe i la meva mare en va sortir de dins. Em va preguntar si estava bé, semblava molt preocupada.

– Ho sento, he anat tan de pressa com he pogut!

Es va girar cap a ell.

– Moltes gràcies per ajudar-la.

Vaig entrar al cotxe amb l'ajuda de la mare, mentre marxàvem em va fer adéu amb la mà.

La noia que hagi aconseguit conquerir el seu cor deu ser molt feliç! Em vaig guanyar un amic i un turmell esquinçat. Ara som molt bons amics, només amics, i no pretenc ser res més (tot i així els seus ulls sempre em tindran captivada).

Núria Nogué

El desconegut

Tot va començar aquella tarda de tardor. Jo estava contemplant, a través de la finestra, com les primeres fulles queien i es dipositaven unes sobre les altres al terra formant una catifa de colors. No sabia què fer i, a més a més, la televisió estava espatllada, i vaig decidir connectar-me a Internet i xatejar amb els meus amics. La mare no em deixa fer aquestes coses perquè diu que és molt perillós i sempre m'està advertint que, sobretot, no quedi amb ningú, perquè mai se sap del cert qui està a l'altre costat del cable. Però, sortosament, aquella tarda la mare havia acudit a una entrevista de feina i em va avisar que arribaria un xic tard. Així, doncs, vaig entrar al meu portal habitual i a la meva sala habitual cercant algun nom conegut, però no vaig trobar ningú i això em passa molt sovint perquè la gent constantment es canvia els *nicks*. De cop i volta, un noi amb un *nick* molt simpàtic em va saludar i jo vaig contestar. Al principi vaig pensar que era un pesat més, i que només volia quedar amb una noia jove per passar una bona estona, però aquell cop les coses no van marxar tal com jo m'esperava... Aquell desconegut va resultar ser una persona meravellosa. A partir d'aquell moment vam iniciar una relació d'amistat que va més enllà d'una simple relació de dos amics. Entre ell i jo vam establir un lligam molt fort, érem més que amics, ens ho explicàvem tot, les nostres preocupacions, alegries, tristeses, etc. Si he de ser sincera em vaig enamorar d'aquell xiquet tan simpàtic i tan agradable. Sabia com fer-me sentir feliç i despreocupada de tot allò que em rodejava. Amb les seves dolces paraules m'acaronava i em feia sentir protegida.

Cada tarda esperava ansiosa l'hora de connectar-me, sempre quedàvem a les set. Conversàvem hores i hores, fins que els nostres pares ens obligaven a acomiadar-nos. De seguida vaig oblidar els meus amics "de carn i ossos" i els vaig substituir per aquell desconegut de *nick* simpàtic, així és com l'anomenava. Jo per a ell era una dolça desconeguda. Les nostres converses es basaven en mantenir aquesta atmosfera d'anonimat, i d'aquesta manera ens sentíem més confortables quan havíem d'explicar-nos les nostres intimitats. Entre ell i jo existia com una mena de pacte implícit el qual consistia a explicar-nos les coses de la forma més sincera i pura. No existien secrets, no existien obstacles.

Per situar-vos una mica més us diré que ell era un noi de 17 anys, dos anys més gran que jo. Feia tres anys que tenia la seva residència a Madrid. Resulta que els seus pares es van divorciar feia tres anys i des de llavors va anar a viure amb el seu pare, perquè la seva mare no en volia saber res. Tampoc vaig insistir molt en indagar sobre el passat perquè a través dels seus escrits el notava trist cada vegada que parlava de la seva mare. De fet, ell tampoc no em preguntava massa sobre la meva família.

Més endavant vam decidir mútuament donar-nos les adreces electròniques i d'aquesta manera podíem enviar-nos *e-mails* més personals, més íntims. Era una manera d'estar sempre units.

Vam estar així durant mesos i mesos, però va arribar un dia que ens vam intercanviar els números de mòbil, per poder escoltar les nostres veus, aquelles veus desconegudes que tot i ser desconegudes no s'obliden mai perquè restaran intactes en els nostres cors.

La seva veu em feia posar la pell de gallina, recorria cada indret del meu cos fent-me sentir viva, era un món ple de sensacions. Tenia una veu dolça i atractiva, com si fos un locutor d'algun programa de ràdio.

Però no ens vam conformar ni amb les nostres adreces electròniques, ni amb les nostres veus... necessitàvem quelcom més l'un de l'altre, necessitàvem quedar, trobar-nos cara a cara i dir-nos tot allò que sentíem dins nostre. Com que ens va resultar molt difícil trobar un lloc entremig de Madrid i Barcelona, finalment ell va decidir que vindria a Barcelona aprofitant que el seu pare havia de fer un viatge de negocis a la meva ciutat. Vam quedar el dissabte, 13 de març, davant del Portal de l'Àngel, a les onze del matí. Per localitzar-nos, jo havia de portar una bufanda i un gorro vermell i ell portaria també una bufanda i un gorro vermell.

Recordo que estava molt nerviosa i ansiosa, també tenia por perquè no em deixava de preguntar si em trobaria maca, tenia por que es trenqués per sempre aquell encant del que jo tant depenia.

Dos dies abans, mentre estava esmorzant, abans d'anar cap a l'escola, estava mirant la televisió i la meva mare va canviar el canal. El que vaig veure va canviar la meva vida radicalment. Feia poques hores havia succeït un atemptat a Madrid, en una estació de tren. Es parlava d'una gran quantitat de morts, jo esgarrifada no vaig poder evitar pensar que potser el meu desconegut de *nick* simpàtic viatjava en aquell tren, i galtes avall van relliscar un munt de llàgrimes que es dipositaven en les comissures dels meus llavis, la respiració es va tallar, no podia recuperar l'alè, no podia treure'm aquell pensament del cap. Durant aquell dia no vaig poder fer ni un mos, havia perdut completament la gana.

Vaig intentar localitzar-lo al mòbil, però els meus intents van fracassar. Les hores es feien llargues i ja desitjava que fossin les set de la tarda per connectar-me i poder parlar amb ell, però aquella tarda tampoc no es va connectar, ni el dia següent. Semblava com si la terra se l'hagués empassat.

Van ser els pitjors dies de la meva vida, no sabia si el meu desconegut estava viu o no. Cada vegada més i més la incertesa enfosquia el meu cor, però jo intentava mantenir una petita escletxa de llum, una petita esperança i anhelava amb totes les meves forces que acudís a la nostra cita.

Per fi va arribar el dia tan desitjat i alhora tan temut. A dos quarts d'onze jo ja estava just al davant del Portal de l'Àngel, amb la meva bufanda i gorro vermells.

El passeig estava ple de gent. Cada vegada que veia algú que vestia una peça vermella el batec del meu cor s'accelerava i notava una sensació estranya dins el meu cos, però quan aquesta persona s'acostava i jo podia comprovar que no era ell m'enfonsava cada vegada més i més en una tristesa fosca.

Les onze, les dotze, la una, les dues,... el meu desconegut no va aparèixer. Davant del Portal de l'Àngel, tremolant com una fulla, vaig comprendre que no vindria mai i just en aquell instant el món em va caure a sobre. No podia retenir més el meu dolor i, enmig de la multitud, una gran tempesta de llàgrimes va esclatar.

D'ençà d'aleshores, sé que no el veuré mai més, sé que no escoltaré la seva veu ni tampoc en sabré res, però sé que ell estarà sempre al meu costat i jo al seu, sé amb tota certesa que els nostres cors sempre estaran junts perquè estan units per un munt de records plens d'amor i de passió que mai no oblidarem.

Meritxell Serrano

El joc

Entrem. Segueixi'm i no es perdi. Ens hem de mantenir units, dintre del laberint no podem separar-nos. Pot veure aquell revolt? Sí? Anem bé. Ja hem passat la primera desviació. A la dreta. Recte una estona i ara haurem d'anar cap a l'esquerra. És un laberint una mica enrevessat, però jo el guiaré. Com pot veure, no només té revolts, també va baixant per nivells. Ara bàsicament estem anant en zig-zag, però un zig-zag molt particular: cap a la dreta fins que s'acabi el tram, baixem de nivell i un salt a l'esquerra; de nou cap a la dreta fins als pròxims graons. Sempre trobem un graó cap amunt i un cap avall: hem d'agafar el que baixa. Si no ho fem així ens podem trobar un altre cop on érem a l'anterior nivell. De fet, podem anar pel laberint en totes direccions: amunt, avall, esquerra o dreta, però si no se segueix un ordre, el més probable és que un acabi perdut. Pensi que en un laberint les coses no sempre són el que semblen: poden haver-hi obertures ocultes que es confonen amb el fons, o camins que es desvien subtilment per a desorientar. Però no pateixi, que aquest me'l conec molt bé. Li diré una cosa: el laberint en el qual ens trobem amaga un secret i si no es coneix no es pot veure la sortida.

Ens hem d'afanyar: s'està fent tard. Però anem bé, no trigarem a arribar on jo volia. Sens dubte es preguntarà per què l'he portat a un lloc així. Doncs bé, el motiu és que vull proposar-li una cosa. No és fàcil d'explicar, així que li prego que m'escolti atentament. Veurà, la meva proposició és com... un joc. Però no és un de qualsevol. Li agraden els jocs? A mi, sí. M'agrada jugar, no per guanyar, sinó per sentir l'emoció, per sentir-me viu. El que vull proposar-li és molt especial, perquè serà el meu darrer joc. Veurà, al final de la partida, si vostè guanya... jo moriré.

Veig que s'inquieta, esperi, no digui res, deixi'm acabar. És un joc a mort, però no tingui por, perquè jo faré de víctima; això és un avantatge per a vostè, no? Què li passa? No li agrada la idea de convertir-se en un assassí, oi? Miri: sé que em queda poc temps de vida, però no es tracta de suïcidi ni d'eutanàsia. Senzillament, vull morir jugant, jugant al joc més emocionant. Va, no sigui neci. Des del moment que naixem, tots estem condemnats a mort; és injust, no creu? Per què no poder almenys triar com i quan morir, ja que no entenem el perquè? Veig que els meus arguments no li convencen, així que hauré de demanar-li menys amablement.

Escolti'm atentament: vostè ja ha començat a jugar. Des del moment que ha entrat en el laberint s'ha condemnat a jugar: si no ho fa no li mostraré el camí de sortida i ens quedarem tots dos aquí per sempre, és això el que vol? S'enfada amb mi? M'odia? Tant com per matar-me? Si em mata ara no sortirem d'aquí, però si em mata jugant trobarà la sortida. Ja va creixent el seu interès pel joc? Això està millor, molt millor. Deixi que li expliqui les regles, segur que li entusiasmaran tant com a mi.

L'objectiu és, precisament, sortir del laberint. Jo sortiré primer cap a la sortida; quan hagi fet deu passes vostè sortirà a perseguir-me. L'aniré guiant, perquè amb el meu avantatge no em podrà veure. El joc consisteix en el següent: si m'atrapa, jo li indicaré la sortida i posaré punt i final a la meva vida; però si no ho fa, mai la coneixerà. Com pot veure, no l'obligo a matar-me amb les seves mans, jo mateix ho faré, però només si m'atrapa, i més li val fer-ho perquè només jo conec el camí. Vostè no ha de dir res, limiti's a seguir les meves paraules. Començarem ara mateix. Primer comptaré les meves passes d'avantatge. Preparat? Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou... deu!

Endavant! Comença la cacera! Està nerviós? No és emocionant? Fer de caçador li agradarà, però li asseguro que no hi ha res que doni més tensió que fer de víctima. Vinga, vinga, no es perdi, ah, ah! A la dreta. Recte. Ara baixaré un graó. Cap a l'esquerra. Vinga, no s'equivoqui. Recte, recte, haurà de fer passes més llargues si vol agafar-me. Endavant, endavant! Ara he girat a l'esquerra, o era a la dreta? Bé, haurà d'arriscar-se. En aquest mateix instant em trobo en una cruïlla, quatre camins: enrere no puc anar perquè vinc d'allà, en queden tres. Li diré una petita mentida: si no agafa el de l'esquerra no es perdrà. Ja sé què està pensant: que el vull enredar, i té raó, però no creurà que li posaré tan fàcil!

No li fascinen els laberints? Sovint un es fica dintre d'ells fins i tot sense adonar-se'n. De fet, la vida mateixa és un laberint: ningú sap quin camí ha de seguir i tothom va més que perdut sense saber del cert cap a on el portaran les seves passes; però això és potser perquè volem arribar al final com més tard millor, oi?, ah, ah.

Sap una cosa? En el fons morir no m'espanta tant. El més angoixant de pensar en la mort és provar d'imaginar com serà el no-res, agafa vertigen i tot: com es pot deixar d'existir? No podem recordar com era no existir abans de néixer perquè no teníem encara consciència; tampoc podem saber com serà deixar d'existir perquè sembla una "vivència" més aviat empírica, no creu?, i cap mort ens ha pogut explicar fins ara com li ha anat la seva experiència, je, je... Així que l'únic que podem fer és imaginar. Ara bé: no ha tingut mai la sensació que sempre ha existit i sempre existirà? Però la mort és real, almenys la dels altres. Tot recte, ens apropem a la sortida, però ha de córrer una mica més.

Vostè creu en l'etern retorn? Jo, sí. Crec que encara que mori tornaré a néixer i viuré la meva vida exactament igual, almenys mentre trobi algú amb qui jugar el meu joc. (El sento a prop, és a punt d'atrapar-me). Miri! La sortida, allà mateix, pot veure-la o encara segueix oculta, per a vostè? Quan m'atrapi la veurà i jo moriré, perquè quan vostè acabi de llegir, jo deixaré d'existir...

Jesús Castillón

El carrer de Montsolís de quan jo era petita

Allà per l'any 1930, quan jo vaig anar a viure al carrer Montsolís, era un indret on es trobaven molts dels oficis del poble que ara normalment no es veuen.

Baixant de la plaça dels Hotels (plaça J. Verdaguer), anomenada així perquè hi havien tres hotels, l'España, Suizo i Oriental, a la dreta hi havia un taller de modistes –de can Peret Vilà–, després el celler de can Mascarbó, el ferrer de ca l'Ànima, la botiga d'espardenyes de can Casadesús, una altra modista, la Rita de can Famades, que després seria tia meva en casar-se amb l'oncle Pep de ca l'Hospitalet. Més avall, cal Marxant o el "Sigle", amb merceria i coses de confecció.

A l'esquerra, després de l'Hotel Oriental, venia can Peret Vilà, una botiga de queviures, vi i altres coses, mentre que en una habitació, que donava a un pati interior, encara hi tallaven cabells –recordo que el dia de fer la primera Comunió, vaig anar-hi cap a les sis del matí, junt amb altres nenes, a fer cua per estar ben maca–. En Peret sempre anava amb bibicleta i, de tant en tant, parava i es posava una mica de rapè al nas, que treia d'una capsa de fusta, i després ens en donava una petita mostra si li demanàvem.

La casa que venia a continuació era ca l'Escloper, que feien esclops i eren parents de can Xandri. Un dia, mentre estàvem allà una colla de nenes, vam avisar que l'home havia caigut damunt la garlopa –eina que es feia servir per a fer esclops– i per desgràcia ja no poguérem anar més a veure com buidava la fusta per a fer esclops perquè morí.

Aquesta casa la comprà en Toribio, que feia de transportista amb un petit camió. També ell i els seus germans es dedicaven a pintar per les cases. Després venia cal Cisteller, can Bosch, on venien de tot, però hi destacaven els cistells i els coves, i tota classe de terrissa, amb plats i tupins per al vi calent i porrons per al vi fred, testos i moltes altres coses.

Era molt divertit quan la Lola ens deia si volíem treure de dintre les sàrries de carbó i d'entremig de la palla les diferents peces de vidre o terrissa. Gaudíem molt, sempre i que no se'n trenqués cap. Abans, en aquest immoble, els de casa meva –ca l'Hospitalet– hi havien venut l'aigua picant. Això no ho recordo, ja que devia ser cap al 1920, però el pare i la tia Soledat m'ho havien explicat moltes vegades. Aquesta aigua no era la normal de la font Picant, sinó que venia d'una altra font que havien fet construir els marquesos de Montsolís a l'altre cantó de riera i que seria declarada il·legal. Aquesta aigua la feien arribar amb carro tirat per una burra, que en arribar a allà ja es parava, perquè els nois –el meu pare, l'oncle Pep i Mn. Francisco, que era el petit– se solien adormir.

L'altra botiga era a casa meva –ca l'Hospitalet– on es venia verdura de l'hort, més tard fruita, esparteria, persianes i també havia estat un bar i un lloc per a menjars.

La casa més distingida del carrer era can Blat, on vivia la Sra. Conxita, amb la Filomena que en tenia cura. Hi havia un bonic jardí que solia ser el lloc ideal per a fer fotografies de tot tipus, comunions, casaments, etc. Només s'havia de demanar. Ara tots sabem que és on hi ha el Casal de Gent Gran de Can Blat.

Encara hi havia el Moliner, que tractava amb coses d'electricitat, més avall cal Vigatà, que tenien matxos que passaven per una entrada tota empedrada per anar a un pati interior, on tenien la quadra; encara recordo l'olor de garrofa. Quan asfaltaren els carrers, els animals relliscaven molt i les ferradures treien unes guspires que nosaltres en dèiem foc i moltes vegades quedaven agenollats d'una pota i els havien d'ajudar a alçar.

També hi havia can Lari de la Llet, que feia d'*urbano*, almenys així es deia en aquells moments. Cal Bord, que ara és un garatge, més avall la fonda de ca la Genoveva, la Veva o a can Fuguerolas.

En direcció al carrer Vernis, en el revolt, cal Carreter o can Tomaca, més endavant, que arreglaven carros i carretes i al final del carrer Montsolís, can Rosquellas. Allò sí que era divertit perquè tenia un pati molt gran, l'era, on jugàvem molt, i arribava fins on ara hi ha les cases de cal Ros i la placeta del davant de la capella de la Verge dels Dolors.

Al meu carrer hi havia també una font, a la paret de can Rovira, al capdavall del carrer, que va desaparèixer en fer la remodelació de la zona. Encara ara la trobo a faltar, senzillament perquè era la nostra font...

Pot ser que llegir el relat s'hagi fet pesat, però era molt divertit viure-hi i, si no, pregunteu-ho a en Vadó Bosch, que era dels meus companys de joc, o a la Maria Casas, o als germans Carme i Miquel Rosquellas i d'altres que ara no em vénen a la memòria.

Ja sé que encara em deixo moltes coses, però fa ja tants anys!

Maria Planas Massaneda

1955 FA CINQUANTA ANYS

A escala mundial, 1955 és un any en plena Guerra Freda, o sigui, d'enorme tensió entre els dos blocs oposats que formaven els Estats Units i els seus aliats per un cantó i l'URSS i els seus per un altre. Precisament, aquests darrers crearan el Pacte de Varsòvia, organisme de defensa en contraposició a l'OTAN. La lluita pel domini de l'armament nuclear continuarà.

Diferents fronts per la pau no reeixiran i la radicalització de postures es mantindrà. Hi haurà zones de gran tensió i també canvi de líders a diferents estats.

Principals esdeveniments

- L'URSS fa proves amb bombes d'hidrogen a Sibèria.
- Àustria passa a ser de nou un estat independent.
- Alemanya (RFA) aconsegueix novament la sobirania, després de deu anys d'ocupació.
- Desacord a Ginebra entre les potències aliades, EUA, Regne Unit, França i l'URSS sobre el futur d'Alemanya i la política de Seguretat i Desarmament.
- A la ciutat alemanya de Colònia, es presenta el primer rentavaixelles.
- Es crea la Copa d'Europa de Clubs.
- Moren, A. Fleming, pare de la penicil·lina, i A. Einstein.
- A Chicago s'inaugura el primer Mc Donald's.
- Nikita Krusxov, secretari general del PCUS.
- Perón és derrocat a Argentina i Churchill no és primer ministre per problemes de salut.
- Es proclama la República de Vietnam del Sud, amb capital Saigon.
- Els anglesos deixen el canal de Suez.
- Incidents a Xipre, Israel i a altres llocs.
- Conferència de Bandung sobre la problemàtica del Tercer Món.
- Mor James Dean en accident de circulació a Califòrnia.

Fets a destacar a l'Estat espanyol

A Espanya, els canvis en els aspectes polítics són inexistents i continua la consolidació de l'ajut dels Estats Units com a contrapartida de la instal·lació de bases en el territori. La situació econòmica millorarà progressivament gràcies al turisme, els diners dels espanyols immigrats i les inversions foranes.

- Franco inaugura tres pantans a la zona pirenaica i també una central tèrmica a Navarra.
- A final d'any, al desembre, Espanya i altres quinze estats entren a l'ONU.
- Se celebren a Barcelona els II Jocs del Mediterrani.
- Franco inaugura la factoria de SEAT a Barcelona.
- Mor el filòsof, escriptor i assagista Ortega y Gasset.
- Gran èxit dels serials radiofònics que captivaren el país. Era l'època de *Mientras la ciudad duerme, Lo que nunca muere* o *Alma Rosa.*
- El mallorquí Guillem Timoner, campió del món amb bicicleta rere moto.
- El Madrid guanya la lliga i el gimnasta català Blume comença a destacar.
- S'estrenen: *La gata sobre la teulada de zinc, Mogambo* i *Al Este del Edén.*

Àmbit local

L'any 1955 no aportarà molts canvis en general, serà el que en diríem un any continuista. La font d'ingressos se centrarà bàsicament en l'estiueig, les patates i el bosc i hi haurà una dedicació important al treball de la torneria artística, serà una mica el preludi d'importants canvis que, a no tardar, es donaran en aquest sector.

S'acaba l'any amb 2.792 habitants, un lleuger retrocés respecte l'any anterior. La causa és que hi ha un gran despoblament del camp, de les cases de pagès, i moltes famílies marxen a altres indrets on hi ha feina. De totes maneres, hi haurà 31 casaments, 34 defuncions i naixeran 63 nadons. Encara recordo que era el temps de les bataiaies.

En començar l'any, l'Ajuntament estarà integrat per l'alcalde, Enric Rossell, i els regidors: Tomàs Carbonell, Jaume Fàbrega, Pere Serrat, Ramon Llopis, Ramon Muntalt, Josep Planas, Honest Masnou, Josep Pla i Joan Solergibert. No es feien eleccions i al sis de febrer hi entren, designats en representació de la família, dels sindicats i de la corporació, Alejandro Figueras, Josep Fàbregas, Joan Casanovas, Joan Ripoll i Joaquim Serrat (pleguen, Llopis, Pla, Planas i P. Serrat). Els plens es feien cada mes a les 9.30 del vespre i la permanent cada setmana.

Curiositats

A l'inici d'any, era festa grossa el dia 5 de febrer, "Fiesta de la Liberación de la Villa".

Aquest dia es lliurà un pergamí a Pere Fauria Soler, pels seus trenta-un anys d'agutzil.

Al maig es fa l'Homenatge a la Vellesa. Hi assistí el Sr. Joaquim Borràs, Medalla al Mérito del Trabajo. Hi actuaren les corals Els Canaris, La Perla Agustinense, Els Nois Alegres i Som i Serem, que s'havia estrenat en la primera Pasqua.

Homenatge a Joaquim Borrós.

Es fan obres de remodelació a la façana de l'església, a l'escorxador, també de consolidació, a l'Ajuntament, i es fa la façana, amb bonics esgrafiats, de can Serras.

En Peret Rosquellas demana per posar els gronxadors (barques) a la Placeta, li deneguen i s'han de posar, com seria de costum, a la plaça de Can Torrent.

Els Nois Alegres demanen ajut per a la senyera, de la qual el Sr. Ballesteros pagà la part brodada (sobre un pressupost de 3.990 pessetes se'ls en donen 1.000). Per Pasqua cantaran el seu popurri *La Bomba H,* que serà censurat.

Festa de l'homenatge a la vellesa.

Campanya d'emblanquiment de façanes a tot el poble i es dóna de termini fins al dia 1 de juliol de 1956; els que no ho facin poden ser sancionats.

A final d'any, els comerciants protesten perquè s'han programat autocars que van a Arbúcies passant per Joanet, a Espinelves pel Pla d'Arenes-Mascullell i a Anglès per Sta. Creu i Osor i els treuen compradors.

Es crea una comissió de Festes i Propaganda per a promocionar el poble, integrada per: Josep Ma. Vila, Salvador Bosch, Joaquim Gasol, Leopoldo Planas, Francesc Fauria, Ramon Fauria, Francesc Brugués i Joan

1955 FA CINQUANTA ANYS

La coral Els Nois Alegres a Peníscola.

Pla. Editaren un bonic fullet de propaganda, per 7.000 pessetes. Aquesta comissió gastarà 23.577,45 pessetes en les festes de l'estiu i en recaptarà 12.153.

En Josep Ma. Vila pinta un bonic cartell de propaganda del poble on hi posa "San Hilario, la Joya de las Guillerías".

També n'editarà un, de fullet, l'empresa Hispano Hilariense S.A. amb tots els horaris i trajectes, amb el nom de "Viaje por la Ruta de las Guillerías".

Es treuen 90 tones de terra de la platja de Lloret per a situar-la com a filtre en els llocs de captació d'aigües municipals.

Tot el cost de la Festa Major de Sant Joan és 6.549 pessetes i se'n recullen 4.324.

S'aprova el pressupost municipal per 1956, que puja 491.700 pessetes.

Hi ha una gran campanya de plantació d'arbres als carrers i a molts indrets del poble.

A l'estiu, a Palamós, l'alcalde E. Rossell s'entrevista amb el Ministro de Educación Nacional, sobre el problema del manteniment de les escoles nacionals, que estan en mal estat (el cost de la visita de la comissió municipal fou de 694 pessetes). En prengué nota el governador civil.

Es compren aparells de megafonia de gran potència, amb quatre altaveus, per a comunicar les notícies a la població, que s'ubicaran al campanar.

Hi ha problemes de subministrament d'aigua del poble al barri de l'Hospital.

El vehicle que transportava el conjunt Ritmo Sacalm.

El conjunt local Ritmo Sacalm en plena actuació a la piscina.

1955 FA CINQUANTA ANYS

El casament de Josep Cano i Maria Verdolet.

Caramelles de l'escolania parroquial.

Darrere: J. Comas, R. Moner, J. Masó, J. Clopés, J. Donadeu. Davant: J. Masó, J. Masó, J. Serras, M. Moragas, A. Masó, J. Brugués, J. Rosquellas.

S'està restaurant l'immoble que serà L'Hostal del Grèvol.

De la Inspección de Primera Enseñanza es diu que es proporcionarà llet de manera gratuïta als alumnes de les escoles nacionals, facilitada per Ayuda Social Americana.

Pel que fa a obres es va ampliant la zona del Torrent d'en Serras (camp de futbol i més amunt dels campaments), Piscina i Busquets i Punset, Gaudí i entre els carrers Vallclara i St. Josep.

S'està confeccionant el plànol topogràfic del poble.

Per la Festa Major d'Agost actuen la Principal de la Bisbal, la Principal de Girona i el grup musical local Conjunto Ritmos, que feia furor per totes les Guilleries. Partit de futbol entre el Vic i C.D. Hilariense i VII cursa ciclista Circuito San Hilario Sacalm.

Al Tívoli es projecten: *Cuando ruge la marabunda, Vacaciones en Roma* i *Fort Bravo.*

Es fa una festa de reconeixement a Joaquim Gasol. Els Nois Alegres li canten *Hilarienca*, amb lletra de Mn. Planas i música de R. Vilarasau.

Mor el popular i singular personatge En Jaumet del flabiol, el dia 11 de juny.

Doña Pilar Primo de Rivera, germana del dictador Miquel Primo de Rivera, ve amb missió de visita i d'inspecció als locals de les antigues colònies escolars de l'Ajuntament de Barcelona, que ara se'n diuen Albergue Isabel Clara Eugenia, de la Sección Femenina de la FET i de las JONS (per nosaltres, els Campaments).

També visita Sant Hilari, i s'instal·la a l'Hotel Solterra, la Sra. Carmen Polo de Franco, amb tot el seu seguici.

La mestressa de can Rovira, Concepció Rovira i Ros, desmunta i cedeix un pas de quatre metres, del seu turó, que enllaça des de can Casals a la plaça de

Va morir en Jaumet.

Doña Carmen Polo de Franco visita l'hotel Solterra.

1955 FA CINQUANTA ANYS

Doña Luz i Carmen Polo de Franco en plena conversa.

Equip de futbol juvenil.

Sant Cristòfol.

Un dels camions de Cal Ros.

Can Torrent (ara és el cantó de la vorera del bar Juani), que també ja s'unia amb el carrer de l'Hospital.

Subvencions. Es donen 150 pessetes a les corals que canten durant la processó del Dijous Sant i per Pasqua.

2.000 per a les audicions de Sardanes de l'estiu i 2.000 per a la Comissió de Setmana Santa. En Joan Xandri cobra 290 pessetes per "El entretenimiento del reloj público".

El CD Hilariense demana, per a poder subsistir, un important ajut de 5.000 pessetes que l'Ajuntament concedeix.

Es paguen 482 pessetes per les 48 paraules d'un anunci de propaganda del poble, que durant vuit dies d'estiu es dirà per la ràdio.

El tradicional berenar de Corpus, amb els membres del consistori, funcionaris, clergat parroquial, autoritats i jerarquies, va costar 1.632 pessetes, a Can Brugués.

Per error, una persona va ser enterrada en un nínxol que no li corresponia i creà gran enrenou.

Deixem per al final un conjunt de normes de ciutadania que s'impulsen des de l'Ajuntament.

HIGIENE I SEGURETAT:

Tots els carrers estaran escombrats a les 9 del matí i cada veí ha de fer el seu tros de carrer i vorera que li toqui, fins a la meitat de la calçada.

No es pot estendre roba ni en balcons ni finestres.

No s'espolsaran catifes o matalassos a la via pública.

El transport de fems i de sucs es podrà fer de les 12 de la nit a les 5 del matí.

Per seguretat de les persones, no es pot posar res insegur a les finestres i els balcons.

A la via pública cal circular amb moderació, no es pot jugar a pilota i no es poden fer estelles ni aspres.

A l'hivern, queden prohibits els tubs d'estufa que donin a la via pública, perquè embruten els carrers i poden tacar les persones.

Finalment, hi ha un apartat sobre el patrimoni municipal i diu que no es pot actuar contra res de propietat municipal...

Àngel Serradesanferm i Valls

NOTA. El recull no seria res sense la documentació fotogràfica que l'acompanya i que procedeix de l'arxiu particular d'en Salvador Bosch.

200 €

Es lleva. Comprova que al llit hi ha algú més. L'observa. S'incorpora, a poc a poc. Prova de no fer massa soroll mentre recull la roba escampada per l'habitació. Camina de puntetes, descalça. Es posa les calces negres i el vestit vermell que ell li va regalar, sabates de taló i un collaret barat. Abandona la sala a càmera lenta, no vol molestar. Tanca la porta amb precisió.

L'apartament és ple de brutícia i fa mala olor. Creua ràpidament el corredor que condueix a la porta de sortida. Agafa la clau amb dits nerviosos i fa girar el pany amb impaciència. L'altre encara ronca. Surt de pressa al replà de l'escala. Un, dos, tres... seixanta, seixanta-un, seixanta-dos... Sembla que els esglaons no s'acaben mai. Per fi arriba al portal, molt fosc. Obre la inconsistent porta metàl·lica, que té uns quants vidres trencats, i surt al carrer, buscant el cotxe amb ulls desesperats. Sap que no ha fet res mal fet, però se sent culpable. I aquell, a dalt, estès al llit, encara ronca.

Engega el quatre per quatre negre i agafa amb ràbia el canvi de marxa. La primera se li resisteix i, emprenyada, etziba un fort cop al volant. Renega, respira, compta mentalment fins a tres i ho torna a provar. En el segon intent la marxa entra sense problemes. Llavors la dona es calma i pot començar a conduir el vehicle. Vol anar al supermercat. Passen deu minuts. Aparca, baixa del cotxe i entra contenta a l'establiment. Un cop allà busca la filera de carretons. La troba, però llavors li ve al cap que no té monedes, es gira, i camina cap a la caixera. Se saluden amablement i la clienta contenta allarga un bitllet de cent euros a la noia, la meitat del que va guanyar ahir a la nit. En veure el paper verd, l'empleada esborra el comercial somriure de la cara i obre la caixa. Es queixa que té poc canvi, però la clienta contenta insisteix que necessita monedes –perquè sap que ara és ella qui mana, i no està disposada a consentir males cares. La caixera recompta el canvi amb desgana sota la mirada feliç de la clienta, que para la mà, li dóna les gràcies i fuig a buscar el carretó.

Ella es belluga a tota velocitat pels passadissos del supermercat. Xiula una cançó de Barbara Streissand mentre estira tota classe de productes de les lleixes: formatge, bistecs de vedella envasats en plates plastificades, ampolles de vi de tots els preus, galetes, bolquers, tovallons de paper, pa, iogurts, tonyina en conserva, llet desnatada, menjar per a bebès i fulles d'afeitar omplen el carro a vessar. Mitja hora després torna a la caixa amb el carro carregat. "Noranta-tres i cinquanta-dos cèntims", recita una veu cansada de caixera. A la clienta encara li queden 104,48 euros dels que va guanyar la nit abans. Carregada amb les bosses del súper, la dona ja pensa en què se'ls gastarà. Un regal per a ell? Una joguina per al petit? Un perfum? O millor roba? Es compra un vestit de color negre força semblant a uns altres que desa a l'armari. No vol aixecar sospites.

L'home la rep al porxo de casa. La saluda efusivament amb la mà. Ell fa poc que ha arribat de la feina i encara porta la corbata, objecte de desig d'un nen petit que no para de bramar. La dona somriu des de dins del cotxe, mentre aparca. Apaga el contacte, baixa del vehicle, carrega les bosses i creua el jardí. Ell surt a rebre-la i l'ajuda amb la inesperada càrrega, sense preguntar res. El petit, innocent, es queda sol al porxo jugant. A pocs metres, la parella es dedica un fugaç petó als llavis. S'expliquen l'un a l'altre que el dia els ha anat força bé. Ell assegura que li han apujat el sou i que a partir d'ara s'han acabat els problemes de diners. Pagaran la hipoteca sense ofecs, el crèdit del Mercedes i podran deixar de menjar arròs; fins i tot potser els quedarà algun bitllet per fer racó.

Mentida. Ella li explica que el sopar amb la seva germana va ser fantàstic, que van tenir molt de temps de parlar. Mentida, tot mentida.

Entren a casa, tots tres. Llavors ell pregunta d'on ha tret els diners per comprar tot allò. A la dona, la resposta li resulta fàcil: eren de la seva germana. L'home es fa l'ofès, i fingeix sentir ferit el seu orgull, però per dins és feliç perquè sap que soparà bé, que en el fons és el que compta. Ella no diu res i obre la nevera. Ploraria, perquè pensa que tard o d'hora haurà de tornar a la feina. L'home l'abraça, li diu que no es preocupi, que tot anirà bé. Ella sent la fredor d'una aliança d'or que se li encasta al braç. Era una aliança sagrada. En aquell instant sona un mòbil, el d'ella. Se separa de l'home i respon la trucada. A l'altre costat parla algú de la feina per proposar-li un negoci ben pagat, "molt ben pagat". Guanyarà 300 euros més, potser 400 si treballa bé. Llavors la dona recorda que encara n'hi queden 104,48 i dubta. "104,48 euros donen per a molt", pensa. Voldria dir que no, però no pot de cap manera. Finalment accepta.

Aquesta vegada serà la inauguració d'una exposició d'un amic escultor. Fals, però ell s'ho creurà. Es posarà el vestit nou i a sota hi durà també calces negres. Es calçarà les mateixes sabates de taló que ahir, que la fan ser més alta. Obrirà la porta de casa i creuarà el jardí. Tornarà a dubtar i llavors pensarà en el supermercat, en els regals que la fan feliç. A continuació pujarà al cotxe, l'engegarà, i, amb sort, no tindrà problemes per posar la primera marxa. I ja amb les mans enganxades al volant voldrà creure que algun dia desapareixeran les ganes de plorar. Sap que s'equivoca. Sap que ell es cruspirà el menjar de les bosses del súper. Sap, també, que l'home no preguntarà res.

Josep Taberner
Periodista

Ubicació de l'antiga domus de Mansolí, sobre les Feixigues.

Ubicació de l'església antiga de Mansolí al mapa de 1890, de Juli S

L'ANTIC MUNICIPI DE QUERÓS-MANSOLÍ, UNIT AL DE SANT HILARI SACALM

Qualsevol que miri amb atenció el mapa del terme municipal de Sant Hilari, per poc curiós que sigui, no deixarà d'estranyar-se de veure que aquest municipi, un dels més grans de la comarca, amb 83,56 km², es mostra amb una forma un xic rara i descentrada.

La població s'estén pel seu extrem sud-est, gairebé a tocar el límit municipal d'Arbúcies, que és el municipi més gran de la Selva, només amb poc més de tres quilòmetres quadrats que el de Sant Hilari. Aquesta anomalia fa que algunes cases, com Can Marsans i altres, que tothom té com de Sant Hilari, siguin d'Arbúcies, terme que s'estén fins a la mateixa Roca d'en Pla.

En contraposició a això, pel seu costat nord-oest, passat el coll de Querós, el municipi santhilarienc té una llarga i ampla cua o apèndix que s'estén per la vall del Ter i la sobrepassa fins al cim de Montdois, per on delimita amb els grans termes de Rupit, Susqueda i Vilanova de Sau.

El Soler de Mansolí, la casa més important del terme.

Totes aquestes anomalies, que es repeteixen en molts altres termes, són herències o llegats històrics, que en alguns moments tingueren una certa lògica, però que ara, sovint, són més causa de problemes que d'utilitat pràctica.

El fet que Arbúcies fregui el poble de Sant Hilari, s'explica perquè dins del segle XIX va absorbir el petit municipi de Joanet, unit inicialment al territori de Sant Hilari, sobretot en l'aspecte religiós o parroquial; i el fet que Querós formi part de Sant Hilari és perquè l'any 1899 el municipi de Querós-Mansolí es va fusionar amb el de Sant Hilari.

Aquí ens fixarem només en el sector de Querós i Mansolí i en alguna altra ocasió esperem fer-ho amb l'antic terme i municipi de Joanet.

El terme de Querós

El binomi Querós-Mansolí, sembla un xic estrany perquè Querós es troba a la vall del Ter i Mansolí a la vall de la riera d'Osor, units només pel coll de Querós, però les relacions entre ambdós termes són molt velles.

En una descripció dels béns de Bernat III de Cabrera, creat comte d'Osona el 1356, que es va redactar un parell d'anys més tard, es diu textualment que dins del terme de Sau, que era del comte d'Osona, es trobaven "*les parròquies de Sanct Romà de Sau e Sancta Marie de Vilanova, e de Sanct Andreu de Bansells e de Sanct Pere de Castanyadell e de Sanct Martí de Querós e de Sancta Maria de Mançolí*" (pàg.49) i que en terme del Castell de Solterra, del qual en Gurb té tota la jurisdicció alta i baixa, hi ha les parròquies de "*Sanct Ilari ça Calm, Sancta Margarida de Valorç e una partida de la perròquia de Mansulí*" (pàg. 34) segons documents publicats a *El comtat d'Osona a mig segle XIV*, Barcelona 1972, del qual sóc autor.

Això ja ens indica d'entrada que la història del petit terme o demarcació de Mansolí és des d'antic molt complicada com tot seguit s'exposarà. La de Querós és molt més simple.

La demarcació o el terme de la parròquia de Sant Martí de Querós des dels seus inicis històrics coneguts, que són dels volts del 975, estava integrada en el gran domini que els vescomtes d'Osona, més tard coneguts com els Cardona, tenien entre les Guilleries i el Collsacabra. La integraven, bàsicament, els actuals municipis de Rupit, Susqueda-Sant Martí de Cantallops, Tavertet, Savassona-Tavèrnoles i el de la Vall de Sau, ara anomenat Vilanova de Sau, amb Casserres.

L'any 1002, la vescomtessa Ermetruit va llegar la major part d'aquests dominis al seu nét Bermon el qual, en morir o fer testament el 1026, va fer deixa de tot el que posseïa a Querós, al monestir de Sant Pere de Casserres, que havia fundat el 1005 la seva àvia Ermetruit.

D'aleshores ençà, el monestir de Casserres fou senyor de la majoria de terres i tributacions de Querós. Entre elles consta, des del 1258, que cada any els homes de Querós havien de pagar a Casserres deu lliures de carn de porc mascle el dia 21 de desembre. Deixant de banda altres infomacions diverses, la documentació de Casserres confirma que abans del segle XIV hi havia a Querós prop d'una vintena de masos com a mínim, dels quals en coneixem: els Bracs, Gombau, Oliveres, Cabrerola, Vilar, Puiggarí, Serrallonga, Cominal, Gou, Sanglas, Badia, Busquets, Moner, Jover, Aulet, Querosa, la Rectoria i algun altre més difícil d'identificar. A Querós radicava o estava centrada una de les batllies de recollida de fruits i censos de Casserres que era la que aplegava els censos de Susqueda, Sant Joan de Fàbregues i Rupit.

Centrava el terme la parròquia de Sant Martí, de la qual resta la seva església, just al límit superior del nivell màxim de l'embassament de Susqueda. És aquesta una església romànica del segle XI, amb un campanar refet en bona part després dels terratrèmols del segle XV.

Des del 1966, l'embassament de Susqueda ha negat bona part del centre de la parròquia i ha provocat un despoblament total del terme. Sota l'aigua hi ha antics camps i cases, el vell Molí o la fàbrica de les pipes i el bonic pont que, amb molt d'esforç, varen aixecar els seus feligresos entre els anys 1532 i 1534; fins i tot el Turó del Mal Sopar, vinculat al bandoler Joan Sala, àlies Serrallonga, fill de Viladrau i casat el 1618 amb la pubilla Margarida Tallades o de Serrallonga, és avui dia una illa dintre de l'embassament.

Església de Sant Martí de Querós.

El record del bandoler és el que manté viu el nom de Querós i del mas Serrallonga, però aquest, com l'antiga rectoria i la majoria de masos, es va convertint en una pura ruïna a causa de l'abandonament.

El poblament de Querós va disminuir molt a partir dels segles XV i XVI i es va anar reduint a set o vuit masos que són els que s'esmenten en els fogatges de 1515 i 1553. Va pujar a 15 cases el 1687, a 25 i a 185 feligresos el 1734 i va assolir el seu màxim de 37 famílies i 200 persones el 1855, sempre segons estadístiques parroquials. Cal tenir present, però, que alguns masos tenien més d'una família.

L'alt domini del lloc fou comprat el 1352 per Bernat II de Cabrera i estigué sempre més en aquesta família i en els seus successors, els Montcada, marquesos d'Aitona, però aquests el tenien enfeudat des del segle XV als Vilanova i després Vila, barons de Savassona, que eren els seus senyors immediats.

Així s'entén la breu descripció que en fa pel 1780 el bisbe de Vic, Manuel de Hartalejo: "*La parroquia de San Martin de Querós, distante 5 horas y media de Vique, y de que es Sr. El Marqués de Aytona. Tiene 27 casas, la más distante de la parroquial 3 horas. Almas de Comunión 120 y que no comulgan 25. Pasa el rio Ter. Los caminos son intransitables y peligrosos. Granos comunes del país, se cogen 550 quarteras*", segons un informe, ja publicat, d'un document de l'Arxiu Capitular de Vic.

De poc abans d'unir-se amb Mansolí, quan ja s'havien extingit els dominis senyorials, però encara no s'havien creat les províncies, cosa que es féu el 1833 i els partits judicials, el 1834, hi ha l'obra de Vicente de Frigola, *Pueblos del Principado de Cataluña,* del 1824, que dóna, a les pàg. 144-145, els dos pobles o termes de Querós i Mansolí, com ajuntaments independents del "Corregimiento de Vich".

"*San Martín de Carós, alcalde, -19 vecinos, Paga de cadastro 2,023 reales.*

"*Monsoliu, alcalde, -13 vecinos, Paga de cadastro, 1287 r.*

El mot "vecino" aquí, com en altres llocs on s'esmenta, equival a família o a cap de casa.

La definitiva fusió d'ambdós termes en un sol municipi es féu en virtut de les lleis municipals del 1833 i 1845, que manaven que s'abolissin tots els petits municipis, primer els de menys de deu famílies i poc després els de menys de vint.

Pasqual Madoz recull això i ens diu que el Partit judicial de Santa Coloma de Farners, el 1840, tenia 41 ajuntaments i que sense perdre territori, només unions o fusions, havia passat a 28 ajuntaments el 1845.

El terme de Mansolí

El segon component d'aquest singular municipi, de poc més de mig segle de durada, és el territori de l'antiga parròquia de Mansolí, un terme unit religiosament a Sant Hilari fins a mig segle XIX, però dividit en diferents

Mansolí Vell, Santa Maria

jurisdiccions o dominis, almenys des del segle XIV, com abans ja s'ha indicat.

El lloc de Mansolí –no *Monsoliu, Montsolís* o altres variants antigues i modernes del nom–, està molt faltat de documentació anterior als segles XIV i XV per poder conèixer millor el seu origen i la seva divisió en diversos dominis. El que certament li donava cohesió era la seva antiga parròquia de Santa Maria, durant molts segles sufragània de la de Sant Hilari Sacalm, algun temps parròquia independent i ara de nou refosa amb la de Sant Hilari.

El primer document, que ens parla explícitament d'aquesta parròquia i dóna quatre pinzellades per definir la seva situació, és la venda que la dona Ermessenda va fer al matrimoni Guitard i Guia, d'una casa, terres i boscos dins del comtat d'Osona, del terme del castell de Solterra i parròquia de Sant Hilari, el 19 de maig de 1039. En el document es diu que la finca venuda tenia com a límits els termes següents: per llevant el castell de Solterra, per migdia l'església de Sant Hilari, per ponent la Calma o pla de Saborit i per tramuntana la *parrochia Santa Maria Maculino* (Arc.C ap. Vic, Cal.6, doc. 253).

Aquí el nom *Maculino* cal entendre'l com *Maçulino*, o sigui amb una ç, car en els altres pocs documents antics que el segueixen el trobem escrit *Mazulino* i *Mansolino*, nom que recorda o sembla derivar de *petit mas* o *maset*.

La riera d'Osor, que separa en dues meitats el seu antic terme, sembla ésser també la frontera que de manera simbòlica separava bona part de la seva història o passat. En la part de llevant de la riera, que era la de domini del senyor del castell de Solterra, que del segle XIV en endavant serà de ple domini dels Gurb, hi trobem com a destacats els masos Saleta, Soler, Borrell o Font de Borrell i Campplà o Camplà; mentre que la part de ponent, en bona part era dominada pels donzells o petits nobles de cognom Mansolí, també hi tenia drets el monestir o priorat de Santa Maria del Coll i finalment o per sobre de tots ells els Cabrera. És sens dubte per aquesta raó que des del segle XV la trobem vinculada al domini de la Vall de Sau.

Documentar cada un d'aquests apartats donaria peu a un treball excessivament extens i per això aquí només en donarem una breu pinzellada.

1- Santa Maria de Mansolí

La petita església o sufragània que unia tot el terme ha tingut fins als nostres dies una història ben accidentada. Evidentment, no queda res de l'església esmentada ja com a parròquia el 1039 i, per tant, podria ésser molt més antiga.

Tampoc sabem si aquesta església era al mateix lloc que la que ara es conserva. Segons una tradició, recollida per **F. Carreras i Candi** a *Notes històriques de Sant Hilari Ça-Calm* (1911) pàg. 58-59, l'església ha canviat tres vegades d'emplaçament: la primera era al lloc dit *Mansolí vell*, en una altura davant del mas Feixica –on hi havia certament la *Domus* o casa forta de Mansolí–, la segona, –l'única ara existent–, és prop de la riera d'Osor, prop del mas Quintà i davant del molí de Saleta, i la tercera, aixecada el 1895 prop la font Picant, fou profanada i malmesa el 1936 i arrasada totalment el 1989.

L'església actual de Santa Maria de Mansolí és un edifici del segle XIII o inicis del XIV, de planta rectangular amb absis o presbiteri carrat i contraforts. Quedà abandonada com a parroquial el 1895, car el 1878 a causa d'ésser elevada de la categoria de sufragània a la de parroquial, al cap de poc es va fer l'església nova, prop de la font Picant, i així la vella quedà en poder dels marquesos de Montsolís, perquè donaren el terreny i ajudaren a bastir la nova o tercera església. La família de Saleta, la propietària del lloc, fou ennoblida amb el títol marquesal el 1853 per Isabel II, quan concedí el títol de marquesa de Montsolís a Xaviera de Saleta i Descatllar, en record de la mort violenta que les milícies populars feren al seu marit, el general Pere Nolasc de Bassa, el 1835, quan volia desarmar-les per haver-se amotinat i cremat els convents a Barcelona.

Atès el mal estat de la tercera església, els amos de Saleta, el 1970, restauraren la segona església, que ara torna a trobar-se profanada. Ara, per tant, la vella parròquia de Mansolí, fusionada de nou, com ja s'ha dit, amb la de Sant Hilari, no té lloc on celebrar el culte.

2- El Casal o Domus de Mansolí

El mot llatí *domus*, acceptat com a terme heràldic, era el que es donava a l'edat mitjana a les cases fortes i de residència de gent de la petita noblesa o estament militar, denominats donzells, si no eren armats cavallers.

Al terme de Mansolí hi havia una domus o casa forta, com a Santa Margarida de Vallors, hi havia la casa forta anomenada la Sala de Vallors i a Sant Hilari, hi havia la domus o casa forta de la Rovira o "castell de Mascarbó", on algun temps residiren els Gurb. A la domus de Mansolí hi residien uns petits senyors, amos de masos del seu entorn i que sovint exercien el càrrec de batlles, tant dels senyors del castell de Solterra, com del monestir o priorat de Santa Maria del Coll, d'Osor.

Aquesta família, en part estudiada per **F. Carreras i Candi**, a l'obra abans citada, tenia la seva domus i residència al lloc ja esmentat, proper al mas Feixica i enfilada a ponent de l'establiment de la font Picant, conegut per *Mansolí vell*, on la tradició situa també la primera església del lloc.

Carreras i Candi els documenta des del 1228 amb una Agnès de Mansolí i fa esment també de Guillem, que el 1304 era batlle de Solterra, de Francesc i del seu fill Bernat entre 1320 i 1370 i el 1408 d'un altre Francesc, casat amb Francesca. Aquests creiem que foren els pares de Mandina de Mansolí, la qual entorn del 1385 es va casar amb Marc de Vilalleons, senyor de la *Domus* de la Sala de Vilalleons. Morts els seus pares, Mandina heretaria el casal i els masos que formaven l'heretat dels Mansolí, puix que del 1410 en endavant el fill de Marc i Mandina, en Berenguer III de Vilalleons, es diu senyor dels casals de Vilalleons i Mansolí, els quals més tard, també per casament, passaran a la família Altarriba, de Sant Martí de Riudeperes, també d'Osona.

3- Els masos de Mansolí

El terme de Mansolí, com el de Querós, no va tenir mai cap nucli de població compacta i estava format per molts masos escampats per les dues vessants o parts del seu terme.

Els masos de l'entorn del casal de Mansolí i aquest mateix eren tributaris per una tercera part dels censos que pagaven, del priorat de Santa Maria del Coll. Si tenim en compte la vinculació històrica que aquesta part del terme tenia amb els dos llinatges dels Cabrera, els castlans i els vescomtes, i també la que tenien amb el monestir del Coll, és probable que fos per una deixa d'aquests que els monjos del Coll cobraven aquests tributs en els masos d'un bon sector de Mansolí.

Sobre aquest tema, el filòleg **Fèlix Bruguera** va publicar al Programa de Festa Major de l'any passat, 2004, un interessant estudi titulat *Un Capbreu parcial de Santa Maria de Mansolí originari del segle XIV.* En ell trobem un Bernat de Mansolí que el 1343 actua com a batlle del priorat del Coll i cobra pel cenobi el terç de les rendes per cases i terres dels masos: eren aquests, les Illes de munt i Illes d'avall, Soler de Gavarra, Soler de Riquer, Roure, Aulet, Puig-d'amunt, Puig-mitjà i Puig-d'avall, Brugueres, Mitjà i Juiells, així com de la mateixa Casa de Mansolí i dels seus masos Torrent i Riera.

A aquesta llista s'hi han d'afegir també els masos de Mansolí del sector de Solterra que figuren en un altre petit *Capbreu*, fet entre el 1360 i el 1390, el qual es guarda a l'Arxiu comarcal de Santa Coloma de Farners. En ell, Ramon de Gurb cobra diferents censos dels masos de Mansolí: Casal, Camplà, Soler, font de Borrell, Calm o masada de sa Sala, que diu que és partidor amb la casa de Mansolí, del mas d'Andreu sa Illa, del mas Ferrer de sa Illa i dels masos Riu, Picornell de Riu, Bernat de Riu, Sala de Capells, Vila de Capells i Torrent de Capells, aquests darrers sis masos, tots deshabitats i units a la propietat del mas Soler.

El mas Soler, avui dia encara el més notable del terme, després de Saleta que no figura en els anteriors Capbreus, estigué inicialment sota domini personal dels Gurb, però llegim al foli 33 d'aquest segon *Capbreu:* "Item lo mas des Soler era d'en Gurb però l'enfranquí per un gran servei que li feu un clergue nascut en aquell mas".

Enlloc hem vist en la documentació vella de Mansolí cap notícia o referència al mas Saleta, que per molta altra documentació se sap que existia almenys des del segle XIII. Podria ésser que, com el mas Soler, hagués estat enfranquit abans del segle XIV o bé que en aquell temps no es considerés del terme de Mansolí.

Tot això ens dóna pel sector de Mansolí un total de poc més de 25 masos, poblament molt notable, que després del gran despoblament del segle XIV, ben explicat

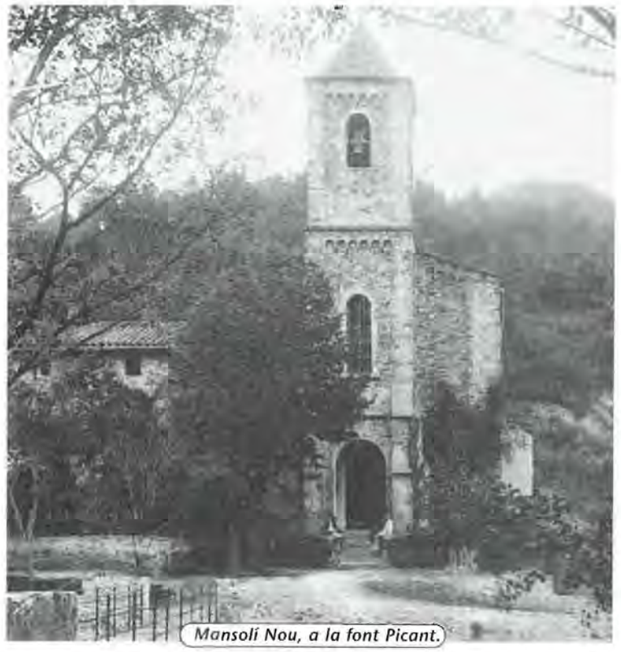

Mansolí Nou, a la font Picant.

Un dels molins de la zona.

en el segon *Capbreu* esmentat, iniciat el 1360, va fer que al llarg dels segles XV i XVI el sector de Mansolí no passés de quatre o cinc masos: el Soler, el Borrell, el Casal, les Illes i alguns molins no habitats. També existien, certament, els masos Saleta, Casal i Camplà, bé que aquests es recomptaven amb els de Sant Hilari. En els fogatges no consta cap mas del sector ponentí, ni la Casa de Mansolí que potser es va abandonar en marxar-ne els seus antics estadants.

No hem trobat censos religiosos o parroquials específics de Mansolí, puix que els seus pocs habitants o cases sempre es recompten amb Sant Hilari. Només el bisbe Antoni Pasqual, el 1687, diu que Mansolí té 7 cases. Aquest cens, el 1824, quan es feia la seva unió amb Querós, era de 13 veïns o famílies, encara que potser més d'una residia al mateix mas.

La creació del nou municipi

Com ens diu la història general, l'abolició dels senyors i dominis jurisdiccionals, decretada per les Corts de Cadis del 1812, fou de molt lenta aplicació. Es va imposar severament durant el Trienni Liberal (1820-1823) i per això tots els antics dominis senyorials, fins les quadres o petits termes autònoms d'una o poques més famílies, es convertiren en alcaldies, cosa que feia que a vegades els seus alcaldes només ho eren de nom, sense cap consistori ni jurisdicció. Va caldre l'ascensió del primer govern liberal perquè es reglamentés la formació dels municipis moderns, fets sovint, com en el cas que presentem, amb una fusió d'antigues petites entitats o jurisdiccions; aquesta tasca que s'havia completat el 1845.

El nou municipi de Querós, que tenia el 1824 dinou veïns o famílies i 81 habitants, va passar, amb la unió de Mansolí, a 32 famílies, segons la relació abans esmentada de **Vicenç de Frigola**.

Pasqual Madoz, en donar la relació de pobles i municipis que es varen integrar en el Partit judicial de Santa Coloma de Farners, en el seu famós *Diccionario geográfico-estadistico-histórico de España*, hi posa separadament els dos llocs de Querós i Mansolí, els quals, però, al moment que apareixia el diccionari el 1845, ja estaven fusionats, cosa que vol dir que va utilitzar una estadística d'alguns anys abans. Ell escriu els noms com a *Carós* i *Monsoliu* i diu:

"San Martín de Carós... 19 vecinos, 97 almas, 16 contribuyentes, 5 jóvenes de quinta.

Monsoliu... 13 vecinos, 65 almas, 8 contribuyentes, 4 jóvenes de quinta."

Feta la fusió, va quedar un terme municipal mal comunicat i de difícil reunió de veïns, que sembla que mai va arribar als 300 habitants.

Les estadístiques ja ben fiables del país, que s'inicien el 1857, donen aquesta evolució demogràfica per al nou municipi:

Anys :	1857	1860	1877	1887	1897
Habitants:	281	282	241	233	202

La part que perdia més habitants, segons els censos parroquials, era Querós; Mansolí, a desgrat de la importància que li varen donar les aigües picants, estudiades pel **Dr. Josep Gravalosa** el 1799 i potenciades, sobretot a partir dels volts del 1870 amb la millora de les comunicacions i inicis de l'estiueig, no va pas créixer en població. La gent residia a Sant Hilari i només anava a prendre les aigües o se les feia portar a la població.

Tot això va fer que Mansolí mirés més a Sant Hilari que al seu petit centre de la vall del Ter, i això propiciaria que el 1899 es fes la fusió d'ambdós municipis. Aquest any fou un any molt destacat en la història local de Sant Hilari, perquè va ésser dintre del mateix any que les aigües minero-medicinals de Sant Hilari, mai es diu de Mansolí, foren declarades d'utilitat pública.

Antoni Pladevall i Font
Historiador. *14 juliol 2005*

Sant Hilari "Solidaritat amb el Congo"

Carta d'agraïment a les famílies de Sant Hilari

Benvolgudes famílies i amics de Sant Hilari,

Sabia que el 5 de juny es feia una festa de "solidaritat amb el Congo" organitzada per a recaptar diners per a l'Àfrica. El vespre d'aquell dia, vaig rebre dues trucades: una de la meva mare i l'altra de les meves germanes, per explicar-me la festa.

Tot eren paraules d'agraïment, de felicitació, d'admiració, per a l'organització, per als grups que varen actuar, per al presentador. "Va ser el millor" –deia la meva germana. "Un alumne teu" –deia la meva mare. Jordi, per molts anys i gràcies. Jo també em vaig sentir orgullosa de saber que vares ser tu el presentador. Doncs, bé, estaven molt emocionades, i jo també em vaig emocionar perquè vaig sentir que no eren paraules per quedar bé, eren dites amb el cor.

Per què vaig sentir tanta emoció?

En primer lloc, perquè sou un poble viu, obert a la realitat del nostre món, d'un món ben concret, del qual no ens agrada veure'n les imatges a la televisió perquè ens molesten i ens qüestionen. Però sabeu posar gestos com el que heu organitzat.

Aquest gest té un nom: "SOLIDARITAT". És una paraula molt bonica, però, a vegades, es fa difícil concretar-la. Intentem tranquil·litzar la nostra consciència amb tòpics. Diem que no és problema nostre, que no hi podem fer res, que això és cosa dels governs, que de tota manera la nostra ajuda segur que no arriba on ha d'arribar, etc.

El Planeta és de tots i per a tots. Per això cal tenir el cor i les mans obertes per col·laborar i compartir amb aquelles persones que els toca contemplar com els altres gaudeixen de molt, mentre ells han de viure amb els mínims, millor dit, sense res. Això és el que han vist els meus ulls al Gabon, i ara al Congo.

Parents i amics en acabar l'acte.

El presentador Jordi Planas.

Gràcies, perquè heu decidit compartir quelcom de vostre amb el continent africà.

En segon lloc, esteu "à la page", com diuen els francesos. Ben segur que seguiu per la televisió o Internet que arreu del món s'estan organitzant festivals de música amb títols com: "Concert contra la pobresa, salvar l'Àfrica amb el rock", "La chance de l'Afrique", etc. Hem vist com el G8 ha perdonat el deute extern de vuit països africans i també d'altres gestos que podríem citar, tot per eradicar la pobresa de l'Àfrica. Tots ho aplaudim.

De Sant Hilari potser ni la televisió en parlarà. No hi fa res. El gest és igual de gran en el silenci d'un petit poble de les Guilleries. És tan important com tots els altres i també us aplaudim I felicitem tot donant-vos les gràcies en nom dels que no tenen veu, dels que passen gana, dels refugiats... Gràcies, perquè entre tots anem fent un món més solidari, més just, on somiem que un dia, junts, podrem cantar i ballar una mateixa dansa, la dansa de l'amor i de la pau, compartint els mateixos drets.

A la junta de pares dels alumnes de l'escola Vedruna, promotors de l'organització, als antics alumnes, les germanes carmelites i l'equip educatiu de l'Escola, l'APFSH, famílies totes, amics i coneguts de Sant Hilari, empreses, parròquia i un llarg etc. GRÀCIES, que Déu, Pare de tots els pobles, races, cultures i llengües de la Terra, beneeixi la vostra generositat i us acompanyi sempre.

Fins aviat. Una forta abraçada a tots.

Germana Núria

Un escrit a l'ampit de la finestra

No deixa de ser curiós, però, quan es comença a despertar el teu conscient; quan comences a comprendre les coses que t'envolten, i neix el teu esperit crític; quan el passat entra a formar part del teu present, les ànsies de conèixer, descobrir i experimentar et porten a voler viure, trepitjar i verificar tot allò que t'envolta. I el passat, sobretot, m'ha tingut sempre encuriosit.

Com un malson, però sense ser-ho, tinc una imatge que es va quedar gravada en el subconscient des de la meva infància, que ha anat retornant a la meva ment i que m'ha fet pensar i reflexionar durant molt de temps.

Va ser quan feia d'escolà. Amb l'única companyia d'una llanterna, havíem recorregut les golfes de l'església, qui sap si per descobrir, amagat o oblidat, algun tresor, alguna relíquia... que sempre va resultar ser inexistent. Més que res, ens empenyia la curiositat. I els únics testimonis del passat, que vam poder trobar, van ser les capes de pols que cobrien les pedres de les antigues voltes i absis, i les cortines de teranyines, que penjaven de les bigues de la teulada de la nostra església parroquial.

La primera lliçó d'arquitectura, explicada a classe, l'estàvem trepitjant, i no ens va deixar de sorprendre. La segona, la d'història, no tardaria a aparèixer en la nostra vista.

Passejant per sobre de les voltes, vam trobar una finestra amb un porticó. Al costat de l'ampit, escrit en el pòrtland encara fresc, algú va escriure "1 any 20 juliol 1937". Aquell descobriment ens va transportar immediatament en el temps, fins aquelles dates tan tràgiques. Va ser com trobar un tresor, i nosaltres n'érem els descobridors.

Aquesta inscripció, moltíssimes vegades, ha anat apareixent a la meva ment. La persona o les persones que la van escriure van voler deixar constància del seu lament cec, de la seva reivindicació de pau i llibertat muda i de la seva resistència silenciosa.

Una inscripció escrita en un català correctíssim; gravada en un lloc inaccessible i lluny de totes les mirades, en un moment molt delicat de la història del país; en un període en què l'església de Sant Hilari va passar a ser usada com a mercat municipal; una etapa que va fer aflorar, com en tota guerra, els costats més foscos, però també, les parts més humanes de tota persona.

Una inscripció, al cap i a la fi, que ha sobreviscut el pas del temps i ha passat desapercebuda molts anys, i que, empès per la complicitat de l'autor, no he volgut revelar, fins aquest moment.

Sempre m'he preguntat qui va fer aquella anotació; què passava en el poble de diferent, per haver de buscar un amagatall per tal d'escriure un crit sord i desesperat davant una guerra fratricida, que només responia als interessos d'uns pocs.

Se'm fa estrany que, després dels milions d'anys que la Humanitat camina per la Terra, que milers de generacions han nascut, crescut, conviscut i mort, encara ara, hi hagi persones que prefereixin el camí de les armes.

Qui ho va escriure, potser mai ho sabrem. Però va ser un intent de rebel·lia, amb ànsies de demostrar el seu desacord i de resistir als fets. Amb aquesta inscripció escrita en català deixava constància, ni que fos per a ell mateix, de la voluntat de manifestar el seu desig de pau o de cridar-ho ben alt i fort, possiblement, des de dalt del campanar.

No és una gran descoberta, ho sé. I, evidentment, tampoc és un tresor, i encara menys una relíquia. Però és la inscripció d'una persona que mostrava la seva angoixa per uns fets detestables i en volia veure la seva fi. Malauradament, no estava a les seves mans que fos possible un desenllaç ràpid i pacífic.

Aquesta inscripció, com us deia més amunt, sempre ha retornat a la meva memòria. Sobretot, ara que estem instal·lats en el conformisme dels esdeveniments, en el *cofoisme* social i econòmic i l'individualisme funcional. Les circumstàncies eren unes altres i, potser, només es podien deixar escrits, lluny de mirades acusadores. Ara, ja no ens cal.

Hi ha realitats, a casa nostra mateix, que reclamen la nostra atenció, i no podem aclucar els ulls.

Tenim a l'abast, perquè no estem vivint un moment d'inestabilitat, la possibilitat d'intervenir quan veiem situacions, fets o conjuntures que passen al nostre voltant i que es poden millorar. Així, no ens caldrà escriure inscripcions als ampits de les finestres més amagades. Podem intervenir en aquells fets quotidians i propers, o bé, reclamar que ho facin els que en tenen el deure i l'obligació moral de fer-ho.

En el moment actual en què s'ha arribat a assolir un estat del benestar, amb un camí no exempt d'esforços i patiments; en una etapa política i social estable, que permet expressar-se en llibertat i sense coaccions; en un punt, on les eines i els recursos són a l'abast per afrontar múltiples contratemps, caldria ser més agosarats i intervenir.

Lluís Puigdemont i Reverter

L'Estiuada — PERIODICH D' INFORMACIO COMARCAL

Sortirá cada divendres durant l' estiu ✻ Redacció y Administració: Carrer de Vich num. 9

Any I | Sant Hilari Sacalm, 25 Juliol de 1908 | Núm. 5

El patrimoni literari, factor de desenvolupament... possible?

El concepte de patrimoni literari s'ha començat a popularitzar entre nosaltres d'un temps ençà. Es convoquen seminaris i jornades, es recuperen personatges i textos, es valoren espais, es programen visites i itineraris... amb una oportunitat i un encert desigual arreu el país, és cert. El concepte es refereix bàsicament al conjunt d'autors i textos vinculats per la raó que sigui (vivència, descripció, narració, escenaris vitals o de ficció...) a una zona, ciutat, comarca... i que poden ser explotats amb vistes al turisme cultural, diguem-ho ras i curt.

El que passa en aquest cas és que sovint, com en altres coses al nostre país, no hi ha una bona "cinta transportadora" entre la recerca bàsica i la recerca aplicada, entre la vida acadèmica i universitària i el món de la difusió i la projecció social. No es troba el punt de contacte entre el que un investigador rastreja i posa en evidència en relació amb l'obra d'un autor i el que se'n podria extreure en relació amb la projecció d'una ciutat o zona. En aquesta feina d'"intermediació cultural", són molt importants el col·lectius locals de recerca i difusió cultural, els centres d'estudis comarcals, que estan en contacte amb el món universitari –avui dia l'estudiós local aïllat i afeccionat ja quasi no existeix– i alhora toquen de peus a terra, viuen al territori i coneixen les necessitats de desenvolupament i d'animació sociocultural i econòmica de certes zones.

En el cas de Sant Hilari, és clar que ha existit des de molt antic una fascinació per les terres i els paisatges de les Guilleries, que tenen en la vila la seva base operativa. Des dels primers excursionistes, que hi arribaven des de la primitiva estesa del ferrocarril per Hostalric o Breda, fins als estadants de l'estiueig, metges, advocats, fabricants, catalanistes de ciutat, que venien a prendre les aigües i quedaven embadalits pels entorns de la vila, tots van generar textos elogiosos. D'altra banda, la presència i el testimoni dels escriptors vinculats a aquesta zona han estat més valorats en els darrers temps a través de publicacions i activitats que han tingut lloc, també, a Sant Hilari. Recordem només les jornades sobre Verdaguer de 2002 amb una petita exposició inclosa (Verdaguer al Montseny i les Guilleries, 20-21 de setembre de 2002) o les que amb motiu de l'Any Busquets i Punset s'han celebrat enguany (reedicions d'obres i Jornada d'estudi del 14 de maig de 2005); els resultats veuran la llum a Quaderns de la Selva, la revista anual del Centre d'Estudis Selvatans, coorganitzador dels actes.

Així doncs, disposem d'una base que es pot ampliar i aprofitar per a explotacions més directament vinculades a les visites temàtiques al territori i a experiències de turisme cultural que realment valguin la pena. S'ha començat a fer en ofertes des dels museus de la zona. I es podria aprofundir i perfilar molt més si es disposés d'un bon departament de didàctica i projecció que pensés amb aquest objectiu uns plafons, una senyalització, uns indicadors, uns textos, uns fullets... fins i tot uns guies per a grups. Tot vol el seu temps i els seus diners, naturalment.

Ara bé, la preocupació que es presenta sempre, davant aquestes possibilitats de desenvolupament, és la de saber si els nostres gestors ho coneixen i hi creuen, en l'àmbit dels nostres municipis i comarques, i si hi serem a temps. Són possibilitats reals i clarament aprofitades en altres llocs: només cal pensar en els projectes culturals i literaris associats als naturalístics, als Aiguamolls de l'Empordà, en què la Diputació de Girona està invertint, amb el suport de projectes europeus, o la notícia de premsa recent que ens parla del parc temàtic de la literatura, Ipapomamua, que el Govern basc promou sota la direcció de l'escriptor Bernardo Atxaga. O encara els anomenats parcs literaris, que a Itàlia han estructurat en els darrers anys l'oferta de lleure cultural i gastronòmic de ciutats, viles i regions amb un èxit notable.

Deia si hi seríem a temps perquè, a més de convèncer les administracions de la viabilitat dels projectes, fa falta que els paisatges dels nostres escriptors es puguin haver preservat, en un grau suficient almenys, per permetre una recuperació visual a través de textos, imatges literàries, però també d'elements de la realitat que facin d'esquer per a la visita.

Ja a la darreria del XIX i primers del XX es va produir la visió contraposada i fins la tensió entre els estiuejants catalanistes –amants de la muntanya com a receptacle de les essències del país i del bosc com a espai mític, precursors de l'explotació turística massiva del paisatge– , i els habitants de la terra, que la veien cada dia i que en vivien, i que no tenien més remei –en la seva mentalitat realista, poc idealitzadora– que continuar tallant arbres per subsistir. Amb franquesa, crec que ara ens trobem en un situació semblant.

D'arbres avui dia en continuem tallant molts, però encara ens en queden, perquè el bosc sempre recupera l'espai que deixem de conrear. El que no pot recuperar el bosc ni ningú és l'espai construït, l'apilotament d'edificacions a muntanya i arran de mar. I, de retruc –sense entrar en els perjudicis a mitjà termini que tot això ens durà ambientalment– el que hem perdut irremissiblement són una gran part, una immensa part, de les visions, de les vistes, dels panorames que la construcció forassenyada s'ha anat menjant. Certs paisatges del país, doncs, avui dia ja només queden en la literatura. Potser és una raó de pes, però, tot i la pèrdua, per situar aquest patrimoni, el de les paraules –al costat del tan venerat de la foto antiga– a primer terme de la nostra recuperació actual i utilitària del passat! Potser sí.

Narcís Figueras Capdevila

Director de la titulació de Llengua i literatura catalanes de la Universitat Oberta de Catalunya. President del Centre d'Estudis Selvatans.

Retorn a Zagrilla

Vista general de Zagrilla

Ambient festiu

Era un divendres, 15 de juliol, que dos autocars plens de gent de Sant Hilari arribaven a Zagrilla per prendre part en el segon acte d'agermanament amb aquesta aldea de Priego de Córdoba, poble de naixement de molts convilatans nostres. Molts hi participaven per segona vegada, altres era la primera vegada que entraven en contacte amb els *zagrilleros* que viuen allà. De veritat, una gent fantàstica, una gent que duen com a senyera la simpatia, l'hospitalitat i una generositat sense límits. Els actes van començar a la tarda amb una recepció a càrrec de representants de l'Ajuntament de Priego de Córdoba i dels alcaldes pedanis d'El Esparragal i de Zagrilla (Epifanio Ramírez). Al vespre vam poder assistir al pregó de la Fiesta de la Virgen del Carmen, oficiat pel *zagrillero* Tomás Delgado, exalcalde de Priego. L'endemà al matí, missa Rociera. Al migdia, arrossada popular... Us podeu imaginar menjar-se tres monumentals paelles d'arròs a les tres de la tarda a 44 graus? En aquell ambient, tot és possible. Al vespre, l'acte més solemne: la processó de la Virgen del Carmen. Un acte ple de sentiment i de fervor religiós i popular on els nostres convilatans *zagrilleros* van tenir l'honor de fer de portadors de la Mare de Déu. Després de tot aquest dia, un merescut descans per afrontar l'endemà "el desayuno arriero" i un llarg camí de gairebé mil quilòmetres per retornar a Sant Hilari. Marxàvem amb el record inesborrable d'una gent entranyable i amb un propòsit clar: "Tornarem a Zagrilla, segur!"

Benvinguda de les autoritats

Pregó de les festes de la Virgen del Carmen

Actuació d'Antonio Ruiz

Processó

Animació sociocultural i estimulativa a la Residència de Gent Gran de Sant Hilari

Els usuaris de la Residència de Gent Gran de Sant Hilari estan integrats de forma activa en un projecte d'animació sociocultural i estimulativa, portat a la pràctica per l'educadora social del centre.

Les finalitats que es pretenen aconseguir amb l'aplicació del programa són: un major nivell d'autonomia personal, millorar l'equilibri emocional, la capacitat d'adaptació a noves situacions, potenciar la sociabilitat i educar en la societat de l'oci, això tot treballant l'àrea de la participació comunitària, l'emocional, la cognitiva i la motora.

Es treballen els següents projectes específics:

- **Festes tradicionals i comunitàries**. Consisteix a realitzar la preparació i celebració de les festivitats incloses dins la societat, la cultura, la localitat o la institució.
- **L'estimulació cognitiva.** Pretén intervenir en les habilitats mentals de l'usuari. Es tracta de treballar el llenguatge, la memòria, la imaginació, els sentits, etc.
- **El grup de conversa.** És una de les tècniques que s'emmarquen en el si de la relació d'ajuda. Es tracta de dur a terme una conversa en petits grups de persones, amb una situació cognitiva similar.
- **La musicoteràpia.** Ajuda a obrir nous canals de comunicació, serveix d'estimulació per al moviment i també com a mitjà per aconseguir la relaxació. Es treballa amb la música, el so, el moviment, etc.
- **L'artteràpia.** Consisteix a treballar l'art de la pintura, facilitant l'evocació de sentiments i records establerts en la memòria i, per tant, és un canal de transmissió d'emocions i de creativitat.
- **La laborteràpia.** Treballar manualment diferents materials, per a la creació d'objectes i elements decoratius i artístics.
- **El joc.** Té un caràcter recreatiu, motivador i lúdic. El fet de treballar en grup afavoreix l'intercanvi de vivències, l'adaptació de l'individu als interessos del grup i la comunicació.
- **L'intercanvi intergeneracional.** Consisteix en unificar dos grups de generacions diferenciades (tercera edat amb infància, joventut o adults), per tal de realitzar alguna activitat o dinàmica en comú i fer un intercanvi d'impressions, vivències i emocions.
- **El videofòrum.** Es tracta de visionar un vídeo amb uns continguts concrets (pel·lícula, reportatge, vivències pròpies, etc.). Quan finalitza el vídeo és important poder-ne fer un grup de conversa.
- **El cafè tertúlia.** Pretén reunir els residents en un espai còmode i acollidor, per tal de prendre cafè (o una altra beguda) mentre es potencia la comunicació, la relació i la coneixença entre els assistents.
- **L'expressió corporal.** És una activitat artística que desenvolupa la sensibilitat, la imaginació, la creativitat i la comunicació humana i l'instrument és el propi cos. S'integren les àrees física, afectiva i intel·lectual.

Susana Saiz
Dinamitzadora Sociocultural

CENTENARI D'*EL QUIJOTE*

Aniversari important d'un llibre de fama universal. Tanmateix, s'hauria de conrear una cultura del llegir. Som dels països europeus en què es llegeix menys. De menuts, se'ls ensinistra en el maneig de tota mena de maquinetes: videojocs, ordinadors, Internet, tele digital, mòbils... Potser se'n fa un abús. Ni nens, ni joves, ni vells llegeixen. Amb una lectura seleccionada, meditada, sovintejada i ordenada, hom s'educa i aprèn a discórrer i pensar. Amb jocs i maquinetes no se n'aprèn.

Surten universitaris que fan faltes d'ortografia, de sintaxi, de prosòdia i de redacció. Això sí: tenen "masters".

El Quijote és un tractat, alhora, de psicologia, sociologia, antropologia, humorisme, seny i democràcia, i instrueix de debò.

Quins retrats més ben reeixits de personatges que ens hi fa. Com és ara: el batxiller Sansón Carrasco, el capellà, el barber, Teresa Panza, Doña Clara, l'hostalera, Anselmo i Lotario solterons i amics, homes rics benestants del poble tot fent barrila. El mateix Sancho Panza, sorneger, bon vivant, assenyat, que serà bon i eficient governador, amb judicis justos i modèlics... amb l'inseparable seu amo i senyor que, entre llampades de rauxa i seny, conviuen en pau i companyia, compartint dia i nit guitzes i etzibades per batans, molins i llurs cavalleries.

Després d'aquest bombardeig i poti-poti cultural, polític, religiós, eclesiàstic, que ens han servit els mitjans de comunicació, és reconfortant posar-hi un pessic de seny cervantí d'*El Quijote*.

L'any 1947, els escolapis de Moià, convocaren un concurs literari sobre Cervantes. Assabentat, un servidor posà fil a l'agulla per participar-hi. A la nit, cansat de les feixugues feines de pagès, la qual no és poca ni fàcil: cavar, segar, dallar, batre, recollir patates, fesols, blat de moro, un servidor esmerçava uns moments a escriure el meu treball. Cal recordar que vivíem temps difícils, de postguerra, els anys 40: estraperlo, racionament, gasogen, misèria i gana. Però l'estiu a pagès, treballant i trescant com les abelles, trèiem el ventre i l'estómac de pena. Menjàvem calent, bona escudella i carn d'olla, pa i botifarra, tot pastat i embotit a casa. Tramès el meu treball literari i passats uns dies, amb gran sorpresa, vaig tenir la notícia del premi. I el guardó fou un exemplar d'*El Quijote,* de l'editorial Sopena, el qual guardo amb respecte i amor, i dues monedes de duro, d'argent.

El Quijote el tinc a l'abast i el rellegeixo tot sovint. I hi gaudeixo de valent.

Un desig: que tothom llegís més. AMÉN.

Mn. Joan Coma. *Rector d'Espinelves*

65 anys

En la joventut tenim pressa per a ser més grans. Arribar als divuit! Amb el pas del temps, si pogués-sim endarrerir el rellotge possiblement també ho faríem. Tanmateix, tot sol dependre de les circums-tàncies personals en què s'ha trobat una persona al llarg de les seves vivències.
Darrerament, hi ha una tendència a celebrar ben aviat els aniversaris i potser se'n devalua el sentit, però ja és bon senyal que, periòdicament, es trobin aquells que foren de la mateixa fornada, aquells que visqueren força junts un passat que els apropa i els uneix més.
Això és el que han fet els "nens" i les "nenes" del quaranta, de la postguerra, quan han fet els 65 i ho han celebrat amb la satisfacció d'haver-hi pogut arribar.

BONIC JORN

Avui podríem riure
però no hem de plorar
ja que seixanta-cinc anys fa,
a Sant Hilari
la cigonya es va parar
i uns nadons va deixar.

Nascuts a l'any quaranta
jugant l'any cinquanta
treballant els anys seixanta i
casats i emmainadats
als voltants dels anys setanta.

Parlar del que hagin viscut
i escrit alhora
és un somni massa gran
però parlar del cinc de juny
és tota una bonança
d'agradable parlar.

A plena plaça la gent hi fa niu
amb la calor de l'estiu,
són avis sabeu? i
avui és la seva festa
que tots junts celebraran.

Tots caminant,
cap a l'església aniran
recordaran els companys
que avui no hi seran.

Tot seguit
a can Verdolet arribaran
menjaran, xerraran i riuran.

Però ben cert nosaltres sabem
que n'és el nostre moment
el nostre desig de fer-ne
d'aquest jorn
tota una vetllada,
mai més oblidada.

Poesia escrita per F. Molist i dedicada a tots els que compleixen els seixanta-cins anys.
Sant Hilari Sacalm - 5 juny 2005

CLUB TENNIS TAULA SANT HILARI

Un any més aprofitem l'oportunitat que ens dóna el programa de la Festa Major per informar tot el poble de les novetats del club. De nou hem representat el poble en la lliga intercomarcal, amb uns resultats més que acceptables. Aquesta lliga cada any puja de nivell i també de nombre de participants, aquest any, per exemple, s'ha apuntat el de Ripoll. També hem participat, a escala individual, en tots els tornejos que s'han organitzat a diferents pobles del voltant. D'aquests tornejos destaquem el de Vic, que s'organitza sempre el cap de setmana de la segona quinzena de setembre. Realment, aquest torneig és com l'autèntica festa major del ping-pong. Recomanem molt vivament que totes aquelles persones que tinguin ganes de veure tennis taula del màxim nivell s'acostin a Vic i de segur que quedaran parats de veure l'afició que hi arriba a haver!

Però tampoc no cal sortir de casa per veure bons jugador de ping-pong. Aquí, al poble, també organitzem un campionat que, sense arribar al nivell de Vic, sí que no té res per envejar a la resta de campionats que, tal com us hem comentat, s'organitzen als pobles veïns. L'Open de Sant Hilari, que així es diu tècnicament, ja té uns quants anys de vida i es pot dir, sense reserves, que cada any anem a més. Enguany ha estat un èxit en el nombre de participants i en el seu nivell. Creiem, sincerament, que el canvi de dates –el torneig s'havia celebrat sempre per les festes nadalenques i en canvi aquest any s'ha fet a principis de juny– ha contribuït molt a la bona marxa del torneig. En les pròximes edicions caldrà decidir quina és la millor època per poder acollir la major quantitat de participants. Sigui quina sigui la data, animem a tot el poble que s'acosti al poliesportiu quan organitzem l'Open. La continuïtat de qualsevol de les activitats que es fan al poble neixen d'un grup, entitat, club esportiu, però es necessita el suport de la gent del poble, sinó és difícil tirar endavant.

Ja sabeu que al poliesportiu hi ha una sala on sempre hi ha una taula de ping-pong a punt per passar-hi una bona estona. No dubteu en anar-hi. No la tenim per lluir, sinó que cal fer-la servir. Seria allò que quants més serem més riurem! També animem a totes aquelles persones que tinguin ganes de jugar la lliga que ho facin saber. És bo que arribi gent nova per fer més nombrós i fort el club. També ens agradaria dir que, quan estigui tot l'edifici de la piscina coberta, que està en construcció, ocuparem alguna de les sales que quedin lliures. Això significarà un pas endavant perquè voldrà dir que tindrem prou espai per tenir sempre muntades dues taules de ping-pong amb totes les facilitats que això suposa a l'hora d'entrenar. Bones partides!

Us desitgem una molt Bona Festa Major!

Open Sant Hilari

Anècdotes del nostre passat

Si consultem qualsevol diccionari trobarem una definició de la paraula història que més o menys diu que es tracta d'una narració dels esdeveniments que fan referència als éssers humans i a les societats creades per aquests en el passat. En un sentit absolut, és també la relació de successos polítics i públics dels pobles o de qualsevol activitat humana (ciència, literatura, art...).

És en aquest context que vull recordar dues persones, malauradament ja desaparegudes, i que van ser molt estimades pel nostre poble, Cèsar Lahoz Tijeras i Ramon Planas Amarita.

Crec que massa sovint el nostre poble es descuida i perd la memòria, i la memòria no es pot oblidar.

D'en Cèsar Lahoz, poca gent deu saber que va ser un dels fundadors de la banda de cornetes i tambors de Sant Hilari, una tradició que en el seu temps va arrelar profundament en tota la gent del poble. Fill de Barcelona i home molt polifacètic, sempre comentava, a tall de broma, que li hauria agradat molt canviar-se el nom i dir-se Cèsar Lafalç Estisores. També se'l coneixia com a La Maceta Pegadora, en honor a un combat de boxa protagonitzat contra un boxejador anomenat El Tupamaro, a l'Hostal El Grèvol de Sant Hilari.

I què dir de Ramon Planas, que va treballar més de 20 anys al Tívoli i va ser una persona molt estimada per tots els de casa?

Li dèiem Ramon Strogoff, *El Correo del Zar*, en honor al protagonista de la famosa novel·la de Juli Verne, ja que era un home que havia voltat molt de món fins que al final va recalar al nostre poble. Natural de Torelló, va ser un dels promotors del Carnaval de Sant Hilari, un Carnaval que, per cert, no va tenir massa èxit en aquell temps, i cal dir que actualment tampoc en té gaire.

Amb aquestes quatre paraules i aprofitant l'esdeveniment de la Festa Major, només he volgut recordar, a tall de reconeixement històric i social, dues persones molt conegudes i estimades al poble. Crec que totes aquestes persones, que en un passat van protagonitzar i impulsar la vida social i cultural de Sant Hilari, no poden caure en l'oblit. Sense passat no es té identitat.

Ramon Puig

Associació Espanyola contra el Càncer

Benvolguts amics,

Des de la finestra que ens obre aquest Programa de la Festa Major per poder entrar a les vostres llars, voldríem fer una reflexió sobre el càncer.

El càncer és aquesta paraula que ens omple de temor, que a voltes ens fa evitar anar al professional metge per por que ens pugui diagnosticar aquesta malaltia, i que ens ensorra anímicament i ens fa preguntar "Per què a mi?". Aquesta paraula que no en voldríem haver de pronunciar, ni que ens en parlessin, ni haver d'afrontar tota la problemàtica i els canvis personals i socials que comporta en el nostre fer de cada dia. Sobre tot això, voldríem reflexionar-hi.

Veritablement, aquest ensorrament hi és, aquest patiment hi és. Però la nostra relació personal amb gent que estan afrontant aquesta situació ens ajuda a fer comprendre que el més important és que la persona i el seu entorn familiar i social vulguin afrontar-ho amb valentia i lluitar-hi. Primerament, amb l'ajut dels professionals que amb entrega i estudis aconsegueixen trobar solucions i/o pal·liar-ho. També amb l'ajut d'homes i dones que ho han pogut superar i amb el d'altres que estan en la mateixa situació. Amb l'ajut de persones entregades al suport psicològic, moral, de rehabilitació, de bona amistat, etc.

No estem sols, doncs, en aquesta lluita, i és bo parlar-ne amb naturalitat, com es parla d'altres malalties que no, pel fet de no ser un càncer, són menys doloroses i angoixants.

La naturalesa humana, per ella mateixa, comporta alegries, però també patiments i moltes vegades provocats per altres persones saturades d'idees polítiques, filosòfiques, religioses, etc.

I davant de tot això, de tants casos de càncer que no s'han pogut curar o que han hagut de canviar el seu dia a dia, davant d'accidents que de forma fulminant ens trenquen les nostres famílies..., els únics valors que ens serveixen són la solidaritat dels uns amb els altres i l'amistat sincera sense violar la intimitat de ningú.

Si així actuéssim, el nostre poble seria diferent, el país seria diferent, el món seria diferent. Des de la Junta Local de l'AECC voldríem saber oferir tot això i posar-nos al vostre costat en tot el que siguem capaços de fer.

Moltes gràcies,

La Junta Local de l'Associació Espanyola Contra el Càncer

Racó poètic

Arrels

a Antonio Ruiz

Mai no haguera cregut
que la seriositat en la feina
amagués un fons tan fecund.

M'ha sobtat la teva dèria
al despullar-te del tot
per vestir-te amb el record.

La llavor mai no mor
quan arrela en terra ferma,
i ara gaudim de la flor
que creixia al cor, vermella.

En el teu germà Manolo
vaig conèixer un bon poeta:
quanta saba embarassada
engendraren vostres pares!

Fins i tot, en terra estranya,
hem compartit junts la paraula.

Gràcies per acompanyar-nos a taula!

Lluís Serrano

3 octubre 2004

Som com un soc d'arrels profundes
que ningú podrà seccionar.
Som com el mar d'aigües unides
que ni l'home sap separar.

Jo t'he donat la meva vida.
Tu la teva m'has entregat.
S'han fos dues en una sola
que els llargs anys han consolidat.

Tinc les mans de petons plenes,
sols tu les ha sabut besar.
Tinc el cos ple de carícies,
sols tu hi has pogut arribar.

I del fons d'aquest engranatge
n'emergeix una dolça veu
que baixet diu: això és amor.
AMOR que només és teu i meu.

M. Teresa Sirera

Oda a Sant Hilari Sacalm

Simfonia de llum, d'aigua i fullatge,
recer paradisíac benvolgut;
sota l'embruix d'un lluminós guiatge
amb fe venim al teu amable estatge
cercant l'almoina ardent de la salut.

Hem deixat les ciutats tristes i dures
remoroses de claxons i de bruits
per respirar la pau de les altures
i beure a doll tantes belleses pures
que són d'aquesta terra els millors fruits.

Ací devora teu passa la vida
clara i serena com un glop de cel,
lluny del risc, de la trampa i de la mentida
en un llaç d'amistat fonda i sentida,
més enllà de l'enveja i del recel.

Ací s'escola mansa la conversa
com l'aigua de les fonts de tot l'entorn;
ací tot guarda una bondat diversa
i una franquesa lúcida s'esmerça
per a fer més amable aquest sojorn.

Ací creiem en l'amistat, encara,
i obrim el cor als nobles ideals;
les muntanyes ens fan la vista clara
i una alegria càlida ens empara
enmig la xarxa fosca de tants mals.

Per això et guardem tant a la memòria,
vila de Sant Hilari de Sacalm;
com a nostra estimem la teva història
i ens gloriem d'aquesta teva glòria
que voldria cantar-la amb un bell salm.

Ja són nostres les aigües remeires
de les Fonts Vella, Picant i Cirerer;
les aures del Solterra jogasseres
nit endintre ens senyalen les dreceres
dels innúmers tocoms d'aquest terrer.

Retornarem a les ciutats nostrades
amb l'enyorança d'aquest pler viscut
i quan vinguin les fondes maltempsades
avocarem l'or clar de les jornades
que va brindar-nos un estiu perdut.

I si ens pesa la llosa d'aquest viure
i ens punxen les ferides del combat
vora tes aigües tornarem a riure
i la teva muntanya ens farà lliure
de tristesa i d'angoixa el cor nafrat.

Salve recer dilecte, bell nectari,
Flor de les Guilleries, pler i conçol;
que el cel et beneeixi i que t'empari
mentre et dic: A reveure, Sant Hilari!
L'any vinent tornarem, si Déu ho vol!

J. Serra i Janer, pvre

Amb el teu gest

Les teves mirades,
el teu somriure,
les teves mans...
Tu has estat la veritable escola
on no he volgut faltar mai.
Guardo gargots del primer parvulari
com allò més preuat
i no vull cap més diploma,
i tant me fa l'examen final.
El temps d'estudi que em resta
només vull ser al teu davant,
com davant del mar,
amb les planes obertes del teu cos.

Em dius que l'amor
no necessita proclames,
que en té prou amb el tacte d'unes mans,
amb el silenci d'una mirada,
que no necessita cap llibre,
cap poema, cap ratlla...
M'expliques com t'agrada que, per casa,
es manifesti en el gest de cada dia,
que baixi des dels meus ulls
pel teu cos en silenci
o sota el murmuri de la nit,
quan tota fressa calla,
quan el cel és eixam de mirades
i la lluna encuriosida
contempla nostra cambra.
Així t'agrada l'amor
i sentir-te de tot enamorada,
amb el cor submís i l'ànima espaiosa.
Em dius a mitja veu
que ha de ser aigua callada...
Si sabessis quant amor
poso en cada vers,
quant de silenci, a les paraules!
que tradueixo a l'instant
(Tu i jo entenem només la nostra lletra,
el nostre llibre íntim. La resta
sembla escrit en un idioma estrany)
i tot es torna pluja, pluja de tu,
aigua remorosa que vivifica
la flor que em vas prometre.

Fa fred, s'acosta l'hivern.
La gent va de pressa
fugint del vent gelat.
Tu i jo passem per la placeta,
tu i jo, éssers insignificants,
tornem a casa. És tard,
la llar de foc convida a respirar:
res no abriga com les flames!
L'escalfor despulla el nostre cos.
M'abraces, jo t'estimo
i, fidels a la rodona veu,
passem sota el mateix estel;
ens perpetuem
al petit univers del nostre instant...
(I mentre el cor retorna,
els ocells del pensament s'escapen
damunt la sorra de l'enyorança;
voldrien traspassar el temps
que ens separa d'aquells primers dies...
Cerquen aquell primer somni,
quan el desig despertava,
però res no troben.
Miren els carrers
tots enfosquits i solitaris
i amb ulls closos
senten la neu del silenci,
la sensació d'un engany
i la freda certesa d'un darrer viatge.)
Ah! Fa fred. Acosta't.
Res no abriga com el teu alè!

Poesia extreta del recull guanyador del primer premi de poesia a les XIX Jornades Culturals de Sant Jordi de Sant Julià de Llor-Bonmatí

EL MEU POBLE

Sant Hilari és la vila
fundada per catalans
on honren i defensen
del més petit al més gran.

Tinc records de Sant Hilari
que mai no podré oblidar
és el poble que tant estimo
on no hi deixo de pensar.

Tota voltada de muntanyes
com si fons dins d'un bressol
on es lluita i es treballa
tot el dia, de sol a sol.

Se n'han escrit poemes
sardanes i cançons
que ens encanta molt sentir-les
i llegir-les fins al fons.

Té història molt extensa
i digna de ressenyar
la del general Moragues
i d'en Serrallonga, és clar.

Voltat de muntanyes
engalanades de verds pins
façanes ben pintades
i també bonics jardins.

Els passeigs i els esbarjos
que molt bé podem gaudir
per tots els que ens visiten
i els que estem aquí.

Hi ha el Pla de les Arenes
la Gavarra i Sant Miquel
i el nen Jesús de Praga
on estem més a prop del cel.

Tenim un potencial d'aigua
que mundialment és famós
repartit a tota l'esfera
d'aquest poble fabulós.

Les cent fonts de Sant Hilari
si les voleu visitar,
vindreu i voldreu tornar-hi,
a aquest poble català.

També hi ha indústries
on tothom pot treballar.
La cultura és molt alta
un tema a ressaltar.

La vegetació és variada
d'alzines, pins, castanyers,
faigs, roures i pollancres,
fins i tot vint classes més.

Tenim una bona cuina
a tots els restaurants
on els turistes en gaudeixen
dels més petits als més grans.

Les riquíssimes Aromes
les Teules i Jaumets
als visitants enllaminen
i se n'emporten a paquets

L'embotit de Sant Hilari
té prestigi de debò
amb qualitat extraordinària
i de tot el bo i millor.

Als turistes que ens visiten
els volem felicitar
perquè cada any ens honren
amb el seu benestar.

Capital de les Guilleries
en Serrallonga us dirà
on en aquestes serralades
tantes aventures va passar.

Dedico a aquest meu poble
i amb tota devoció
pau, amor i harmonia
que és el que us desitjo jo.

Doncs la Vila de Sant Hilari
que ningú plau més que a mi
és el poble que jo estimo
on vaig néixer i voldria morir.

Joaquim Fàbregas

AFINIDADES
Mi amigo ecuatoriano

Estos días escuché, amigo Marco, esa música de la que tanto hablamos, ese clamor de los pueblos oprimidos, que viste al poeta de soldado. Retrocedí en el tiempo y me sentí cerca del que murió cantando la injusticia, del que cayó sin vida, de aquellos a los que nunca apagarán la voz. Me imaginé caminando en la collada, con todos los que luchan por la verdad, por el derecho elemental de los niños, de las gentes que mueren entre las basuras de una sociedad fría, opulenta e impasible. Ya me vi purificando con fuego el alma de los que juegan con la vida, de los que comercian con la sangre. Y en la lucha encontraba la belleza, y mariposas para las flores de los muertos... Mas todo desde mi silencio, ay, desde mi tristeza, cómodamente en mi sillón, sabedor de lo inútil de estas letras para acabar con la insaciable serpiente... Las palabras no sirven, no bastan para hacernos oír, eso me repite la historia. De nada vale llorar las injusticias, ronronear la incomprensión, ni cantar para apagar el dolor, ni volver los ojos a ningún Dios, no basta; la serpiente no muere. Hay que matarla, quemarla con el fuego que dispara, a través de esas almas no impasibles, la mirada de los niños olvidados. A esa clase de hombres gritaría: sois vosotros, luchadores del mundo, corazones de doble latido, compañeros de lunas y de auroras, vosotros, imprescindibles humanos, sois el justo, el más sincero verso que camina, persiguiendo el rumor de los abrazos y de los trigos y que avanza arañando por la historia. Beso vuestros pies, camaradas. Que nada os detenga, que sea vuestra rima un palomar de dialécticos fusiles, de rítmicas pistolas y violines. Escribir el verdadero texto y que perdure su filosofía en el hombre nuevo, por los siglos de los siglos...

¡Qué bien suenan las palabras en la voz del poeta, cuando se perpetúa en ellas el inmenso sueño, el latente deseo de un mundo más justo! Pero, ay amigo, he de decir, sin creerlo, que Dios puso en los hombres una luz que irradia vanidades y un vacío ante el pensamiento. En la voz les puso música y aullido y un sabor en la boca de barro y soledad. Un alma sórdida y proscrita, impasible al ajeno sufrimiento, un corazón que ama y que tortura y una boca que muerde y que besa. Como a la bella rosa, les puso espinas y así les hace andar, sin saber a dónde Yo quisiera creer... mas no puedo, porque la flor del desengaño siempre vi florecida en los campos de mi infancia. Pregunta tú, amigo, tú podrás, pregunta a tu virgencita del Quinche, acaso Dios no sabe lo que hace. Acaso ya nos ignora.

Sabes como yo, amigo, que no hay que atravesar ríos ni montañas, ni mares ni desiertos, para darnos cuenta de que las fronteras no existen sino en los mapas; esos papelotes, hechos por el hombre, para delimitar conquistas, riquezas... o para separar las pobrezas. Y no se ha de viajar, ya no, para saber que en la tierra subsisten diversidad de razas, creencias, valores y formas de hacer y entender la vida, muy diferentes entre sí, pero bastante iguales en su raíz. Y no hace falta ser sabio para comprender que todas ellas han subsistido en cada territorio, en cada punto donde el ser humano se adaptó. Los albores de la historia son confusos, casi insondables, incluso hasta las primeras civilizaciones, es decir, hasta los primeros imperios. Pero una cosa es evidente y es que todos crecieron bajo la misma moral: sangre, expansión, sometimiento, explotación... Casi siempre en nombre de los dioses, acomodando en ellos sus necesidades, los pretextos creados en sus razonamientos. Los tiempos siempre cambian y con ellos las formas pero podemos ver que no varían los motivos de fondo. Todo este afán se respalda hoy en unas palabras, (se diría los dioses actuales) bastante gastadas por cierto, que son libertad y democracia, y como dioses se enarbolan y se usan para la triste tarea. Este hacer del ser humano ha ido dejando, en todos los tiempos, su rastro de silenciosas víctimas cuya inocencia es evidente. Y es que en nuestra especie, amigo, hay una insaciable sed de poder que se prolonga y acentúa en el tiempo. Qué tristeza, amigo, qué pena que de todos los sentimientos que anidan en la mente, éste sea el más prolífero.

Adivino en tus gestos que, como a mí, te gustaría borrar de nuestra especie esa extraña tendencia destructiva, esa pesadilla, para poder ser felices y vivir tranquilos, sin amontonarnos, sin posesiones particulares de tierras ni de recursos básicos. En una especie de comunismo sin utopía. En pequeñas aldeas sosegadas, recolectoras de belleza y admiración por este planeta que nos cobija, que nos da la vida. Sin más armas que las palabras y el amor a nuestros semejantes. Unas aldeas donde la vida sea sencilla, donde todo se reparta fácilmente y no se piense en el propio provecho. Donde la ternura de una madre pueda brotar libremente y se haga canción sin que nadie pueda sino compartir la necesaria dulzura musical de sus palabras y su lengua. Una sociedad sin brujos ni dioses, sin más doctrina que la igualdad. Sin reyes ni reinas, sin ministros, sin presidentes, jueces, secretarios, alguaciles, fiscales... ay, amigo, sin furgones patrulla, sin cárceles.

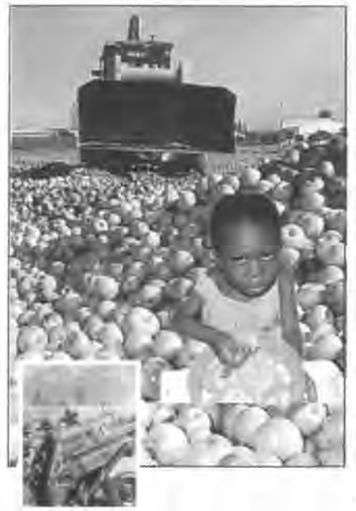

Una sociedad que mire las estrellas y camine despacio al infinito.

Estos días, amigo, por la música, yo recorrí el basto continente de tu pensamiento y me sentí arbolito floreciente, favorecido de tibias primaveras. Este fue su quimérico fruto, un fruto sin sabores, sin fragancias, suma de raices i siglos incipientes de sueños. Sí, amigo, anduve como autómata por esta senda que ya encontré al nacer como un lastre que pusieran a mi alma. Y otra vez caí en la ilusión del verbo, y es que, así como mis ojos perciben los colores y se admiran, mis oídos la música y se conmueven y mi nariz los olores y ensancho el pecho, de la misma manera, las tristezas despiertan mi corazón inmóvil y lo inundan de palabras caducas para disfrazar su desesperanza.

Manel Ruiz

A en "Jaumet"

Corríem tots pels carrers,
quan érem molt criatures
amb els pantalons foradats
per nostres "entremaliadures".

En teníem un company
molt estimat a la Vila
que ja era un home gran...
amb el cor de criatura.

Tots, l'estimàvem tant!
amb la seva barretina...
amb el carretó apretant
portava aigua cada dia.

Però encara que era gran
i la veu tenia adormida
de tots els hilariencs
era la nostra joguina.

Amb el flabiol sonant
i que ell mai no sentia
tant als petits com als grans,
ens feia brollar un somriure.

Una dent anava ensenyant
perquè cap més en tenia
reia sempre i murmurant
tota la gent, l'entenia.

Ara que fa cinquanta anys
que va deixar-nos un dia,
a Sant Hilari Sacalm
recordem el seu somriure
i el seu flabiol sonant
que era part de la nostra vida.

Joan Comas

"Indurain", un ocell de molts euros

Si a casa m'entra un ocell, s'acostuma a menjar el pinso de les gallines, l'agafo i el poso en una gàbia, em poden multar. Haig de posseir llicència per a tenir-lo i això equival a pagar. No ho sabia.

També desconeixia que els ocellaires fossin mal vistos pel fet d'agafar ocells i tenir-los en captivitat i que d'un simple pinsà se'n poguessin arribar a pagar 18.000 euros.

He parlat amb el matrimoni Ramon Bosch i Maria Parareda i m'he assabentat de moltes coses sobre els ocells, però també, i ha estat una sorpresa, de bonsais i de la naturalesa en general. Hem coincidit en tenir una visió crítica de l'actual sistema de la gestió que se'n fa al poble.

En Ramon, de ben petit, anava amb l'avi a agafar ocells, junt amb en Pere Crous, company de tota la vida. Anaven a parar. I encara ho fan.

Es tracta de buscar un turonet sense vegetació arbòria per ubicar-hi els rams, que són branques d'alzina de forma arrodonida que donen la sensació de ser un arbre petit. Damunt s'hi posen les creueres, tronquets prims entrecreuats, amb una punta plena de besc, una pasta que és molt enganxosa. I a esperar que els reclams de verdum, passerell, pinsà i cadernera facin la resta. Quan l'ocell s'acosta, atret pel cant dels reclams, s'atura als rams, s'hi enganxa i no pot marxar. És quan se'l va a buscar. Si és femella, es deixa anar i si és mascle s'engabia, es comprova si és bo per a cantar i, si no, es deixa. A vegades de seixanta ocells no se n'aprofita cap. Només es poden agafar 10 ocells de cada espècie per llicència.

Com és de suposar, el fet d'anar a parar implica marxar la nit abans per guardar lloc, dormir al cotxe, esperar que claregi i veure el molt d'encant que té la nit i l'albada. L'esmorzar, la gresca amb la colla i el contacte directe amb la natura en seran els complements.

El protagonista...

El motiu de parlar amb en Ramon era el pinsà que té a casa i del qual n'hi donaven tres milions de les antigues pessetes. Es diu *Sant Hilari* o *Indurain*, perquè ha guanyat cinc vegades seguides l'important títol comarcal (2000-04), cosa que no havia fet mai cap ocell. Només d'entrar, ja el veig instal·lat damunt un tamboret, amb un drapet blanc a sota i el termòmetre al costat. Sembla que no, però allò que si vols tenir un animal n'has de tenir cura, és ben veritat. A la gàbia no, però diuen que el pinsà necessita marcar i delimitar el territori davant els altres, principalment en època de zel, que és quan més canta, per atreure les femelles. Necessita moltes atencions, menjar, lloc acurat, aigua neta, vitamines, control de temperatura i que mudi correctament. El van agafar de passa al turó de la Fàbrega.

Campions comarcals el 2000

Per als ocellaires, el territori català es divideix en tres comarques: Barcelona, Osona i Manresa-Berga i ell participa dins la d'Osona. Es fa un sistema lliga i des del primer diumenge de març fins al segon de juliol, va cada diumenge a competir a diferents pobles. Es dóna una puntuació que va de l'1 al 12 i el que al final de temporada té més punts s'emporta l'apreciat guardó de campió comarcal. El 2001 fou campió de Catalunya. Enguany ha obtingut el tercer premi comarcal i és perquè l'ocell ja té set anys. Això que és tan fàcil d'explicar és difícil d'aconseguir. Ben content, el matrimoni m'ensenya els molts i bonics trofeus que els ocells els han aportat, mentre passejaven el nom de Sant Hilari per pobles i comarques de Catalunya.

Cada vegada són menys els ocellaires. Les causes s'han de buscar en la disminució del nombre d'aus, relacionada amb la reducció de masies i camps conreats, l'augment de sulfats a plantacions, la introducció d'espècies vegetals foranes, aigües en no massa bon estat, el fet de malmetre els indrets on se solen parar, com Mas Garriga, Cal Sastre, el Turó Vell de Villaret, el Serrat, etc. Hi podem afegir que el jovent no és massa partidari del sacrifici que suposa el fet d'anar a parar i concursar o tenir cura dels animals. A Sant Hilari hi havia molta tradició a anar a parar, a agafar ocells i recordo les gàbies penjades a casa. En aquell temps, n'hi havia més i menys control i molts podien anar a parar a la cassola. En Ramon i els seus companys es queixen del molt control que hi ha per part dels forestals i de les visites que fan als que practiquen una correcta activitat. En canvi, veuen com als furtius no els troben mai, i ara que no s'hi pot anar hi van i amb xarxa japonesa.

Quan parla del tema aixeca una mica la veu perquè diu que cada vegada és més complicat obtenir llicència i que les normes actuals estan fetes amb els peus, o sigui, que solen ser elaborades des d'un despatx, sense tenir en compte la realitat del bosc i dels camps, la qual cosa no afavoreix la pràctica que tant els encanta.

Campió de Catalunya el 2002

A més dels ocells, a en Ramon li agraden molt els bonsais i les plantes en general. També a la Maria. No m'hagués pensat mai que a Sant Hilari podria veure els exemplars de plantes autòctones en miniatura com té ell. Sí que n'he vistes de curioses i exòtiques, però avellaners, faigs, castanyers, roures, alzines i diferents coníferes del país i altres espècies, tancades i molt ben instal·lades m'han encantat. El murri té temps, perquè treballa a la tarda de la feina que li agrada, de paleta, i li sobra molta estona per a dedicar-se a les seves grans aficions.

És normal, però, que dues persones amb aquestes dèries siguin grans amants de la natura i per això, sempre que poden, es perden per les muntanyes i els boscos, d'aquí i de més lluny. I es queixen que la natura, a la nostra terra, no és ben tractada. I ho argumenten. Són gent de bosc i s'adonen que les coses vinculades al medi natural es podrien fer d'una altra manera. Creuen que no hi ha una bona planificació en aquest camp i que és com si hi hagués pressa en convertir el poble en una petita ciutat, en detriment de la riquesa natural que tenim.

Estic d'acord amb ells quan diuen que estem en un procés urbanístic anàrquic i altres temes. A cal Sastre, es toquen la zona urbanitzada amb la industrial de Mas Garriga. Es fan moviments de terra sense prevenir conseqüències posteriors d'erosió; es destrossa sense massa miraments l'espai natural, es tallen, poden i ensulfaten arbres a qualsevol època de l'any, no es manté el cabal ecològic de les rieres, s'eliminen espècies com el cirerer d'arboç dels nostres boscos; plantacions d'avets es converteixen en boscos estranys al país. També comenten que, a les zones industrials creades no s'hi edifica i la gent ha de marxar a treballar a fora, que la depuradora no fa la feina que hauria de fer, que molts espais naturals, com fonts o diferents indrets, estan deixats de la mà de Déu... En resum, que no hi ha massa sensibilitat per l'espai natural que ens envolta i que el patrimoni natural s'hauria de gestionar millor.

Una bonica conífera

Un bon exemplar de boix

En Ramon s'enfada, mentre comenta aquests temes, perquè és un enamorat de les Guilleries i de Sant Hilari i diu que a vegades li vénen ganes de plorar quan veu en què s'han convertit algunes zones que li recorden racons i indrets entranyables, com a Cal Sastre que ell ara denomina Lanzarote...

La conversa ha anat derivant cap a altres temes i podríem escriure moltes més coses. També m'ha explicat que el coneixen més els alcaldes dels pobles de la Plana que el d'aquí, però entén que són pràctiques molt minoritàries i d'altres tenen prioritat. No és massa optimista sobre el futur dels ocellaires, però les aus seguiran formant part de la seva vida fins que tingui un bri de força.

El pinsà, *Sant Hilari,* de tant en tant, refila com si estigués en un concurs. Se sent privilegiat, i ho fa perquè s'adona que parlem d'ell i que ocupa un espai important a la casa d'en Ramon i la Maria i també i en les seves vivències personals.

A. Serradesanferm

EN BERNAT I LA BLANCA

ELS NOSTRES GEGANTS, HAN FET 75 ANYS

Dins la festa, totes les civilitzacions antigues han recorregut a éssers de diferent mida, gegants, follets, fades, déus o bèsties fantàstiques als quals, a través de la imaginació, atribuïen tot allò d'inexplicable que els envoltava. Eren, per tant, personatges molt diversos amb els qual valia més estar bé, per evitar problemes i dificultats; única forma de garantir la comunitat.

El gegant és una figura antropomòrfica convertida en un mite, és l'engrandiment d'un personatge per a destacar-ne el significat. Ja els grecs en parlaven en la seva mitologia i els fan desaparèixer per extinció entre els conflictes del món clàssic.

Des del punt de vista patològic o gegantisme, hi ha persones de grandària descomunal; un rus amidava 2,68 m, i un alemany 2,53, per exemple, i són persones que tenen una talla excessiva, però, sobretot, tenen una disharmonia morfològica i funcional.

Els gegants de què parlarem són grans ninots de fusta i cartró, dels protagonistes de les nostres festes populars, d'aquelles figures que aporten alegria i gatzara a tota celebració. Per bé que molts territoris, ciutats i pobles tinguin uns estimats gegants, és difícil trobarne la procedència, el seu origen, encara que hauríem de buscar-hi una relació amb la religió, ja que a les nostres latituds els trobem vinculats a processons solemnes com podia ser la de Corpus, que era presidida i encapçalada pels gegants.

Hi ha qui diu que, pel fet d'anar al davant, simbolitzen la idolatria i els vicis vençuts pel cristianisme i que fugen davant la presència del Santíssim Sagrament. Altres parlen de l'omnipotència del Senyor, davant el qual s'humilien tant els més forts com els més dèbils.

No és fàcil determinar on es comencen a veure, però gràcies a la indumentària que solen portar fins a meitat del segle XIX, es relaciona la seva aparició amb les expulsions dels musulmans i jueus de la Península, ja que anaven vestits d'àrabs o moros, normalment armats, però també hi ha llocs, com a Flandes, que no hi arribaren i també en tenien.

A Barcelona es troben documentats al segle XIV, amb relació a la processó del Corpus, i tenen vinculació amb l'islam per la vestimenta, encara que més tard passaran a ser personatges històrics catalans o de reminiscència autòctona.

A Sant Hilari també tenim una parella de gegants, que enguany compleixen 75 anys. Per als petits són uns personatges alts i grossos, que fan més por que goig, que surten per festes més celebrades del poble i viuen darrere la porta de la Casa de la Vila, amb rigidesa i mirada fixa i estan un a cada cantó. Per als grans esdevenen un símbol de tradició local.

El dia 28 d'agost de 1930, el Sr. Antoni Gasch Domingo, un estiuejador, obsequià l'Ajuntament amb una parella de gegants que encara avui són protagonistes de les nostres festes importants. Arribaren al poble el dia abans de la Festa Major d'agost i ho feren per la carretera d'Arbúcies i una gran multitud els esperava prop de cal Veterinari, que els acompanyaria en comitiva fins a la Casa de la Vila. El trajecte fou d'allò més alegre, folklòric i dolç, perquè al darrere de la comitiva hi anaven tres carros, voltats de gent per tot arreu. En el primer hi anava un tortell molt gros, que s'arrapenjava en els llistons de la barana del carro. En el segon, un braç de gitano de grans dimensions, de gairebé dos metres i, finalment, un tercer ple de saques de caramels que eren llençats a grapats pels carrers. Un cop superada la impressió de les grans figures, per a la mainada fou una festa espectacular i recordada.

Els carrers per on passaven estaven ben ornamentats i davant del Tívoli i del revolt de can Dolfo hi havia dos arcs de triomf fets amb branques i altres ornamentacions, per a rebre aquells dos pesonatges.

El Sr. Gasch era una persona molt desinteressada i pel seu gest benèfic envers la població fou declarat fill predilecte l'any 1930. Fins i tot va fer una fundació, o sigui posà uns diners en una entitat de crèdit i tota la renda que donava anava destinada a les famílies més necessitades de Sant Hilari.

Els gegants de Sant Hilari (1930).

Els anys 50 a la Plaça.

Amb el temps, els dos gegants han estat un testimoni no viu de les manifestacions festives del poble, un símbol molt respectuós de festa i alegria. De petits, a tots ens han fet por mentre passaven pels carrers amb aquella mirada altiva, però la cosa canviava quan els vèiem ballar a la plaça.

Els gegants, a molts pobles, solen anar acompanyats dels caparruts, capgrossos o nans, uns personatges que destaquen per la dimensió del seu cap i que vénen a representar figures imaginàries o populars, o persones típiques de la població. Aquests no canten ni ballen, esdevenen merament comparses i ajuden a engrandir la festa. Actualment, a Sant Hilari, hi ha un grup de vuit capgrossos que acompanyen els gegants i el darrer en incorporar-s'hi fou en Jaumet, l'any l994.

L'any 1931, el polifacètic mestre d'escola, Marià Hervàs, compongué una melodia que amb el temps s'havia de convertir en el ja tradicional i típic *Ball dels Gegants de Sant Hilari.* És un ball senzill que la parella balla a la plaça cada Festa Major, tant a la petita com a la grossa. És realment xocant i ingenu a la vegada, veure com aquelles enormes figures es mouen rítmicament al so d'una música que ara interpreten cobles, però que durant molts anys era tocada per un pagès de Santa Margarida amb un tamborí i un flabiol. Durant un temps, els portadors venien de fora perquè ningú no els sabia moure amb desimboltura. Més endavant, hi hagueren molts homes vinculats als gegants, com Estragués, Mollfulleda, Pujol, Masó, Gálvez, Cullell i un llarg etcètera.

En els seus anys d'existència, els gegants han tingut períodes d'esplendor i de decadència. Esplendor quan l'any 1954 foren convidats a una concentració de gegants per les Festes de la Mercè a Barcelona i moments menys brillants quan la seva "salut" i vestimenta eren molt atrotinades i gairebé no gosaven sortir al carrer. Ja el 1955 els hagueren de reparar, però l'any 1967 es feia un esforç i es comprà nova vestimenta per als gegants i també per als caparruts. El dia en què varen venir de la "Clínica El Ingenio", de Barcelona, eren esperats per molta canalla amb banderes i flors per acompanyar-los a l'Ajuntament. Tots els hilariencs varen donar la benvinguda als veïns més grans del poble i aquests ho agraïren amb una nova i riallera fesomia.

Avui encara resisteixen el pas del temps i, amb més o menys salut, ens acompanyen i anuncien una vegada rere l'altra que la festa és arribada.

Han acomplert ja setanta-cinc anys!

En un principi dèiem que aquestes figures de cartró i fusta representaven personatges vinculats amb fets bèl·lics, però amb el temps, principalment des de la segona meitat del segle XIX, se'ls donà noms de persones populars del poble o del territori o de personatges il·lustres com reis o comtes. En alguns llocs els canviaren els noms seguint les tendències del moment, com és el cas de Barcelona i altres indrets.

En la segona meitat del segle passat, es feren normals les trobades de gegants i la cosa facilità que els tinguessin un nom concret i d'aquí que es fessin populars els bateigs d'aquests personatges. A Sant Hilari es va fer el 29 d'agost de 1984, data en què es considerà que els nostres gegants havien de representar gent de la terra que podien haver tingut un paper rellevant en el passat. Furgant una mica en la història local, no va costar gaire acceptar la proposta de designar-los amb els noms de Bernat de Gurb, el gegant, i Blanca d'Olvan la geganta, senyors de Solterra allà pel segle XIV, amb residència a la domus de la Rovira, indret vulgarment conegut com a castell de Mascarbó. Els apadrinaren els centenaris Gegants de Vic, capital d'Osona, perquè Sant Hilari antigament formava part del Comtat d'Osona i, a més, els Gurb tenien el seu solar originari en el terme de Gurb de la Plana, al costat mateix de Vic.

Ball de gegants a la plaça Verdaguer.

Exportadors i portadors, any 1981.

1981. Cercavila amb La fura dels Baus.

En Josep Busquets els presideix.

Bernat i Blanca, casats en la realitat l'any 1326, representen per a Sant Hilari els senyors feudals que impulsaren el seu creixement i posterior assentament. Bernat de Gurb concedí privilegis i franquícies als habitants de la contrada per tal de crear un ens de població que superés les quatre cases que hi havia al voltant de l'església.

L'any 1337 Bernat de Gurb va fer un pacte amb els rectors, que li encomanaren la protecció del nucli de la sagrera amb vista a atreure més gent per a poblar-la i formar així una pobla o nucli de poblament amb franquícies i privilegis. Cinc anys després d'aquests privilegis, el 25 de juny de 1342, en donarà un altre als habitants de la cellera de Sant Hilari, a les tretze famílies que hi habitaven i que eren les de Guillem d'Illa, Joan Masó, Guillem Villaret, Berenguer Ridecós, Miquel Saleta, Francesc Matamala, Pere Arnau, Pere Matamalella, Bartomeu Torner, Arnau Roig, Guillem Cornudell, Guillem Rovira i Tomassa, filla de Brunissendis del Reixach. Els enfranquia de l'obligació de pastar i coure pa al forn del senyor Bernat de Gurb i qualsevol altra obligació de treballar en la reparació del castell, de fer-hi jornals personals o amb el seu bestiar, i dels tributs o qüesties, excepte de les guaites i vigilàncies manades en temps de guerra i dels càstigs si haguessin comès crims o delictes.

La llista dels habitants de la sagrera o cellera indica que la majoria procedien de masies de la parròquia.

Gegants i portadors a la plaça Moragues.

Església d'Olvan, poble de la geganta Blanca.

Sempre són reclam de la mainada.

Tots aquells privilegis, encaminats a atreure gent a la població foren causa d'una queixa dels pagesos, que formaven la majoria de la població del terme, i per això varen tenir una assemblea o reunió al fossar de l'església, al crit de viafors i de corn i mitjançant un repic de campanes l'any 1357.

Com es pot suposar, aquestes disposicions facilitaren una expansió de la sagrera de Sant Hilari, es crearen nous carrers, es feren edificacions noves i, en una paraula, el nucli poblacional s'escapà, s'esmunyí de la protecció eclesiàstica i va configurar-se com un poble, petit, però amb cara i ulls.

Sant Hilari, en adoptar els noms de Bernat i Blanca per als seus gegants, va fer un acte de justícia envers el seu passat històric i, per tant, en veure'ls hi podem apreciar un bocí de la nostra història no tan recent.

Amb els anys, les dues figures han canviat una mica el seu aspecte per motius de conservació, tant pel que fa a la cara com a la vestimenta i d'aquí que es vegin amb molt bona salut.

La Festa, amb majúscula, uneix i agermana la gent dels pobles i, a Sant Hilari, la Festa Major aconsegueix, en aquests moments, un alt grau de participació ciutadana, celebració i identificació. Per obtenir-ho també hi han tingut un paper rellevant els nostres gegants, Bernat i Blanca, que enguany arriben als setanta-cinc anys. Per molts anys!

Àngel Serradesanferm i Valls

Una temporada per a no oblidar

Club Futbol Sala

EQUIP SOTSCAMPIÓ DE LLIGA 1a DIVISIÓ TERRITORIAL I COPA DIPUTACIÓ TEMPORADA 04/05

Moments difícils i durs, però a la vegada emocionants i satisfactoris. Una temporada dóna per molt, però quan un l'acaba i fa recompte s'adona que tot pel que un ha lluitat ha valgut la pena. Tercera temporada portant els colors del nostre cor (el groc i el blau) per tots els pavellons de la província, i de quina manera! Per primera vegada el CFS Sant Hilari ha aconseguit el sotscampionat de Lliga i de Copa, a més d'una plaça d'ascens a la Divisió d'Honor Catalana (a un esglaó de la màxima categoria autonòmica). L'èxit podrà portar molts adjectius darrere, però és molt clar que aquest no existeix si no hi ha esforç, responsabilitat, sacrifici i dedicació.

Qui ho havia de dir, que allò que fa unes quantes primaveres va sorgir amb la idea de formar un nou equip a la nostra vila s'anés convertint en una entitat implicada d'una manera molt activa i participativa en el poble. Any rere any, les activitats, com el Campionat 24 Hores (organitzat conjuntament amb la Penya Barcelonista), el Torneig d'Estiu, la Festa de l'Esport o el Campionat de Botifarra, porten la firma del CFS St. Hilari.

Per acabar, només ens falta donar les gràcies un any més a totes aquelles persones, entitats, empreses i amics que ens han donat un cop de mà per seguir lluitant per tot allò que realment ens inquieta. Per tots vosaltres, MOLT BONA FESTA MAJOR!

Sens dubte, una temporada per no oblidar.

Club Futbol Sala Sant Hilari
www.futbolsalasanthilari.es.vg

Continuarem treballant pel progrés de tothom

Benvolguts convilatans,

Ha passat un altre any i una vegada més el programa de la Festa Major ens proporciona una magnífica oportunitat de retrobar-nos amb la gent de Sant Hilari per passar-hi comptes, si se'ns permet l'expressió. Perquè és a la gent de Sant Hilari a qui ens devem per la confiança majoritària que des de fa temps ha dipositat en nosaltres en fer-nos responsables del govern municipal.

És des d'aquesta responsabilitat que reiterem el nostre compromís de continuar treballant de manera ferma per donar compliment al programa de govern que vàrem presentar, amb l'objectiu primer i principal d'aconseguir el millor per a Sant Hilari i la seva gent. De tota la seva gent.

El projecte de Cal Sastre, la construcció de la piscina climatitzada, l'habitatge jove de Can Culí, la gespa artificial del camp de futbol.... són algunes de les actuacions que s'estan materialitzant i que pretenen contribuir a fer realitat una veritable política de progrés –aquesta sí que ho és– basada en la coherència, la transparència, l'honradesa i la voluntat de servei dels representants de Convergència i Unió que democràticament han estat escollits per gestionar el govern municipal.

No volem deixar de destacar la política social que, al capdavant de l'Ajuntament, està desenvolupant el nostre grup municipal reflectida, principalment, en la Residència de Gent Gran. El Grup Municipal de CiU va apostar fort, des d'un principi, per la seva construcció i per la seva posada en marxa, malgrat les crítiques del Grup Municipal a l'oposició que s'hi ha manifestat sempre en contra. Ara, el temps, jutge inexorable i imparcial, i els residents i familiars, han donat la raó a aquest projecte social.

Aquest esperit de servei és el que presideix també l'actuació de totes i cadascuna de les persones que formem part de Convergència i Unió i que estem convençudes que hem de continuar treballant pel progrés de tothom: a Sant Hilari i arreu de Catalunya. Des de la responsabilitat que ens correspon com a govern de Sant Hilari i de la que ens correspon a escala de Catalunya, ara com a principal partit de l'oposició al Parlament. Perquè, mal que li

pesi a algú, sabem treballar i volem treballar pel bé de Catalunya des de l'oposició, com ho vam fer durant més de 23 anys al capdavant del Govern de la Generalitat.

Com a nacionalistes que som, amb un nacionalisme obert i integrador, no restarem de braços creuats davant la inoperància, la incoherència i el desgavell del govern tripartit, amb la conseqüent pèrdua de prestigi de Catalunya tant dins l'àmbit de l'Estat espanyol com internacionalment. No ens ho podem permetre.

No podem permetre que Catalunya perdi competitivitat; no podem permetre que no s'actuï davant la crisi que viuen moltes empreses de les comarques gironines; no podem permetre que no hi hagi un pronunciament clar sobre les necessitats energètiques i sobre les infraestructures; no podem permetre que no es rebin alcaldes que demanen solucions pels danys ocasionats pel foc; no podem permetre que els pagesos es considerin menystinguts; no podem permetre, per més important que sigui Barcelona i la seva àrea metropolitana, que no s'escolti i tracti el territori per igual, i no podem permetre, entre moltes altres coses, que acabem amb un Estatut retallat i que no compleixi les expectatives que Catalunya es mereix, amb un reconeixement clar com a nació i amb un finançament adequat.

La voluntat i el compromís de Convergència i Unió de continuar treballant pel progrés de Catalunya i de la seva gent, de tota la seva gent, el va reiterar també a Sant Hilari el president de la federació, Artur Mas, en la trobada que el mes de juny passat les agrupacions de la Selva marítima i interior vam celebrar-hi i que va reunir unes quatre-centes persones. Un compromís ferm, rotund. Perquè creiem en Catalunya i en la seva gent. Perquè estimem el país.

I amb aquesta convicció ens teniu sempre a la vostra disposició per fer plegats, si així ho voleu, aquesta feina des de Sant Hilari.

Que tinguem una molt bona Festa Major, en companyia de familiars, amics i veïns, perquè això ens ajuda també a créixer com a poble.

Bona Festa a tothom i que sigui per molts anys!

Convergència i Unió

BONA FESTA MAJOR

Amigues i amics de Sant Hilari Sacalm. Ja ha passat un altre any. Lent per als més joves i sorprenentment ràpid per als que ja tenim una certa experiència, en això de fer anys.

Cada persona celebra les seves dates més significatives: el seu aniversari, el seu Sant... Cada família també té les seves dates a recordar: el dia en què es van enamorar, el casament, el naixement dels fills... I per descomptat, sempre és motiu d'aprofitar i fer festa. Sant Hilari Sacalm, com a poble, també té els seus dies assenyalats i, potser, la Festa Major és la més important de les celebracions, ja que és una festa que ens agermana a tots i on d'una manera o altra hi participem tots els hilariencs. Aquests dies ens reafirmem com a col·lectiu i tenim, més que mai, la sensació d'ésser part d'un projecte comú. També la Festa Major ens serveix de vàlvula d'escapament, ballar, saltar, escoltar, sortir, xerrar, tots utilitzem algun d'aquests verbs per esbargir-nos dels nostres problemes quotidians i, per descomptat, també dels nostres problemes com a col·lectiu.

Perquè a Sant Hilari en tenim, de mancances, ens cal urgentment una altra forma de governar. L'actual equip de govern només pensa en polítiques de grans obres, insostenibles econòmicament i mediambientalment, pensades per a només una part de la població, la que disposa de més recursos econòmics.

Les polítiques socials, l'educació, la feina, la indústria, l'habitatge, la sanitat, la seguretat, la marginació, la igualtat home-dona, el medi ambient...

Són problemes als quals han girat la cara o senzillament no veuen.

Els que pensem que cal millorar realment les polítiques socials en el nostre poble, tenim un bon maldecap i un greu problema en el nostre Ajuntament.

A escala de Catalunya, la gent d'ERC estem treballant de valent perquè puguem tenir un bon govern i un nou estatut, més sobirà, més social i econòmicament més just. Estatut que ens permetrà sortir del gran forat econòmic de les polítiques elitistes anteriors. Així es poden dedicar els recursos necessaris per als projectes polítics que ja hem començat i assolir els grans reptes socials que tenim plantejats. I, per descomptat, donar una pas endavant en la consolidació nacional del nostre país i del benestar de tots els seus habitants.

Per això us convidem a tots a la nostra Festa Major per: ballar, saltar, escoltar, sortir, xerrar, per divertir-nos i alliberar-nos dels nostres maldecaps i, acabades les festes, continuar lluitant, amb la ment ben fresca, per la nostra Nació Catalana i pel nostre projecte col·lectiu que és Sant Hilari Sacalm, capital de les Guilleries. Un poble que es mereix un gran futur.

Grup local d'ERC

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Durant massa anys, la participació ciutadana en els afers públics de la nostra vila no ha estat prou reconeguda i sovint ha estat oblidada, menystinguda i deixada sempre en segona fila. Malgrat els esforços de la ciutadania i el de les associacions i entitats, els resultats, ara com ara, no són els millors des del nostre punt de vista: la representació associativa al consistori és del tot nul·la, inexistent, i la participació activa en els plens està prohibida, fins al punt que no es pot intervenir ni tan sols en el torn de precs i preguntes. Si la democràcia és el poder a les mans del poble, aleshores, ¿com és que el poble només hi és representat simbòlicament i només pot decidir cada quatre anys? ¿No fóra bo canviar el sistema de democràcia representativa –anar a votar cada quatre anys i ja s'ho faran– pel de democràcia participativa –intervenir activament en totes i cada una de les decisions que es prenen al consistori?

Sovint, en sentir a parlar de participació ciutadana, una forma innovadora d'entendre la política que encara no està implantada en gaires llocs, alguns vilatans poden pensar que és una forma d'estalviar feina als polítics, i que el que es busca és que tot ho faci la ciutadania. Però el concepte de participació ciutadana implica tot el contrari. La participació ciutadana ha d'estar impulsada per l'Ajuntament i comporta una feina continuada de gestió de la participació, d'anàlisi dels resultats i, sobretot, de voluntat de tirar-la endavant, perquè s'han de mantenir constantment trobades amb els diferents sectors del poble, estructurats de la millor manera possible, per tractar els temes als quals s'apliqui la participació. Aquesta manera d'entendre la política també inclou molta feina per aconseguir involucrar tota la gent possible en aquest procés que nosaltres considerem imprescindible per fer partícep a tothom dels avanços del poble. L'objectiu final és que la participació ciutadana en l'àmbit municipal garanteixi una millor transparència de gestió, una complicitat entre l'Ajuntament i el poble immillorable i uns objectius comuns a l'abast de tothom. I creiem que val la pena fer tots els esforços necessaris per aconseguir uns objectius que comportaran de ben segur un millor funcionament del poble.

Per tant, no seria aquest el camí a seguir si de debò creiem en el futur del nostre poble?

Això sí, que ningú pensi que la participació hagi de ser obligatòria ni molt menys, ni tampoc que sigui la solució magistral a tots els problemes de la nostra vila, però el que queda clar és que si els problemes els afrontem tots junts, de ben segur que les aportacions de tots acabaran portant-nos més ràpid i millor a trobar-hi possibles solucions.

Per acabar, només ens queda desitjar una molt bona Festa Major a tots els nostres convilatans i a tota aquella gent que ens visiti durant aquestes dates tan assenyalades.

ELOGI A LA VIDA

En què s'ha avançat? I què queda per a fer en la lluita per a la normalització de les persones discapacitades?

Qui s'ha de tornar normal? No hem de ser les persones que ja ho som, si no els entorns físics, socials i mentals, de manera que no impedeixin a ningú la possibilitat d'incorporar-se activament a la vida social.

Has gaudit mai amb la bellesa del cant del rossinyol o del tallerol de casquet?

T'has relaxat alguna vegada gràcies al so del riu i de les olors de la primavera?

T'has aturat algun cop a tocar tranquil·lament, sense pressa, un arbre i les seves fulles i experimentar noves sensacions?

Penso que la resposta afirmativa o negativa a aquestes qüestions depèn dels vostres hàbits en relació amb la natura i amb tot el que ens envolta. Quan la gent et pregunta quin és el teu problema, vol dir quina és la teva condició. El meu problema és que no puc trobar un lloc accessible on viure, o el problema que tinc és que no puc entrar en alguns edificis o locals, públics o privats.

I aquesta és una manera de pensar sobre el model social. És a dir, la creença que els nostres problemes vénen causats per factors socials –des de barreres físiques a les de la societat– i estic segur que molta de la gent que integra els diferents grups de minusvàlids, n'han parlat d'això. En canvi, la manera més tradicional de pensar és que les nostres condicions són el problema, el fet de no poder caminar, i no l'escaló que dificulta el passar.

Des de fa temps conec altres persones discapacitades, d'aquí i de fora, i tots plegats tenim realment moltes ganes de millorar la qualitat de vida, de no patir i haver d'afrontar tanta discriminació i de lluitar per treure les vergonyoses barreres de tot tipus que encara existeixen. I em fa molta il·lusió aprendre molt més de la situació en aquest poble, i això encara s'ha d'inventar, i qui ho pot fer realitat, l'inventor, és qui té el poder.

¿Sabíeu que amb el pressupost que Europa destina al manteniment dels animals domèstics, s'eliminaria la fam al continent africà? I el que els ciutadans del Estats Units destinen en dietes per aprimar-se, menjaria la resta del Planeta?

I per acabar, com diu el repte de la vida, camina sempre endavant. Com diu la cançó, no importa el que ens falti la voluntat, la bellesa es porta al cor.

La voluntat, el desig i les decisions que ens desafia la vida i acabar amb les barreres.

Us dic a tots que podeu proposar, discutir, cridar, suggerir, estar-hi a favor o en contra, criticar, exigir, reivindicar... PERÒ EL QUE NO POTS FER ÉS CALLAR!

De Manel Pintu i totes les persones amb discapacitats de Sant Hilari.

Noces d'or de mossèn Joan Tuneu

El dia 5 de desembre de 2004, a la Seu de Manresa, mossèn Joan Tuneu i Mir celebrà les Noces d'Or sacerdotals. El mateix dia, però de 1954, Any Marià, fou ordenat sacerdot a Igualada.

Mossèn Joan té ara 75 anys, ja que va néixer a l'agost de 1931 a Munster (Osona).

En conjunt, l'acte, des de l'inici fins al final, fou força emotiu i en diferents moments afloraren els sentiments d'algunes persones, sobretot de l'homenatjat.

Una delegació de 30 persones de Sant Hilari assistiren a l'acte en un espectre de representació molt divers. A les 11.30 hi hagué la missa solemne a la Seu, amb molta assistència de feligresos de les parròquies on havia estat el mossèn: Roda de Ter (1955-57), Sta. Maria de Ripoll (1957-60), St. Pere de Sora (1960-65), St. Pau de Segúries (1965-75), St. Hilari (1975-95) i actualment és rector de la Basílica de Sta. Maria de la Seu de Manresa. Com es pot veure, tota una vida dedicada a escampar la llavor de Déu entre els homes i dones i les famílies de diferents contrades del bisbat.

Per tot arreu on ha passat ha deixat empremta, a la parròquia i als parroquians, perquè sol dinamitzar tot el que es relaciona amb la vida d'església i d'aquí que, a través de grups i grupets, aconsegueixi un teixit social que engloba molts aspectes de la pastoral religiosa. Aquests col·lectius seran diversos i heterogenis i abarcaran gent de totes les edats i condicions. És freqüent veure'l entre mainada, al mig del jovent, en cursos per a matrimonis, cases de colònies o en casals d'avis...

Amb aquesta filosofia, ha procurat que, als pobles, les autoritats municipals s'hagin vist immerses en processos de millora de l'assistència social a grups necessitats o mancats d'atencions bàsiques com pot ser l'acollida. També on ha estat ha reformat les parròquies i les seves dependències, així com les esglésies parroquials i les sufragànies, la qual cosa ha motivat que no caiguessin en l'abandonament.

Sempre li ha agradat moure molta gent i comandar-la, amb la finalitat de subministrar uns serveis comunitaris vinculats a la parròquia. Casal per a joves, colònies, cataquesis, entitats benèfiques, el patronat, una coral, assistència a malalts, i més coses. Persona inquieta, dinàmica, perseverant i lluitadora, manté encara molta activitat i se'l veu amb capacitat i força per a seguir al peu del canó durant temps, si Déu vol.

L'actual feina de rector de la Seu li ha comportat més maldecaps que la relativa vida tranquil·la de parròquia de poble, perquè hi ha més moguda, més gent i més caps per a lligar, però amb el seu esforç i el dels seus col·laboradors tirarà endavant els projectes fixats.

La trobada del dia 5 fou molt entranyable. Solemnitat en la celebració religiosa, molt de contacte entre gent de diferents llocs i un dinar de germanor que va seguir fil per randa tot el previst. S'assoliren diversos objectius, entre ells el de felicitar mossèn Joan Tuneu pels seus cinquanta anys d'home d'Església al servei de diferents parròquies del bisbat, vint d'ells a la de Sant Hilari Sacalm.

Visiblement emocionat, anà acomiadant els més de 150 participants a la trobada amb una encaixada de mans que per a molts significava més que una simple salutació.

Endavant, mossèn.

A.S.V.

Fotos que fan història

D'esquerra a dreta. Davant: R. Roura, A. Duran, ?, C. Porta, M. Juvanteny. Darrere: C. Miralpeix, J. Bruguera, M. Rovira, M. Pujol, M. Masnou, ?, R. Rovira, P. Moner, N. Serrano, A. Clopés, G. Busquets, M. Planas, D. Güell, M. Pujol. (Foto cedida per C. Miralpeix).

Juny de 1936 a la Roca d'en Pla. (Els noms no estan per ordre i no hi són tots) M. Sala, P. Fauria, J. Montalat, C. Masó, R. Tarrés, J. Rovira, A. Noguera, M. Tort, J. Ripoll, C. Fauria, M. Serras, D. Cullell, P. Pallarols, M. Cullell, M. Bosch, F. Collbatallé, J. Solersibert, C. Duran. (Foto cedida per P. Pallarols).

1935. En Josep i la Lola Fuguet i la seva mare "Anita" allà on ara s'ha fet la rotonda... Al fons, Can Poldo. (Foto cedida per D. Fuguet).

A la platja de St. Feliu de Guíxols, 1959. D'esquerra a dreta: L. Tarrats, R. Corbera, D. Muntalt, J. Cullell, N. Ripoll, ?, M. Timoneda, T. Ripoll, J. Soldevilla (la mestra), M. Masó, C. Puig, T. Masó, C. Cullell, D. Collbatallé, M. Serras, A. García, P. Moragas, C. Reixach, R. Rovira, R. Puig, T. Busquets, Angelina. (Foto cedida per D. Collbatallé).

Diada de Sant Isidre, dalt d'un carro (a la dreta es veu cal Veterinari) D'esquerra a dreta: E. Comas, J. Pallarols, J. Cullell, Ll. Cullell, J. Rossell, Ll. Llopis, A. Rotllan, M. Rovira (Foto cedida per Ll. Llopis).

Bateig d'en Jordi Torrent, al centre de la taula. De dreta a esquerra: E. Collbatallé, S. Planchart, M. Serras, R. Corbera, C. Fauria, A. Casas, T. Torrent, C. Meriño, R. Roura, R. Rovira, D. Collbatallé, C. Busquets, E. Güell. (Foto cedida per D. Collbatallé).

Coses de LLIBRES

Quan en Francesc Danés em va parlar per primera vegada de pujar a Sant Hilari per Sant Jordi, em va fer il·lusió. Faltaven encara molts dies, m'ho devia dir ben bé mig any abans, i sempre m'ha agradat tornar a Sant Hilari, perquè en tinc molt bons records, de manera que... fantàstic!

Però quan la data assenyalada es va anar acostant i vaig rebre el correu electrònic d'en Xavier Colon recordant-m'ho, vaig començar a veure les coses d'una altra manera i em vaig començar més aviat a preocupar. Què els he d'explicar, als amics de Sant Hilari? Com puc dir el que haig de dir sense fer-me pesat? He de parlar pensant en els joves o en els adults? Vull dir: en els nois i les noies que han llegit l'Esplugafreda o en els meus antics alumnes, alguns dels quals qui sap si vindran a escoltar-me?

I vaig prendre una decisió: parlaré una mica de tot, però parlaré només quinze minuts. D'aquesta manera seré, si de cas, quinze minuts de pesat. Comencem, doncs.

PER QUÈ ESCRIC?

Els que em van conèixer com a professor de matemàtiques ja van veure, aleshores, que jo anava sempre amb un llibre a les mans i, per tant, no crec que aquesta meva dèria d'escriure els sorprengui. De fet, aleshores, feia una cosa que em sembla que ara no està gaire ben vista: mentre els alumnes feien un problema, i en feien molts, perquè sempre he cregut que els alumnes han de treballar a classe i no limitar-se a escoltar, jo llegia. Potser només un paràgraf, potser només una línia, perquè de seguida venia un alumne a fer-me una pregunta sobre el problema. A vegades, en veure que somreia llegint, la pregunta també era:

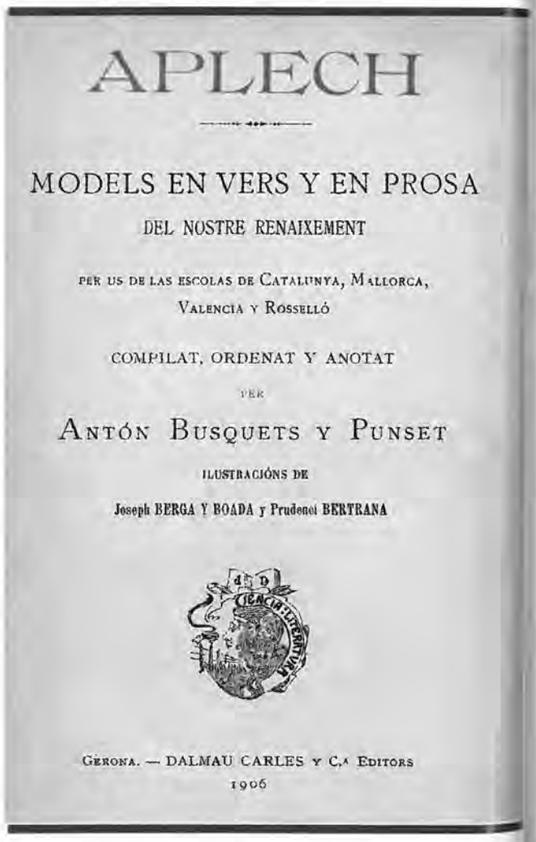
APLECH

MODELS EN VERS Y EN PROSA

DEL NOSTRE RENAIXEMENT

PER US DE LAS ESCOLAS DE CATALUNYA, MALLORCA, VALENCIA Y ROSSELLÓ

COMPILAT, ORDENAT Y ANOTAT

PER

ANTÓN BUSQUETS Y PUNSET

ILUSTRACIÓNS DE

Joseph BERGA Y BOADA y Prudenci BERTRANA

GERONA. — DALMAU CARLES Y C.ª EDITORS

1906

–Quin és aquest llibre tan divertit que llegeix?

Després que cadascun dels alumnes hagués lluitat sol contra el paper, vull dir contra el problema, venia l'hora de fer l'exercici a la pissarra i, aleshores, adéu novel·la.

Que m'agradava llegir, doncs, tothom ho sabia. I qui llegeix molt sempre acaba escrivint alguna cosa. I això és el que vaig fer, quan vaig tenir temps per fer-ho. Així de senzill.

COSTA ESCRIURE?

Com que el que he escrit són llibrets d'aventures sense cap pretensió, algú pot pensar que escriure-ho és bufar i fer ampolles. Doncs, no. Cada paraula d'un llibre es tria i es posa amb la mateixa parsimònia amb què el paleta que va fer la casa de pedra d'en Francesc Danés va anar triant les pedres i les va anar posant al lloc precís perquè la paret pugés dreta.

Cada paraula ha de trobar la seva jeia, i cada paraula ha d'adequar-se al projecte que un té fet de la casa que vol fer, vull dir de la història que vol contar.

Sempre solo explicar que aquest llibret d'unes 150 pàgines que heu llegit em va costar unes 1.000 hores de feina. Per tant, escriure costa.

ÉS DIVERTIT ESCRIURE?

Ho contestaré amb una pregunta: és divertit tocar el clarinet? Costa, és clar, però quan la cosa surt, la satisfacció és gran.

I això em suggereix una altra pregunta:

COLECCIÓN ESCOGIDA

DE

TROZOS LITERARIOS

EN PROSA Y VERSO

POR

S. C. FERNÁNDEZ.

Libro de lectura para la escuela de primera enseñanza

PRIMERA PARTE.—PROSA

MADRID

SATURNINO CALLEJA

Calle de Campomanes, núm. 8.

MÉXICO

HERRERO Y BENAVIDES

San José el Real, 8, librería.

1890

ÉS DIVERTIT LLEGIR?

Depèn. I siguem sincers: d'entrada, no. D'entrada requereix un esforç. Gaudir de la lectura requereix justament dominar un ampli vocabulari i tenir una àmplia cultura que només s'adquireix... justament llegint.

Quan es té aquest el bagatge cultural que dóna la lectura, cada paraula en suggereix d'altres, cada so de la paraula té un dring especial, cada frase ens fa pensar.

Em permeteu un exemple? Agafem un diari d'aquests dies i llegim una frase aparentment trivial:

El cardenal Ratzinger ha estat elegit papa amb el nom de Benet XVI.

Per a un lector "normal" amb això ja està tot dit. Entès no ho sé, però dit, sí. En canvi, un bon lector hi veu moltes coses més:

A veure, *cardenal*, que és això? diria una persona amb una cultura religiosa minsa, és a dir, gairebé tothom, perquè fa temps que la cultura religiosa és gairebé absent de l'escola. Una dignitat eclesiàstica molt important, més que bisbe i arquebisbe. Què és això d'arquebisbe? preguntaria algú altre. Bé, deixem-ho.

Deu ser un càrrec important, pensarà qui hagi sentit allò de *boccato di cardinale*. Ho heu sentit a dir mai això, els joves? No bocata, *boccato di cardinale!* Un bon menjar, és clar. Deu ser, doncs, una persona important, rica, si menja bé, un cardenal.

I aquest cardenal es deia *Ratzinger*, pronunciat *Ratzinguer*, no *Ratzinjer*, amb jota de *jamón*. No quedàvem que g i e fan ge (i molts encara diuen ge de *Gerona*, perquè la influència del castellà s'encomana de mala manera). Aprendre a llegir és aprendre també una mica les principals regles de pronunciació d'altres llengües del nostre entorn. Quan veiem escrit Begiristain o Otegi, noms bascos, no llegim Beguiristain i Otegui, com si portessin una u darrere la g?

I ara que ja sabíem això, perquè Van Gaal és llegeix Fan Jaal, altra vegada amb j de *jamón?* Doncs perquè els holandesos això ho maneguen d'una altra manera.

Ratzinguer, doncs, d'ara en endavant no ens equivoquem, ni que ho facin els locutors. Es diu Ratzinguer, no Ratzinger (a la catalana) ni Ratzinjer (a la castellana).

Coses de LLIBRES

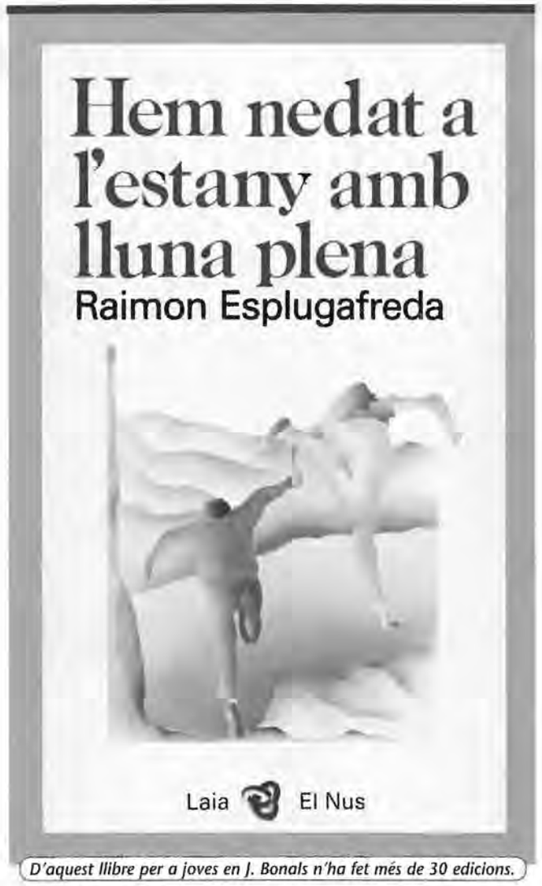

D'aquest llibre per a joves en J. Bonals n'ha fet més de 30 edicions.

Papa, curiós, en català papa vol dir, familiarment, pare. En castellà li diuen *Papà?* No, vés per on li diuen Papa, com en català. El català és la mare de totes les llengües, ja ho diuen...

Benet. En castellà no li diuen Benito, sinó Benedicto, que vol dir beneït, i que abans també és deia beneit. Què dius ara! Si beneit vol dir ximple! Sí, ara sí, però fa quatre dies encara no; quan jo era petit es parlava de l'aigua beneita –beneïda– i dèiem de la Mare de Déu: "i beneita sou vós entre totes les dones i beneit és el fruit del vostre sant ventre Jesús". I no preteníem insultar Déu Nostre Senyor ni la seva mare, era el capellà qui ens ensenyava que no havíem de dir així, perquè beneit era la forma tradicional de beneït.

Ja us estic cansant, oi? Em saltaré doncs el que anava a dir sobre les xifres romanes, sobre l'*icsvi* –XVI, setze– i no diré res del difícil que devia ser multiplicar amb xifres romanes. Paraula de professor de matemàtiques.

El que acabo de fer ara és el que se'n diu una hipèrbole, una exageració, però ho he fet per posar de manifest quantes coses suggereix un text escrit a qui té una mica de pòsit cultural. Si es té aquest pòsit, llegir és apassionant. Si no, és segurament un suplici.

Ja entendreu, doncs, que no sóc gaire partidari, per no dir gens, d'aquestes xerrades que es fan sobre el "plaer de la lectura" i tot això. Llegir costa, no ens enganyem. El plaer de tocar el piano: quan en saps, sí. El plaer de jugar als escacs: quan en saps, i de tant en tant guanyes, sí. El plaer de veure un partit de futbol: si saps què és un orsai, un córner i un penal, i de tant en tant guanya el Barça, sí. Si no... El plaer de llegir: quan se'n té l'hàbit, quan no pots deixar el llibre ni quan vas al "bany", per dir-ho com ho diuen ara, perquè vàter ja fa pudor, ai no, fa "mala olor"... aleshores, sí. Un gran plaer. Un dels més grans.

QUÈ LLEGIR?

Cal llegir llibres amens, llibres que no ens caiguin dels dits, llibres que puguem acabar, llibres que ens donin la satisfacció de poder arribar a la darrera pàgina.

I si hem de fer un esforç, cal fer-ho amb els més grans dels clàssics, que a la llarga ens semblaran també amens: la Bíblia, Shakespeare, *el Quixot*, el *Tirant lo Blanc*...

DE VERITAT SERVEIX D'ALGUNA COSA LLEGIR?

Llegir ens ensenya a escriure i a parlar. Parlar bé és molt important.

La paraula és l'instrument de poder més poderós, és l'arma més poderosa. Tota persona que té un poder, petit o gros, el té abans que tot per la paraula. Aquest és un tema apassionant que em portaria a estendre-m'hi molt, però el temps no m'ho permet.

PER ACABAR

Com veieu, tot això és un tema llarg, però deixem-lo aquí, el temps ja s'ha acabat. Deixeu-me dir, només, com m'agrada de tornar a estar aquí i com recordo aquells quatre anys en aquest poble, especialment aquelles classes amb els més grans, els que després s'havien d'anar a examinar a Vic, i molts dels quals, pel que m'han dit, després han fet carrera i han tingut un bon èxit professional. Deixeu-me tenir també un record per Mn. Tresserra, que ens va deixar d'una manera tan inesperada. I per tots els altres que ja no hi són.

I a tots vosaltres, per tot allò que el vostre poble em va donar, ens va donar, moltes gràcies.

Jesus Bonals
"Raimon Esplugafreda"
Professor i escriptor

25 ANYS D'AJUNTAMENTS DEMOCRÀTICS

Guilla d'Or 2005

L'esperit del 79

Quan a algú li demanen per la seva pàtria definitiva, la resposta acostuma a ser que la pàtria d'un és la seva infantesa, els seus inicis. És a dir, aquella etapa on comencem a caminar, a sentir, a conèixer i a descobrir aquelles il·lusions que ens han d'ajudar i projectar a viure. Tanmateix, al llarg del temps, i per diferents circumstàncies, es poden esberlar els grans objectius que ens havíem proposat.

Resulta poc comprensible que aquesta etapa, forjada en els errors, o no, de l'aprenentatge i en els desenganys per la inexperiència, on la descoberta del món adult no és sempre com un esperava, sigui la que ens identifiqui, fins al punt que la considerem el nostre veritable origen, allí on ens reconeguem tal i com volem ser. Ens demanen d'on som i responem que del nostre lloc d'infantesa.

Probablement, la inexperiència pròpia de la infància, sigui el tresor que més trobem a faltar la resta de la nostra vida. Aprenem ben aviat que només amb la innocència no anem enlloc, i que de vegades és contraproduent. De totes maneres, mai no l'acabem de perdre de vista, mai la deixem del tot.

Ara que m'he vist obligat a fer una ullada enrere i contemplar la meva dedicació a la política amb un esperit serè i objectiu, sense les connotacions de l'activitat pública o, més ben dit, sense cap dels condicionants que pesen en tota responsabilitat de decisió, he de confessar que tendeixo a considerar els meus primers anys de política com la pàtria on em refugio i on em reconec millor. Crec que, com el bon vi, a mesura que s'agafa experiència, un es converteix en millor alcalde. Han passat anys i mandats i algunes de les obres que aconseguírem llavors, malgrat les grans dificultats que haguérem d'afrontar, les vam superar amb grans dosis d'insistència i tenacitat. Penso, sobretot, en l'Institut d'Ensenyament Secundari A. Busquets i Punset, ara ja en funcionament, i en el Centre d'Assistència Primària, que són dues realitzacions que em resulten especialment satisfactòries per la lluita que implicaren. Però tinc la tossuda tendència a retornar a la meva infantesa política, als primers anys, quan penso en la millor època que hem viscut al poble.

L'any 1979 hi hagueren les primeres eleccions democràtiques després del franquisme i acabava d'aterrar a la política, com tants d'altres milers de persones que ens hi vam comprometre, i era, per tant, un novell. En realitat, aquells anys foren magnífics, perquè el poble, en el seu conjunt –el de Sant Hilari i el de Catalunya– ens va regalar, desinteressadament i de vegades apassionadament, tot el seu afecte, el seu suport i la seva comprensió. L'oportunitat històrica que teníem al davant va compensar amb escreix les mancances econòmiques, els dèficits en serveis públics, la migradesa dels recursos de tota mena, i va animar-nos a no defallir davant la manca d'experiència. Qui sabia com s'havia de governar un municipi des de la democràcia?

Si ens n'haguéssim hagut de sortir només per la nostra pròpia habilitat, el fracàs hauria estat colossal. No ho hauríem aconseguit, i potser, darrere el nostre fracàs hauria vingut el del nostre poble i potser també el del país.

Visita de l'honorable Josep Tarradellas i senyora

Any internacional de l'ancià. Avi Dolfo i àvia Ximeno

Inauguració plaça Moragues

Premis del concurs literc

Posiblement per la consciència d'aquest escenari, el poble ens va fer costat d'una manera que no m'acabaran mai les gràcies. Gràcies, de tot cor! No és una declaració retòrica, ni per a quedar bé, ni per aconseguir un benefici electoral: a mi això ja no em toca. És un sentiment que tenia ganes de manifestar des de fa molts anys i ara que en tic l'oportunitat no la penso deixar escapar.

La gent, sense exclusions i amb una gran generositat que encara avui em commou, va fer-nos costat, ens va ajudar, ens va perdonar els errors i ens va comprendre en les decisions més difícils. Va tenir una actitud que moltes vegades em fa pensar que governàvem el poble a través d'un sistema gairebé de democràcia directa. Recordo, per exemple, els plens en els quals vam començar a donar la paraula al públic i com aquest mecanisme tan senzill va aproximar de forma decisiva la institució al ciutadà.

I tampoc vull deixar passar l'ocasió de manifestar uns agraïments singulars. Als companys de consistori i col·laboradors, amb els quals, tots plegats, vam fer l'Ajuntament, ja sigui des del govern, l'oposició, el partit, la simpatia política o solament l'interès de fer poble. A la família, que sempre és la que pateix els danys col·laterals de la dedicació a la política d'un dels seus membres i que sol ser el puntal necessari en el qual un es pot sostenir en els moments en què sembla que tot s'ensorra.

El president Pujol signa al llibre d'Honor de Sant Hilari Sacalm

Considero que, en els primers anys, la tasca fou relativament assequible perquè Sant Hilari, com moltes altres poblacions, tenia elevats dèficits en serveis. I serà amb l'esforç col·lectiu que aconseguírem la Casa de la Cultura, Can Rovira, l'edifici de l'antiga Cooperativa, el poliesportiu, la xarxa de sanejament, la depuradora, el CAP, etc.

Tinc, això sí, un sentiment de sana satisfacció per haver pogut viure aquells anys en una posició tan destacada com l'alcaldia del municipi. Em sento un privilegiat. No tinc cap dubte que aquells anys marcaren els mandats posterior si mai he perdut l'esperança de trobar el rastre d'aquell esperit sensacional del 79, tot i que les coses són molt diferents.

En tots aquests anys hem fet un salt que els nostres avantpassats no haurien somiat mai. Hem endreçat el poble des de la mateixa base i l'hem connectat al nostre entorn. Hem sabut lluitar pel que vam considerar just –la batalla per un traçat adequat per als interessos de Sant Hilari i les Guilleries de l'Eix Transversal– i hem reforçat el sentiment de poble en una etapa de grans moviments migratoris. Crec, honestament, que tenim apuntalat el futur, de manera que no em planyo pas pels temps passats. En tot cas, si ho hagués de fer per alguna cosa, seria per quelcom que no té mai data de caducitat: l'esperit de solidaritat amb el poble mateix, el sentiment de pertànyer a una col·lectivitat que ha d'avançar junta i en la qual les responsabilitats són compartides per tothom en diferent grau i importància.

Mai no farem prou per preservar un esperit que el vam veure brillar amb molta força en aquells prodigiosos, i d'altra banda dificilíssims, anys primers de la nostra democràcia.

24 de juny de 2005

Miro enrere i veig aquella pàtria política on em reconec i de la qual en sóc fill.

Moltes gràcies a tots per haver-me donat l'oportunitat i el privilegi de ser-hi i d'haver estat el vostre alcalde.

Xavier Rossell i Terris
Alcalde des de 1979-1999

ELS AMICS DE LA MÚSICA

El Programa de Festa Major 2005 ens torna a oferir l'oportunitat de donar a conèixer les activitats de l'Associació Els Amics de la Música.

En arribar els mesos d'estiu, diversa gent del poble ens ha preguntat com és que ara no es fa el Festival de música d'estiu. Doncs bé, des de mitjan anys 70 fins a final anys 80, moltes entitats privades van bolcar-se en el patrocini d'activitats de caire cultural a fi que la cultura al nostre país ocupés el lloc que li havia estat negat. A final de la dècada dels 90, en canvi, les subvencions van minvar considerablement i l'any 1997 es va celebrar el darrer festival amb veritables problemes econòmics. Per altra banda, el turisme d'estiu, principal destinatari de l'oferta musical, va reduir-se a la mínima expressió. En tercer lloc, l'Escola de Música de Sant Hilari havia aconseguit fomentar el gust per la música entre la gent del poble.

Va ser aleshores quan la junta d'Els Amics de la Música va replantejar-se els seus objectius.

- Donar oportunitats d'actuació a músics i agrupacions musicals del poble oferint-los un espai i ajut econòmic, si cal.
- Oferir música a tota la gent del poble durant tot l'any a més de mantenir, dintre de les possibilitats, l'oferta d'estiu.
- Amb motiu de la celebració anual de Santa Cecília, patrona dels músics, oferir, en horari escolar, concerts pedagògics i divulgatius als alumnes dels diversos centres escolars de la vila.
- Diversificar els estils musicals amb música clàssica, jazz i d'arrel tradicional.
- Aconseguir, a través de la col·laboració amb altres entitats, que la música sigui un vehicle que porti a una millor convivència creant moments de trobada i tertúlia.

- Facilitar l'assistència als concerts a través de la seva gratuïtat.

Per aconseguir-ho ens calen els recursos de l'Ajuntament, les entitats públiques i privades i els socis. L'Ajuntament, a més de facilitar-nos la publicitat, posa a la nostra disposició la Sala Noble i una important subvenció que satisfà la meitat de la despesa. De les entitats rebem subvencions anuals variables. Els socis aportem una quarta part del pressupost i som la base que fa possible que hi hagi música viva a Sant Hilari. Ens cal la vostra complicitat per tal de millorar l'oferta i satisfer totes les expectatives de socis, ex-socis i amics de la música en general. Teniu disponible una pàgina web **http://www.santhilari.net/amicsdelamusica/** on podreu trobar la nostra oferta musical i des d'on ens podeu adreçar els vostres suggeriments, crítiques i recomanacions.

Per acabar volem donar-vos les gràcies a tots els que esteu col·laborant en aquest projecte de mantenir la música en viu i de qualitat a Sant Hilari i recordar-vos els concerts de tardor.

Bona Festa Major i MOLTA MÚSICA!

NOM	MES	DIA	HORA	LLOC	ESPECTACLE
Audició al Solterra	setembre	25	12.00	Hotel Solterra	Fantasia 2000
Duo Brancusi	octubre	23	18.30	Sala Noble	"Confluències". Piano i cant
Concert de Sta. Cecília	novembre	22	11.00	Sala Noble	Temps de Blues (per als alumnes de 3r, 4t ESO i BAT)
Concert de Nadal	desembre		A determinar		Corals de St. Hilari

Nota: El concert programat per al 25 de juny a càrrec de San José Youth Simphony Orchestra no es va poder realitzar, ja que els representants de l'orquestra no van trobar a Sant Hilari cap espai capaç d'acollir en bones condicions de sonoritat els més de 80 músics i el pianista solista que componen l'orquestra; us volem demanar disculpes.

ELS PETITS CANTAIRES i el plaer de cantar en grup

Una vegada més, la Coral Infantil "Petits Cantaires" aprofitem el programa de la Festa Major per donar-vos a conèixer **qui som i què fem.**

QUI SOM?

Som un grup de nens i nenes d'entre 6 i 12 anys que tenim moltes ganes d'aprendre cançons, passar-nos-ho bé cantant i conèixer nous amics a través del cant coral. Ens acompanyen quatre directors formats musicalment, amb una base vocal sòlida i amb vocació pedagògica. La Núria Viñals, la Montse Cufí, en Lluís Pagès i la Sílvia Brugués són els nostres directors que ens ensenyen les cançons sense percebre cap remuneració econòmica. Al darrere, la Conxita Bosch ens ajuda en els temes de papers i diners.

QUÈ FEM?

Cantem, ballem, riem, escoltem, aprenem, ens ho passem bé i fem nous amics.

Cantant no competim amb ningú, sinó al contrari, treballem tots en grup per aconseguir un objectiu en comú: una cançó, una cantata o un concert. Cantar és una manera d'expressar els nostres sentiments. Cantar ens fa sentir millor, per això es diu que "qui canta els seus mals espanta".

Enguany, hem tingut molta moguda:

- Com cada any, vam començar el curs amb les nadales que vam interpretar al Concert de Nadal a la Sala Noble (juntament amb les altres corals del poble) i en una mostra al Geriàtric.
- Iniciàrem el segon trimestre assajant la cantata *Till Eulenspiegel* que oferírem en concert a l'Auditori de Barcelona, amb els nostres amics de corals d'arreu de Catalunya. El dia del concert vam organitzar un autocar per als nostres pares i familiars que ens vingueren a veure; vam anar a dinar tots junts i a la tarda vam visitar el Museu de la Ciència. Fou un dia molt agradable per a tots i que ens ajudà a conèixer-nos millor, pares, cantaires i directors.
- Sense faltar a la cita anual de Pasqua, vam sortir als carrers del poble amb un repertori adient per les Caramelles, format per cançons alegres i el tradicional Ball de Cintes, que una vegada més fou molt aplaudit.

- I per si no n'hi hagués prou, pel concert de final de curs vam muntar una altra cantata anomenada *El rei saberut i el rei forçut* que vam representar amb titelles fets per nosaltres mateixos i cal dir que ens ho vam passar pipa. Aquesta cantata també ens serví per a participar en la Mostra de Músics del poble.

I L'ANY QUE VE, QUÈ?

Doncs esperem que molts nens i nenes us apunteu a la nostra coral perquè tenim preparat un esdeveniment molt especial: celebrarem el **30è aniversari** dels Petits Cantaires i serà un curs ple d'activitats, emocions i sorpreses.

Així doncs, us animem a venir amb nosaltres per gaudir del PLAER DE CANTAR EN GRUP!

Núria Viñals i Sílvia Brugués

"ELS NOIS ALEGRES" Temporada 2004-2005

A l'hora de fer balanç de la temporada de la coral, podem dir que aquest ha estat un bon any i, no desmereixent cap d'anterior, per nosaltres potser diríem que ha estat el millor, ja que s'han portat a terme moltes activitats i gestions per tal de poder, o almenys intentar garantir una continuïtat de la coral; l'any vinent seran seixanta anys d'existència de l'entitat sense descans d'actuacions.

- En primer lloc, us podem dir que hem actualitzat els nostres estatuts d'acord amb la nova Llei d'Associacions i que han estat aprovats el 27 d'abril d'enguany amb el núm. 1932 del Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya. Hi queden molt ben definits les finalitats de la nostra associació i que són:
  - ✓ *Gaudir del cant coral a través d'un repertori amè.*
  - ✓ *Garantir l'acolliment humà que el cant conjunt comporta.*
  - ✓ *Aconseguir, a mesura del possible, una formació musical del cantaire.*
  - ✓ *Tècniques de respiració i cant.*
- Fins aquesta temporada, la nostra senyera, plaques i medalles estaven ubicades al saló de sessions de l'Ajuntament. Des de la tardor passada, són al lloc que l'Ajuntament ens ha destinat, a Can Rovira, on també hi ha col·locat el primer escut de la coral i una inscripció que diu:

Cor mixt "Els Nois Alegres"

Agrupació coral formada per unes 35 persones de Sant Hilari.
Els seus precedents cal cercar-los al 1946. Es tractava d'un cor, format exclusivament per homes, que es distingia per una indumentària ben característica: barret de palla, llaç al coll, clavell a la solapa i bastó. Un joveníssim Marià Brugués es feia càrrec de la seva direcció.
Són ben coneguts diversos actes de gran ressò social i cívic al poble: sardanes, caramelles, concerts, misses cantades i també sortides i excursions que, en aquella època, resultaven d'allò més agosarat.
El 1980, agafà la direcció de la coral Antoni Miralpeix. És aleshores quan s'hi incorporen les veus femenines. Durant vuit anys es desenvolupa una tasca de renovació i modernització important.
El 1988, Marià Brugués reprèn la direcció de la coral. El 1996 se celebren les Noces d'Or.
El gener del 2000, amb afany de rejovenir el cor i obrir el repertori a altres estils musicals, agafà la direcció Eva Codinach, amb la iniciativa de promoure un grup obert a tothom que vulgui expressar-se cantant, sigui quina sigui la seva veu o la seva formació.
De les diferents actuacions al llarg de l'any cal destacar la cantada de caramelles, conegudes arreu del poble pel seu popurri *i la participació en els diferents actes socials del poble i celebracions religioses. També actuen i mostren el seu repertori arreu de les comarques de Girona i Barcelona.*
Al llarg d'aquests anys se li han dedicat diverses sardanes: Nois Alegres *i* Record de Sant Hilari, *del mestre Francesc Mas Ros;* La Festa dels Nois Alegres, *del mestre Conrad Saló;* Hilarienca, *del mestre Ricard Viladesau o* Alegres d'Or *del mestre Miquel Tudela.*
El treball, les ganes i la il·lusió que han transmès les diferents Juntes Directives han donat a la coral "Els Nois Alegres" més de 60 anys de vida.

Directors:
Marià Brugués Corbera (1946/1980-1988/1999)
Antoni Miralpeix Bosch (1980/1988)
Eva Codinach Alabró (2000/...)

Presidents:
Joan Vernedas Puig (1946/1960)
Joan Fauria Miralpeix (1961/1975)
Joan Fauria Bosch (1975/1981)
Joan Xandri Ferreras (1981/1982)
Joan Comas Comajoan (1983/1985)
Pilar Reverter Talleda (1986/1989)
Jaume Brugués Masó (1990/1996)
Josep Maria Bonvehí Mas (1997/...)

Recomanem que passeu a visitar-ho.

– La junta va acordar proposar a l'Ajuntament que atorgués a la coral d'"Els Nois Alegres" el nom d´un carrer o plaça, exposant algunes raons per tenir en compte la sol·licitud. Per les converses tingudes podem dir que s'ha aprovat la proposta i que sols falta decidir quin carrer o plaça serà l'escollit.

– La tardor passada, i amb motiu de la celebració dels concerts que hem portat a terme en diverses poblacions, la coral va decidir renovar el vestuari per aquestes actuacions. Creiem que hem encertat.

– El gran esdeveniment de la temporada i el que ha marcat, sense cap dubte, un abans i un després, ha estat la cantada en directe a la missa del diumenge a TVE-2, el 23 de gener d'enguany. La seva preparació i actuació ens ha aportat un creixement en el nostre cant: fer petits cors, solistes...

– La temporada va començar el setembre passat i des de llavors hem actuat:

✓ Octubre: es va celebrar un concert a la Sala Noble amb les corals d'Amer i de Bonmatí

✓ Desembre: participàrem en un concurs de cantada de nadales a Bescanó i a la Sala Noble tingué lloc el concert de Nadal.

✓ Gener: concert de nadales al casal "Can Blat". Missa cantada en directe a TVE2, el diumenge 23.

✓ Febrer: missa cantada en la celebració dels matrimonis que celebren les Noces d'Argent i d'Or.

✓ Març: per Pasqua, la cantada de caramelles. Participació en el Via Crucis Vivent.

✓ Abril: participació en el concert de Sant Jordi.

✓ Juny: col·laboració en la "Mostra de músics" i en el festival de "Sant Hilari solidari amb el Congo". Concert de final de temporada a la Sala Noble i participació en la missa de Sant Joan (59è Homenatge a la Vellesa).

– Com cada any, la coral fa una sortida d'esbarjo i aquest any, el dia 17 d'abril, ens arribàrem a la "Cité de l'espace" a Toulouse (França). Fou un èxit de participació, més de vuitanta persones gaudírem de la ciència.

– Aquesta temporada, del que podem estar més orgullosos és que hem pogut engrescar gent jove que ens han encomanat la seva vitalitat. Esperem i desitgem que sigui l'inici de la incorporació de nous cantaires joves. El jovent porta noves idees, una dinàmica nova i ja es nota en la varietat del repertori d'enguany. Estem preparant una auca de la coral on surten tots els cantaires actuals.

– En l'època de les noves tecnologies la coral també vol estar al dia. Tenim ja la nostra adreça electrònica, que és *noisalegres@santhilari.net*. Actualment estem projectant una pàgina web.

– Estem preparant la celebració del nostre 60è aniversari per a l'any proper. Tenim molts projectes. Un dels que preparem és un recull de tots els "popurris" que s'han interpretat durant aquests anys. Creiem que serà interessant pels diferents temes que, d'una manera sarcàstica, ens recorden les vivències de tots aquells anys i que formen ja part de la història del nostre poble. Pensem publicar-ho per la festa de celebració. Aprofitem també per convidar tothom a participar, des d'ara, dels actes de la commemoració del 60è aniversari de la fundació de la coral "Els Nois Alegres".

Volem agrair a tothom el suport que ens ha donat al llarg d'aquesta temporada, però d'una manera especial cal felicitar a tots els membres de la coral per la seva dedicació i il·lusió i en especial a la nostra directora, Eva Codinach Alabró, pel seu esforç, entusiasme i per la seva professionalitat.

"Els Nois Alegres" us desitgem que passeu una molt bona Festa Major.

El patró titular de la nostra Parròquia, Sant Hilari, bisbe de Poitiers, fou un sant i un savi, que va jugar un paper molt important en la seva època, defensant la integritat de la Fe i la unitat de l'Església. Els seus escrits i sermons ajudaren a guardar la Fe autèntica, davant dels atacs dels arrians, que negaven que Jesús fos Fill de Déu.

El fet que el sant tingui tantes esglésies confiades al seu patronatge indica l'estimació i la importància de la seva doctrina i de la seva persona. A França, el seu país natal i, en particular, el centre-oest, n'hi ha unes 19. A Catalunya, a més de tres parròquies del nostre bisbat –Vilanova del Camí (Anoia), Vidrà (Ripollès) i la nostra– hi trobem 11 capelles o antics monestirs, algunes pre-romàniques, com la d'Abrera (Baix Llobregat) i altres ja en ruïna.

Avui ens fixarem en la capella de Sant Hilari que es troba a Cardedeu. Agraïm al Sr. Rius que ens hagi facilitat unes dades.

A tres quilòmetres al nord de Cardedeu, camí de Cànoves, s'aixeca, damunt les runes d'una àmplia església romànica, l'actual capella de Sant Hilari.

Segons consta en un document del s. XII, aquesta església era d'una sola nau romànica de l'època de Carlemany, de la qual ben poca cosa en queda actualment.

Amb el temps, aquesta nau s'havia anat deteriorant, tant és així que, a l'any 1450, trobem un llegat de Maria, vídua Romeu, per a la construcció de la capella, ja que l'antiga església romànica estava destruïda. El referit Romeu, en vida, l'any 1416, havia fet construir una campana, de bona qualitat, que portava la inscripció en lletres gòtiques, a una part del seu vol, i deia: "me féu fer Romeu de Sant Hilari, l'any 1416, a set de març", també hi figurava la imatge del sant Bisbe, i en el contrapès, alguns signes cabalístics ininteL·ligibles. Aquesta campana es va escardar, fou refosa i la nova es beneí l'any 1942.

La primitiva església romànica fou reconstruïda l'any 1795, segons consta amb lletres romanes a la llinda de la porta i novament restaurada l'any 1858, que és com la tenim avui.

Aquesta actual capella és de construcció senzilla i de mides petites, forma un cos d'edifici rectangular de 45 pams de llargària, per 32 d'amplària, i sobre la taula s'hi aixeca un petit campanar. L'altar és de fusta i el presideix la imatge de Sant Hilari.

De l'advocació a Sant Hilari, bisbe de Poitiers, ja se'n té notícia a les darreries del s. XI, demanant al sant la seva protecció sobre les vinyes i els sembrats, a fi que els protegís de tempestes i pedregades, també se l'invocava en temps de sequera, implorant profitoses pluges: Sant Hilari també era invocat per allunyar les serps i altres rèptils perillosos.

Per renovar aquestes súpliques, cada any, el dia de la seva festa, s'hi celebra un Aplec, molt concorregut per les colles de Cardedeu i rodalies, fins i tot de pobles més allunyats.

De la celebració d'aquest Aplec se'n té constància per un pergamí del s. XII i, al s. XIV, un tal Guillem de Sant Hilari, notari de Barcelona, també en fa esment en un altre pergamí.

Tot això ens demostra, doncs, que la devoció al gloriós Sant Hilari, bisbe de Poitiers, és antiga i constant fins avui.

Fins aquí el testimoni del Sr. Rius, de Cardedeu, a qui li agraïm la informació i també a la d'altres devots.

Bona Festa Major!

Carles M. Giol

Moto Club Sant Hilari

Hilarienques i hilariencs,

Un any més, i ja ve essent habitual, ens dirigim a vosaltres des d'aquesta publicació anual que és el programa de la nostra Festa Major.

Com cada any passarem balanç i us explicarem les novetats. Per començar, el nombre de socis s'ha estabilitzat al voltant dels 200, xifra que considerem raonable. Pel que fa a la qüestió de les proves, en continuem fent cinc organitzades pel Motoclub, tot i que les tres Hores de Resistència, les haguérem d'ajornar ja que al febrer, quan s'havia de disputar la cursa, hi havia molta neu i glaç.

Respecte als nostres pilots continuem endavant, sobretot amb en Gerard Salavedra, que enguany ha canviat de categoria i corre a la màxima, "open", al campionat d'Espanya, amb resultats força satisfactoris, ja que sol quedar entre els 15 primers classificats, la qual cosa està molt bé, sobretot si tenim en compte que està compaginant l'estudi i el treball i li queda poca estona per entrenar. Esperem que ho pugui fer amb més continuïtat ara que ha canviat la moto, té una Suzuki 250, i això exigeix una molt bona forma física.

Per últim, i com a gran novetat, diem que ja s'ha instal·lat el sistema de reg del circuit i l'aigua ens arriba a tot el recorregut. Podrem regar els dies de les curses i això és una gran millora per al recinte, encara que hagi suposat un esforç econòmic.

Donem les gràcies als espònsors, col·laboradors, socis i altres simpatitzants per l'ajut que ens donen per tirar endavant el Motoclub.

La junta

ELS ÚLTIMS 25 ANYS DE TEATRE

En fa bastant més de 25 anys que la coral Els Nois Alegres, animat pel seu president Sr. Joan Fauria Miralpeix (q.e.p.d.) creà la secció teatral del cor. Va ser per Nadal. El gran Teatre-Cinema Tívoli s'omplí de gom a gom per assistir a la representació d'*Els Pastorets*, de Folch i Torras, engrescats pel públic i per nosaltres mateixos. Vàrem seguir puntualment les representacions per la Nit de Nadal de cada any. Un any *La bala perduda*, l'altre L*a Pepa Maca*, més endavant *La filla del Carmesí* i, seguidament, com aquell que res, *La corona d'espines*. Amb *El millor dependent*, la darrera obra, es va posar fi, per diferents motius, a la nostra experiència teatral.

Passaren els anys i la senyera del cor celebrava els seus vint-i-cinc i amb tot l'entusiasme del món s'organitzà una festa digna per homenatjar el mateix Orfeó Català, la Principal de la Bisbal, en Capri, l'Esbart Dansaire de Rubí... Tot un luxe i els que tinguérem la sort d'assistir a les representacions encara ho recordem amb admiració i un xic d'enyorança. Teatre, concerts, balls de gala i, com a punt final, la inoblidable presència del que era president de la Generalitat, el Molt Honorable Josep Terradellas i la seva esposa. Sant Hilari lluïa les millors gales, entre cortinatges, llums i bambolines de colors del monumental envelat instal·lat allà on ara hi ha la plaça Moragues.

Tot plegat va resultar una festa imponent, senzillament majestuosa. Els actes desfilaven un rere l'altre, quasi no donàvem abast, però crec que va valer la pena. Tal vegada, l'entusiasme i la il·lusió, barrejats amb l'empenta de la joventut, va fer que s'aboqués a una manca de seny calculador i planificador, perquè el resultat de tot plegat es deia: 125.000 pessetes de deute, tot un capital prou important per a prendre mesures ràpides i convincents. Així fou, com si es tractés del fantasma de l'Òpera, va aparèixer, entre bambolines, el ... dimoni dels Pastorets! Entre Ell i l'Àngel anunciador es comprometeren, abans de poc, a redimir els pecats dels altres, i així va ser, moltes gràcies.

Sense més distraccions, tots plegats ens posàrem mans a l'obra per refundar el grup de teatre del cor Els Nois Alegres, amb la representació d'*Els Pastorets*. El teatre Catalunya, ple a vessar, feia molt de goig i nosaltres hi posàrem la resta: actors, actrius, dimonis, música en directe recuperant velles i típiques cançons de la nostra cultura... Tot un èxit de públic i de taquilla! El premi fou una copa de cava... i cap al banc a pagar. Com diu la dita: el que paga descansa i el que cobra encara més!

Des d'aquest fet que he comentat, han passat 25 anys. Enguany els volem recordar i fer-hi participar tota la gent de Sant Hilari que sempre ens ha donat suport i animat a desenvolupar la nostra tasca d'afeccionats, un teatre senzill, entenedor, popular i que, any rere any, entre drama i comèdia ens hem pogut reunir al voltant d'un escenari.

Després d'una llarga trajectòria, de la mà de la coral mixta Els Nois Alegres, es decideix, de mutu acord, que cadascú faci el seu camí, el cant per un cantó i el teatre per un altre. Calia revestir el grup de teatre amb un nou nom i encara ara hem de dir que ens sap greu que durant 25 anys no hem estat capaços de trobar el nom més escaient per al nostre grup de teatre de Sant Hilari... No ens podem precipitar i tot arribarà.

El primer projecte que tenim per aquest any es concreta dins els actes de la Festa Major d'Agost i és que el dia 23, a les 10.30 de la nit, al poliesportiu, posarem a escena, *El pagès de Barcelona,* l'obra més representada i estimada per nosaltres amb més de cinquanta representacions arreu de Catalunya. Serà un acte per donar-hi la solemnitat que es mereix i per felicitar i agrair a tots els actors i les actrius que al llarg d'aquests anys han intervingut en la representació.

Moltes són les obres i representacions que recordem, unes amb humor i altres amb un fort sentit emocional. Hem tingut la gosadia de portar a l'escenari obres com: *Maria Rosa, Terra Baixa, El ferrer de tall, La desitjada* i d'altres, però voldria fer un esment molt especial a *La rambla de les floristes*, de Josep Ma. de Sagarra, que vàrem interpretar conjuntament amb el grup de teatre de Santa Coloma, experiència que serví per fer grans amics, conèixer gent nova i vivències noves que no s'obliden fàcilment.

No puc deixar de cantó la nostra base teatral, la comèdia còmica, la més agraïda del nostre públic, des de *Distret però no tant, Armand Gresca, No em toquis la flor, Tres maletes*... i tantes altres que ara no és el moment de citar. Al mateix haig dir de les persones que han intervingut assíduament en les obres al llarg d'aquest període, Xandri, Fàbregas, Villacrosa, família Canaleta-Martorell, F. Ramon, Tei i moltes més de les quals parlarem i molt bé durant l'any.

Ens faria molta il·lusió portar a terme el projecte que hem començat per celebrar teatralment aquests 25 anys, i és ni més ni menys que representar, a la Nit de Nadal, al Teatre Catalunya, l'obra més coneguda de Josep Ma. de Sagarra, *L'Hostal de la Glòria.* La meva humil opinió és que és un repte gairebé impossible, però crec que val la pena intentar-ho. Pocs han estat els grups afeccionats que s'hi han atrevit, però nosaltres ho provarem.

Gràcies una vegada més pel vostre suport. De tot cor i en nom de tots els components del Grup de Teatre de Sant Hilari, que passeu una feliç, divertida i compartida Festa Major 2005.

Enric, director

C.E. RODES ESCUDERIA

Ja ens acostem a la Festa Major i el "Quatre Rodes" vol desitjar a tots els habitants de Sant Hilari una bona festa, que la gaudeixin molt i que mostrin el mateix suport que han demostrat en la celebració del nostre III Ral·li Guilleries.

Va ser un extraordinari ral·li viscut amb molta passió, tant des de dins l'organització com des de les cunetes, més plenes que mai i amb un final inesperat i una pugna que veiem que caracteritza la resta del Campionat de Catalunya de Ral·lis.

No cal obviar, que el suport que rep el "Quatre Rodes", tant de l'Ajuntament de St. Hilari com de la població en general amb la seva aportació altruista, és l'oxigen indispensable perquè esdeveniments com aquest se segueixin repetint. La segona edició ja va ser reconeguda com la millor de l'any 2004, aquest any hem fet el possible entre tots per tornar a repetir i millorar, fins i tot.

Gràcies a les entitats i a les persones individuals que permeten que un esdeveniment esportiu es transformi en un esdeveniment social.

Bona Festa!

CLUB ESPORTIU SANT HILARI

Club Esportiu Sant Hilari Font Vella. Temporada 2004-20

Benvolguts hilariencs,

La gent de l'esport del futbol volem aprofitar aquest programa de la Festa Major per explicar-vos tot el nostre treball realitzat durant aquest últim any. Gran part de les nostres il·lusions ja s'han complert, però en falten per portar a terme.

Ara ha fet cinc anys que vàrem agafar les regnes del Club i hem de dir que bona part dels objectius que ens proposàrem els hem aconseguit. Tenim el nostre primer equip ben assentat a la primera regional, categoria formada per equips de pobles més grans que Sant Hilari i en la qual hem estat tota la temporada rondant els primers llocs. El nostre segon equip, que milita a la tercera regional, en la seva segona temporada d'existència ha aconseguit millorar els resultats obtinguts l'any passat i es va preparant per ser el pas que faltava als nois del poble per poder arribar al primer equip.

Dels equips de futbol base, encara que mai no n'estem prou contents, volem dir-vos que és on hem dedicat més temps i esforç i que la feina feta pels nostres entrenadors la valorem molt positiva. També volem comentar en aquest apartat que tenim un projecte de futur damunt la taula preparat per tres dels nostres tècnics, tots ells de Sant Hilari, que hem aprovat amb entusiasme.

De l'escoleta, a partir de cinc anys, fins al primer equip, són més de 170 els jugadors que aquest any han estat jugant a futbol, i és un gran orgull per a aquesta junta haver aconseguit, amb la implicació absoluta de l'Ajuntament (ens agradaria molt que fos TOT l'Ajuntament) i l'alcalde al capdavant, que els nostres futbolistes puguin gaudir d'unes instal·lacions com mai les havia tingut el nostre poble. Per fi els nostres fills deixaran de jugar sobre terra i pelar-se els genolls i gaudiran d'un camp de gespa artificial d'última generació!

Quina alegria haver-ho aconseguit! Que contents que estem de veure que, gràcies a l'esforç, constància i hores de dedicació, aquest somni de fa molts anys és ja una realitat.

Com totes les entitats, volem el millor per a la nostra i així d'aquesta manera posem el nostre gra de sorra (perdó, volíem dir el nostre trosset de gespa) perquè els habitants de Sant Hilari augmentin la seva qualitat de vida.

I això, només volem que sigui el primer pas, el següent ha de ser... el que vulguin els que portin l'entitat, sempre que sigui per millorar. Visca el CE Sant Hilari!

Aprofitem per agrair als nostres socis, pares i espònsors la seva col·laboració i perdesitjar a tothom una Bona Festa Major!

11a Caravana Catalana d'ajut humanitari per al poble Sahrauí
sabó · xampú · gel

11a Caravana Catalana d'ajut humanitari per al poble Sahrauí

Una vegada més, l'Ajuntament de Sant Hilari es va adherir a la campanya de recollida de material per al poble Sahrauí.
Enguany es van recollir productes d'higiene personal: sabó, xampú i gel i la recollida es féu a través dels diferents col·legis del poble.

Agenda llatinoamericana

Divendres 14 de gener, a 2/4 de 10 de la nit, a la Sala Noble, es va presentar l'Agenda llatinoamericana.

L'acte va estar organitzat pel grup Sant Hilari solidari, amb la col·laboració de l'Ajuntament. Sant Hilari solidari és un grup de joves que han participat en diferents viatges solidaris i que volen difondre la seva experiència.

L'acte va consistir en:

- Presentació de l'Agenda a càrrec de Lluís Puigdemont.
- Projecció d'un vídeo on en Palomino va explicar què era l'Agenda.
- Presentació del viatge solidari a Nicaragua realitzat per un grup de joves de Sant Hilari.
- Exposició: Nicaragua, plou sobre mullat.
- Pica-pica i refrescos interculturals.

Parelles lingüístiques

Enguany l'Àrea de Benestar Social de l'Ajuntament va iniciar el programa "Voluntaris per la llengua" amb molt bona acollida per part dels seus habitants.

A través d'aquest programa es formen parelles lingüístiques. Un voluntari que parli català i un aprenent estranger conversen en català durant una hora a la setmana.

L'acte de presentació va comptar amb la presència de Roger Vilar, responsable del Consorci per a la Normalització Lingüística de la Selva, i Carme Benages, regidora de Serveis Socials de l'Ajuntament de Sant Hilari.

S'explicà l'objectiu dels voluntaris per la llengua: aconseguir que el català es normalitzi definitivament i no sigui una barrera, sinó un element integrador.

El 17 de juny es va fer la primera trobada entre voluntaris i aprenents, amb una cinquantena de persones. En total s'han format 22 parelles i el programa té una durada de 10 hores, prorrogable en el cas que hi hagi interès en fer-ho.

Si t'interessa participar en aquest programa, vine al Casalxjoves.

Sant Jordi

Un any més, la Regidoria d'Ensenyament organitzà per Sant Jordi un espectacle infantil per als alumnes de les diferents escoles.

Es va fer a la plaça Verdaguer el divendres 22 d'abril al matí.

casalxjoveshs

Serveis que oferim des del Casalxjoves :

Accés a Internet gratuït per a tots els joves que necessiteu fer treballs. Per als més assidus tenim un abonament amb descompte.
Sala per fer treballs amb material divers, com diccionaris, enciclopèdia multimèdia...
Sala de reunions disponible per a totes aquelles persones que necessiteu un espai per a reunir-vos...
Expedició de carnets jove, alberguista, de professor, d'estudiant internacional, que us possibilitaran gaudir de tota una sèrie d'avantatges i descomptes.

Pla local de joventut

Des de la Regidoria de Joventut, totes les activitats que es fan es planifiquen prèviament dins el Pla local de joventut. Aquest pla és el 5è any que el portem a terme a Sant Hilari.
Aquest any la diferència més significativa del pla és que, prèviament, s'ha realitzat un estudi diagnòstic de la realitat dels joves de la vila, dels seus problemes i de les mancances existents en el poble.

L'estudi es dividí en dues parts:

- Estudi quantitatiu amb dades extretes de l'Institut Català d'Estadística i del padró del poble.
- Dades qualitatives extretes del grup de discussió realitzat amb els joves, d'entrevistes amb joves i professionals que hi tenen una relació directa o indirecta.

D'aquest estudi se'n van treure unes conclusions que ens indicaren quines són les principals mancances i dificultats dels joves.

A patir d'aquí, s'han prioritzat les actuacions que es duran a terme:

- **Habitatge jove**: construcció de pisos per a joves al centre del poble.
- Creació d'un **Consell local de joves.**
- Realització de les **Agendes de salut** per als alumnes dels instituts.

ACTIVITATS REALITZADES

Sortides:

Bus de la Festa especial barraques de Girona

Els més joves van poder comptar, el 5 de novembre, amb el servei del Bus de la Festa i assistir al concert de barraques de Girona de Lax'n Busto, Gertrudis i Casa Rusa.
El servei es complementa amb la paradeta de la Festa, que informa els joves sobre els perills de l'abús de drogues i la prevenció en el tema de la sexualitat.

Dissabte, 14 d'agost, el Bus de la Festa va pujar a Sant Hilari amb joves d'altres pobles per venir al concert d'Els Pets.

Per la Festa Major, també comptem amb la presència del Bus de la Festa el divendres 26 d'agost.

Sortida al programa "El Club"

El 30 de novembre, diferents hilariencs i hilarienques van assistir com a públic al programa "El Club", organitzat per la Pepita Busquets. En acabar, s'anà a sopar a un restaurant de Pineda de Mar.

Partit de la selecció catalana

Es va fer una sortida al Camp Nou el dia 29 de desembre per anar a veure el partit de la selecció Catalana, enguany contra la selecció d'Argentina.

Animant la selecc

Activitats

Concert jove

Dissabte 14 d'agost, concert d"Els Pets" i el grup local "Catau" al Pavelló.

Festa Major

Per als joves es va instal·lar l'ENGUILLA'T, una carpa jove a la pista exterior del pavelló amb diferents concerts. La festa va durar de dimecres a dissabte.
Dins els diferents actes per a joves destaca el Sopar de Colles. L'any 2004 era el 5è. Va començar amb la concentració de colles i a continuació la ja habitual rua amb la banda d'El Zurdo.
Durant el sopar, vam comptar amb la presència del mag Fèlix, que el va animar tot improvisant un concurs informal de samarretes. El resultat, un sopar d'allò més divertit.
Agraïm a totes les colles la participació i el bon comportament.

Dia Mundial sense Alcohol

Per tal d'alertar els joves dels perills que pot comportar l'abús de l'alcohol es van realitzar diferents activitats el 12 de novembre.

- Taller de còctels sense alcohol; de 5 a 8 de la tarda en el Casalxjoves, amb un agent de salut de la Selva.

Taller de còctels sense alcohol

Festa de la cervesa sense alcohol als bars l'Espelma, Líquid i el Groc, amb l'objectiu de conscienciar del perill de la conducció sota els efectes de l'alcohol.
Nit jove al pavelló amb un campionat de futbol sala i degustació de còctels sense alcohol.

Dia Mundial de la Sida

Tot i que la Sida és una malaltia prou coneguda, continua augmentant perillosament. Per tal de conscienciar els més joves, es muntà una paradeta informativa en el Casalxjoves el dia 1 de desembre i es lliurava als interessats un pin, un preservatiu i un fulletu informatiu.

Parc juvenil de Nadal

Parc juvenil de Nadal

Una de les nits joves ja tradicionals és el PJN, celebrada el 28 de desembre, on els joves poden gaudir dels inflables al Pavelló.
Aquest any hi havia com a novetat la paradeta de la salut, on es donava informació sobre les drogues, Sida, sexualitat... Podien jugar també a diferents jocs d'ordinador que tractaven els temes citats.

Curs de Capoeira

Els dilluns, de 8 a 9 del vespre, un grup de joves practica capoeira en el Casalxjoves. La capoeira és la celebració d'una complicitat amb l'altre per la lluita, la contrarietat esdevé harmonia. Els participants es comuniquen a través d'un diàleg universal estès pel ritme, que és el moviment de les mirades.

Marató de TV3

L'Associació Atletes de Sant Hilari van organitzar un any més, amb la col·laboració de la Regidoria de Joventut, el **circuit "Mou-te per la Marató" de TV3.** Hi hagueren 118 participants.
Els donatius eren per a la investigació del càncer.
Altres entitats van realitzar també activitats: els "Isards per la Marató" van fer el campionat de botifarra a la tarda i una festa al pavelló a la nit.

Sopar de dones

Dissabte 4 de març es va fer el 5è Sopar de Dones al Pavelló. S'hi reuní un número elevat de dones que van poder gaudir del sopar, de diferents actuacions i del ball amb el Dj Fogueras.
L'acte va estar organitzat per l'Ajuntament i l'Associació de Dones la Violeta, de Sant Hilari.
Com a activitat complementària al sopar, durant quinze dies, els hilariencs van poder visitar l'Exposició "Sexisme i violència de gènere", amb l'objectiu de provocar una reflexió per desfer prejudicis i visibilitzar les discriminacions com a primer pas per a modificar les mentalitats i canviar la cultura de la violència per la de la pau en les relacions socials i personals.

Sant Jordi

La diada de Sant Jordi va comptar amb la realització de diferents tallers amb els alumnes dels dos instituts, per celebrar una diada tan nostra, i potenciar la interrelació dels nois i les noies dels dos centres.

Ruta amb bicicleta

Els tallers es van fer a diferents indrets del poble, i les temàtiques van ser d'allò més variades: cuina, scalextric, capoeira, escalada, informàtica, relaxació...

Taller de cuina

CASALET 2005

Durant l'estiu es posa en marxa el Casalet per als més menuts.
Aquest any s'han incorporat alguns canvis per millorar el servei. Cal destacar que l'organització ha passat a mans d'una empresa externa "Tot Oci".
S'han continuat realitzant les activitats dels altres anys: sortides, tallers, jocs, piscina...

Com a novetat s'ha incorporat la visita dels nens del casal de Salt, els quals van passar un dia a Sant Hilari.

Taller de maquillatge

El divendres 8 de juliol es va dur a terme al Casalxjoveshs, el taller de maquillatge per aprendre tècniques en funció de la tipologia de la persona.

Camp de treball a Querós

Del 19 al 30 de juliol es va fer el camp de treball, destinat a la recuperació i a la conservació de l'església de Sant Martí de Querós i el seu entorn. Durant el camp de treball es combinen les activitats arqueològiques amb les de lleure i esbarjo. El camp està organitzat pel Consell Comarcal i l'Ajuntament hi col·labora.

Horari :
Dilluns, dimarts, dijous i dissabte de 6 a 8 de la tarda
Dimecres i divendres de 12 a 2 del matí i de 5 a 8 de la tarda
Telèfon: 972868879 • casalxjoveshs@santhilari.org

CORAL AMETHYSTA

UNA EXPERIÈNCIA INTERNACIONAL

Després d'un any molt especial i ple d'emocions, els components de la coral Amethysta volem compartir amb vosaltres totes les nostres experiències viscudes durant aquests darrers mesos.

Ja des del mes de setembre, vam tenir clar que l'objectiu primordial del curs seria, sens dubte, el nostre viatge a la República Txeca durant la Setmana Santa, començant un intercanvi amb una coral anomenada "Cantus", de Morkovice, un petit poblet a uns quilòmetres de Praga i que ells ens han tornat aquest estiu venint a casa nostra.

En un principi, ens feia molta il·lusió anar per Europa, ja que, si bé en una altra ocasió havíem estat convidats a cantar en un agermanament a la ciutat francesa de Florac, ara se'ns presentava un salt molt més lluny de les fronteres catalanes i això ens emocionava.

El contacte va començar amb una noia catalana instal·lada allí, la qual ens va servir de mediadora i va ajudar que nosaltres entenguéssim millor els seus costums i ells, els nostres.

Per tant, era qüestió de carregar piles i començar a moure "fitxes" per tal que el nostre periple europeu fos tot un èxit, sense oblidar tots els altres compromisos que teníem, participació en la cantata "La Selva, l'aigua", el concert de Nadal, la col·laboració en l'acte benèfic a favor del Congo, etc.

El primer que calia era triar un bon repertori. Un repertori que mostrés la nostra música més genuïna i amb una gran qualitat musical. Així doncs, no vam dubtar ni un moment a incloure-hi un recull de vuit cançons tradicionals catalanes harmonitzades pel mestre Manel Oltra (la nostra cançó tradicional no hi podia faltar!). Sumant-nos al 400 centenari de la publicació d'*El Quixot,* vam trobar molt oportú interpretar *Tres Epitafios para la Sepultura de Don Quijote, Dulcinea i Sancho Panza* de Rodolfo Halffter. I per arrodonir el programa, vam escollir els *Nocturnos de la Ventana* sobre uns poemes de Federico García Lorca i música de Francesc Vila. Amb aquest repertori i amb la col·laboració d'un gran pianista que ens acompanyaria, deixaríem el llistó ben alt!

Enllestida la part musical (que assaig rere assaig aniríem treballant) calia anar per la part organitzativa del projecte. Era qüestió de lligar el viatge pròpiament dit i l'allotjament.

Pel que fa al vol, ens vam sumar a la moda de Ryanair. No sense nervis i estrès, vam poder aconseguir que els 34 de colla que anàvem poguéssim tenir reservats els vols d'anada i tornada. Tota una aventura, sens dubte, perquè les reserves no es podien fer totes de cop, sinó que s'havien de fer de 10 en 10.

¡I també es pot dir que vam fer una "gira" pels aeroports europeus, ja que encara no hi ha vol Girona-Praga; és per això que vam haver de fer Girona-Londres, esperar-nos unes 8 hores a l'aeroport amb les maletes i, finalment..., Londres-Praga!

I l'allotjament? Doncs gràcies als nostres amics txecs, vam poder instal·lar-nos en un alberg a Praga i en una bonica casa de colònies a Morkovice.

I no us penseu que això és tot! Per celebrar que marxàvem de viatge, vam editar un CD anomenat *L'Amethysta de viatge,* en el qual s'hi incloïa una selecció de les millors peces que hem treballat durant tota la història de la nostra coral.

Així doncs, amb tot això preparat era evident que ja podíem marxar cap a la República Txeca!

I... sí, sí; el dimarts de la Setmana Santa partíem de bon matí de l'aeroport de Girona i, després de fer una "petita" parada de 8 hores a l'aeroport de Londres, arribàvem al vespre a Praga.

Tot i el cansament, després d'allotjar-nos a l'alberg, vam voler anar a veure les meravelles de la ciutat. De nit, el famós Pont de Carles ens va fascinar, així com les primeres "pivo", les famoses cerveses txeques!

L'endemà, després d'esmorzar, vam tenir el primer contacte amb els nostres amics del cor "Cantus" i també el primer "xoc de cultures". Per a ells, quedar, per exemple, a les deu, vol dir que a les deu tothom ja ha arribat; en canvi, per a nosaltres, volia dir que a les deu i cinc començaven a arribar els primers i fins a les deu i vint no hi érem tots. En principi, ells no ho entenien, però després vam intentar ser més puntuals nosaltres i més flexibles ells i tot va anar com una seda.

El mateix dia a la tarda, ens vam estrenar. Vam fer un concert a l'església de Sant Tomàs, on vam poder comprovar el perquè les corals canten amb abrics: dins les esglésies hi feia un fred de mil dimonis; tant, que quan sortíem al carrer notàvem escalfor (i això que a fora també hi feia fred!). El concert va ser un èxit. Fins i tot ens van gravar des de Ràdio Praga i també van entrevistar el nostre director i la presidenta.

Després d'estar un parell de dies més a Praga, on vam poder visitar totes les meravelles de la ciutat, fer concerts improvisats pels carrers i fins i tot anar a l'òpera a veure *La Traviata,* ens traslladàrem a Morkovice, el poble dels nostres amics cantaires. Cal dir que ens tractaren molt bé; vam fer visites a pobles del voltant, vam participar en una missa de la Vetlla Pasqual i vam fer dos concerts més.

La crítica de la nostra actuació fou molt positiva, malgrat el fred que passàvem cantant en aquelles esglésies i als pèssims pianos que ens van proporcionar...

I així, després d'un sopar de comiat amb tots els cantaires txecs i catalans, vam donar per finalitzada la nostra gira; no sense abans continuar amb una altra odissea pel camí de tornada. A les 3 de la matinada agafàvem un autobús que ens portaria a l'aeroport de Leipzig que, per cert, encara no havien obert! Unes horetes d'espera i..., cap al nostre estimat aeroport de Londres i, finalment, a Girona pels volts de les 10 de la nit! I l'endemà, tots a treballar!

Ara, durant el mes de juliol passat, ells han vingut a Sant Hilari. Han anat de visita a Girona, a Barcelona, a Montserrat (on hi van fer una petita audició) i, per descomptat, A LA PLATJA!, de la qual en tenien moltes ganes. El divendres 22 de juliol vam fer un concert conjunt a la Sala Noble i l'endemà els vam preparar un dinar de germanor a la Font del Parc, després de fer una excursió al nostre Nen Jesús de Praga (el qual els va fer molta il·lusió). I la veritat és que vam reafirmar els llaços d'amistat que havíem començat a casa seva.

I així és que, a més de tenir uns nous amics a la riba del riu Moldava, la coral Amethysta és ja una mica més internacional!

Ara, només ens cal dir que tots aquells i aquelles que tingueu ganes de passar-vos-ho bé cantant, us animeu a venir a fer-ho amb nosaltres, ja que pel proper curs tenim pensats uns projectes tant o més engrescadors.

Bona Festa Major a tothom!

Sílvia Brugués

Els que fan 50 anys

SANT HILARI SACALM

Festa Major 2005

DEL 23 AL 28 D'AGOST

Actes religiosos

Festa Major en honor a Sant Joan Baptista

Dijous, 25

A les 6 de la tarda: repic de campanes
A les 8 del vespre: rés de vespres i Missa

Divendres, 26

A les 12 del migdia: missa Solemne Concelebrada. Presidirà i dirà l'homilia Mn. Josep Alaró, arxiprest de Guilleries-Congost i rector de Taradell. Cantarà la coral mixta Els Nois Alegres. Al vespre no hi ha missa.

Dissabte, 27

A les 8 del vespre: missa Solemnitzada, pregant pels difunts de tot l'any.

Diumenge, 29

Misses a les 10 i 12 del matí i 8 del vespre.
Residència Sant Hilari: a les 11 del matí.

ACTES POPULARS

Dimarts, 23

Nit, a 2/4 d'11: **Teatre** amb l'obra original de Ventura Porta i Rosés ***UN PAGÈS DE BARCELONA,*** a càrrec del grup local de teatre, al pavelló.

Dimecres, 24

Nit, a 2/4 d'11: **Actuació** de la companyia de Nova Zelanda **TE WHANAU A APANUI** Kapahaka Group, al Teatre Catalunya.

Dijous, 25

Tarda, a 2/4 de 7: **Pregó de Festes** des del balcó de la Cooperativa a càrrec del **Sr. PERE TÀPIES.**

PERE TÀPIES neix el 1946 a Vilanova i la Geltrú. Estudia dret i durant uns anys canta i exerceix d'advocat. Ben aviat es dedica, a més de cantar, a presentar programes de ràdio i televisió. Ha gravat set LP i ha editat llibres sobre cuina. Es dedica a treure el nas allà on pot dels mitjans de comunicació, per donar a conèixer la seva experiència i el seu saber.

A continuació **lliurament de premis** del concurs d'il·lustració per a la portada del programa de Festa Major i del Concurs d'engalanament de façanes, al jardí de Can Rovira.

Tot seguit, **cercavila** amb el **GRUP L'EMBOLIC**. PATROCINA FONT VELLA.

Tarda, a les 8: **Futbol** de Festa Major amb el partit entre el **CE Sant Hilari-Font Vella** i el **RCE Espanyol B.**

Nit, a les 11: **Correfoc** amb el grup **ELS DIABLES DE L'ONYAR** i **GUILLABLES.**

Sortida de la plaça Guilleries. PATROCINA FONT VELLA.

NOTA: Preguem que no deixin els cotxes aparcats i que tapin les finestres dels habitatges amb cartrons als carrers següents: **St. Benet, Vic, Valls, pl. Jacint Verdaguer, pl. Església, Josep Ximeno, pl. Gravalosa i pl. Josep Moragues.**

Seguidament, **ball popular** a la Placeta amb el conjunt **MARACAIBO.**

Nit, a partir de 2/4 d'1: a la Carpa **Enguilla't 2005**. Grups locals **(Anònims, Alatak, Naskuts) i Dj Toni Fogueras.**

Divendres, 26

Matí, a les 10: **Tir al plat**, a la carretera Villavechia (programes a part).

Matí, a 2/4 de 12: **Cercavila** amb els gegants i capgrossos, acompanyats pels **GRALLERS DE BANYOLES.** Seguidament, als jardins de Can Rovira, **espectacle infantil** amb el grup **TINUS I LA LLUNA**. PATROCINA VILAR RURAL.

Tarda, a les 4: a la Placeta, **campionat de Botifarra** (programes a part).

Tarda, a les 5: **Concert de Festa Major** al pavelló, amb l'**Orquestra MONTGRINS.**

Tarda, a les 7: A la plaça J. Verdaguer, **sardanes** per la cobla **orquestra GIRONINA** i a la mitja part **BALL DE GEGANTS**. PATROCINA TRANSPORTS R. MORAGAS I FILLS.

Nit, a les 9: **Concentració** de colles a la plaça Gravalosa.

Nit, a les 10: **Sopar de colles** a la plaça Josep Moragues.

Nit, a les 12: **Gran Ball de Festa Major** al Pavelló, amb les **orquestres MONTGRINS I GIRONINA.**

Nit, a les 12: a la carpa Enguilla't 2005, **Gran Rua** de les colles cap a la carpa amb la **BANDA DEL ZURDO**. Actuació de la **DISCO MÒBIL MITJANIT, ORQUESTRA MITJANIT I DISCO MÒBIL.**

DISSABTE 27

Matí, a 2/4 de 10: **Xarangues** pels carrers de la vila.

A 2/4 de 12: **Cercavila** amb les xarangues, els gegants i els capgrossos. Seguidament, als jardins de Can Rovira, **espectacle infantil** amb el **grup TOMY'S TRIO**. PATROCINA FONT SELVA.

Tarda, de 3 a 4: **Carregada de carretons** a la plaça de cal Ros i carrer Dr. Morales.

Tarda, a les 5: Sortida del grup musical **XAROP DE CANYA.**

Tarda, a les 6: Inici de la XXIV **Baixada de Carretons** des del Pla de les Arenes. (Programes a part).

Tarda, a les 7: A la plaça Moragues, **Ball de l'aigua** amb el conjunt **PREMIUM** i dutxa col·lectiva. PATROCINA FONT VELLA.

Tarda, a les 7: A la plaça Jacint Verdaguer, **sardanes** per la cobla ILURO.

Nit, a 2/4 d'11: A la plaça Jacint Verdaguer, ***Antología de zarzuelas*** per la **COMPANYIA DE ZARZUELAS FERRAN RIGUAL** (recital de sarsueles i cançó lírica catalana).

Nit, a les 12: Al pavelló, **Gran Ball de Festa Major** amb l'**ORQUESTRA BELISSIMA** i actuació del reconegut humorista **JORDI LP.**

Nit, a les 12: A la carpa, **Macrofesta Mòbil** (confeti, neu, projeccions, go-go...)

A les 7 del matí queda't a esmorzar!

DIUMENGE 28 D'AGOST

Matí, a partir de 2/4 de 10: **Xarangues** pels carrers de la vila.

Matí, de 10 a 1: A la plaça Jacint Verdaguer, Exhibició de **puntaires**. Patrocina Pastisseria Masó.

Matí, a les 12: a la plaça Josep Moragues, **"Ball de l'Escuma"** amb el grup SI FA SOL. Patrocina Font Selva.

Tarda, a les 6: a la plaça Guilleries, Gran **Cursa de Rucs.**

Nit, a 2/4 d'11: des del solar municipal (antic magatzem Mascarbó), C/ Joan Miró, **castell de focs artificials** per la **pirotècnia TURIS**. PATROCINA FONT D'OR.

Seguidament, al pavelló, **Ball de Fi de Festa Major**, amb el **conjunt METROPOL**, (entrada gratuïta).

Notes: A partir del 18 d'agost, a les 9 del matí, es podran reservar taules per a les sessions de ball al pavelló a les oficines municipals.

Les xarangues passaran pels carrers i places de la vila durant els dies de Festa Major.

Durant els dies 27 i 28 hi haurà una Fira de Mostres de tradicions populars catalanes, a la plaça Gravalosa, organitzada pel Grup Divulgatiu de Tradicions Populars.

Venda d'entrades

Ball: 6 € (tant al pavelló com a l'Oficina de Turisme).

Teatre: 8 € anticipada a Can Rovira i 10 € a taquilla.

Els organitzadors es reserven el dret de modificar el programa si causes imprevistes ho motiven.

Durant els dies 26, 27 i 28 hi haurà un carrilet que portarà la gent d'un lloc a l'altre.

Organitzen: REGIDORIES DE CULTURA, JOVENTUT I COMISSIÓ DE FESTES.

Patrocina: AJUNTAMENT DE SANT HILARI SACALM

Amb la col·laboració de: FONT VELLA, FONT D'OR, FONT SELVA, TRANSPORTS RICARD MORAGAS I FILLS, ADF, PASTISSERIA MASÓ, GRUP SARDANISTA, VILAR RURAL, INTERMARCHÉ, ELECTRO-STOCK, JOVENT DE SANT HILARI, RECUPERACIONS NAVARRO, ADROHER GERMANS I CAIXA PENEDÈS.

ACTIVITATS REALITZADES DURANT 2004-2005

AGOST 2004

- Joan Juvanteny Ros guanya el concurs de fotografia per ocupar la portada del programa de la Festa Major. S'exposen les fotografies presentades al concurs.
- Inici del 3r i 4t torn del Casalet.
- Cada dijous sardanes i balls vuitcentistes a diferents llocs alternatius del poble.
- Durant tot el mes visites guiades a la planta embotelladora Font Vella.
- Bus mar i muntanya. De la Costa Brava al Montseny-Guilleries.
- Diada del Càncer, Associació Local Contra el Càncer.
- Festa dels veïns del carrer Joan Serras i del carrer de la Piscina.
- Concert de Jazz i Claqué amb New Orleans Jazz&Tap a la plaça Jacint Verdaguer.
- Supermercat del teatre amb "Un conte de les mil i una nits" al Catalunya i taller de circ.
- Exposició de manualitats del curs d'Estampació sobre roba i d'esmalt 2003-04, a la Casa de Cultura, (CC).
- Bus de la Festa a Maçanet i Amer.
- 5a Setmana Esportiva, amb diverses activitats per a infants i joves a diferents llocs del poble. Dins els actes, 4a Bicicletada familiar nocturna pels carrers de Sant Hilari i Parc Aquàtic.
- XIXa Festa de l'Estiuejant: visita turística a la Font Vella, a l'Ermita del Nen Jesús de Praga i al Museu Guilleries. L'estiuejant de l'any fou la Sra
- Festa dels Quintos, amb remullada a la piscina, sardanes i concert a la Discoteca Villaret.
- Nit màgica a les Guilleries, gala amb els millors Mags Internacionals al Teatre Catalunya.
- Concert de Rock amb Catau i Els Pets, al Pavelló Municipal d'Esports.
- Exposició de pintures de Manel Pérez Vega a Can Rovira (CR).
- 10a edició del 3x3 de Bàsquet al carrer, organitzat pel Club Bàsquet Sant Hilari.
- XVIIIè Aplec de la Sardana, a la Plaça Gravalosa, amb les cobles Ciutat de Girona, Sant Jordi i Flama de Farners. Ball amb el conjunt Nit i Dia. Organitzat pel Grup Sardanista de Sant Hilari.
- Recital a càrrec dels "Encarahisom" a la Sala Noble.
- Festa Major de Santa Maria a la Font Picant.
- 1er Concurs de Testos amb Flors dels Jardins de Sant Hilari.
- 5ª Festa de la Cervesa, a la Font del Pic, organitzada per l'Associació Juvenil Carro del Mam.
- Concurs d'engalanament de façanes de Sant Hilari.
- Retrospectiva de pintura de Josep Nogué, CR.
- Espectacle de dansa amb la Companyia Nacional Joventut de Dagestan, al teatre Catalunya.
- Presentació del mapa de 1890, del Montseny, les Guilleries i Collsacabra, de Juli Serra, a càrrec d'Isabel Salamaña i Francesc Danés.
- Inauguració de la seu d'ERC de Sant Hilari al carrer Montsolís, amb la presència del senyor Carod Rovira i del Conseller en Cap J. Bargalló.
- Teatre amb l'obra: *Políticament Incorrecte* amb la companyia local *Cia Com Cal Teatre*, al pavelló d'esports.
- Festa Major 2005. Pregó de les Festes, fet per l'historiador Antoni Pladevall i Font.
- Partit de Festa Major entre el CE Sant Hilari i CF Girona. Correfoc amb els Diables de l'Onyar i els Guillables de Sant Hilari.
- Ball amb les Xarangues de l'Almunia per carrers i places de la vila. Cercaviles de Gegants i capgrossos. Ball dels Gegants i sardanes.
- VIII Campionat de Botifarra. 5è Sopar de Colles. Festa de l'aigua i de l'escuma.
- Gran cursa de rucs. Trobada de Puntaires i Ball de Gala al polisportiu amb les orquestres Maravella, Rosaleda, Metropol i la de Toni Brams.
- Castell de focs d'artifici i cloenda de la Festa amb ball al pavelló, amb Santi Arisa.
- Carpa Jove, amb moltes actuacions de diversos grups. Actuacions per a la mainada a diferents indrets del poble.
- XXIII Baixada de carretons. Serenata a la plaça Verdaguer amb l'Orquestra. Rosaleda

SETEMBRE 2004

- Inici del 5è torn del Casalet. Inscripcions pel curs 2004-2005 a l'Escola de Música.
- Bus de la Festa a Anglès, Santa Coloma i Sils, organitzat pel CasalxJoveshs (CXJ)
- 2n Campionat de Bàsquet Transversal, CB Sant Hilari, al Pavelló, guanyat per l'equip Bàsquet Ripoll.

Festa de l'estiuejant.

El cagatió.

Visita del conseller en Cap Sr. Josep Bargalló.

L'estiuejant de l'any. Pilar Cardelús.

- Fem dissabte a la Roca d'en Pla, organitzat pel Casal Popular El Trabuc (CPET).
- Festa Major de Santa Margarida de Vallors i al Pla de les Arenes, els Cortals.
- Visites guiades al manantial de la Font Vella
- Concert amb diferents actuacions, (CPET), a la pista exterior del Pavelló.
- Hora Zero, amb l'encesa de flames i parlaments, per l'Associació Josep Moragues.
- Diada Nacional de Catalunya, amb diferents actes i 45 ofrenes florals. Parlaments. Sardanes i altres activitats
- Homenatge als morts i represaliats del franquisme. Col.loqui amb els historiadors J. Galofré i Enric Pujol, moderat per Quico Danés. Lliurament de diplomes, reconeixement i inauguració d'un monument a les víctimes en el recinte del cementiri.
- Sortida Parroquial a Deltebre, Morella i Peñíscola.
- Cinema a la fresca amb la projecció del film *Soldats de Salamina*.
- Aplec a l'ermita de la Mare de Déu de Vallclara.
- Partit de Bàsquet: Casademont Girona 77 – Dinamo Petersburg 79
- Presentació dels equips de futbol base, amb fi de festa.
- Cantada d'havaneres
- Període de matriculació per als cursos del Centre de Formació d'Adults.
- Marxa de Sant Hilari, Atletes locals.
- Diverses activitats programades pel local Granja Tívoli.
- Festa "Torna En Serrallonga". Trabucaires, teatre i consolidació del nou Ball d'en Serrallonga. Fira de tardor. Exposició Torna en Serrallonga (CR).
- S'acaben els treballs per crear una xarxa d'Internet sense fils i per 6 euros al mes es pot tenir connexió ADSL.
- 155 donants de sang, a la Germandat de Donadors de Sang, de Girona.
- Festa del Bosc, amb l' Associació Forestal i Agrària.
- L'hora del conte a la Biblioteca, Fundació "La Caixa". *En Gripau i la Gertrudis i altres contes.*
- Exposició de les fotos de les façanes engalanades i testos dels jardins de Sant Hilari, que participaren als concursos, al vestíbul del Museu Guilleries, (MG).
- Presentació i inici dels cursos 2004-05 del Centre de Formació d'Adults, (CC).
- Exposició de pintures a l'oli de Josep Segarra, (CR).

OCTUBRE 2004

- Inici de les classes al Centre de Formació d'Adults.
- Inauguració de l'Any Busquets i Punset a les dependències del nou IES.
- Trobada de corals europees, França, Àustria i Itàlia i la coral Amethysta.
- 1a Festa de l'Esport. Josep Permañé fou nomenat el millor esportista de l'any. Presentació i reconeixement a les diferents entitats esportives. Elecció del millor esportista de cada entitat.
- Actuació de les "Cheer liders" del Casademont Girona i sopar de germanor.
- Sortida del Casal de Gent Gran Can Blat a la Salut i a Montserrat.
- Mercè Hortal guanya el concurs de logotips per a l'àrea d'esports de l'Ajuntament.
- Correllengua 2004, amb diferents actes, organitzat pel (CPET), Maulets i Guillables.
- Xerrada sobre l'alimentació, a càrrec de Paulino Ros de l'Associació d'Educació i Salut.
- Espectacle *Sóc un pallasso*, de Claret Clown, a la Biblioteca.
- Els Amics de la Música promouen una jornada musical a l'antic Hotel Solterra, amb un ampli i variat repertori musical. Musimatges.
- Concurs de dibuix, Pinta'ns un bolet (MG).
- Conferències sobre *Els bolets i el temps* i *Parlem del temps* a càrrec de Daniel Ramírez, meteoròleg de TV.
- Xerrada de H. Ettinghausen sobre la recuperació dels Papers de Salamanca, (PIG).
- S'inaugura el nou Institut Anton Busquets i Punset, amb la presència de la Consellera d'Educació, Marta Cid. S'acaben els barracons.
- Fira del Bolet, Setmana del bolet i la micologia. Exposició de bolets, conferències i cursos. Visites per a escolars, rutes del bolet i cuina del bolet. Audiovisual. Concert de música trobadoresca, amb Quim Xena i cantadors.
- Motocross Sant Hilari, al circuit El Cortals, Motoclub Sant Hilari.
- Volada d'Estels i taller d'estels, organitzat per Ça-Calm Exprés, (CCE) a la Bòbila.
- Concert de Germanor de Corals Europees.
- Any Busquets i Punset: *L'home i l'obra*, sessió de treball amb el professorat de St. Hilari a càrrec de Narcís Figueres.
- L'hora del conte, a la Biblioteca: contes Ding-dong, a càrrec de la Perleta&Els Mitjons.
- Temps de poetes: "Celebración" de Pablo Neruda, Fundació "La Caixa", a la Biblioteca.
- Exposició *A la Selva ho reciclem tot*, (MG). Presència de l'Ambibús.
- Guia d'activitats de St Hilari per donar una imatge unificada del que es fa, "Sant Hilari al dia"
- Exposició de Bolets: pintures i fotografies del bolet, (MG).
- Inici del curs 2004/2005 de la Coral Petits Cantaires.
- Polèmica sobre propostes de que les Guilleries fossin una comarca.

L'Albert Coto i el seu càlcul mental.

Ofrena floral de l'Onze de Setembre.

Arribada dels patges dels Reis d'Orient.

El Club de Futbol Sala rebut a l'Ajuntament, per l'ascens de categoria.

ACTIVITATS REALITZADES DURANT 2004-2005

- Salves d'honor i ofrena floral d'ERC al monument a Josep Moragues pel 64è aniversari de l'afusellament de Lluís Companys.
- Diverses sessions del Racó de Contes a la biblioteca.

NOVEMBRE 2004

- Hora del conte, a la Biblioteca, Contem Cançons, amb Pep Puigdemont.
- Bus de la Festa, especial Fires de Sant Narcís de Girona, Consell Comarcal de la Selva.
- Inauguració de la llibreria Fauria, amb castanyada popular, concert, taller de papiroflèxia i presentació del llibre *Manual del creador*, de Josep Nogué.
- XII Rally Clàssic de Tardor, Penya Automobilista de Sant Hilari.
- Dia Mundial Sense Alcohol, taller de còctels sense alcohol, al CXJ. Festa de la cervesa sense alcohol a diversos pubs de la població.
- Castanyada popular amb animació infantil a càrrec del grup BICOMICS-DISCOXOU.
- XVI Marxa Excursionista "Camins de les Guilleries" en record d'A. Busquets i Punset, (ÇCE).
- XXII Cross Sant Hilari, al circuït dels Cortals, organitzat pels Atletes de Sant Hilari. Triomf de Pere Arco i M. Casanova. De local, triomf del prebenjamí G. Bayés
- Sortida al TNC a veure l'obra *Mar i Cel*, de Dagoll Dagom
- Espectacle *Màgiacadabra*, amb Josep Maria Lari a la Biblioteca.
- Concert de tardor amb les corals: Cor P. d'Amer, C. de Bonmatí i Els Nois Alegres.
- Jornada tècnica de turisme: "El turisme actiu, un element clau per Sant Hilari Sacalm". Ajuntament de Sant Hilari.
- Concert de Santa Cecília *Taller despertasons*, amb els Amics de la Música.
- Presentació de l'editorial "Edicions El Pirata", a la llibreria Fauria, per Ll. Puigdemont i D.García Cornellà.
- Concert d'Antoni Mas, *Retrats*, per l'Associació Espanyola Contra el Càncer.
- Inauguració de les noves pistes de tennis municipals. Open i partit d'exhibició.
- Cinema amb el film *Shrek 2*, al Catalunya, alumnes de 6è de primària, CEIP Guilleries.
- Festa Major de Sant Andreu de Bancells, organitzada per la Parròquia.
- IV duatló de muntanya de les Guilleries, per (ÇCE).
- Inici del curset d'iniciació al pessebrisme. Associació de Pessebristes.
- Sortida a Barcelona al CosmoCaixa i Museu de la Ciència, Casal de Gent Gran Can Blat.
- Exposició de dibuixos de bolets de les Guilleries, de Ferran Caballero, (MG).
- Exposició de cistelleria, d'en Jaume Vila i d'El Pastoreig a les Guilleries, (MG).
- Dos joves armats atraquen les oficines de Caixa de Girona.
- L'Ajuntament adquireix l'edifici de les Germanes Concepcionistes per a fer-hi un balneari.
- Festival per a celebrar el 6è aniversari del Bar El Líquid, al balneari.
- Nit de la Gastronomia de la Selva, a Can Verdolet. Antoni Creus guanya el "Salsafí d'Or".
- El grup musical Catau finalista en el concurs de maquetes Sona9, en l'apartat de rock.
- Jornada de presentació del futbol base i foto de família.
- Inauguració del Vilar Rural del grup Shers, amb la Consellera de Salut, Marina Geli.
- La Granja Casabosca obté dos premis Porc d'Or, per la productivitat numèrica de garrins.
- Concentracions a la plaça Moragues contra la línia de Molta Alta Tensió.
- Markko Martin guanya el 40 Ral.li Catalunya-Costa Brava. Grans aglomeracions de cotxes.
- Publicació de La Guia, d'activitats de Sant Hilari.

DESEMBRE 2004

- Dia Mundial de la Sida, amb informació i activitats, (CXJ).
- Prova de motocros puntuable per al Campionat Osona-Guilleries.
- Presentació del primer disc compacte dels Encarahisom "Cançons a la carta", a la Sala Noble.
- Cinema amb la pel·lícula *Mamá a la Fuerza*, APFSH del Col·legi Sant Josep.
- Diada del soci sardanista amb concert a càrrec de la cobla Montgrins i sopar-ball amb el conjunt Nit i Dia.
- Campionat de Botifarra per la Marató de TV3, al Pavelló, enguany destinat al Càncer, amb els Isards per la Marató. Al vespre Fem Festa per a la Marató, Disco Mòbil. Circuit Mou-te per la Marató, Atletes de St. Hilari.
- Encistella per l'Esclerosi Múltiple, C. Sant Josep i C. Bàsquet Sant Hilari.
- Sopar tertúlia a l'Hostal Verdolet amb Joan Puig, membre de la comissió d'investigació de l'11-M al Parlament espanyol, ERC.
- Exposició *El dibuix de Glòria Morera* i recital de poesia a càrrec de diversos poetes, (CR).
- Hora del conte: Desig de Nadal, a càrrec de l'Albert Estengre a la Biblioteca.
- Concert de Nadal amb les corals de Sant Hilari, a la Sala Noble.
- Presentació del llibre *Biografia del càncer. L'aventura de Joan Massagué*, del periodista X. Pujol Gebellí, a càrrec de Carme Capdevila, a la llibreria Fauria.
- Sortida al TNC a veure l'espectacle *Mar i Cel* de Dagoll Dagom.

Exposició de la Kati Moragas a Can Rovira.

Cloenda del II Congrés de Gent Gran de la Selva.

Ball al pavelló, homenatge a la Gent Gran.

Presentació de l'Expedició al Garherbrum II.

- Concert de Nadal pels alumnes de l'Escola de Música a la Sala Noble, l'Escola de Música.
- Espectacle infantil amb berenada a la Sala Noble, Associació de Comerç.
- Tradicional Missa del Gall a l'Església Parroquial.
- Alumnes locals, guanyen quatre premis al I Concurs de Contes del Casal Comarcal de la Gent Gran.
- Un grup de gent de St. Hilari assisteix al programa de TV- El Club.
- Cultius Miralpeix cedeix l'arbre de Nadal de la plaça Jacint Verdaguer.
- Missa Cantada a l'Església Parroquial, organitzat per la Coral Els petits Cantaires.
- Teatre de Nadal: *On hi mengen dos en mengen tres*, amb la companyia local Cia Com Cal Teatre, al teatre Catalunya.
- Cagatió popular al Jardí de Can Rovira.
- Campanya "Posa't guapa" per part de les perruqueries locals.
- Butlletí nº 54 del Col·legi Sant Josep.
- Parc Infantil de Nadal, al Pavelló.
- Festivals de Nadal dels alumnes dels diferents centres escolars del poble.
- Pujada del pessebre a Sant Miquel de les Formigues.
- Parc Juvenil de Nadal, al Pavelló Municipal.
- Sortida per anar a veure el partit de la Selecció Catalana contra Argentina,(CXJ).
- Revetlla de Cap D'any a la Sala Nova de Can Blat, per a la Gent Gran.
- Exposició de pessebres i diorames a Can Rovira i a l'Església.

GENER 2005

- Arribada del Carter Reial a la Sala Noble per a recollir les cartes dels infants.
- Campament Reial amb molts camells i patges a la plaça Guilleries.
- Animació infantil i pallassos amb el grup Arlekin a la Sala Noble. Associació de Comerç.
- Cavalcada de reis pels carrers del poble i baixada de regals des del campanar de l'església.
- Lliurament de premis del 8è concurs de pessebres, Associació de Pessebristes.
- Tradicional concert de Nadal per la Coral Mixta "Els Nois Alegres".
- Fira de Sant Hilari, a la plaça Verdaguer: Fira de l'intercanvi, concursos de cucanya, actuació dels Guillables *La vila dels 100 focs*, a la plaça de l'Església, missa solemne, sardanes i ball i cercavila amb els gegants.
- Exposició de Pessebres i Diorames, Associació de Pessebristes, a l' Església i Can Rovira.
- Exposició *Anem a veure llibres*, cedida pel Departament de Cultura de Girona, (CC).
- Exposició d'oficis artesanals: *Cistelleria artesanal, artesania del Castanyer, artesania de la Forja a St. Hilari i noves aplicacions*, (MG).
- Parlem del nou estatut, a càrrec de Jaume Bosch diputat per IC-Verds (PIG).
- Presentació de l'Agenda Llatinoamericana, organitzada per Sant Hilari Solidari.
- Es recullen 1800 euros per als afectats dels tsunami i l'Ajuntament n'aporta 3.000.
- El grup local Lorien publica el seu segon disc i l'estrena a la Mirona, de Salt.
- Fecsa-Endesa fa obres de millora al servei d'electricitat al poble
- Comencen les obres de la urbanització de Cal Sastre.
- Entrevista entre els alcaldes de Sort i de Sant Hilari a la Generalitat per una possible sèrie de televisió sobre el General Moragues.
- No va caure ni una gota d'aigua en tot el mes de gener.

FEBRER 2005

- Espectacle de pallassos, amb *Contes de Clown*, a la Biblioteca.
- Exhibició de càlcul mental d'Alberto Coto, amb dos rècords mundials i campió del món de càlcul, a la Sala Noble.
- Dijous Llarder: arribada del Rei Carnestoltes amb discurs de benvinguda, pregó de festes i tastet de botifarra d'ous i vi a la plaça Dr. Robert.
- Carnestoltes infantil gran rua fins al Pavelló amb els "Grallers del Montgrí". Seguidament actuació del grup "Oriol Bargalló amb cebes i cols". Xocolata i melindros per a tothom.
- Gran ball de disfresses a Villaret amb premis molt interessants.
- Ball de Carnestoltes a la Sala Noble, amb el grup "Nova Gamma".
- Dimarts de Carnestoltes amb botifarrada popular i actuació del grup "Trànsit"
- Sortida a esquiar al Port del Compte, (CXJ).
- Activitats esportives al pavelló: VI Volta BTT a Sant Miquel, III Guilleries Exprés, III Marató de Muntanya i II Marató de Mitja Muntanya.
- Festa dels matrimonis que celebren els 25 i 50 anys de casats.
- Festa religiosa dels infants i de les famílies que han batejat un fill durant l'any.
- Sortida a veure l'obra *Matar al Presidente* amb Paco Morán i Joan Pera, Associació de Gent Gran de Can Blat.
- Xerrada explicativa sobre *La Constitució europea, què és i com ens afecta*, (PIG).

Curs de pastisseria.

Presentació del llibre En Jaumet del Flabiol.

Tallers a la setmana del Medi Ambient.

Festa de l'arbre.

ACTIVITATS REALITZADES DURANT 2004-2005

- Xerrada informativa: *El nou reglament d'estrangeria*, (CC).
- Xerrada sobre *Les incògnites del 23 de febrer*, per d'Albert Fauria i Planas, a la Sala Noble.
- Racó dels Contes, amb *Kakeki-kontes* a càrrec de Mireia Peña, a la Biblioteca.
- Presentació d'un audiovisual dedicat a Anton Busquets i Punset, amb música en viu, narració i fotografia, a la Sala Noble.
- V Marxa Excursionista Nocturna, de 15 km. (ÇCE).
- Exposició de pintures *Kati Art Guiller*, de la Kati Moragas, (CR).
- Exposició de l'Ofici Artesanal amb bagues de castanyer: sillons, bastons i decoració, de Lluís Llagostera, (MG).
- Exposicions: *Rutes de bosc i aigua* i *Què fem a Sant Hilari*, (MG).
- Una nevada a final de mes deixa un bonic paisatge.
- Sant Hilari vota sí a la Constitució Europea. 742 vots afirmatius (50,51%) i 602 de negatius (40,98 %). Només votà el 36,17 % dels ciutadans.
- Francesc Miralpeix es doctora amb cum laude a la UdG amb una tesi sobre el pintor Antoni Viladomat (1678-1755).
- Es recullen les temperatures més baixes de tot l'hivern, amb molts dies en què la màxima no supera els 0°.
- La coral Els Nois Alegres canten en directe per TV2 la missa cantada.
- 16 empreses locals del ram de la fusta exposen els seus productes, al Centre Català d'Artesania de Barcelona.

MARÇ 2005

- IV Sopar de Dones al Pavelló, amb motiu del Dia Internacional de la Dona. Seguidament, Disco Mòbil amb DJ Toni Fogueras. 462 comensals.
- Dia Internacional de la Dona amb concentració a la plaça de l'Església, rua i cassolada fins a la plaça Porxada amb lectura d'un manifest i encesa d'espelmes, organitzat per l'Associació de Dones La Violeta. Pepita Jordana és elegida Dona de l'Any.
- Exposició: *Punts de reflexió: violències contra les dones*, (CR)
- El Racó dels Contes, amb la *Bruixa Aida*, Teatre Infantil, a la Biblioteca.
- Donació de Sang, Germandat de Donadors de Sang, 123 donacions i 10 oferiments, (CC).
- Jornada de Portes Obertes al "Telecalm".
- XXIX Marxa Popular, dintre de la Setmana Esportivo-Cultural del Sant Josep. Actes al llarg de la setmana, amb la cloenda de "Les mares desmadrades-8"
- Xè Concurs de Pintura Ràpida. Premiats els locals Coral Escolà i Arnau Parareda. Guanyen els premis de més relleu, B. Costa i F. Puell. Aula d'Art.
- Fira de productes artesans al passeig de la Font Vella.
- Exposició de pintures del Xè Concurs de Pintura Ràpida.
- Missa solemne i benedicció de palmes, palmons i llor a la plaça de l'Església.
- *Via Crucis Vivent*, a partir de 2/4 de 9 del vespre del Divendres Sant. Molta assistència de públic nova ubicació dels espectadors a l'esplanada del Calvari. Rutes per explicar el Via Crucis.
- Diumenge de Pasqua ,caramelles per les places i carrers del poble, amb Els Nois Alegres i Els Petits Cantaires.
- Sortida al *Cosmocaixa*, organitzat per l'Associació de Gent Gran "Can Blat".
- Exposició i audiovisual *Descobreix Catalunya descobreix les Guilleries* amb fotografies d'en Salvador Bosch.
- Exposició: *Taller de fer sarrons*, (MG).
- Exposició: *Via Crucis Vivent*, Associació Via Crucis Vivent.
- Dilluns de Pasqua. Aplec de la parròquia a Joanet.
- El C. Futbol Sala Sant Hilari puja de categoria.
- Pàgina de "La Vanguardia", dedicada a l'Hostal Verdolet.

ABRIL 2005

- Classe teòrica d'escalada, pel Grup Excursionista Forces, Forts i Ferms (FFF).
- Cada diumenge d'abril, torneig de tennis local (Individual i dobles), Club Tennis.
- 2n Congrès de la Gent Gran de la Comarca de La Selva.
- Concert de música, amb *Swinging Bach*, Amics de la Música.
- Exhibició i curs intensiu de Capoeira, a can Brugués.
- Sessió demostrativa del curs de Musicoteràpia i Reiki, amb M. Solà i M. Masó, Sala Noble.
- El Racó dels contes: *Conte africà per la pau*, Fundació La Caixa.
- Lliurament de premis del XXIXè Concurs Literari de Narració Curta de St. Hilari, amb la presència de l'escriptor Jesús Bonals (psd. Raimon Esplugafreda), a la Sala Noble.
- Tallers amb motiu del dia de Sant Jordi dirigits a tots els alumnes de secundària.
- Animació Infantil amb el grup "Quina Xerinola", a la plaça Jacint Verdaguer.

Parelles linguístiques.

Estades 2005.

Audiovisual dedicat a A. Busquets i Punset.

Instal·lació de gespa artificial al camp de futbol.

- Presentació de la reedició dels llibres d'A Busquets i Punset, *Del Montseny* i *Plantalamor*, a càrrec de Mn. Josep Ruaix, a la Sala Noble.
- XXIè Concert de música catalana, amb la Cobla Ciutat de Girona i la coral Els Nois Alegres. Grup Sardanista de Sant Hilari.
- Motocross Provincial, al circuit dels Cortals, Moto Club Sant Hilari.
- Concentració de "Harleys", a la Pedra Llarga.
- Es delega el cobrament de multes de trànsit al Consell Comarcal de la Selva.
- Celebració del Dia de Sant Jordi, amb parades de roses i llibres dels alumnes dels instituts.
- Presentació del llibre *En poques paraules*, 480 aforismes de Joan Tudela, a càrrec de Ricard Madrià, a la llibreria Fauria.
- Gimnàstica Energètica, els dijous a la Sala Noble.
- Aprovació inicial del pressupost municipal del 2005 per un valor de 8.048.200 euros.
- La revista satírica *El jueves* dedica una pàgina a St. Hilari en la lluita contra la M.T.A.
- L'Ajuntament adquireix l'edifici de Can Figueras per ampliar els serveis de la biblioteca.
- Jornades Tècniques de Silvicultura organitzades pel Consorci Forestal de Catalunya (CC).
- "Les mares es demadren-8", del St. Josep emplenen dues vegades el Catalunya.
- La Marta Moner exposa la seva pintura, basada en "El principito", a Ciutadella.

MAIG 2005

- Contes Populars *En Patufet*, a la Biblioteca.
- Jornada d'estudi sobre A. Busquets i Punset, (CC).
- 300 Aniversari del Pacte de Sant Sebastià. *La reunió dels vigatans a la capella de Sant Sebastià i l'aixecament català de 1705.*
- Espectacle de cant *The deplorable history of the catalans*, de Joaquim Albareda del grup Nova Euterpe, a la Sala Noble.
- Presentació del projecte de construir habitatges per a joves a la finca de can Culí.
- El grup "Torna en Serrallonga" actua a Vilafranca del Penedès.
- Participació de Sant Hilari al Saló Internacional de Turisme de Catalunya, junt amb Viladrau i Santa Coloma.
- Xerrada informativa, *La línia de 400.000 volts, per què?* per Salvem les Guilleries, (CC).
- Inici del curs sobre pastisseria, per Josep Masó, a la Pastisseria Masó.
- Concert de cant *Cor Alzeïda*, per la coral Alzeïda, a la Sala Noble.
- Inauguració de l'exposició *En Patufet: Cent anys. Imaginari, Cultura i Indústria*, amb la presència del Sr. Francesc Parcerises, coordinador de l'Any del Llibre i la Lectura, (CC).
- Curs d'aparadorisme, Associació de Comerç.
- La Penya Barcelonista, celebra el títol de lliga a la Placeta amb diferents actes.
- Orquestra Jove de la Selva en Concert, al Cinema Catalunya.
- III Motocros internacional Sant Hilari, Moto Club Sant Hilari.
- Inauguració de la remodelació del Teatre-Cinema Catalunya i presentació del logotip.
- Parelles lingüístiques. Voluntaris per la llengua. Xerrada informativa a la Casa de Cultura.
- Amanci Porcel queda en quarta posició en el III Ral.li Guilleries, de la Copa Clio.
- Presentació a pares i alumnes del curs 2005-06 de l'IES, dels batxillerats.
- Dia de portes obertes al museu, amb motiu del Dia Mundial dels Museus.
- Ferran Sánchez, és doctora en farmàcia.
- Cros, gran premi de la Selva: Genís Bayés, primer prebenjamí; Sergi Molist, primer benjamí; Gerard Molist, tercer jovenil; Neus Ripoll, tercera infantil; Arnau Parareda, segon cadets.

JUNY 2005

- Inscripcions al Casalet i a les Estades Esportives, al CXJ, i a CC.
- Taller de "Ratafia" i "Ungüents", amb la Pepeta Estragués, (MG).
- 4a Mostra de Músics locals, a la plaça Jacint Verdaguer, Amics de la Música.
- Reunió de pares d'estades Esportives i Casalet d'Estiu'05.
- Inauguració exposició de treballs de fi de curs dels alumnes de l'Aula d'Art Municipal, (CR).
- Mercat d'art i presentació del còmic *Jaumet/Patufet* fet per l'Aula d'Art, a la plaça Verdaguer. Festa Jove a la tarda amb el grup local "Anònims", a la Sala Noble.
- Concerts de Música a càrrec dels Nois Alegres, a la Sala Noble.
- Cloenda del II Congrés de la Gent Gran de la Comarca de la Selva. Organitzat pel Consell Consultiu de la Gent Gran de la Selva i l'Associació de Gent Gran "Can Blat", al Vilar.
- Torneig d'estiu de Tennis taula, CTT Sant Hilari, al Pavelló.
- Festival solidari "PRO-ÀFRICA amb El Congo", amb "Amics per al Congo" al Cinema Catalunya. Actuació desinteressada de molts artistes locals i de fora.
- Obertura de l'Any Jaumet, amb motiu del cinquantenari de la seva mort. Presentació del llibre *En Jaumet del flabiol*, d'Àngel Serradesanferm i Salvador Bosch, a la Sala Noble. Inauguració de l'exposició *En Jaumet de Sant Hilari, un personatge de fonts i aigua*, (MG).
- Presentació de l'expedició al GASHERBRUM II, (8.035 m) a la sala Noble, (FFF).
- Teatre del grup local "Sacalmets", al Catalunya.

Participants al curs d'estampació sobre roba.

Exposició de l'Aula d'Art Municipal.

Presentació de la reedició de les obres d'Anton Busquets i Punset.

Els atletes encenen el peveter de l'Onze de Setembre.

Cavalcada de Reis.

ACTIVITATS REALITZADES DURANT 2004-2005

- Trobada de Gimnastes dels casals de la Comarca de la Selva, organitzat pel Consell Consultiu de la Gent Gran al Pavelló d'Esports.
- Donació de sang, Organitza Germandat de Donadors de Sang, (CC).
- Revetlla de Sant Joan i Festa Major Petita. Arribada de la Flama del Canigó i encesa dels fogarons. Botifarrada popular. Milla Urbana, Jocs de Cucanya i ludoteca amb el grup Xarranca a la Placeta. *Correfoc* amb els Guillables i gran concert amb els grups Boicot, Skaparapit, Okupats, Anònims, Banda Guillables i DJ Anticomercial. Organitza Trabuc-Guillables. Sardanes amb la Genisenca. Ball. Actuació de Mariachis.
- Festa Major Petita, 59è Homenatge a la Vellesa. Lliurament de guardons als que han complert noranta anys i entrega de la Guilla d'Or a l'Il·lm. Sr. F. Xavier Rossell i Terris, alcalde del poble des de 1979 a 1999.
- Cantada *El Rei forçut i el Rei saberut*, de la Coral Petits Cantaires, al Casal de la Gent Gran.
- Xerrada sobre els Maquis. "Guerrillers Antifeixistes.1939-1963".
- Exposició de rellotges de sol, de Jaume Salichs i Andreu Majó, (CR).
- Celebració del II Aniversari de la fundació del Partit Independent de les Guilleries (PIG). Assemblea, recital de poesia eròtica i concert de rock.
- Inicien l'expedició al GII, els muntanyencs A. Vidal, J. Cardona, F. Rotllant, A. Gastons i Pep Roura.
- Preparació de les *Rutes de bosc, aigua i lluna*, pels voltants de Sant Hilari.
- Presentació del Pla Local de Joventut, per la conselleria de Joventut.
- Dinar, al paveló, de simpatitzants de CIU, amb el Senyor Artur Mas.
- Edició de les publicacions escolars, *Trencaclosques*, núm. 20, del CEIP Guilleries, del Butlletí de l'IES A. Busquets i Punset i *del Butlletí del St. Josep*, núm. 55.
- Dia Mundial del Medi Ambient, amb moltes activitats per a escolars a través del Museu Guilleries i altres institucions.
- Festa de fi de curs i fi d'estudis dels quatre centres escolars de Sant Hilari, amb moltes i variades activitats

JULIOL 2005

- Campionat de 24 hores de futbol sala, Penya Barcelonista i C.F. Sala Sant Hilari, al Pavelló. L'ha guanyat El Paller d'en Parera, d'Arbúcies, davant el Bar El Líquid.
- Presentació de la nova ruta *Bosc, aigua i lluna*, tots el dijous de juliol i d'agost a la nit. Sortida de Can Rovira.
- Festa Brasilera a la Discoteca Villaret, Comissió de Festes.
- Presentació del nou treball, segon CD, d'Antonio Ruiz, *Raíces-Arrels*, a la Sala Noble.
- Teatre amb l'obra *Qui porta la truja a manar*, del grup Focu x Boig, al Catalunya.
- Festa de Sant Cristòfol. Benedicció de vehicles, sardanes, i ball a la Piscina. Comissió
- Festa infantil de l'aigua i en Jaumet, amb el Grup El Singlot, amb l'espectacle *Xoof la gran xeringada de colors*, a la plaça Jacint Verdaguer.
- Taller de maquillatge al CasalxJoves, per aprendre a caracteritzar-se.
- Campus de bàsquet a Sant Hilari, amb el C.B. Girona, C.B. Sant Hilari i l'Ajuntament. Estada al Vilar Rural i 120 participants
- Inauguració de la Ruta d'en Jaumet. Al Museu Guilleries i Can Rovira.
- Xerrada sobre *el document de Voluntats Anticipades*, per J Castells i C. Coronado, (CC).
- Lliurament de premis del concurs d'aparadors sobre en Jaumet, organitzat per l'Associació de Comerç. Va guanyar la botiga Òptica Sant Hilari, segon magatzems Collsabena i tercer la llibreria Fauria.
- Concert de Música Popular i Tradicional amb del Grup de Calaix, a la Sala Noble.
- Inici de les Bibliopiscines a les piscines municipals.
- Exposició de Motos Històriques a la Placeta, Amics de les Motos Històriques de Sant Hilari.
- 46è Concurs de Tallada de Troncs amb destral i xerrac i demostracions d'oficis bosquerols. En R. Recasens, d'aquí, va guanyar en destral individual i J.Mallarach i D. Borrell, de Ripoll, per parelles. De xerrac femení, per parelles, guanyaren, A. Teixeira i F. Ferreira.
- Tots els dijous audició de sardanes amb la Cobla Genisenca o Flama de Farners, a diferents places del poble.
- Concurs d'engalanament de façanes i de testos amb plantes.
- Viatge d'agermanament a la localitat cordovesa de Zagrilla, pedania de Priego de Córdoba.
- Presentació del segon CD *Cordons, quines cançons* del Grup Encarahisom.
- Desfilada de pentinats, de la Perruqueria Styl, de sabates "calça't", i de roba "entre dones" al Catalunya.
- Exposició de pintura d'Enrique Querol, a Can Rovira.
- El Bus de la Festa anirà a diferents Festes Majors els mesos de juliol i d'agost.
- La Coral Amethysta i una coral txeca ofereixen un concert a la Sala Noble.
- Els antilínia tallen el trànsit a diversos llocs de la província.
- El Grup Sardanista Sant Hilari atorga l'Escut d'Or al compositor sabadellenc Carles Rovira.
- Un pou de poesia. Dedicat a l'A. Busquets i Punset.

Festa popular.

Festa del Correllengua.

Parlament d'en Xavier Rossell en el lliurament de la Guilla d'Or.

Mural de Josep Nogué a la plaça Dr. Robert.

Inauguració del local d'ERC amb Carod Rovira.

Casal de la Gent Gran can Blat

Enguany, des del Casal de Gent Gran can Blat, es presenten dos escrits, un que intenta fer un petit balanç del més important que ha fet el Casal i un altre en què es dóna una pinzellada sobre el que va ser el II Congrés de Gent Gran de la comarca de la Selva.

La gent gran del Casal porten a terme unes activitats que esdevenen habituals al llarg de l'any i que arriben a convertir en costum la seva celebració. Dintre les celebrades darrerament, hem de comentar la Revetlla de Cap d'Any, amb una gran i animada participació. Dies més tard, al gener, la festa dels Reis, dedicada als socis del Casal i sempre amenitzada per la coral Els Nois Alegres.

Tanmateix, va ser molt agradable la tarda en què "Els petits cantaires" escenificaren un conte, perquè va tenir un enorme èxit.

La festa de Sant Joan també és una celebració dedicada als socis en general i en el dinar de germanor, celebrat al pavelló municipal, reberen plaques pels seus noranta anys, Joan Rovira, Engràcia Vidal i Carme Masó, edat que també celebren sis membres més, però que per motius diversos no assistiren a la festa.

Cal destacar també que, en el transcurs de l'acte i per segon any, l'Ajuntament, de mans de l'actual batlle, Robert Fauria, va lliurar la Guilla d'Or de la població, enguany a la persona de l'exalcalde Xavier Rossell i Terris, càrrec que va ocupar durant vint anys i que venia a reconèixer la seva tasca al capdavant del consistori en una etapa gens fàcil. Tot plegat fou una festa molt bonica i que agradà als molts comensals que s'aplegaren en aquella tarda de Sant Joan, la festa major petita.

Us desitgem una bona Festa Major

La Junta del Casal

II CONGRÉS DE LA GENT GRAN DE LA COMARCA DE LA SELVA

Sovint diem que, a mida que ens anem fent grans, el temps passa més ràpidament. Però si ens ho mirem fredament, veurem que les hores continuen tenint seixanta minuts; els dies, vint-i-quatre hores; les setmanes, set dies; els mesos entre vint-i-vuit i trenta-un i els anys, tres-cents seixanta-cinc o tres-cents seixanta-sis.

Veiem, doncs, que tot és gairebé igual que sempre, que res ha canviat gaire. I per això mateix, nosaltres, les persones grans, hem de mirar de continuar vivint durant aquest període de la nostra vida al màxim de bé i alegres possible, sense haver-nos de lamentar pel pas del temps.

S'ha celebrat darrerament un Congrés de Gent Gran, organitzat pel Consell Consultiu de la Comarca de la Selva, que intenta sensibilitzar la societat per tal que a la gent gran se'ns valori com a persones completament normals i no només com a persones passives, com a "vells", que només servim per donar el vot en temps d'eleccions.

Encara que d'aquesta "Carta als Reis d'Orient" no n'aconseguim tots els projectes demanats, volem comentar alguns dels acords a què es va arribar, i que farem seguir al Departament de Benestar Social.

El que volem és fer veure que nosaltres pensem i vivim en actiu i que en la majoria dels casos no reduïm la nostra vida a una successió de balls, excursions i altres activitats de lleure, sinó que també hi ha molta gent que treballa, i no per a ells, sinó per als que ho necessiten.

Les situacions de dependència s'accentuen quan hom es fa gran i s'agreugen, tant per factors de

salut propis com també per factors de l'entorn on es viu. Cal lluitar sempre davant totes les necessitats i fer front a la dependència. Per aconseguir aquesta qualitat de vida, tanmateix, necessitem l'ajut d'altri, tant pel que respecte a la salut, com per altres aspectes com ara l'economia, ja que considerem que estem en una situació molt desfavorable, sobretot, si ens comparem amb altres sectors socials molt més benestants. Per això, cal avançar en la supressió de les desigualtats socials, en aconseguir unes pensions més dignes i suficients per subsistir amb dignitat.

Convé, també, començar a parlar de persones grans i no de gent gran. Però, de quina edat parlem quan diem gran? Aquí s'enceta un altre debat, ja que ser gran vol dir necessàriament tenir 65 anys i estar jubilat?

Les persones grans som membres actius i de ple dret en una societat formada per gent de totes les edats i, per tant, hem de poder transmetre totes aquelles notícies que fan referència al nostre col·lectiu. No s'hi val només queixar-nos, sinó que hem d'exigir un tracte digne i poder expressar la nostra opinió. A més a més, cal sensibilitzar i educar la societat sobre tot allò que suposa envellir.

Tots aquests van ser alguns dels acords presos en el II Congrés de Gent Gran de la Comarca de la Selva, clausurat el dia 1 de juny de 2005, en el Vilar Rural del nostre poble, Sant Hilari.

L'objectiu de tot plegat era fer sentir les nostres veus i recalcar les mancances que tenim, per fer-les arribar al Parlament i a la Generalitat. El manifest del Congrés ja és al Parlament.

Això només n'és un petit resum, del que allà es va discutir. Si alguna persona està interessada en conèixer-ho en la seva totalitat, només cal que ho demani al nostre Casal i molt gustosament l'hi farem arribar.

MOLT BONA FESTA MAJOR DE 2005

Mobles Andreu
Carnisseria Can Barnet
A.Fauria-RENAULT
Estació de Servei Sant Hilari S.L.
Can Candy
Botigues Rossell S.L.
Can Cabré
Motos Malet
Instal·lacions J.Pallarols
Planxisteria Masó S.L.
Taller Montseny
Carnisseria Can Cisquet
Pastisseria Masó
Cansaladaria Homs
Carnisseria Pagespetit
Esport-7
Bar Club
Rellotgeria i Joieria J.Breix
Ferreteria Cardona
Calçats Comas
Calçats i plantes Masó
Carns i embotits Masó
Queviures Rotllant
Magatzem Collsabena
Joan Porcel Aranda
Can Vilamala S.L.
Merceria Nova
Can Jombo
Llibreria i Papereria Fauria
Confeccions Montse
Bar Churry
Tot Moda
Peixos Pere
Perruqueria Josmay
La Marieta
Autoreparacions TGB
Papereria i Esports Raül
Louan
Optica Sant Hilari
Tintoreria Destaca
Pernils Jordi
Pastisseria Duran
Taller Casas-Guell
Garatge Guilleries

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS DE SANT HILARI

Com cada any, aprofitem el programa de Festa Major per fer balanç de les actuacions que hem portat a terme durant l'any i poder proposar-nos noves fites a complir i a tirar endavant. És per això que des de l'Associació de Comerç de Sant Hilari volem agrair a totes les hilarienques i els hilariencs, i els que no ho són, la confiança dipositada en els nostres comerços, donant-nos més ganes de continuar treballant per als nostres clients.

I ho seguim fent, apostant de nou per continuar desenvolupant el Pla de Dinamització Comercial que s'ha portat a terme durant els últims quatre anys, amb el suport del Departament de Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Sant Hilari. Ens ha permès fer un seguit d'actuacions per tal de millorar el nostre comerç i fer-lo més competitiu, comptant amb la concessió de subvencions per a la formació dels associats, la senyalització dels nostres comerços i la fidelització dels nostres clients.

Alhora no hem deixat d'esforçar-nos per allò que considerem vital per a la nostra existència: la bona relació amb els nostres clients, oferint-los regals de compra, obsequis i descomptes, la majoria dels quals han anat a càrrec de la nostra Associació.

Val a dir, però, que no ens hem quedat només en actuar dins del nostre poble, sinó que ens hem obert fronteres per així poder ampliar el nostre camp d'acció, i treballar conjuntament amb les associacions i tècnics de diferents pobles de la nostra comarca i formar part de la Federació de Comerç de la Selva Interior, buscant noves vies de competitivitat i de treball en un àmbit territorial més gran.

Actualment, engeguem una nova etapa en la qual, i després d'assolir el nivell més elevat pel que fa al nombre d'associats, ha entrat una nova junta amb ganes de seguir amb la gran feina feta fins ara per la junta anterior i, si es pot, millorar-la. S'aportaran noves idees, noves fórmules i noves accions per fer del comerç de Sant Hilari un punt de referència per a tots els hilariencs i la gent que ens visita i així constituir-nos com la "botiga" de totes i tots.

I amb el desig que les coses siguin pròsperes per a tothom, no volem deixar de desitjar-vos una molt bona compra!

Torna En Serrallonga!!

L'Associació Torna en Serrallonga us convida a tots, un any més, a la nostra festa dedicada al bandoler més temut de les Guilleries.

Aquest és un any de canvis i reformes per intentar millorar la nostra, vostra festa i fer que cada vegada més el cap de setmana d'en Serrallonga esdevingui un referent dins el món de les fires i festes dedicades al mític bandoler.

Enguany, hem tingut el privilegi que la colla de Vilafranca del Penedès ens convidés al 25è aniversari dels Balls d'en Serrallonga, que va ser la primera en recuperar els balls parlats tradicionals d'en Serrallonga.

Amb aquest acte, l'Associació Torna en Serrallonga de Sant Hilari Sacalm vam fer la nostra primera actuació fora del poble, promovent els diversos àmbits, no només de la festa, sinó també del poble. La nostra mostra va tenir una molt bona acceptació, ja que l'estil de la festa que nosaltres fem en homenatge a la mítica figura del bandoler Serrallonga és molt diferent del que es fa a les terres del sud de Catalunya.

Aquest any, però, ens volem arriscar i estem variant el programa que hem anat fent els últims anys per fer de tot el cap de setmana una festa encara molt més ambientada en el segle XVII i en l'aspecte tradicional. Farem èmfasi en el Mercat Barroc i en la trobada i cercavila de colles de Balls d'en Serrallonga d'arreu de Catalunya, amb l'oportunitat de poder-vos mostrar els diversos estils amb què es representen, tant els balls com els parlaments, dels bandolers arreu del nostre país.

Els actes els celebrarem el cap de setmana del 23 al 25 de setembre i els començarem amb l'arribada de la quadrilla d'en Serrallonga amb els seus trabucs i amb un trobador que ens amenitzarà, amb els seus cants, l'inici de la festa.

Així doncs, us convidem a tots a la festa i esperem que la gaudiu!

Visca la Terra!
Muïra lo mal Govern!

Associació Torna en Serrallonga

http://www.santhilari.net/serrallonga

"HAG"
4 anys gaudint del Pitch & Putt

L'any passat us vam explicar què és el Pitch & Putt i els seus orígens a Catalunya. Actualment, el nostre club continua creixent any rere any, ja estem prop dels 50 components i, el que més ens satisfà és que som el primer club que participa en un campionat de Catalunya amb components d'Arbúcies i de Sant Hilari. Per cert, enguany hem finalitzat en desena posició en aquest campionat, tot i ser el primer club que no té camp a la província de Girona.

A part de l'esmentat campionat, juguem el nostre rànquing particular, l'any passat els guanyadors van ser Josep M. Aguilera (scratch i handicap inferior) i Albert Bonvehí en handicap superior.

A més, organitzarem el II Torneig de Festa Major al camp de Fornells de la Selva, el proper 19 d'agost, amb grans premis. Des d'aquí volem engrescar-vos a descobrir aquest interessant i divertit món.

Podeu trobar les nostes activitats a la plana web *www.hagolfistes.com.*

Us desitgem bona Festa Major i... un bon *swing* i millor *putt!*

Hilariencs i Arbuciencs Golfistes (HAG)

El joc i les matemàtiques (Apunts d'escola)

Jugar és una de les activitats bàsiques de l'ésser humà; en això tots estem d'acord, però, sovint, ens oblidem de la seva importància i de la seva necessitat quan es tracta d'aprenentatges a l'escola, i, especialment, a mesura que els nostres alumnes es van fent grans.

El joc és un element d'expressió dels propis sentiments, de les pròpies vivències i de les pròpies possibilitats i habilitats. També és un element que permet la percepció de la realitat que ens envolta, la seva interiorització, l'aprenentatge i l'estructuració mental i, per tant, la creació de vincles entre el món interior i l'entorn.

El joc, quan transcorre en un ambient de distensió, sense presses, sense pressions que forcin la persona més enllà de les seves possibilitats conjunturals, permet que ens manifestem molt més obert, i lliure, que en les tasques que els adults anomenem "treball", i allunya les actituds de refús difícils de superar. Llavors es converteix en un element que ajuda al desenvolupament del pensament.

Creiem que els nostres alumnes tenen dret que els fem propostes d'activitats que permetin la participació de tots, siguin quines siguin les seves capacitats i en un ambient que les possibiliti, sense necessitat d'artificis de classe massa complicats.

Per totes aquestes raons, ens atrevim a proposar el joc i l'ambient lúdic que comporta com un recurs més que podem utilitzar a les nostres aules en el moment de posar en pràctica la classe de matemàtiques. A algú li pot sorprendre el fet de barrejar les matemàtiques, una cosa tan rígida, rigorosa i exacta, amb el joc, una cosa que només és diversió, un joc, un "no fer res, només jugar", una cosa que fan els petits, però que no fan els adults i la gent madura. Potser sí que algú se sorprendrà, però nosaltres estem íntimament convençudes que si el joc s'utilitza d'una manera programada i de forma contínua, com una tècnica més, metodològica i didàctica, permetrà a molts alumnes poder assolir i aprendre continguts conceptuals i propietats matemàtiques que només amb el treball

"normal" de la classe moltes vegades s'escapen o no es poden arribar a entendre i assumir.

És important constatar que les coses ens funcionen perquè realment ens les fem nostres, les interioritzem i la majoria de les vegades no n'hi ha prou amb el llapis i el paper. El joc pot ser un recurs que ens ajudi a tots, alumnes i mestres.

Però, quan utilitzarem el joc a la classe de matemàtiques?

Creiem que és important integrar, en la realització del nostre programa, el temps que cal dedicar a activitats de joc. No podem dir que introduïm el joc a l'aula, i després utilitzar-lo únicament com a recurs per a aquells alumnes que ja han acabat les tasques "normals". La nostra opinió és que el joc ha de tenir a la classe de matemàtiques la mateixa consideració que poden tenir altres tècniques i mètodes de treball, i que ens cal tenir clar quines possibilitats ens ofereix un joc determinat i en quins moments és adequat utilitzar-lo de forma normal.

Considerem el joc simbòlic com el més representatiu de l'etapa d'educació infantil i, tanmateix, la "cuina i la botiga", com el racó més adient per a treballar les matemàtiques. Són molts els conceptes matemàtics que poden treballar els nens i les nenes mentre juguen, així vam pensar que posant material real a la cuina i a la botiga, es podrien obtenir resultats molt interessants.

El joc simbòlic consisteix, bàsicament, a deixar que els nens i les nenes juguin lliurement, a la botiga i a la cuina. Primer han d'anar a comprar a la botiga i després d'omplir el cabàs i pagar, se'n van a la cuina a preparar el dinar. Un cop ho hagin cuinat han d'explicar què han fet i què han descobert, la qual cosa ens portaria a escriure les nostres primeres receptes.

Aspectes matemàtics que es treballen:

BOTIGA: Mesures de capacitat i pes. La balança és una bona ajuda a l'hora de comprovar les estimacions fetes. Càlcul mental i numeració, a l'hora de pagar tot allò que han comprat. Iniciació a la calculadora, per comprovar el total de la compra feta.

CUINA: Aprenen les formes geomètriques: quadrat, rectangle, triangle i rodona (si es fan canapès, pizzes, patates...) Relacions quantitatives i qualitatives dels diferents materials. Descobreixen els canvis físics que es produeixen i relacionen els colors de cada objecte...

Una altra manera molt valuosa, senzilla i divertida per treballar les matemàtiques jugant, que fem a l'escola, és el joc de les troballes. Es tracta de fer una excursió al bosc a buscar troballes. Cada infant porta, a les mans, una bossa de plàstic. Quan arribem a l'indret escollit, comencem a posar dins la bossa tot allò que ens crida l'atenció. Després, a classe, fem la classificació de tots aquests materials que hem trobat. Els infants descobreixen que amb aquests objectes ben insignificants, poden fer els exercicis de comptar. No podem desestimar els estris que els nens i les nenes porten a la butxaca, com "tazos", cromos, cartes, boles... per aprendre cada vegada més a sumar, restar, fer col·leccions, sèries... En una de les fotografies podem apreciar com jugant, en el pati, fan sumes a terra amb un pal. El centre d'interès "les fruites de la tardor" és molt adient per treballar tots aquests conceptes matemàtics.

És important, doncs, crear experiències educatives significatives i funcionals.

Els alumnes aprenen a partir de les pròpies accions en el medi. A Sant Hilari es troba una gran riquesa natural. Aprofitem aquests recursos i posem l'alumne/a en situació de manipular, pensar, raonar i treure conclusions, i serà aleshores quan anirà construint coneixements.

L'equip educatiu

CEIP GUILLERIES

El passat 16 de juny, durant l'assemblea de pares de final de curs, es va presentar oficialment la web del Centre d'Educació Infantil i Primària Guilleries. Ha estat elaborada al llarg d'aquest any acadèmic pels mestres del centre que han participat en l'activitat de formació permanent "Fòrum de l'Escola, construcció de pàgines web interactives". Durant el proper curs l'acabarem de polir, però ja des d'aquest moment és un recurs educatiu més amb què compta la nostra escola.

Fa una colla d'anys que els ordinadors i la informàtica són a les aules, habilitats que per als adults havien resultat difícils d'adquirir com el maneig d'un ratolí, avui constitueixen part del currículum dels infants de 3-4 anys. Fora de l'escola, ordinadors amb diferent aparença formen part del nostre paisatge quotidià: els nens acompanyen el pare o la mare al caixer automàtic, a realitzar un revelat de fotos de la càmera digital, a treure unes entrades des del "servicaixa", o veuen comprar uns bitllets d'avió des de l'ordinador de casa.

LA WEB DEL GUILLERIES

L'arribada i extensió de l'ús d'Internet ha suposat un salt qualitatiu en el paper de la informàtica dins les nostres vides, en general, i en el marc escolar, en particular. No es tracta ja que ensenyem als nens i nenes de 3 a 12 anys a fer anar l'ordinador per tal de poder-hi realitzar activitats de reforç dels aprenentatges escolars, o perquè els processadors de textos han substituït les màquines d'escriure i ens ajuden a presentar millor els nostres treballs, o a fer anar un full de càlcul, ni de com muntar una base de dades, ni de com utilitzar un programa de disseny... En aquests moments, immersos en la societat de la informació, tenim a un click tot allò que volem saber (bo o dolent) i la majoria de gestions que ens cal realitzar.

L'escola, com a institució, no pot anar, com fins ara, a remolc d'aquests canvis, els ha d'utilitzar i reconduir, en profit del desenvolupament integral dels nens i les nenes i implicar-hi les seves famílies. Aquest darrer aspecte és també fonamental. En aquests moments, les diferències en "alfabetització" informàtica de les famílies poden constituir un factor més de desigualtat entre els nens i les nenes a l'hora d'afrontar els aprenentatges escolars.

La *ceipguilleries.org*, aquesta és la nostra adreça, no és una web estàtica amb informacions que es renoven més o menys periòdicament. És una pàgina interactiva, que s'elabora i es veu en temps real i que permet la participació, a diferents nivells, de tots els estaments implicats en l'acció educativa: nens i nenes, mestres, pares i mares, administració i societat en general. Tenim una eina per compartir coneixements i dubtes, per col·laborar en les tasques més diverses, per democratitzar l'ús de la informàtica...

No es tracta només d'utilitzar Internet com una finestra al món, sinó que obrim les portes de la nostra escola a tothom. Hi esteu tots i totes convidats!

Claustre de Professors del CEIP Guilleries

EL CEIP GUILLERIES

MENJA BÉ!

Durant aquest curs, el CEIP Guilleries ha format part d'un grup d'escoles de la comarca de la Selva que han engegat l'anomenat Projecte Com Menjo! Aquests pobles han estat: Arbúcies, Breda, Hostalric, Riells i Viabrea i Sant Hilari.

Aquesta iniciativa ha nascut amb l'objectiu de millorar els hàbits alimentaris dels nens i les nenes, sobretot incidint en els àpats que aquests fan a l'escola com són l'esmorzar i el berenar.

Aquest projecte, doncs, compta amb la voluntat de seguir el seu treball iniciat en aquest curs escolar passat, podent així crear un material pedagògic amb vista a millorar aquest aspecte en els alumnes actuals.

Concretament, un dels objectius d'aquest curs del CEIP Guilleries ha anat dirigit a afavorir la millora de la qualitat de vida dels nostres alumnes tenint en compte les seves ingestes diàries.

Esperem doncs, en el curs vinent, seguir menjant molt bé al CEIP Guilleries!

AMPA del CEIP GUILLERIES

Un any més, per la nostra Festa Major volem adreçar-nos a tots vosaltres per explicar-vos tot el que hem fet al llarg del curs 2004-2005 al CEIP GUILLERIES.

Durant aquest curs hem portat a terme tot un seguit d'activitats extraescolars. Algunes ja s'havien realitzat durant els cursos passats, com són la d'esports, les manualitats, el taller d'art o l'aeròbic entre d'altres; també hi han hagut activitats noves com el ioga, la ludoteca de 12 a 13 i el teatre. Aquesta última es va acabar amb un festival, on es van poder apreciar els grans dots d'actors que tenen els nostres alumnes, representant-nos unes magnífiques obres ideades per ells mateixos.

També en aquest curs que deixem enrere s'han fet diferents activitats per als pares i les mares, com el curs d'iniciació a Internet, totalment gratuït, o bé el curs de ioga.

Per al proper curs 2005-2006 també tenim preparades una sèrie de novetats, com pot ser el canvi en el model de xandall, la instal·lació d'un hivernacle per al projecte de l'hort, que ja fa alguns anys que es porta a terme des de l'escola.

I com a novetat més destacada, podem parlar del projecte de reciclatge de llibres que s'ha engegat des del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya al qual ens hem adherit reciclant, de moment, un llibre per cicle. Més endavant esperem poder reciclar la totalitat dels nostres llibres de text i així contribuir a la millora del medi ambient i, sobretot, oferir un gran estalvi a les famílies del nostre centre.

Des del CEIP GUILLERIES volem desitjar una molt bona Festa Major a tots els hilariencs i les hilarienques.

SLOT SANT HILARI

Benvolguts hilariencs,

Ens plau escriure aquestes ratlles i anunciar-vos la culminació de la nostra primera etapa com a entitat. És un motiu de joia que fem extensible a tots els nostres seguidors. Enhorabona, ja tenim un any!

D'aquest any cal destacar la nostra col·laboració, en la diada de Sant Jordi, dintre d'un programa d'activitats del nostre Ajuntament.

Vàrem realitzar un seguit de competicions en les que participaren setze nois, alguns dels quals, acabaren fent-se socis. Benvinguts! Ara ja som una vintena.

Gràcies a la rifa de la panera de Nadal, podem gaudir d'una nova adquisició per a les nostres instal·lacions que consisteix en un nou circuit, un nou tram que hem anomenat "Sant Hilari-Osor". Animeu-vos, nois, necessitem socis. Per cert, d'aquesta panera, el guanyador va ser el Sr. Manel Ruiz, com podem veure a la foto.

A les nostres instal·lacions actualment tenim:

- Una rèplica del circuit de Catalunya "Montmeló" per gaudir de la velocitat amb els seus quatre carrils i el nou circuit, abans esmentat, "Sant Hilari-Osor" de dos carrils.
- El nostre proper objectiu és l'adquisició d'un tram de neu de quatre carrils.

Esperem no perdre mai la il·lusió i anar-ho enllestint de mica en mica.

Agraïm el suport del nostre Ajuntament i dels nostres socis.

Desitgem a tothom, BONA FESTA MAJOR!

Josep Cobo

Coses del COL·LEGI SANT JOSEP

Els fills petits no ens deixen dormir, però els grans ens treuen la son.

La majoria de pares estaran d'acord amb el que diu aquest proverbi. Les grans enquestes mostren els temes que més preocupen als ciutadans: terrorisme, immigració, economia, acceptació del govern o dels polítics, habitatge, feina, etc. L'ordre sol dependre del moment polític i social en què es fan les preguntes.

Tanmateix, no hi surt mai un tema que preocupa a totes les famílies que formen la societat actual: l'educació i el futur dels nostres fills i filles. Preocupació que podríem concretar en les preguntes que es formulen els pares: què hem de fer, com hem d'actuar, on ho aprendrem?

Mai com ara, a tota parella que tingui fills l'ha preocupat tant el fet de com educar-los i pujar-los, si estudiaran o no i si tindran una bona feina. Potser en aquests moments queden enrere aspectes com el preguntar-se si seran o no bones persones, o adults capaços d'adaptar-se a la societat. Tant és així, que hi ha parelles que desisteixen de tenir fills per les complicacions i problemes que hi veuen, i que moltes només en tenen un, és més que evident. Des que em dedico a la docència mai, no havia vist els pares tan angoixats pel tema com en els darrers temps.

Un fill no deixa dormir si té problemes, si no en té i es fa el que cal, segur que dormirem més. Pensem que, durant els primers dos o tres anys de vida, s'està plantant la llavor del que serà en Joan o la Maria en el futur. No es pot caure en la futilitat de pensar que quan tenen mesos no ho entenen. Als pares, massa sovint, els dol prendre una mesura davant un comportament que consideren no correcte i ho deixen córrer –no ho entenen, pobrets, diem– però es pagarà més endavant no dormint totes les nits i havent d'acceptar realitats desagradables, que es justificaran dient que tots els adolescents són iguals. I no és veritat que tots actuïn igual, perquè hi ha pares que fan correctament els deures, que són, entre altres: actuar com t'indica el seny i el sentit comú, ni més ni menys. Si es fa una cosa incorrecta, avisa i digues com s'ha de fer; si es fa bé, destaca-ho, així se sabrà com obrar.

La manera en què vivim, ens treu temps per dedicar als fills i no es té en compte el que això suposa per al seu futur. Tenir un fill és un compromís volgut i acceptat per la parella i implica que se n'ha de tenir cura, i no solament en l'aspecte físic. Aquest compromís exigeix, bàsicament, temps i esforç, no diners. Per tant, gran part de tot el que facin els fills dependrà de l'atenció, dedicació i relació que hi haguem tingut. Si l'hem "aparcat" massa temps, no dormirem com voldríem.

Sóc conscient, que molts pares i mares no tenien aquest temps, per qüestions de prioritat, però s'ha de recordar, perquè la família s'hi juga molt i els fills encara més. La gran preocupació de la majoria de pares a principi de curs és "col·locar" els fills fora de l'horari escolar. Si són grandets se'ls dóna la clau i quan surten van a casa a posar-se davant la tele o la play i del que menys ganes tenen és de fer deures, evidentment. Els petits fan moltes activitats extraescolars, per omplir el temps en què no poden coincidir, per horari, pares i fills. A l'hora d'elegir, què s'ha prioritzat? En sortirà algú perjudicat? Pensem-hi!

M'imagino un fill o una filla preguntant als pares.

- *Pare, mare, per què la meva relació amb els companys no és bona?*
- *Per què aquesta antipatia a llegir, als llibres i a tot el que suposi esforç?*
- *Per què m'agradava molt el futbol i he deixat de jugar-hi?*
- *Per què no trobo cap feina que em vagi bé i no estic satisfet de mi mateix?*
- *Per què em compràreu la moto als quinze i vaig tenir l'accident i no duia casc?*
- *Per què només em trobo bé amb els de la colla i els avis no em cauen bé?*
- *Per què sempre he tingut el que he volgut i més, i he portat diners a sobre?*
- *Per què a casa hi ha la política de qui crida més té la raó i torno a l'hora que vull?*
- *Per què bec i fumo molt més que els altres i no m'heu posat límits de res?*

Si ens trobem amb moltes situacions semblants, no hem fet les coses com calia i ens costarà dormir. Aquests interrogants, i altres, exigeixen una meditació de com s'ha actuat a casa, i ho poso primer perquè és normal tirar pilotes fora i que sempre rebi l'escola, quan totes les escoles intenten el millor per als seus alumnes.

En tota institució és important l'avaluació i, com que la família ho és, cal que també la faci, i de conjunt. El llibre d'instruccions sota el braç no el porta l'infant en néixer, però només cal ensenyar-li i exigir-li el que considerem que està bé i el que no i, amb això sol, és possible que només tinguem la meitat dels problemes.

Podem fer unes senzilles reflexions, que ens serviran d'avaluació respecte a la relació amb els nostres fills.

- *Hem estat sempre un exemple a imitar i us han donat el respecte que mereixeu?*
- *Hem procurat entendre el problema que tenia, o només hem cridat més que ell?*
- *En coneixem els amics, els llocs on sol anar i a quina hora arriba a casa i com?*
- *Ens hem posat sovint en la seva pell i l'hem escoltat i atès quan ho necessitava?*
- *Ha tingut sempre el que ha volgut i més o li heu sabut dir que no quan calia?*
- *Controlem què llegeix i quin ús fa d'Internet? Dedica suficient temps a l'estudi?*
- *Els hem ajudat a programar el seu temps d'estudi i lleure adequadament?*
- *Hem tancat el televisor a l'hora dels àpats per a poder "viure" l'ambient familiar?*
- *Confiem en l'escola i en el professorat, i més en el tutor, que el coneix millor?*
- *L'hem animat quan ha convingut i l'hem renyat en el moment oportú?*
- *Hem demostrat als nostres fills que els estimem, o suposem que ja ho saben?*
- *Trobem, amb els petits, l'estona diària per llegir o compartir el que es fa al cole?*

(com aquestes, es podrien fer més i més preguntes).

Els petits i els bàsquet.

Fetes aquestes recapacitacions com avaluació, poseu-vos la nota que us mereixeu i feu propòsits amb vista al curs vinent i el futur. Si la puntuació no és bona i considereu que "necessiteu millorar", no us preocupeu, hi ha temps per a pensar i rectificar i els nous propòsits els podeu posar en marxa des d'avui mateix, o el proper setembre. Des del col·legi, totes les persones implicades en el procés de formació i educació dels vostres fills farem tot el que estigui al nostre abast, i més per ajudar-vos. Tingueu en compte, però, que la vida és un moment i que no es pot rebobinar. Cal pensar que encara som a temps de moltes coses i que ens podem ajudar entre tots. Des del Col·legi Sant Josep, per això estem.

Àngel Serradesanferm i Valls

Guanyadors del concurs literari que promou el centre.

Associació de Pares de Família de Sant Hilari

La renovació del Cinema-Teatre Catalunya

Estimats hilariencs i hilarienques,

S'ha escolat un altre any i ens tornem a trobar, tots plegats, amb el programa de la Festa Major a les mans.

Crec que aquesta publicació dóna l'oportunitat a les entitats del poble d'arribar a totes i cadascuna de les llars de Sant Hilari per així fer-los saber la seva opinió o, senzillament, explicar el que s'ha fet durant l'espai de temps que separa un programa de l'altre o exposar els projectes que tenen un futur immediat.

Des de l'Associació de Pares de Família de Sant Hilari (APFSH), cada any intentem reflexionar un xic sobre el tema de l'educació dels nostres menuts i dels adolescents. Donar a conèixer què fem i proposem, des del col·legi Sant Josep, per aquest col·lectiu de joves en formació que són, i això no ho podem oblidar mai, el futur del poble i els hereus de la nostra Terra.

Enguany, però, farem un parèntesi a aquestes reflexions. Com he dit abans, el programa de Festes, amb el recull de l'opinió i les activitats de les entitats locals, el que fa, bàsicament, és deixar constància escrita de la nostra història. I és per això que pensem que aquesta vegada hem de sortir una mica del guió de sempre per parlar del Cinema-Teatre Catalunya.

Corria la segona meitat dels seixanta i per aquells temps, concretament l'any 1965, els responsables del col·legi parroquial Sant Josep, instal·laren l'escola en aquest edifici que avui tots coneixem. Fou a iniciativa de mossèn Ramon Treserra i d'un bon grup de pares que entengueren el missatge i que molt hi col·laboraren. L'esforç econòmic fou considerable, però l'objectiu s'ho mereixia: es tractava que els nens i les nenes de Sant Hilari tinguessin l'ocasió de poder estudiar el batxillerat elemental i superior, al poble, amb una manera que era força a l'abast de

Graduació dels alumnes de 4t d'ESO 2005

totes les famílies. Molts nens i nenes se n'aprofitaren i aconseguiren, més endavant, accedir a la Universitat, objectiu limitat a pocs i amb recursos.

En aquells moments, es va creure que la construcció d'un cinema podria ajudar en l'aspecte econòmic reduir les quotes i les despeses del col·legi. Al poble, l'oferta lúdica era limitada i els desplaçaments a centres més grans no massa assequibles. Davant d'aquestes opcions era lògic que els diumenges a la tarda la gent, grans i petits, acudissin als cinemes. Avui podríem afirmar que l'esforç de tota aquella gent fou molt positiu i va donar el rendiment que se n'esperava en aquella conjuntura i d'aquí que sempre hagin anat vinculats col·legi i Cinema Catalunya.

Durant molt de temps, el cinema oferia dues pel·lícules cada diumenge a la tarda, dissabtes a la nit, cada dia a l'estiu i també se'n feia en altres ocasions. En un principi, els mateixos pares en portaven la gestió i feien els serveis que calien. Més endavant hi hauria responsables de les diferents feines.

De ben segur, que moltes persones de Sant Hilari tenim algun record entranyable lligat al Catalunya. Aquella pel·lícula tan bonica, aquella escena una mica picant, la primera sortida a la nit amb els amics, el primer petó d'amagatotis amb la parella, els crits i aplaudiment quan els del "séptimo de caballería" salvaven la noia de les mans dels indis... O també una bona sessió de cinefòrum.

Els anys passaven i les tendències també i arribà un moment en què la gent deixà d'anar al cinema al poble. La televisió, la facilitat de desplaçar-se, millors locals i condicions tècniques, el fet de marxar, la febre de les nits de divendres i dissabtes acabaren per buidar les sales d'espectadors. El Catalunya no en fou una excepció, malgrat que s'intentessin diverses solucions.

El local quedà reduït a l'ús de l'escola i a activitats lligades al teatre, la qual cosa comportà un declivi físic de la sala. Moltes foren les idees que s'aplicaren, però sense massa èxit. Darrerament, l'APFSH, i més concretament la comissió del cinema, hereus d'una tasca ben feta i desinteressada, ha tingut molt interès en mantenir el local obert al públic amb pel·lícules per a mainada. D'aquesta manera el cinema tornava a tenir vida i els petits de Sant Hilari sabien on anar els llargs diumenges d'hivern, tenint en compte que el que es prioritzava no era l'aspecte econòmic, si no l'assistencial. Això obligà a mantenir el local en condicions i en una primera fase s'arranjà tota la part elèctrica, mentre es confeccionava un projecte de remodelació, per a donar-li una nova utilitat, que preveia reduir el local per a cinema a la meitat i deixar l'altre part per a l'escola.

L'Assemblea General ja havia donat llum verd a la inversió, quan des d'Ensenyament ens aconsellaren construir les escales d'emergència per evacuar les aules de l'escola en cas de necessitat. La prioritat eren els alumnes i el projecte anà a parar a un calaix.

La sala s'anava deteriorant molt de pressa i solament es tractava d'anar-la mantenint. De cop i volta, passà allò que mai ens podríem haver imaginat. La Diputació de Girona, conscient que s'estaven perdent aquests cinemes petits de poble i també els teatres, des de l'Àrea de Cultura, s'impulsà un pla d'ajuts per a renovar els esmentats locals i adequar-los a les normatives vigents.

I així ha estat. A través de l'Ajuntament, vam poder accedir a aquesta campanya de subvencions que ens ha permès refer la sala, tant pel que fa a l'aspecte estètic com per al compliment de les normes de seguretat i mobilitat que avui s'exigeix a qualsevol local d'aquestes característiques obert al públic.

Amb gran goig i il·lusió, el 28 de maig, es tornaven a obrir les portes al nou Cinema-Teatre Catalunya, acompanyats de les persones que vam poder localitzar i que estaven en aquella llunyana inauguració de l'any 1968.

Des d'aquí, des del programa de Festes, i amb l'ambició de deixar un record per a la història de Sant Hilari, volem donar les gràcies a la Diputació per la seva aportació econòmica, a l'Ajuntament per la seva col·laboració i, molt especialment, a tots aquells pares que, desinteressadament, van posar el seu esforç al servei de l'escola a través del cinema i que van venir a passar hores lliures al local, per tal d'enllestir moltes de les feines que havíem d'assumir des de l'APFSH per tal de completar l'obra.

Com es va dir a la inauguració, una vegada més, la unió ha fet la força, una força que ens ha portat a una fita que en alguns moments semblava inassequible, la remodelació, gairebé total, del Cinema Catalunya, que ha suposat la recuperació d'un digne local per al poble de Sant Hilari.

Aprofitem l'oportunitat que tenim avui d'entrar a casa vostra per posar-lo a disposició de totes les entitats, col·lectius o persones que l'hagin de menester. L'APFSH té l'obligació de conservar-lo i administrar-lo. Donar-li vida i utilitat és cosa de tots i esperem que tot el poble en pugui gaudir durant molts més anys.

MOLT BONA FESTA MAJOR!

Ma. Àngels Ripoll i Collbatalé
Presidenta de l'APFSH

COL·LEGI SANT JOSEP

IES

Anton Busquets i Punset Sant Hilari Sacalm

A LA PROMOCIÓ DE BATXILLERAT 2005

Desitjos i consells i, potser, exemples

Sentiu jovent ! Alceu-vos i crideu !
Que vostre és el demà, vostra és la força
Que mai res ni ningú no pugui tòrcer
La imatge del futur que desitgeu.

Lluiteu per tot allò que somieu
Malgrat hi hagi ocasions que aneu a l'orsa:
La il·lusió no és un bé que jugui a borsa,
Els somnis són llavors del que sereu.

Aneu tan lluny on vostre cor us dugui
En tot moment cerqueu la pau d'esperit
No torbi cap escull vostre delit.

Damunt tot estimeu tant com es pugui
Vostra gent, del més gran al més petit,
Vostra feina, sempre us ompli de sentit.

Ricard Madrià
3 de juny de 2005

"Aquest any sí!" o "Qui se'n recorda dels 'barracons'?"

Tal com deu dir l'informe PISA, la memòria no és una de les capacitats intel·lectuals en què més excel·leixen els nostres alumnes. Qui se'n recorda dels 'barracons'? Massa sovint perdem la memòria de fets passats, oblidem d'on venim i potser per això no sabem ben bé cap on anem.

Durant el curs que ara acabem, els alumnes i el professorat hem pres possessió d'un espai nou, l'edifici de l'Institut Anton Busquets i Punset. Des de la seva construcció s'ha vetllat per la seva funcionalitat tant o més que per la seva estètica. N'estem molt contents, del resultat. Sant Hilari disposa d'un equipament, on un equip consolidat de professores i professors pot col·laborar amb millors condicions amb les famílies en l'educació dels seus fills i filles.

Si fins fa un any anàvem amb espardenyes, ara anem molt ben calçats, però en tots aquests anys no hem deixat d'anar fent via i déu n'hi do del tros que hem fet!

Mai no s'insistirà prou en què el capital humà que conformen tots els sectors educatius són el capital més valuós que tenim. Com tenir un Stradivarius no vol pas dir que l'instrument soni pel seu compte, tenir unes instal·lacions educatives no vol pas dir que l'educació es faci sola. El treball i la participació de les famílies, dels seus fills i filles –els nostres alumnes– i del professorat en fer cada dia el seu rol són els indicadors fonamentals del nivell educatiu d'un centre. La gent que fem l'Institut som l'Institut, som la imatge pública que projectem a l'exterior de la qual l'equip de professors ens en sentim orgullosos.

En els temps que corren hi ha molta gent que creu que és allò que té: les marques de la seva roba, el model del seu mòbil, la potència del seu cotxe, etc. Difícil ho

Graduació 4 ESO

Canàries 2 bat.

Estartit ESO

Enjardinament 3 ESO

mino de Santiago

tenim en un Centre Educatiu on ensenyem als nostre alumnes que només tenen allò que són capaços de fer: tenir cura de la pròpia salut del cos i de la ment, tenir cura de l'aspecte i acceptar-lo, relacionar-se amb els altres sense agredir ni ser agredits, comprendre el que passa al seu voltant, fer-nos la pregunta adequada per a resoldre cada dificultat de la vida, actuar o abstenir-se de fer-ho segons convingui, compartir les feines necessàries –que no agradables–, lluitar per merèixer els drets de què gaudim.

Enguany tothom ha posat el millor de la seva part per aconseguir un bon ambient educatiu en tots els àmbits.

- L'Ajuntament ha organitzat un Any Busquets i Punset per tal de reivindicar la figura del mestre i escriptor que dóna nom al centre.
- Ajuntament, Museu Guilleries i Viveristes del poble han fet possible l'enjardinament del Centre amb motiu del Dia de l'Arbre 2005.
- Els alumnes participen activament en mantenir net i netejar el Centre, els patis i les seves dependències i el servei de neteja ha reconegut l'eficàcia d'aquesta col·laboració.
- Els alumnes de Batxillerat han millorat l'eficàcia del servei de bar i es fan càrrec de la neteja dels espais que tenen assignats.
- Tot l'alumnat està engrescat amb els cinc minuts de música que es posen per megafonia i que indiquen que han d'entrar a les aules.
- Els pares continuen col·laborant en multitud de xerrades, conferències i activitats adreçades als alumnes i a les famílies. Tanmateix, ens han equipat amb sis nous ordinadors.
- El personal auxiliar i de serveis –administrativa i conserge– han fet més del que els correspon per tal de tenir les noves instal·lacions disponibles en un curt marge de temps.
- L'exigència acadèmica s'ha incrementat a tots els cursos gràcies a la normativa que facilita la repetició dels alumnes amb més de dues matèries suspeses.
- Aprofitant els nous equipaments es fa un acte institucional de graduació dels alumnes de 4t d'ESO.

Per altra banda, no hem d'oblidar que també hi ha situacions que poden millorar:

- La puntualitat a les entrades.
- La formalitat en les relacions personals.
- La realització dels deures i de l'estudi.
- La reducció de deixalles.
- La millora de la responsabilitat, compromís i autonomia personals.

Per què no feu aquest exercici per millorar la memòria? Ara, a l'estiu, durant el temps lliure, escriviu en un full tres compromisos que necessiteu complir amb vosaltres mateixos –a part d'aprimar-se, és clar–, intercanvieu el full amb el vostre amic o amiga, i aprofiteu tot el curs vinent per aconseguir-lo. Al final del proper curs feu-vos recíprocament una valoració d'allò que volíeu aconseguir. Compromís i memòria us ajudaran a saber d'on veniu i cap on aneu.

En la mesura en què cada persona que ha estudiat al nostre centre li vingui algun cop a la memòria la imatge d'alguna persona important per a la seva vida inculada a l'Institut, podrem dir que s'ha fet bona feina.

Ricard Madrià
Director

SORTIDES CURS 04-05:

DATA	LLOC DE LA SORTIDA	CURSOS
18 novembre 04	Figueres (Castell de St. Ferran i Museu Dalí)	3r ESO i 2n BTX
9 i 10 desembre 04	París (visita als monuments i carrers més importants: Torre Eiffel, Madeleine, Arc de Triomf, Champs Elisées, Museu Louvre, Òpera)	Alumnes que estudien francès
18 gener 05	Jornada de Portes Obertes Universitat Autònoma de Bellaterra	2n BTX
1 febrer 05	Barcelona (Obra de teatre *Mar i Cel*, al teatre Victòria)	Tots
8 març 05	Barcelona (Imax i Museu de Zoologia i Geologia)	3r ESO
10 març 05	Barcelona (Saló de l'Ensenyament)	4t ESO i 2n BTX
11-17 març 05	Tenerife (viatge de final de Batxillerat)	2n BTX
15 abril 05	Jornada de Portes Obertes Universitat de Girona	2n BTX
24-29 abril 05	2a Etapa del Camino de Santiago (Logronyo- Burgos)	1r BTX
2 maig 05	Barcelona (visita al Parlament i al Barri de la Ribera)	1r i 2n ESO
5 maig 05	Barcelona (visita al Parlament i al Museu de la Ciència)	4t ESO
12 maig 05	Tossa de Mar i Caldes de Malavella	2n i 4t ESO BTX humanístic
16 juny 05	Cardona (visita a les Mines de sal) i Puig-reig (Colònia Vidal)	1r ESO
15-17 juny 05	Crèdit de Síntesi a l'Estartit (vela, snorkelling i caiac)	4t ESO
21 juny 05	Sta. Coloma de Farners (Museu de les galetes Trias)	

XERRADES CURS 04-05:

DATA	TEMA DE LA XERRADA	CURSOS
12 novembre 04	Voluntariat Social (a càrrec de Sera Sánchez, assistent social)	BTX
14 gener 05	Universitat de Vic (estudis)	2n BTX
21 febrer 05	Programa de prevenció del consum de tabac entre els joves (a càrrec d'un membre de l'Associació Oncolliga de Girona)	1r ESO
2 març 05	Sexualitat (a càrrec de membres d'Ausonia-Evax)	2n ESO
10 i 11 març 05	Mines antipersona (a càrrec d'Albert Cusidó, membre de l'Associació Fotoperiodistes Kevlar)	3r ESO, 4t ESO i 1r BTX
5 abril 05	Educació Vial (a càrrec de membres de l'empresa d'Assegurances Winthertur)	1r i 2n ESO
14 i 15 abril 05	Sexualitat (a càrrec de membres del Centre de Psicologia Sistema)	3r ESO i 1r BTX
18 maig 05	Tabac (a càrrec de Montse Salvachúa, psicòloga de l'Assocaciació Catalana contra el càncer)	2n ESO
6 juny 05	Campanya sobre prevenció solar (a càrrec de Montse Salvachúa, psicòloga de l'Associació Catalana contra el càncer)	1r ESO
13 juny 05	Anorèxia i Bulímia (a càrrec del Dr. Pablo Chapur, coordinador de la Unitat de Patologies Alimentàries de la Clínica Bofill)	

ALTRES ACTIVITATS CURS 04-05:

DATA		CURSOS
13 octubre 04	Taller ambiental sobre reconeixement de bolets (Museu Guilleries)	2n ESO
14 octubre 04	Visita a l'Ambibus (Museu Guilleries)	1r ESO
23 octubre 04	Inauguració oficial de l'IES Anton Busquets i Punset	
28 octubre 04	Celebració de l'entrada a la tardor amb una gimcana organitzada pels alumnes de 1rBTX i una castanyada organitzada pels de 2nBTX	
3,10 novembre 04	Revisions odontològiques (conveni Dpt. de Sanitat)	1r ESO
22 desembre 04	Celebració últim dia de trimestre (esmorzar i jocs organitzats pels alumnes de 2n BTX)	
3 febrer 05	Celebració del Dijous Llarder (caminades a Joanet i a Sta. Margarida de Vallors)	ESO
15 març 05	Programa de vacunacions (conveni Dpt. De Sanitat)	2n ESO
19 abril 05	Activitats al centre sobre Jocs tradicionals	1r i 2n ESO
20 maig 05	Activitats al centre sobre Malabars	3r ESO
3 juny 05	Sopar de Graduació d'alumnes de 2nBTX amb pares d'alumnes, membres de l'AMPA i de l'Ajuntament i professorat de l'IES	2n BTX
7 juny 05	Taller mediambiental sobre energies renovables i estalvi energètic (Museu Guilleries, amb membres de l'empresa Ecoima)	2n ESO
8 juny 05	Taller mediambiental sobre reconeixement d'amfibis i rèptils (Museu Guilleries, amb membres de l'empresa Ecoima)	1r ESO
22 juny 05	Acte i Dinar de Graduació de 4tESO	

Via Crucis Vivent

Declarat Festa Tradicional d'Interès Nacional

Un any més, hem representat el camí cap al Calvari que Jesús de Natzaret va fer fa menys de dos mil anys enrere. Tot i que respecte a aquest any no hi ha hagut novetats, sí que tots hem pogut veure l'escena del Calvari, l'acte final, i un dels més espectaculars i emotius del Via Crucis Vivent, just des de sota mateix del turó. Cada any, la gent s'havia d'encabir en el poc espai de la carretera i veure-ho des de lluny. Enguany, els efectes de so i llum s'han pogut observar i sentir amb tota la seva magnificència.

Com qualsevol associació, sempre tenim la il·lusió d'engegar nous projectes i no en som pas una excepció. Tot i que tenim plenes esperances que ho podrem fer l'any vinent, l'Associació té ganes d'ampliar tant els quadres escènics com els dies de les activitats. Per això, ens proposem una nova escena: la del Sant Sopar. A més a més, volem representar-la el Dijous Sant. D'aquesta manera, els actes del Via Crucis Vivent començarien un dia abans.

Aquest any, no podem fer vacances a l'estiu i ja estem treballant per trobar els textos, la música i els objectes que ens ajudaran a muntar una escena que, tot i que ara mateix la visualitzem només mentalment, esperem poder ensenyar-vos-la, viure-la i gaudir-ne tots plegats, perquè sempre ho hem dit: el Via Crucis és una festa del poble i per al poble. És nostra.

Finalment, i com cada any, només resta agrair l'esforç de totes les persones que d'una manera o altra han ajudat perquè, un cop més, la nostra, la vostra associació tingui un any més de vida.

També volem destacar el suport de les institucions, empreses, associacions i entitats locals i foranes que, d'una manera desinteressada, han fet possible que el Via Crucis Vivent de Sant Hilari Sacalm s'hagi pogut portar a terme un any més.

Moltes gràcies i molt bona Festa Major 2005 per a tothom!

FORCES, FORTS I FERMS

2005. L'ANY DEL GASHERBRUM II

Quan tots estigueu llegint aquestes línies ja sabreu el desenllaç de l'activitat estrella d'aquest any del grup excursionista Forces, Forts i Ferms: la primera expedició hilarienca a un cim de 8.000 metres. Sí, si és que algú encara no se n'havia assabentat, hem tingut la gosadia de desafiar un gegant anomenat G-II.

Això, d'entrada, ja és un acte de valentia. El fet de portar-ho a terme, un èxit sense precedents. I de fer cim, si el fem, un motiu de celebració per a tothom.

Voldríem aprofitar aquest espai per donar les gràcies als diferents organismes, empreses i tothom que ha col·laborat en aquest projecte. De ben segur que el vostre suport s'haurà vist reflectit en cada pas i esforç dels nostres expedicionaris.

Altrament, la nostra entitat ha seguit endavant, i aquest any amb raó, perquè cada cop són més les persones que s'interessen pel món excursionista, des de qualsevol de les seves vessants, i no ens estranya, ja que aquí hi conflueixen la descoberta, l'aventura, l'alegria, l'exercici o el contacte amb la natura.

En definitiva, és un món engrescador lluny del sofà i la televisió.

A part de les sortides programades, voldríem fer esment que aquesta primavera, des del grup excursionista, s'ha organitzat un interessantíssim curset d'escalada amb la participació d'alguns joves del poble que, de ben segur, els ha estat molt profitós.

Només desitjar-vos una Bona Festa Major! I no deixeu passar cap oportunitat de conèixer món amb els peus.

BOJOS PEL TEMPS

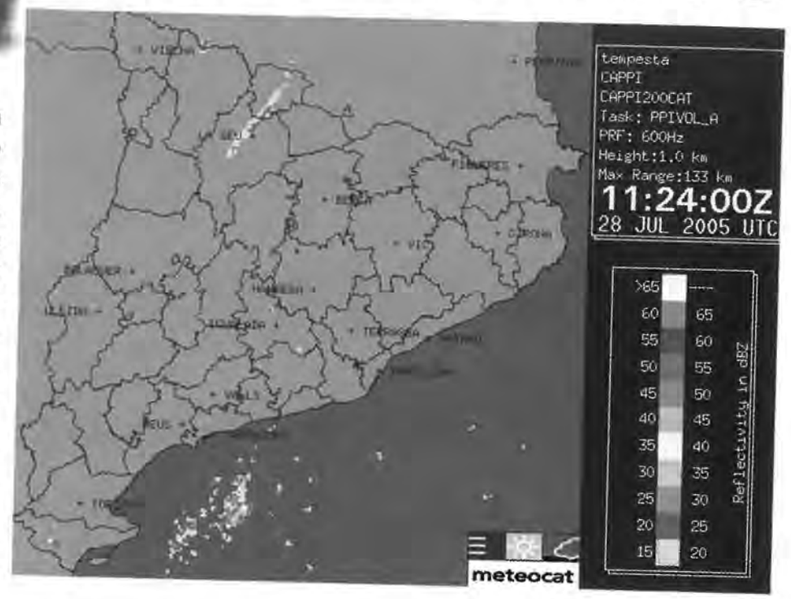

Ja som novament a la Festa Major i "els del temps" no podem deixar d'enviar-vos unes ratlles com cada any. Però, això sí, estem decebuts, ja que la crida que vam fer l'any passat perquè algú s'incorporés al nostre grup no ha tingut cap resultat. Així doncs, la tornem a repetir i demanem a algú que s'apunti i ens vingui a ajudar!

Fem, com sempre, una mica de repàs de l'últim any, des de l'agost de 2004 fins al juny de 2005. L'agost va ser més humit del que és habitual i, per tant, més xafogós. Durant el setembre no va ploure tant i va ser una mica més càlid del normal. L'octubre va continuar amb temperatures més altes de la mitjana normal i amb molt poca pluja, fet que ja va fer preveure que la temporada de bolets seria dolenta, perquè malgrat que la humitat dels nostres boscos és suficient per al seu creixement, cal força pluja perquè neixin. El novembre va ser un mes molt sec, el més sec en molts anys i no es varen arribar a recollir 19 litres. El desembre començà amb una llevantada que ens deixà 190 litres en els 7 primers dies, gairebé tant com en els quatre mesos anteriors junts. Durant les festes de Nadal les temperatures van ser molt baixes a la nit, però a les hores de sol la temperatura era agradable.

Pel que fa al 2005, el gener no ens va portar ni un litre d'aigua, però de fred en va fer, i molt, ja que va arribar una onada de fred siberià que, després de travessar tot Europa, entrà pel Nord en forma de tramuntana i pel Nor-dest en forma de gregal. El dia 27 vam arribar a -9,7°, essent aquesta la temperatura rècord de la nostra estació. El mes de febrer també va ser molt fred, ja que vam tenir 20 dies de gelada i amb temperatures per sota dels 0°. Concretament, el dia 28 va ser el més fred, ja que la temperatura va estar tot el dia per sota dels 0°, amb una màxima de -1,2° i una mínima de -4,9°. El febrer, a més, ens deixà una nevada de 15 cm i unes pluges de 121,4 l. El mes de març gairebé va ser igual, pel que fa a temperatures, que el febrer, ja que 13 dels 15 primers dies vam estar amb una temperatura mínima sota 0° i a mitjan mes, les temperatures van començar a pujar, i així els dies de Setmana Santa van ser molt bons i es va poder fer un Viacrucis Vivent molt bonic. L'abril va ser més calorós del normal amb una temperatura màxima de 24,1°; en canvi, va ser escàs en pluja, ja que no arribà als 50 l. Durant el mes de maig, la sequera va continuar, és el maig que menys ha plogut des que tenim l'estació meteorològica, amb una precipitació de 52 l, xifra molt baixa si tenim en compte que aquest mes sol ser un dels més plujosos de tot l'any.

Vam donar un toc d'atenció pels mitjans d'informació locals del perill d'encendre foc, sobretot, a prop dels camps i boscos pel risc d'incendis, ja que quan tot està tan sec, és molt més fàcil que es cali foc i que s'estengui amb més velocitat. També vam remarcar la importància que tenia la despesa o mal ús de l'aigua, com a element important i imprescindible per a la nostra vida.

Això és tot de part "dels del temps". Abans d'acomiadar-nos, volem desitjar-vos a tots i totes una molt bona Festa Major 2005 i esperem l'any vinent per tornar-nos a trobar.

CAN ROVIRA. Oficina de Comerç i Turisme

Un cop més l'Oficina de Turisme aprofita per fer-vos cinc cèntims del treball que s'ha fet al llarg de l'any.

■ Nous mapes

S'ha treballat en l'edició d'un nou mapa turístic del municipi amb una nova imatge més atractiva i més suggerent. És una publicació que ens convida a descobrir els diferents elements del municipi: l'aigua, la natura, la gastronomia, el patrimoni històric i cultural, les tradicions...

S'ha fet una edició en diferents idiomes: català, castellà, anglès i francès perquè així pugui ser a l'abast de tothom. En total, se n'han fet 15.000 exemplars.

■ Creació de nou material promocional

S'ha treballat en l'edició d'un nou material promocional:

- Guia d'activitats
- Punt de llibre de les noves rutes (Ruta de bosc, aigua i lluna, Ruta d'en Jaumet i la Ruta d'un Passeig de bosc i fonts).

■ Venda de productes de promoció

La nostra estimada guilla un cop més es convertirà en protagonista en l'estampació de gorres, llapis de fusta, bolígrafs, llapis de colors, paraigües, samarretes i clauers. Tot aquest material el podeu trobar a l'Oficina de Turisme.

■ Retolació de les sales de Can Rovira

S'ha fet una retolació homogènica de les diferents sales de Can Rovira. A cada sala se li ha donat el nom d'una font de la Vila.

■ Q de Qualitat turística

Des de l'Àrea de Turisme s'està treballant amb l'autoavaluació de la Q de Qualitat turística per poder implantar el Sistema de Qualitat a l'Oficina de Turisme. Ja són moltes les oficines de turisme que estan assolint aquest objectiu i creiem que Sant Hilari ha de seguir les línies de qualitat que s'estan definint des de la Direcció General de Turisme.

■ Ruta del Via Crucis

Aquest any hem recuperat la ruta del **Via Crucis Vivent**, un recorregut guiat pels diferents indrets del poble on es representen a la nit les escenes de la processó. S'amplia d'aquesta manera l'oferta d'activitats per a fer durant el dia.

■ Teatralització de la ruta "Bosc, aigua i lluna"

El divendres dia 1 de juliol es va inaugurar el nou itinerari turístic nocturn teatralitzat. Durant el recorregut, els visitants són testimonis de diferents llegendes i representacions de personatges emblemàtics de la població.

■ Ruta d'en Jaumet

Aquest any és el 50è aniversari de la mort d'en Jaumet i, des de l'Oficina de Turisme i el Museu Guilleries, com ha novetat, s'ha preparat una ruta on s'explica la vida d'aquest estimat i emblemàtic personatge del nostre poble.

■ Tòtem informatiu i pancarta informativa

Des de l'Àrea de Turisme s'ha treballat per donar a conèixer les diferents festes i activitats que es fan durant l'any a Sant Hilari amb un tòtem informatiu ubicat a la plaça Dr. Robert i amb una pancarta informativa instal·lada a l'entrada de la població.

■ Fira Fusta

Conjuntament amb la major part d'empresaris de la fusta de Sant Hilari, estem treballant per a la promoció i dinamització d'aquest sector. El dia 29 de juny es va

inaugurar una exposició al Centre Català d'Artesania situat al passeig de Gràcia núm. 55 de Barcelona, on 16 empreses del sector mostren les seves peces. Simultàniament a aquestes accions promocionals, s'està treballant en l'organització de la Fira Fusta per als dies 4 i 5 de novembre a Sant Hilari. Aquesta fira serà un aparador del sector i es realitzaran diferents activitats lligades a l'artesania de la fusta.

■ Participació al SITC

Durant els dies 26-29 de maig, Sant Hilari ha estat representat al SITC (Saló Internacional de Turisme) a Barcelona. Aquest és un dels esdeveniments més importants del sector turístic i una manera de donar a conèixer la nostra població al públic que ens vulgui visitar.

■ Borsa de Treball

Des de l'Oficina de Turisme, ja fa uns mesos que s'està treballant en la dinamització de la borsa de treball. D'aquesta manera és vol millorar aquest servei per tal que, tant empresaris com aturats del poble puguin gaudir d'una millor atenció en la recerca de feina, per part d'uns, i la tria de personal, per part dels altres. Volem crear una sèrie de vincles que seran positius per ambdues bandes.

■ Comerç

Des de l'Oficina de Comerç i Turisme s'ha treballat conjuntament amb l'Associació de Comerç, dins el Pla de dinamització, per donar suport a les diferents campanyes;

- Posa't a Punt amb el Comerç
- Tira't de Cap amb el Comerç
- Concurs d'Aparadors "Any Jaumet"

ALGUNES DE LES ACTIVITATS QUE ES PORTEN A TERME SÓN

- ❑ És important destacar que durant juliol i agost l'Oficina de Turisme i el Museu Guilleries ha preparat un calendari de rutes per a tots aquells que tinguin ganes de conèixer Sant Hilari i el seu entorn.

  De dilluns a dissabte, tindran la possibilitat d'ocupar el seu temps d'oci amb les moltes possibilitats que els oferim.
- ❑ Organització de la Festa de l'Estiuejant.
- ❑ Organització, juntament amb el Museu Guilleries, del Concurs d'Engalanament de Façanes amb flors.
- ❑ Control de visitants, tant a l'Oficina de Turisme com al punt d'informació.
- ❑ Control del Centre BTT.
- ❑ Suport a la Festa Major (puntaires, venda d'entrades, lliurament de premis...).

MUSEU GUILLERIES

ELS RACONS D'EN JAUMET

Des del Museu Guilleries, aquest any, a més d'explicar-vos tot el que hem fet, m'agradaria comentar un apartat més petit, però més concret, que s'emmarca dintre els nostres objectius: col·laborar, conservar i donar a conèixer el Patrimoni Cultural i Natural del nostre Territori. I també ser un Museu dinàmic i viu que surti més enllà de l'espai físic que ocupa. Tot això ho podem aconseguir gràcies a l'ajuda de tots els que esteu relacionats amb la Història, la Cultura i la Natura del nostre poble.

Bé, doncs, dit això, aquest darrer 11 de juny va començar l'Any Jaumet, a Sant Hilari. Es va iniciar a la Sala Noble de la Cooperativa amb la presentació del llibre ***En Jaumet del flabiol*** d'Àngel Serradesanferm i Salvador Bosch. L'acte es va complementar amb l'actuació del grup Encarahisom, que cantà una havanera dedicada a en Jaumet, mentre l'Eduard Fàbrega feia sonar les tretze notes d'en Jaumet. Jaume Fàbregas ens va llegir un poema i, tot plegat, va ser un acte molt entranyable.

A continuació, en el Museu s'inaugurà l'exposició ***En Jaumet de Sant Hilari, un personatge de fonts i aigua.***

Aquesta exposició, que presenta el Museu Guilleries, és l'aportació a l'Any Jaumet, amb motiu del cinquantenari de la seva mort. En Jaumet fou un personatge que destacà a Sant Hilari en la primera meitat del segle XX, quan l'estiueig a la nostra vila era molt rellevant.

Volem esmentar que en aquesta exposició hi ha molt de material publicat al llibre ***En Jaumet del flabiol,*** abans esmentat.

Les escultures, les pintures, les etiquetes, articles de diari i els materials diversos que hi trobem hi són gràcies a l'àmplia col·laboració i cessió en préstec de gent del poble i també d'altres persones que estimen Sant Hilari.

Recordem uns versos del poema ***Pòstuma,*** de Joan Vernedas, publicat al programa de Festa Major d'agost de 1975:

...Ell fou per xics i grans una joguina,
com molt bé en glosava un poeta estiuejant.
Ell fou l'AIGUADER DE LA FONT VELLA
I malgrat d'ésser petit fou el més gran...

I també el poema d'Àngel Serradesanferm, de 1985

Aigua d'una font,
tonada d'un flabiol,
joguina dels infants,
somriure a flor de llavi,
etern record per Sant Hilari,
... era i és Jaumet

Volem dir-vos que en Jaumet del Flabiol de Sant Hilari, en aquesta exposició el presentem com:

En Jaumet de Sant Hilari,
un personatge
de fonts i aigua!

El nostre personatge, representa una **onada d'aigua de les Guilleries** (concretat per una roba de tul blau) que ens guia per seguir tot el material exposat al vestíbul i dins al Museu.

El carro d'en Jaumet del 1917

En Jaumet (qui li havia de dir!),
ja forma part de la història de la nostra vila
–Sant Hilari Sacalm–.

Exposició Museu Guilleries

Bé, aquest és un racó d'en Jaumet, però els racons continuen amb la **Ruta d'en Jaumet** que es farà cada dilluns i dijous des de l'Oficina de Turisme.

ELS DIFERENTS RACONS:

Plaça del Dr. Robert

La ruta comença amb la presentació del guia, que toca la tonada del flabiol d'en Jaumet. En Jaumet era mut, no de naixença, però no sort, i parlava amb el seu flabiol fent sempre la mateixa cantarella. Ens traslladem al 4 d'abril de 1871, quan va néixer en Jaume Traveria i Riera, en Jaumet, a mas Clavé, prop de la font Picant. Ell era el tercer fill dels sis germans que tingué la família. Tot això ho expliquem davant de Can Rovira, (segle XV), i la Cooperativa (antiga Cooperativa de Roders de Sant Hilari).

Plaça Mossèn Cinto Verdaguer

Ens traslladem davant del despatx de la font Picant, a l'antiga plaça dels Hotels, on en Jaumet anava a rebre i a acomiadar, amb el seu mocador, els estiuejants, que arribaven amb la Hispano Hilarienca. Ja el 1909 es va inaugurar un servei d'automòbils que anava d'Hostalric a Sant Hilari amb l'esmentada empresa. En Jaumet va quedar orfe als 16 anys (1887), després va viure a diferents cases de pagès amb la seva germana Teresa i a la Cellera de Ter amb el seu germà Josep. Tenim notícies que en Jaumet va començar a ser conegut al voltants del balneari i del poble de Sant Hilari, a partir del 1915, quan tenia ja més de quaranta anys.

En Jaumet i el seu flabiol

El despatx de l'aigua, la plaça Mossèn Cinto o la plaça dels Hotels

Carrer d'en Rocosa

La font d'en Rocosa, un dels carrers més antics de Sant Hilari, amb forta pendent i també moltes roques. Sant Hilari és la vila de les cent fonts. En Jaumet vivia, a l'estiu, de portar l'aigua de la font Vella amb càntirs i repartir-la als estiuejant que ja li havien encarregat i a canvi li donaven una propina.

Plaça Gravalosa

El doctor Gravalosa va ser el metge que l'any 1779 va donar a conèixer les propietats curatives de les aigües de les fonts picants. Tres de les cinc fonts o brolladors foren declarades d'utilitat pública per **"Real orden del 31 de desembre de 1879". –la número 1 o de Sant Josep (per al ronyó), la número 2 o de Santa Escolàstica i la del número 3 de Santa Teresa (per al fetge).**

El Balneari, inaugurat **el 15 de juny del 1881 i remodelat el 1890,** era el lloc on hi anaven els estiuejants de més poder adquisitiu. En Jaumet, com que vivia a prop, també s'hi deixava caure, tocant el flabiol, amb el seu vestit de pastor i el rol de personatge singular. Amb el temps, no va ser massa ben vist pels clients l'Establiment i els propietaris del Balneari (Hotel Martin) el convidaren a deixar el recinte i els seus environs. Va ser quan va pujar a Sant Hilari on, amb el temps, tothom se l'aniria estimant.

Exposició sobre en Jaumet i el seu flabiol

Carrer Josep Ximeno

Aquest carrer era i és un dels carrers més cèntrics de la vila. Primerament ens trobem davant el "Tívoli", que durant molt de temps era el centre lúdic més important del poble. Disposava d'una gran terrassa-cafè, bar, sala de billar, sala de joc, cinema-teatre i sala de ball. S'hi organitzaven actuacions de tot tipus, principalment concerts, balls, teatre i cinema. Ens aturem davant l'òptica Estrada, antigament el basar La Modernista o Casa Ximeno. En Josep Ximeno Planas, de Sant Celoni, pujà a Sant Hilari el 1897. Escriptor, crític de teatre i poeta, col·laborà en setmanaris i revistes culturals de Barcelona i més endavant de Sant Hilari. Es va instal·lar al poble i va obrir el basar ***La Modernista*** o ***Can Ximeno***, que primer s'instal·là a la plaça de l'Església, allà on ara hi ha el pou. Venia de tot, objectes d'artesania, bastons, diaris, llibres, postals i moltes coses més. També escrivia. A destacar ***Auca de un forastero en Sant Hilari***, del 1919, amb dibuixos de J. Robert –en Jaumet hi surt a la imatge 33 i la 44. El 1922 va fundar el setmanari local il·lustrat ***Lliroia***. La família Ximeno, amos de ***La Modernista***, s'estimava molt en Jaumet. Cada any li regalaven un flabiol nou i cada dia li donaven pa amb xocolata per berenar. A canvi, en Jaumet els feia propaganda. Gràcies a la seva popularitat, sobre en Jaumet es creà tot un món publicitari i es feren productes de regal relacionats amb la seva figura i també amb el seu nom, des de postals, escultures, pintures, poemes, escrits, peces de fusta i els coneguts dolços, "Jaumets".

Davant l'Església

Abans de 1922 l'església de Sant Hilari no tenia campanar i, a través de la publicació ***Lliroria***, es va fer una col·lecta Pro-campanar per fer-ne un. Finalment es realitzà l'obra, de l'arquitecte Pericas, i s'inaugurà, amb una gran festa, el 1922. Al capdavall de les escales de l'església hi ha la pastisseria que, ja des del 1934, van fer i patentar i segueixen fent ***els jaumets***. Sant Hilari sempre ha estat un lloc amb elaboració pròpia de dolços típics, com ***les pedretes***, abans, o ***les aromes, carquinyolis***, els dolços ens caracteritzen.

Davant l'Ajuntament

La colònia d'estiuejants s'estimava molt en Jaumet. Ell vivia a l'estiu de les propines per portar a domicili càntirs d'aigua fresca a les cases. Cada viatge que feia a la font portava quatre càntirs, dos a cada mà. Per facilitar-li la feina, els estiuejants decidiren comprar-li un carro per portar-ne més. Era l'any 1917.

El 31 d'agost, una comissió de senyors de la colònia estiuenca va decidir regalar-li un carro, que va costar 127,50 pessetes i el va fer en F. Majoral, amb unes lletres pintades que deien ***Aiguader de la font Vella***. És curiós com aquesta comissió va imposar unes clàusules, entre les quals en Jaumet no podia cobrar més d'un ral per càntir. També es diu que l'Ajuntament havia de vetllar per la cura del carro i que estava facultat per posar multes a les persones que li causessin desperfectes. En el cas que en Jaumet deixés de fer-lo servir, l'Ajuntament el podia donar a qualsevol persona necessitada que cregués oportú.

El carrer Josep Ximeno

Davant la font d'en Gasol

En Jaumet duia el carro amb els càntirs plens d'aigua fresca de la font per als estiuejants i el càntir de la punta del carro era el que donava a la gent per si volien fer un traguinyol. Si n'hi agafaven un que no era aquest, en Jaumet s'enfadava. En Gasol va ser un senyor comerciant que venia de Barcelona (tenia una botiga de barrets i capells al costat del Sepu) i vivia en els pisos del Grèvol.

Aquesta font és dedicada al Sr. Gasol perquè sempre havia vetllat molt pel poble de Sant Hilari i el van fer fill predilecte de la població l'any 1955.

El passeig de la font Vella

Zona on hi havia, i encara hi ha, les torres i pisos d'algunes famílies de la colònia estiuenca. Aquest carrer era de pas obligat per en Jaumet i es passejava portant el seu carro i repartint els càntirs d'aigua de la font Vella. Imagineu-vos en Jaumet i el carro amunt i avall, des de la font a diferents indrets del centre de la població.

Davant el passatge Jaumet

Un dels senyors estiuejants, que també s'estimava Sant Hilari i en Jaumet, va ser el senyor Carner. Aquest, el 1940 va posar en condicions una edificació (a dalt d'on és ara el Passatge Jaumet) per poder instal·lar-s'hi i no pagar lloguer la família d'en Conrado Camprodon i la Maria Font, amb la condició d'acollir en Jaumet. Aquí passà, potser, els anys més estables de la seva existència.

Sabeu on guardava en Jaumet les propines dels estiuejants? Dins de mitjons de diferents colors, i no volia bitllets per por que fossin falsos!

Davant del Solterra

També cal esmentar que en Jaumet va participar en les festes dels vells que s'iniciaren l'any 1947. En aquesta diada, ell es convertí una mica en el centre. Totes les pubilles més maques volien ser la seva acompanyant en el dia de la Festa dels Avis. Es conserven diferents imatges, en una es veu en Jaumet amb la comitiva el 1952 anant cap al Solterra any en què s'inaugurà l'hotel.

De tant portar el carro amunt i avall, en Jaumet, el 1940, en va estrenar un altre, i és el que es conserva i està exposat al Museu Guilleries.

Quadre d'en Jaumet de Josep M. Vila Bassols.
És el que encapçala l'exposició del Museu Guilleries:
En Jaumet de Sant Hilari,
un personatge de fonts i aigua.

La font Vella

Agafem el carro i cap a la font Vella. En Jaumet, quan la Maria, que el cuidava molt bé, es va morir, ell es posà molt trist i començà a anar malament. Era ja molt gran. A l'última festa dels avis que celebrà, la del 1955, ja se'l va veure molt desmillorat i l'11 de juny ens va deixar. Es poden veure imatges d'en Jaumet mort, que té a la mà el que era la seva veu, el seu flabiol. La seva mort va ser anunciada a ***Radio Nacional***! Tanmateix, en Jaumet va ser tan important perquè era senzill, un Petit gran Home (segons en Gironella). Per això el recordem amb la seva veu –la tonada del flabiol– i amb aquesta poesia publicada al *Calendari d'en Patufet* de 1922 i que la casa Ximeno publicà i la donava als seus clients.

Anna Agulló i Callicó
Directora Museu Guilleries
Fotografies: **Salvador Bosch**
Arxiu: **Carles Testart**

Aiguader de la font Vella.

En Jaumet de Sant Hilari

Foraster que a Sant Hilari
hi procures la salut;
bé saps prou, al sojonar-hi
a qui tens més conegut.
Gairebé no dones passa
que no el tinguis al davant.
Per la font o per la plaça
va alegroi, badoquejant.
Amb la seva barretina
de muntanya duu el segell.
Del solell i la boirina
embrunida té la pell.
És raquític d'estatura
i atraçat és de la ment.
Es fa vell i té figura
d'un infant adolescent.
Té perduda la paraula
però hi sent a perfecció.

I així fet a gata maula
fa del poble el beneitó.
Sols amb mímica contesta
qualsevol requeriment.
La quitxalla amb ell fa festa
i és dels grans esbargiment.
Amb ningú esquerp es mostra
ni fa cap malvestat.
La bondat li surt del rostre
i tothom el té mimat.
Puix la seva desventura
troba arreu compediment.
Si no parla pla es murmura
que és d'un fort esglaiament.
Era infantil, que en mig de flames
va trobar-se empresonat.
Ell ja ho diu signant les cames
On el foc era arribat.

Una deixa del seu pare
pretinguda era vilment
i per això recull ara
li regeix un altra gent.
I oblidant-se de la intriga
i del mal que els homes fan,
a l'estiu com la formiga
Jaumet, balla! –algú li crida.
Aigua fresca!- l'altre li diu.
I encantat d'aquesta vida
Obeeix. I sempre riu!
Aiguader de la Font Vella
porta l'aigua per qui vol.
De la plaça etern i titella
balla i toca el flabiol.
I fa gràcia! Més tan prompte
Com refila amb l'instrument,
qui s'hi fixa, es dóna compte
que desagna un sentiment.
Si és tristoia la tonada
ell hi sap donar relleu.
La seva ànima ofegada
és que plora dintre seu.
Foraster humanitari
no li neguis el tribut,
que en Jaumet de Sant Hilari
somriu sempre amb gratitud.

Joan Trias Fàbregas, P.o

Aquest
escrit ha estat possible gràcies a:

Llibre *En Jaumet del flabiol* d'Àngel Serradesanferm i Salvador Bosch.
Articles de la revista de Festa Major de Quico Danés i Àngel Serradesanferm,
Dr. Francesc Xavier Clos, Sr. Josep Ma. de Ribot, col·lecció dels setmanaris *Lliroia*
i diferents escrits de Lo Teatre Regional setmana 276 de 1897 i Montseny del Sr. Ximeno, diferents articles i material de Ramon Puig, Baldiri Miralpeix, Miquel Gisbert,
Consol Camó, Núria Rourell, David Gubern, Raquel Juanhuix, Montse Planas,
i també parlant amb la gent que el va conèixer, que sou molts,
i segur que n'explicaríeu moltes més.
Gràcies!

AMBIENTEM SANT HILARI I TOT UN ANY MÉS AL MUSEU GUILLERIES

■ Festa Major 2004. Concurs d'Engalanament de façanes i Concurs de testos de flors dels jardins de Sant Hilari.

Premiats concurs de façanes: Sra. Montserrat Donadeu i Rita Puig, Sra. Rossita Juanhuix i Sr. Lluís Gros, Sra. Júlia Arrébola i Sr. Joan Coll, Sra. Maria i J. Rossell, Sr. Rodolfo Beceiro, Sr. Antoni Barcelona i Sra. Maria Carbonell, Srta. Kati Moragas, Srs. Nevado, Sr. Josep Villegas i Sra. Paquí Jurado i Sra. Maria Pintu.

Premiats concurs de testos dels jardins de St. Hilari: Carme Collbatallé, Maria Espinar i Teia Xandri.

■ I per Torna en Serrallonga. *Les gestes d'en Serrallonga*

■ III Fira del Bolet i setmana de la Micologia

- Curs sobre: *Parlem del temps!* amb Dani Ramírez, de TV3
- Exposició de bolets-Concurs de dibuix de bolets. Premiats grup 3r-4t: Marc Massachs, Blanca Soler, Gerard Gálvez, Ana Nuceanu, Diego Fernán. Grup 5è-6è: Raquel Núñez, Cristina González, Nil Casas, Andreia Arnau.
- Ruta del bolet, Taller del Bolet i fira del Bolet
- Autobús Mediambiental
- Exposició "A la Selva i a Sant Hilari ho reciclem tot!". Els bolets són recicladors del bosc. Lliurament de compost per als jardins.

■ Campanya de Reciclatge de cartró i paper i recollida d'ampolles buides de cava i, després de les festes de Nadal, recollida d'arbres per a compost.

■ Col·laboració amb el suplement setmanal "QUÈ FEM?" de *La Vanguardia* del 17 al 23 de desembre de 2004.

■ Exposició "Què fem a Sant Hilari" –rutes– (Salvador Bosch, fotografies).

■ Exposició "El Conreu dels avets a les Guilleries" (Salvador Bosch, fotografies).

■ Festa de l'arbre i plantada d'arbres a l'Institut Busquets i Punset.

■ Arranjament de Carreteres forestals.

■ Col·laboració en la revista *Descobrir Catalunya*, núm. 83, (GRUP 62).

■ Exposició-projecció audiovisual "Descobreix Catalunya, descobreix les Guilleries" (S. Bosch).

■ Col·laboració "programa d'Escoles Verdes" de la Generalitat amb les Escoles de Sant Hilari.

■ "Les Guaites Ambientals", campanya de reciclatge al mercat i amb l'Associació de Comerç.

■ A Sant Hilari, més arbres, més plantes i més jardineres. Cuidem, respectem i gaudim dels nostres parcs!

■ Vitrina nova al Museu: vitrina dedicada a plantes remeieres i col·leòpters (escarabats).

■ Setmana del Medi Ambient, tallers per a les escoles.

■ Exposició al Museu "En Jaumet de Sant Hilari, un personatge de fonts i aigua".

■ Exposició de Rellotges de Sol (Can Rovira) de Jaume Salichs i Andreu Majó.

■ Taller d'Ungüents i Ratafia amb la Pepeta.

■ Col·laboració amb TV3 en el programa *En Directe* –Ruta d'en Jaumet.

■ Inauguració de La Ruta de Bosc Aigua i Lluna.

■ Inauguració de La Ruta d'en Jaumet.

L'any 2004
més de 9.000 persones
van realitzar activitats
amb nosaltres!

Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Sant Hilari.
Museu Guilleries

Germandat de donadors de sang

Entrega de distincions als jubilats de Sant Hilari amb més de 10 donacions

Un any més i la Germandat es retroba amb el programa de la Festa Major. Què us hem de dir que ja no sapigueu? Que falta sang, que no es pot fabricar, que cada dia se'n necessita més, perquè en els hospitals es fan més operacions, augmenten els malalts i tot un cúmul de coses que ens fan reflexionar.

En primer lloc, cal dir a la joventut que s'ha de conscienciar que ells són el futur, i que són ells els que han de tirar endavant les donacions, més que qualsevol altre grup d'edat. Aquí està que puguem mirar endavant amb una gran esperança i així ho diem i, per què no, que Sant Hilari pugui ésser un dels primers municipis de les comarques gironines en què la mitjana sigui la més baixa quant a l'edat, més ben dit, per no desmerèixer ningú, que sigui un dels pobles amb un índex més alt de donacions. Ho podem fer no com una cursa, però sí que sigui un repte per a tothom. Seria molt gratificant per a tots els donants que, en el proper butlletí de l'Estímul, sortíssim destacats i no mencionats per altres esdeveniments.

Ja fa temps que, per Ràdio Sant Hilari, en "Manel", ens explica la seva experiència d'una transfusió de sang en una operació. Des d'aquí volem agrair-li que hagi fet una divulgació de la seva vivència hospitalària tan desinteressadament. "Gràcies, Manel, gent com tu fa falta".

A Sant Hilari fa uns tres anys que es fan tres donacions, una al març, l'altra al juny i una altra al setembre. Creiem que d'aquesta manera una o altra pot anar bé a tothom. També el dia 12 de juny es va fer, com cada any, l'Assemblea anual a l'Auditori de la Mercè de Girona. Des del nostre poble, es va fer un autocar per assistir-hi i recollir l'obsequi dels donants de més de 65 anys amb 10 donacions, encara que ara, a criteri del metge, es pot donar sang fins a 70 anys.

També aquest mateix mes, concretament el diumenge dia 19 de juny, a Maçanet vàrem celebrar la Festa del Donant, on van assistir més de 650 persones i Sant Hilari fou un dels pobles amb més representació. Es va fer una menció per agrair a totes les cases comercials, concretament del nostre poble, per la seva aportació de regals, els quals es van sortejar al mateix dia. Gràcies a tots.

Res més, que volem animar-vos que si sou donants vingueu com sempre i porteu algun amic, company, familiar que en doni per primer cop, segur que un altre dia us ho agrairan, ja que ser donant és un gran honor i una satisfacció enorme.

GRÀCIES A TOTS I A TOTES I BONA FESTA MAJOR

Josep Llopis Tarrés

CASA DE CULTURA 2005

EXPOSICIONS

- Del 13 de gener al 27 de febrer. Exposició "Anem a veure llibres", cedida pels Serveis Territorials de Cultura de Girona, a la Casa de Cultura.
- Del 4 al 20 de febrer. Exposició "Katy Art Guiller", de Katy Moragas, a Can Rovira.
- Del 19 de març al 10 d'abril. Exposició "Via Crucis Vivent", a Can Rovira.
- 25 de març. Exposició d'obres del "Xè Concurs de Pintura Ràpida", a la Casa de Cultura.
- Del 20 d'abril al 20 de maig. Inauguració de l'exposició "En Patufet: cent anys. Imaginari, cultura i indústria", de la Institució de les Lletres Catalanes, a la Casa de Cultura.

Exposició de fi de curs de l'Aula d'Art Municipal

- Del 10 al 17 de juny. Inauguració de l'exposició de treballs dels alumnes de l'Aula d'Art, a Can Rovira.
- Del 18 de juny al 16 de juliol. Exposició de "Rellotges de Sol" del Sr. Jaume Salich, a Can Rovira.
- Del 19 al 31 de juliol. "Exposició de pintura" del Sr. Enrique Querol, a Can Rovira.
- De l'1 al 9 d'agost. "Exposició de pintura" del Sr. Josep Almorc, a Can Rovira.
- Dies 5, 6 i 7 d'agost. "Exposició de manualitats del curs d'estampació sobre roba i esmalt", a la Casa de Cultura.
- Del 10 al 16 d'agost. Exposició del "75è aniversari dels Gegants de Sant Hilari".
- Del 17 al 28 d'agost. "Exposició de Projecte Solidari", organitzat pel grup solidari de Sant Hilari, a Can Rovira.
- Durant tot l'any. "El Diverticle de Dalí", a l'entrada de la Sala Noble.
- Dies 5, 6 i 7 d'agost. "Exposició de manualitats del curs d'estampació sobre roba i esmalt", a la Casa de Cultura.
- Del 22 al 30 d'agost. "Exposició dels treballs presentats al XXVIIIè concurs d'Il·lustració per la portada del Programa de la Festa Major 2005", a Can Rovira.

CENTRE DE FORMACIÓ D'ADULTS CURS 2004-2005

Cursos proposats

(Hi han participat 240 alumnes)

ENSENYAMENT REGLAT:
- Formació Bàsica
- Preparació de la Prova d'Accés als Cicles Formatius de Grau Mitjà. Autoformatiu.
- Preparació del GES (Graduat Educació Secundària). Autoformatiu.

ENSENYAMENT NO REGLAT:
- Català per a no catalanoparlants.
- Català nivells B, C i D.
- Suport de llengua.
- Anglès nivells I, II i III.
- Monogràfics d'anglès.
- Francès nivells I, II.
- Tai-xí.
- Moviment corporal.
- Reiki.
- Moviment corporal - energia.
- Taller de so, veu i musicoteràpia.
- Estampació i esmalt.
- Restauració de mobles.
- Aula d'art.
- Ioga.
- Aeròbic, step i tonificació.

Exposició "En Patufet: cent anys. Imaginari, cultura i indústria"

Xè concurs de Pintura Ràpida 2005

- Català administratiu.
- Píndoles de català.
- Tallers d'informàtica (al Telecalm).
- Cursos monogràfics:
  - "Modelant el nostre pensament" (curs de programació neurolingüística), a càrrec de Toni Bardera.
  - Tertúlies gastronòmiques, a l'hostal Torras.
  - Curs de pastisseria a càrrec de Josep Masó, a la pastisseria Masó.
- Activitats realitzades per l'Aula d'Art Municipal:
  - Realització del còmic d'en Jaumet/Patufet.
  - Inauguració de les exposicions i sopar d'exalumnes.
  - Mercat d'art, a la plaça Jacint Verdaguer.
  - Festa Jove, a càrrec del grup local Anònims, a la Sala Noble.

CONCURSOS

- Xè Concurs de Pintura Ràpida.
  - Premi infantil: Jan Descals
  - Premi juvenil: Coral Escolà
  - Premi "Intermarche" local: Arnau Parareda
  - Premi "La Caixa": Benet Costa
  - Premi "Font Vella" d'aquarel·la: Francesc Puell
  - Premi Ajuntament d'oli: Josep Plaja
- XXIXè Concurs Literari de Narració Curta. El lliurament de premis va comptar amb la presència de l'escriptor Jesús Bonals (psd. Raimon Esplugafreda):
  - Premi categoria A (de 12 a 14 anys): Núria Nogué Plana, per "La neu".
  - Premi categoria B (de 15 a 17 anys): Meritxell Serrano Ortiz, per "El desconegut".
  - Premi categoria C (a partir de 18 anys): Jesús Castillón, per "El joc".
- Accèssits locals del XXIXè Concurs Literari de Narració Curta:
  - Categoria A: Elisa Don Lapko per "Vallter 3000" i Aida Codina Camó per "A un lloc nou".
  - Categoria B: Cristina Ruiz Ramírez per "Volar com un ocell en un món de somnis" i Coral Escolà Hernández per "Pensaments arran de flames".
  - Categoria C: Montserrat Tarrés Molina per "Hola estimat".
- XXVIIIè Concurs d'Il·lustració per a la portada del Programa de Festa Major 2005:
  - 1r premi: Núria Ripoll
  - 2n premi: Laura Algilaga
  - 3r premi: Iolanda Claveras

ACTIVITATS REALITZADES

- Diumenge, 12 de setembre 2004. "Homenatge als represaliats del franquisme".
- Dilluns, 4 d'octubre 2004. "Xerrada sobre alimentació", a càrrec de Paulino Ros, de l'Associació d'Educació i Salut, a la Casa de Cultura.
- Divendres, 4 de febrer 2005. "Exhibició de càlcul mental", a càrrec d'Alberto Coto, amb 2 rècords mundials i campió del món de càlcul mental, a la Sala Noble.
- Dissabte, 26 de febrer 2005. Xerrada "Les incògnites d'un 23 de febrer", a càrrec d'Albert Fauria i Planas (Premi CIRIT de la Generalitat de Catalunya), a la Sala Noble.
- Divendres, 22 d'abril 2005. "Concert de l'Orquestra Jove de la Selva", al Cinema Catalunya.
- Dissabte, 11 de juny 2005. Presentació del llibre *En Jaumet del flabiol* amb textos d'Àngel Serradesanferm i fotografies de Salvador Bosch, a la Sala Noble.

Festa de l'aigua i en Jaumet, amb el grup El Singlot

- Dissabte, 11 de juny 2005. "Acte de suport a l'expedició que intentarà assolir el cim del Gasherbrum II", al Karakorum, a la Sala Noble.
- Divendres, 8 de juliol 2005. "Festa Infantil de l'aigua i en Jaumet", a càrrec del grup El Singlot, amb l'espectacle *Xoof la gran xeringada de colors,* a la plaça Jacint Verdaguer.

Any Busquets i Punset

S'HAN DUT A TERME DIFERENTS ACTES:

- Dissabte, 2 d'octubre 2004. "Obertura de l'Any Busquets i Punset". Glossa del personatge a càrrec d'Anton Carrera i jornada de portes obertes. Realitzat a l'IES Anton Busquets i Punset.
- Dilluns, 25 d'octubre 2004. "Sessió de treball" amb el professorat de Sant Hilari. **Anton Busquets i Punset** "L'home i l'obra", a càrrec de Narcís Figueras i Capdevila (UOC), a la Casa de Cultura.
- Diumenge, 7 de novembre 2004. Ruta "Camins de les Guilleries", en record a Busquets i Punset, organitzat per Ça-Calm Exprés. Sortida de la plaça Gravalosa (de 7 a 8 del matí).
- Diumenge, 20 de febrer 2005. "Presentació d'un audiovisual", dedicat a Anton Busquets i Punset, amb música en viu, narració i fotografia, a la Sala Noble.
- Dissabte, 2 d'abril 2005. "1a Jornada Busquets i Punset": *L'home i les diverses facetes de la seva vida*, a la Casa de Cultura.
- Dissabte, 23 d'abril 2005. Presentació de la reedició dels llibres *Del Montseny* i *Plantalamor*, a cura de Mn. Josep Ruaix, a la Sala Noble, amb l'assistència de l'alcalde de Calders, el Sr. Jaume Perarnau. Al matí es va fer la presentació a Calders amb l'assistència de l'alcalde de Sant Hilari, Robert Fauria, i del regidor de Cultura, Xavier Colon, convidats per l'Ajuntament d'aquella localitat del Bages on va viure i va exercir de mestre Anton Busquets i Punset.

Presentació de la reedició dels llibres de Busquets i Punset **Del Montseny *i* Plantalamor**

- Dissabte, 14 de maig 2005. "Jornada d'estudi sobre Busquets i Punset" amb les següents ponències:
  - "Ensenyament i llengua catalana a l'època d'Anton Busquets, mestre d'escola" (David Pujol, UdG).
  - "Anton Busquets, mestre i activista a l'Hospital de Llobregat" (Carles Hernández, investigador).
  - "Anton Busquets, folklorista" (Xavier Roviró, Grup de Recerca Folklòrica d'Osona).
  - "L'obra poètica de Busquets i Punset en el seu context literari" (Llorenç Soldevila, professor IES i UB).
  - "Anton Busquets i els Jocs Florals" (Anton Carrera, professor IES).
  - "Les idees literàries d'Anton Busquets" (Narcís Figueras, professor UOC).
- Divendres, 29 de juliol 2005. "Un pou de poesia", a la plaça de l'Església.
- Dissabte, 1 d'octubre 2005. "Un pou de poesia", a la plaça de l'Església.

Les paraules del nét

Em seria més fàcil parlar de tu, parlar-te,
amb la veu de l'alumne que porta bones notes.
Faig els deures tan bé com puc, sense prodigis,
que el talent és el que és,
potser escàs, no pas la voluntat.
De tu em deu venir
el deler per la lletra, per la llengua.
També de tu el fruir del bosc,
de les seves emanacions.
Fulles i fulls: la teva dèria.
He fet molt de camí, no sóc enlloc
i maldo per l'encert d'una troballa.
És clar que em configuren les ales poc segures
dels pensaments feixucs.
Em demano sovint
per quin rodal s'atansa l'avenir.
Si em fos donat poder triar
optaria per la tendresa.
Tu ets el roc del llum que em resitua
quan m'esgarrio per atzar sense plànol.

La teva bondat, un fil d'aigua generosa
obaga endins de mi mateix.
El món és vell i nou d'ençà de sempre.
Des del tossal dels ibers
observo l'infortuni dels humans,
vestigis de tribus arcaiques.
Els fòssils i la roca resisteixen
la devastació del temps.
Hem sobreviscut a l'extermini dels tirans,
però la història ens estalona, ens fa xantatge:
provo de dir l'escampall de verí
de cinquenes columnes.
Amb la demografia adversa esdevindrem
un clan residual abocat
a l'extinció.
Una gavina plana per damunt del rostoll:
què hi fa, tan lluny del mar, una gavina?
No sóc aquell que té la clau secreta,
enlloc ni mai, d'obrir portes hermètiques.
Si foren disposats sense sospita
d'altius o de banals,
no veig perquè se m'hagi de retreure
cap ni un dels esforços que m'ocupen
nascuts del meu voler.
La terra, tenaç, tothora em reclama.
La meva argila rep l'embat diari
de tanta mitjania sorollosa
més que no cal.
I ve que el fet d'escriure implica detallar
la forma personal d'entendre l'agudesa.
Cada mot el missatge remot dels cromosomes:
el pas del testimoni.
Un dia deixaré de comptar dies.
I si, com tu, a d'altres fóra útil,
haurà valgut la pena d'existir.

Anton Carrera
Any Busquets i Punset
Sant Hilari Sacalm, juliol de 2005

SOCIETAT DE PESCA ESPORTIVA "LA GORGA"

Hilarienques/encs, primer de tot, la societat de pesca "La Gorga" us desitja que tingueu una bona Festa Major.

Com la majoria de vilatans/es sabeu, "La Gorga" ja fa molts anys que lluita i vetlla perquè els rius i les lleres de la nostra zona estiguin en bones condicions tant per gaudir-ne els pescadors com els no pescadors.

El nostre lema és PER UN RIU VIU i això no només significa tenir truites al riu, sinó que es tracta de tenir-lo net, amb barbs, truites, crancs autòctons, invertebrats... i que es reprodueixin per si mateixos, sense necessitat de recórrer a repoblar-los amb exemplars de piscifactoria. Des de fa uns dotze anys, nosaltres no repoblem els nostres vedats i els seus afluents amb truita no autòctona, ja que aquesta no es reprodueix i desplaça la del país. El resultat d'això és tenir menys truita però de més qualitat genètica.

Actualment, des del Departament de Medi Ambient de la Generalitat, s'està elaborant una llei que s'acosta més als nostres pensaments i, per tant, ens dóna la raó en la lluita que portem des de fa tants anys.

En aquests moments, molta part del treball està dirigit a aconseguir el bon funcionament de la depuradora. Ja hem tingut contactes amb els seus responsables i amb l'ajuntament per solucionar el problema i aconseguir tenir el riu amb més vida de la que té. Estem convençuts que tots tenim ganes que aquest problema se solucioni aviat.

Pel que fa a la riera de Masquintà, on hi ha molta vida i amb alguna espècie protegida, aquest any, de moment, s'ha respectat el cabal ecològic i esperem que segueixi així per tal que les truites, les seves cries i la resta d'espècies puguin superar-ho per seguir el seu cicle amb vista a pròxims anys.

Un grup de gent de "La Gorga" també organitza concursos de ciprínits al pantà de Susqueda i al riu Ter. En aquests campionats es dóna un premi als millors classificats. Al final de temporada es fa un sopar amb tots els pescadors i qui vulgui on s'entreguen trofeus als deu millors classificats de la temporada.

Durant la Festa Major us convidem a que vingueu al concurs especial que es realitzarà al pantà. Es lliuraran premis a tots els pescadors participants.

Truita de la riera de Masquintà

Tram de la riera d'Osor

CALENDARI DE CONCURSOS 2005

DATA	DIA	LLOC	HORARI
3/04/05	Diumenge	Girona	Matí
17/04/05	"	"	"
30/04/05	Dissabte	"	Tarda
21/05/05	"	Pantà	"
04/06/05	"	"	"
18/06/05	"	"	"
02/07/05	"	Girona	"
16/07/05	"	"	"
30/07/05	"	Pantà	"
13/08/05	"	"	"
21/08/05	Diumenge	"	Matí (Festa Major)
03/09/05	Dissabte	Girona	Tarda
18/09/05	Diumenge	"	Matí

Un participant al concurs de Festa Major del 2004 al pantà de Susqueda

LA GORGA US RECORDA QUE NO MALGASTAR L'AIGUA AJUDA A TENIR UN RIU MÉS VIU!

LA GORGA PER UN RIU VIU

HISTORIAL DE LA PENYA AUTOMOBILISTA ST. HILARI

La PENYA AUTOMOBILISTA SANT HILARI es funda l'any 1980. El primer president i ànima de l'entitat és en Quico Parareda.

L'any 1980, s'organitza un **Ral·li ZANINI RACING** (modalitat que va tenir molt d'èxit a les proves de principiants), però les mesures de seguretat eren quasi nul·les, ja que alguns participants ho feien amb vehicles llogats.

L'any 1981 i 1982 s'organitzen ral·lis puntuables per al Campionat de Girona. L'any 1983, impulsats per Ernest Font, president de la Federació Catalana d'Automobilisme i persona vinculada a Sant Hilari des de l'any 1942, se sol·licita la pre-inscripció del **Ral·li Sant Hilari** a la Federació. El ral·li surt molt bé i la Federació el dóna puntuable per al Campionat de Catalunya per l'any 1984.

Els anys següents (1985-1987) el Ral·li és prova puntuable i d'obligada participació pel seu carisme, duresa, trams cronometrats i bona organització. Havíem arribat a tenir fins a 85 vehicles participants.

Malauradament, el dia 30 d'octubre de l'any 1985 ens deixa el nostre estimat president Quico Parareda.

Els components de la Penya col·laboren en l'organització de proves de vehicles clàssics puntuables per als campionats d'Espanya i Catalunya que surten o arriben a Sant Hilari, entre els anys 1988 i 2000.

També col·labora en el cronometratge de la Tallada de Troncs.

S'ha participat en el **Ral·li Costa Brava** (Campionat d'Europa), **Criterium Guilleries** (Campionat d'Espanya), **Pujada al Montseny** (Campionat d'Europa) i altres proves automobilistes i motociclistes.

Aquest any 2005 ha col·laborat en l'organització del **Ral·li d'Andorra Clàssic Tour**.

El mes d'agost de l'any 2001 es posà en marxa una altra vegada la Penya en la seva faceta organitzativa. La presideix Agustí Donadeu i formen part de la junta: Dolors Vernedas, Àngel Llopis, Josep Fàbregas, Josep Masnou, Pere Ripoll... A partir d'aquest moment (2001-2004) s'organitzen proves de vehicles clàssics puntuables per al Campionat de Catalunya.

El Ral·li Sant Hilari Clàssic Tardor està considerat, pels pilots i la premsa en general, com a prova de referència i millor organitzada del Campionat.

Aquest any 2005 l'organitzarem el proper dia 22 d'octubre. Els vehicles clàssics (autèntiques joies) estaran a la plaça Gravalosa des de les 08.30h fins a les 10.00h. Faran un recorregut de 7 trams cronometrats i 150 km. Tornaran a la plaça Gravalosa a partir de les 14.30h aproximadament.

Desitgem a tothom una MOLT BONA FESTA MAJOR 2005.

La Junta Directiva

Tres dosos, un tres i... VISCA!

Que els anys passen volant és ben cert. Com també ho és que cada vegada que arriben aquestes dates, l'ambient fa olor de Festa Major, l'aire ens porta flaires de gatzara, de música, de ball, de bona taula... però també ens porta aires d'amistat, de germanor, d'allò que en diem "fer poble". I és precisament en aquesta flaire festiva i de germanor que la sardana hi té un paper especial, un paper protagonista; o potser diria que hi podria tenir aquest paper; o potser, encara millor, afirmo que abans la sardana tenia un paper protagonista, de privilegi gairebé, a la nostra vila i a tots el pobles de Catalunya. Era totalment impensable una Festa Major sense diverses audicions de sardanes, no en va la sardana ha estat la dansa oficial de Catalunya des de fa més de 150 anys. Quan dic "dansa oficial" potser no estic utilitzant l'expressió més adequada, potser seria més escaient utilitzar "popular", "oficiosa"... perquè, encara que pugui semblar estrany, no hi ha un sol document oficial (em refereixo a la Generalitat) que faci al·lusió a la sardana, ja no com a dansa oficial de Catalunya, que això ja seria el màxim a què podríem aspirar; sinó tampoc com a "dansa tradicional d'interès nacional" o, simplement, com a "patrimoni cultural de Catalunya". Res de res. Ja podeu buscar en l'Estatut o en tots els DOG que vulgueu, que no hi trobareu la més mínima referència. Després els nostres polítics, tant els d'abans com els d'ara, s'omplen la boca de nacionalisme, de tradicions, de costums... Foc d'encenalls i res més!

Us deia que, no fa gaires anys, era impensable una Festa Major sense diverses audicions de sardanes. Només cal que agafeu els programes de fa quinze anys i enrere i veureu que s'havien arribat a fer tres audicions cada dia: una al matí, una a la tarda i una a la nit. I no us ho perdeu, sempre plenes de gom a gom i amb les places o carrers a rebentar. Que això ha canviat, és evident. Potser seria bo que no hagués canviat tant ja que, de mica en mica, anem perdent la nostra identitat i el nostre tarannà de poble.

Que a Sant Hilari hi havia aquesta fal·lera per la sardana ho demostren les més de 50 composicions que estan dedicades a la nostra població, sigui al poble, a entitats, a places i carrers o a persones. En l'escrit d'enguany voldria reflectir aquestes sardanes i comentar algun aspecte relacionat. També voldria dir-vos que, amb tota seguretat, me'n deixaré alguna i, en aquest cas, demano a qui tingui informació o tingui la sardana que no ha sortit, que ens la faci arribar a la gent del Grup Sardanista per tal que la puguem classificar i arxivar. Es podrien classificar de moltes maneres: per any d'estrena, per autors, per tiratges... o per la que m'ha semblat més lògica i adient: per ordre alfabètic.

TÍTOL	AUTOR
1. A les Guilleries	Saderra i Puigferrer, Manel
2. A Sant Hilari Sacalm	Font i Coll, Martirià
3. A trenc d'Alba	Miralpeix Bosch, Antoni
4. Alegres d'Or	Tudela Benavent, Miquel
5. Anella de set	Tudela Benavent, Miquel
6. Bella Font Vella	Camps Comellas, Francesc
7. Calorosa	Havart, Max
8. Carles	Tudela Benavent, Miquel
9. Clàudia	Tudela Benavent, Miquel
10. Col·legi Sant Josep	Tudela Benavent, Miquel
11. De l'Empordà a les Guilleries	Albert Rivas, Lluís
12. El clam de Sant Hilari	Gil Membrado, Tomàs
13. El General Moragues	Gil Membrado, Tomàs
14. El General Moragues	Camps i Comellas, Francesc
15. El petit Biel	Miralpeix Bosch, Antoni
16. Elogi a la Font Vella	Tudela, Miquel
17. En Jaume Met	Tudela Benavent, Miquel
18. En Jaumet de Sant Hilari	Casanovas Molist, Josep
19. En Jaumet de Sant Hilari	Riumalló i Caralt, Francesc
20. En Jaumet de Sant Hilari	Casanovas Gafarot (Paixero), Josep
21. En Joan i la Nuri	Tudela Benavent, Miquel
22. En Xavi i la Mireia	Tudela i Benavent, Miquel
23. Font Vella	Mas Ros, Francesc

TÍTOL	AUTOR
24. Fontdor	Tudela Benavent, Miquel
25. General Moragues, Heroi de Catalunya	Puig Fornis, Joan
26. Gràcies Sant Hilari	Camps i Comellas, Francesc
27. Hilarienca	Viladesau Caner, Ricard
28. Idil·li a la Font Vella	Baró Güell, Josep
29. L'Aplec de la Pedregada	Tudela Benavent, Miquel
30. L'Aplec de Sant Hilari	Tudela Benavent, Miquel
31. L'Avi Violí	Tudela Benavent, Miquel
32. L'Avi Ximeno	Miracle, Isidre
33. L'Emma, la Marta i la Mireia	Gil Membrado, Tomàs
34. L'Hort Nou	Tudela Benavent, Miquel
35. La Festa dels Nois Alegres	Saló Ramell, Conrad
36. La Font d'en Gurb	Brugués Corbera, Marià
37. La Font de Sant Hilari	Vilaró Carbonell, Francesc
38. La Font Vella	Vicens Juli "Xaxu", Josep
39. La Mercè i en Miquel	Font Triadú, Martí
40. La Plaça dels Hotels	Fontàs i Puig, Pere
41. Les Fonts de Sant Hilari	Masats Vilata, Pere
42. Les Guilleries	Masats Vilata, Pere
43. Nois Alegres	Mas Ros, Francesc
44. Notes d'aigua	Pujolar, Montserrat
45. Per la llibertat	Forcada Carreras, Xavier
46. Petits Cantaires	Miralpeix Bosch, Antoni
47. Plaça del Dr. Gravalosa	Brugués Corbera, Marià
48. Poble que canta	Miralpeix Bosch, Antoni
49. Record de Sant Hilari	Mas Ros, Francesc
50. Salvats de la pedra	Camps Comellas, Francesc
51. Sant Hilari, joia de les Guilleries	Pons Jufré, Jaume
52. Sardanistes hilariencs	Camps Comellas, Francesc
53. Som de Sant Hilari	Gil Membrado, Tomàs
54. Sou el que no hi ha	Camps Comellas, Francesc
55. Vallclara	Torres, Lluís
56. Vila de les Cent Fonts	Font Coll, Martirià
57. Vint-i-cinc roses per Sant Hilari	Fontàs Puig, Pere
58. Xavier, Xavier	Tudela Benavent, Miquel

Autors de prestigi reconegut arreu de Catalunya com Manel S. Puigferrer, Ricard Viladesau, Conrad Saló, Pere Fontàs, Martirià Font, Max Havart, Josep Vicens "Xaxu", Josep Lluís Moraleda, Miquel Tudela... ens han dedicat obres seves.

Entre les entitats a les quals s'han dedicat sardanes destaquen el Grup Sardanista amb quinze sardanes, la coral Nois Alegres, amb almenys mitja dotzena de sardanes i Font Vella (tant a l'empresa com a la font) amb mitja dotzena més.

Hi ha sardanes dedicades a diversos indrets del poble o del terme municipal: Hort Nou, Vallclara, La plaça dels Hotels, La plaça del Dr. Gravalosa, La font d'en Gurb, La font Vella, font d'Or, Les fonts de Sant Hilari, font Vella...

Sardanes dedicades a entitats: Petits Cantaires, Nois Alegres, Col·legi Sant Josep.

Sardanes dedicades a persones i sardanes derigides directament al poble o al nostre entorn: *A les Guilleries, Poble que canta, A Sant Hilari Sacalm, Vila de*

les Cent Fonts, Vallclara, Les Guilleries, Sardanistes hilariencs...

Com heu pogut comprovar, la vitalitat de la sardana a la nostra vila ha estat sempre forta, tot i que actualment tingui una notable davallada. Esperem que aquest record d'allò que havia estat esperoni els hilariencs i les hilarienques, sobretot als més joves, a retornar, en certa manera, als orígens per tal de no perdre aquesta part d'identitat.

També, per què no, demanar als polítics del Parlament de Catalunya, a tots, siguin del color que siguin, que aprofitin aquesta reforma de l'Estatut per fer-li un lloc a la sardana d'una manera o altra. Penso que seria un tema que no generaria polèmica i que serviria per reforçar la nostra dansa i la nostra identitat. Ara és el moment i a més... és fàcil! Seria imperdonable que no aprofitessin l'ocasió.

Que la Festa Major sigui ben alegre i balladora per a tots.

Tres dosos, un tres i... VISCA LA FESTA MAJOR!

Xavier Colon i Auguet
Grup Sardanista Sant Hilari

Carles Rovira i Reixach

Escut d'Or del Grup Sardanista Sant Hilari 2005

Va néixer a Sabadell el 23 d'abril de 1929. Enginyer tècnic químic de professió i músic de vocació. Des de ben petit ja va manifestar la seva predisposició per la música.

Als 14 anys va formar el conjunt d'harmòniques Raimans. Un conjunt que obtingué diversos premis i que arribà a tenir 15 components sota la seva direcció. De la mà dels seus pares s'introduí en el món de la sardana, en el qual s'integrà ràpidament. Va ser quan tenia aquesta edat que gosà escriure la seva primera sardana: *Flors del Vallès,* solament per a piano.

El mestre Paulís l'animà a ampliar els estudis musicals sota el seu mestratge durant dos anys, durant els quals enriquí notablement els seus coneixements. Però la incompatibilitat entre els estudis d'enginyeria i els musicals l'obligà a escollir els primers. No va voler, però, renunciar a la música i cercà un professor que li pogués donar classes en el seu temps lliure. El mestre no fou altre que el pare claretià Ramon Llobet, un veritable pou de saviesa musical, que l'endinsà en els estudis de música i harmonia. En definitiva, uns estudis concisos i ben aprofitats. Tot això, unit al seu talent natural per a la música i en la seva bonhomia, l'ha convertit en un dels compositors de sardanes apreciat per tothom.

Amb un bagatge d'onze sardanes i una revessa arriba a l'any 1954. Després de contraure matrimoni amb Maria Perarnau, abandona la música durant 26 anys. Una promesa feta al seu fill Carles en el sentit que si amb la seva colla aprenien a ballar sardanes, els en dedicaria una, el va tornar a introduir en aquest món. La sardana en qüestió va ser *Sant Feliu del Racó* i es va estrenar el mes d'agost de 1979, per la Festa Major. La bona acollida

que va tenir la sardana i la recuperació de molts amics de la joventut va fer que tornés a les ballades. Això i continuar escrivint va ser una sola cosa i així sorgiren *Quan no sonen les campanes* (1980), *Castellar Vell* (1980), *El Puig de la Creu* (1981)... i començaren els encàrrecs i les peticions. I ja fou un no parar.

A partir d'aquí apareix una corrua de sardanes. Entre altres: *La Montserrat del Papiol* (1981) que va ser el primer èxit dins l'àmbit nacional i va ser interpretada a tot Catalunya per una munió de cobles i fou la primera que s'enregistrà en un LP en aquesta etapa; *Joventut de Matadepera* (1982), accèssit a la Sardana de l'Any; *Els de la Garriga* (1984); *Lídia* (1985); *La colla dels tretze* (1989); *Ferma amistat* (1990) o *Colla Montgrí* (1992), una de les més popularitzades.

Les sardanes de Carles Rovira són alegres, fresques i balladores. Molt ben rebudes a les places i als aplecs pels sardanistes que tenen ganes de saltar i ballar a gust, tot i que també ha escrit sardanes pensades per a les sales de concert com *A l'amic Capdevila* (1983), *Aquell somriure de pau* (1990), *Aurora, camí a l'infinit* (1994) o *A cor batent* (1994) per a dues cobles i percussió.

Actualment, la seva producció ha arribat a les 151 obres, inclosos cinc galops i dos reculls de cançons catalanes. En total té enregistrades 87 sardanes en diversos formats, algunes amb dos enregistraments diferents.

Ha estat homenatjat en diferents poblacions catalanes: Martorell, Cardedeu, Sant Quirze de Besora, Cap d'Estany (Catalunya nord), Palamós i, naturalment, a la seva ciutat natal, Sabadell, on se li atorgà la placa al Mèrit Sardanista i la Medalla d'Or de la Ciutat.

El Grup Sardanista Sant Hilari ha volgut sumar-se als merescuts homenatges i ha decidit lliurar-li l'Escut d'Or de l'entitat. El lliurament tindrà lloc el dia 21 d'agost de 2005 en el transcrus del XVIIIè Aplec de la Sardana Sant Hilari-Font Vella.

Ramon Moncho

Director de Contrapunt *(Ràdio Terrassa)*

Hola a tothom,

Ens presentem com els diables de les Guilleries, bèsties de foc disposades a difondre i reivindicar tot allò que ens sembla injust en aquesta societat tan autoritària.

Ja hauríeu de saber, habitants d'aquest poble, que no podeu baixar mai la guàrdia perquè entre vosaltres sempre tindreu infiltrats autèntics **GUILLABLES** que, malgrat passar alguna època de l'any una mica més desapercebuts, sempre n'estan maquinant alguna de més grossa que l'anterior.

Heu de ser conscients que l'hivern és llarg per a tots, especialment per a les bèsties, i que el foc escalfa per a tothom, per això els Guillables no es queden mai aturats. Un cop a la setmana fan trobades clandestines i endimoniades que fan tremolar tot aquell que s'hi acosta. I per casualitat no haureu pas sentit mai els diumenges el ressò dels tambors? Són el reclam d'una nova primavera, per poder sortir a tornar a tirar foc pels carrers.

En dies assenyalats, en els quals la festa popular hi acompanya, ens deixem veure en tota la nostra esplendor. Ens vestim, pintem, pengem els nostres instruments i ens lliguem els camallargs per tal de disposar-nos a fer un correfoc pels carrers del poble de St. Hilari Sacalm, on intentem fer gaudir al màxim la gent, enmig de tota aquesta encesa de petards i coets.

És així com ens mostràvem per la Festa Major de l'any passat, on també hi col·laboraren el Diables de l'Onyar, i així vam iniciar les festes del poble.

Si ho recordeu, el dia 13 de gener, el dia de St. Hilari, els Guillables van aprofitar per reivindicar el nostre desacord amb **LA LÍNIA D'ALTA TENSIÓ**. Ho férem a la nostra manera. Vàrem construir dues torres de fusta que simbolitzaven les torres i en un moment de l'espectacle, vàrem cremar els fils que les unien. També hauríem de destacar l'enginy d'alguns Guillats que varen dissenyar una guilla de ferro amb la qual es pogués identificar la gent de tot el poble.

A final de febrer, amb l'excusa del carnaval, els malèfics Guillables també ens disfressàrem i canviàrem les nostres granotes ignífugues i petards de foc per robes i caretes més alegres i confeti. Aquest divertit "correfoc" de confeti es féu a Platja d'Aro.

Més endavant, a mitjan maig, vàrem fer una sortida cap a la capital. Els estudiants de la UdG van tremolar amb l'espectacle que vam oferir, juntament amb els diables de Cardedeu i de Blanes. Els

Guillables baixaren de la muntanya per portar festa, gresca i foc.

Poc dies després, vàrem assistir a la manifestació pacífica que també es celebrà a Girona, es va fer una "batucada" i llegida d'escrits en contra d'aquesta imposada Línia que ens neguem a acceptar i vàrem cridar ben fort: ***No a la MAT, ni aquí ni enlloc!***

Com veieu, la cosa se'ns anà animant a mesura que s'acostava l'estiu i és que la trobada de colles de percussió a Banyoles i Olot fou tot un èxit per als nostres batucaires. Cal accentuar que la Banda avança a pas de camallarg.

I per últim, només queda anomenar aquest fantàstic concert que va trencar esquemes en la celebració dels tres anys dels Guillables i dos anys del Trabuc. Amb una assistència de més de 1.300 persones vam fer tremolar el poliesportiu amb el grup ***Boikot*** com a cap de cartell, precedits dels ***Anònims*** (recolzant sempre el jovent del poble), ***Okupats, Skaparàpid*** i l'actuació de la ***Banda dels Guillables*** que va fer saltar i ballar al públic.

Ens adonem que el jovent es desmarca dels estereotips que la societat consumista ens està imposant i busca festes alternatives i populars.

Seguirem lluitant i avançant!

Foc a la Feixa!

RÀDIO SANT HILARI

Com cada any, obrim la finestra que ens ofereix el programa de Festa Major per informar-vos de la situació de moltes de les entitats del poble, la nostra, la Ràdio, aquest any ha sigut força mogudeta. Se'ns obre una escletxa de futur important i molt interessant.

Durant aquest 2005 haurem reformat la nostra instal·lació emissora, l'antiga ja feia figa i tenia problemes de recepció en algunes zones del poble. S'adquireix un emissor d'1kW que permetrà una millor cobertura a tot el poble, sense excepcions; es canvia l'enllaç que tenim des del centre productor (Casa de Cultura) fins al centre emissor (Cal Sastre). En aquest enllaç, complim la normativa de Telecomunicacions de la Generalitat que farà que a Sant Hilari es pugui rebre sense problemes la TDT (Televisió Digital Terrestre). També s'adquireix un codificador RDS, que dit així potser no sabeu què és, però per dir-ho simplement, és aquell "catxarret" que fa que a la ràdio del cotxe surti en el display el nom de l'emissora, entre d'altres coses... I el producte estrella de les nostres adquisicions és un compressor-limitador de senyal que farà les delícies dels nostres oients. Després de parlar amb molts de vosaltres que escolteu la Ràdio, una de les mancances que ens vau dir era que, a la Ràdio, una cançó se sentia més forta que una altra o que un programa se sentia més fluix i l'altre més fort. Amb aquest aparell esperem solucionar les mancances auditives i que tots pugueu escoltar amb les millors condicions les nostres emissions.

Com heu vist, amb tot això tenim un gran repte, i és fer una Ràdio de proximitat de qualitat i, si pot ser, entretinguda. No oblidem mai que la nostra és una Ràdio Municipal i, com a tal, s'ha d'omplir de continguts que interessin al poble. La nostra idea i voluntat seria que la Ràdio fos un altaveu per a totes i cadascuna de les Associacions de Sant Hilari, que tinguessin la seva cabuda i el seu espai radiofònic. Us encoratgem que feu aquest simple somni possible. Igualment encoratgem els hilariencs de bona fe i amb idees bones i creatives a presentar el seu projecte de programa, estem oberts a tots i cadascun d'ells.

I res més, només desitjar-vos que aquesta Festa Major sigui tan o més bona que les anteriors, que us ho passeu molt bé i que gaudiu de totes les activitats d'aquests dies. Ah, sí, i una cosa més, no us oblideu de sintonitzar-nos al 107.3 de la FM.

Sense el vostre suport, la nostra feina no tindria sentit!

Bona Festa Major!

i... ENCARAHISOM

Darrerament, els ENCARAHISOM no ens hem pas prodigat gaire fent actuacions en públic, no obstant això, hem treballat de valent en l'elaboració i enregistrament de dos discos compactes. El primer va ser *Cançons a la carta*, presentat a la Sala Noble de la Cooperativa el passat mes de desembre, i el segon, *Cordons..., quines cançons!* el vam donar a conèixer el proppassat juliol al remodelat Teatre Catalunya, ambdós amb una bona acollida per part del públic.

En aquest últim treball, hi hem inclòs dues havaneres inèdites en record de dos personatges de Sant Hilari: el popular Jaumet, amb *En Jaumet del flabiol* commemorant el cinquantè aniversari del seu traspàs, i l'Anton Busquets i Punset, de qui hem musicat el poema *L'estudiant de Vic*.

Aquesta darrera cançó també formarà part del CD que editarà l'Ajuntament amb motiu de l'any Busquets i Punset. A més d'altres actuacions, amb l'estrena de l'havanera d'en Jaumet el dia 11 de juny a la Sala Noble i el recital del mes d'agost al pati de Can Rovira, finalitzem una temporada difícilment repetible.

EN JAUMET DEL FLABIOL

Una història us contarem
d'un home que no parlava.
Les notes del flabiol
eren les seves paraules.

Calces negres de vellut
brusa blava i barretina.
Era murri, era menut
pels infants una joguina.

Tocava i ballava sol
en Jaumet del flabiol.

Sempre alegre i somrient
i amb un estol de mainada.
Només tenia una dent
que orgullosament mostrava.

Empenyent el carretó
ple de càntirs deu n'hi do.
Tocava i ballava sol,
parlava amb el flabiol.

Traginant amunt i avall
fent la nina i la senyoreta.
Tot plegat i al capdavall
per dos rals o una pesseta.

Si veieu passar un estel
amb barretina vermella
és l'home del flabiol
refilant damunt l'estrella.

La història que us hem contat
no és d'un home qualsevol,
és d'en Jaumet de Sant Hilari,
d'en Jaumet del flabiol.

Música i lletra: A. Rossell Terris

L'ESTUDIANT DE VICH

"Una cançó vull cantar,
una cançó nova y linda
d'un estudiant de Vich
que'n festejava una viuda,"
una viuda de vint anys,
de més belles no n'hi havia
en cap poble ni ciutat
ni a montanya ni a marina.

"La viuda s'hi vol casar,
els séus pares no ho volien,"
li'n guardaven un herèu,
herèu d'hisenda mólt rica.
–No cerquèu, l'estudiant,
no es per vós la nostra filla.–
"L'estudiant se n'ha anat
a serví una rectoría;
quan la viuda ho sapigué
passà llarga malaltia."

– Ay traydor d'estudiant,
ja ho vaig dir que'm dexaría!
Temps hà me'n teniu el cor
y a cap altre'l donaría.–

– Si me'n donessiu l'amor...
– L'amor a mi m'ha trahida.
"– Bon amor, adéu siau"
color de rosa mólt linda!

Quan la viuda hi arribà
l'estudiant cantava missa,
en un altar crostat d'or,
columnes alabatrines.
La viuda prou que'l coneix,
y un desmay ja la'n prenía.

"Nines que veniu al món:
no us fieu de gent de llibres...
Quan ja me'l creya segur,
se'n venía a cantar missa."

Lletra: A. Busquets i Punset
Música: J. Massaneda Serras

S'ha respectat la versió escrita anterior a Fabra.

ASSOCIACIÓ DE PESSEBRISTES DE SANT HILARI

DES DE QUAN ES FA EL PESSEBRE?

Segle III Una pintura de les catacumbes de Sta. Priscil·la mostra la Mare de Déu amb el Nen Jesús.

Segle VII Es construeix a la Basílica de Santa Maria la Major de Roma un oratori amb una estructura que volia ser com la cova de Betlem.

1223 Durant la celebració de la missa de Nadal, en una cova de Greccio, envoltat de pastors i amb un bou i un mula, el Nen Jesús s'apareix a Sant Francesc d'Assís.

Segle XIV Primer pessebre català, segons figura en un inventari de la catedral de Barcelona de l'any 1522.

Final del segle XVIII Es produeixen aglomeracions per la gran quantitat de gent que vol visitar el pessebre del convent caputxí de Sta. Madrona, al capdavall de la Rambla barcelonina.

1786 Primera notícia de la fira de pessebres de Santa Llúcia davant la catedral de Barcelona.

1808 Fugint de la invasió napoleònica, l'escultor Ramon Amadeu es refugia a Olot i inaugura una important escola de creadors de figures de pessebre.

1863 Es funda oficialment la Societat de Pessebristes de Barcelona (tot i que ja devia existir des d'uns anys abans).

1912 El barceloní Antoni Moliné utilitza per primera vegada el guix en la construcció d'un pessebre. Inici de la tècnica pessebrista coneguda com Escola de Barcelona.

1917 Es crea l'Associació de Pessebristes de Rubí, la més antiga de Catalunya.

1952 Primer Congrés Internacional Pessebrista, a Barcelona. Es funda la Federació Internacional de Pessebristes.

1969 Primera Trobada de Pessebristes de Catalunya, a Vic.

1985 Es funda, a Girona, la Federació Catalana de Pessebristes.

1996 Es constitueix l'Associació de Pessebristes de Sant Hilari Sacalm.

2003 Es presenta a Sant Vicenç de Montalt el projecte museogràfic pel Museu del Pessebre de Catalunya.

J. Comas - J. Planas 2003

Miquel Prat 2003

J. Vernedas (epd) - J. Planas 2003

A. Llopis - J. Planas 2003

P. Parroquial 2004

J. Planas 2004

SANT HILARI SACALM
Desembre 1996

L'ASSOCIACIÓ DE PESSEBRISTES
DE
SANT HILARI SACALM

t'ensenyarem com fem el nostre pessebre:

Dies: del 5 al 15 de desembre.
Hora: de 7 a 9 del vespre.
Lloc: 1r pis Antiga Cooperativa.

Hi esteu tots convidats!

ACTA FUNDACIONAL DE L'ASSOCIACIÓ DE PESSEBRISTES DE SANT HILARI SACALM

Diumenge, 8 de desembre
a la 1 del migdia a la Casa de Cultura

Us hi esperem!

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ 2004-2005

OCTUBRE Assistència a la 35 Trobada de Pessebristes de Catalunya a Palau Solità i Plegamans.

NOVEMBRE Curset d'iniciació al pessebrisme durant els dissabtes de novembre, amb 12 alumnes.

Construcció del pessebre parroquial amb la col·laboració de les catequistes i 90 nens i nenes de catequesi.

DESEMBRE Exposicions

CAN ROVIRA amb 14 diorames dels pessebristes locals J. Comas, A. Llopis, J. Massaneda, J. Mollfulleda, J. Mir, J. Planas, M. Prat, A. Porta, J. Vernedas (e.p.d.) i J. M. Xandri.

PESSEBRE DE LA PARRÒQUIA construït per l'Associació, les catequistes i els 90 nens i nenes de catequesi.

ESGLÉSIA PARROQUIAL amb 7 diorames de J. Bruguera (e.p.d.), J. Massaneda, J. Planas, col·laboració dels pessebristes de Sant Pere de Torelló amb un diorama de M. Font i de l'Associació de Girona amb un diorama d'A. Vásquez.

Altres diorames exposats: Can Blat, Residència Geriàtrica, dos a la Sala Carbonera de Girona, un a Parets del Vallès, Biennal del Pessebre Català.

VIIIÈ CONCURS DE PESSEBRES amb 14 famílies concursants. 1r Premi, família Viñas Montasell. 2n Premi, família Masó Floriach, i 3r Premi, família Puigví i Costa.

GENER Visita a altres associacions i exposicions, a Girona, Solius i Banyoles.

MARÇ Exposició de calvaris per Setmana Santa amb els diorames de la Samaritana, l'Últim Sopar, l'Oració a l'Hort, el Judici, la Flagel·lació, Portant la Creu, el Calvari i la Resurrecció.

Volem agrair als associats, simpatitzants i públic en general que ha visitat les nostres exposicions, a l'Ajuntament, la Parròquia, l'Associació del Via Crucis Vivent, els participants al VIIIè Concurs de Pessebres, Casal de Jubilats Can Blat, la Residència, "La Caixa", La Caixa de Girona, les associacions de Sant Pere de Torelló i Girona, que, d'una manera o altra, han donat suport a les nostres activitats. Moltes gràcies a tots.

La Junta de l'Associació

J. Planas 2004

J. Massaneda 2004

J. Massaneda 2004

A. Moré (Girona) 2004

J. Bruguera 2004

M. Font (St. Pere Torelló) 2004

CLUB BÀSQUET SANT HILARI

Benvolguts hilariencs i hilarienques,

Com cada any, ens teniu aquí per fer-vos cinc cèntims de l'actualitat del Club Bàsquet Sant Hilari i de quins són els nostres objectius amb vista a un futur immediat.

Som una entitat amb gairebé vint anys d'història, creada amb la finalitat de promoure el bàsquet al nostre poble i donar al jovent i a la mainada l'oportunitat de practicar un esport, en aquest cas, el bàsquet.

Al llarg d'aquests anys han estat moltes les juntes, els jugadors, els entrenadors i els monitors que han passat pel club.

En l'actualitat, volem anar més enllà, ja que en els nostres objectius hi incloem amb la mateixa prioritat la de formar els nostres entrenadors, jugadors i jugadores, en el respecte i la responsabilitat que suposa el fet de pertànyer a un equip i a un club.

Un altre dels objectius de la junta actual és la d'ensenyar la tècnica d'aquest esport del bàsquet a tothom que vulgui practicar-lo sense fer discriminacions de cap tipus, ja sigui per raons econòmiques o socials.

Per la temporada 2005-06 tenim els següents equips: Escola de bàsquet, Premini masculí, Mini masculí, Mini femení, Infantil femení, Infantil masculí, Cadet femení, Cadet masculí, Júnior femení, Júnior masculí, Sènior masculí A, Sènior masculí B, Sènior femení A, Sènior femení B. En total, 14 equips que suposen un total de 150 jugadors/es. També comptem amb un coordinador i 18 entrenadors.

Sense perdre mai de vista els nostres objectius generals abans especificats, els membres d'aquesta junta ens hem fixat uns objectius més concrets, com són:

- Potenciar l'escola de bàsquet fent que els nens i les nenes més petits del poble en puguin gaudir d'una manera lúdica a la vegada que vagin aprenent la tècnica i la formació en la competició i el respecte a les normes i a les persones.
- Portar a la competició oficial 13 equips.
- Procurarem oferir aquesta activitat a un preu assequible per a qualsevol família.
- El club subvencionarà els jugadors/es interessats en fer el curs de monitor per a treure's el títol d'entrenador per a la temporada següent.

- Ens esforçarem perquè cada equip tingui un entrenador i un ajudant per fer el control de les estadístiques.
- Ens hem proposat que la normativa de comportament per a tots els jugadors, entrenadors i monitors i pares del club s'apliqui i es compleixi.
- També continuarem buscant més col·laboració en empreses per tal de cobrir el pressupost i així oferir als nois i les noies de Sant Hilari el fet de poder participar en una competició federada de bàsquet amb un cost econòmic assequible.
- Per tal de potenciar el bàsquet al nostre poble, el club organitza un Tres per Tres, que aquest any es va celebrar el dia 20 d'agost. Un campionat transversal que tindrà lloc els dies 3 i 4 de setembre amb equips de Copa Catalana. També, per primer cop, organitzem el campionat júnior dels Països Catalans, els dies 10 i 11 de setembre.

- Com a cloenda, el dia 11 de setembre tindrà lloc el partit entre dos equips de la lliga ACB.

Des del Club Bàsquet Sant Hilari us desitgem a tots i a totes que encistelleu una molt bona FESTA MAJOR!

La Junta

Bombers del Càntir

D'esquerra a dreta:
Toni Pérez, Joan Colom, Albert Babià, Jordi Roura, Rafael Pérez, Quim Serrano, Jordi Moragas i Miquel Cullell

Aprofitem les festes del poble per presentar la nova promoció de bombers voluntaris de la secció activa de la Generalitat. Poder arribar a ser bombers voluntaris no ha estat fàcil. Hem hagut de superar un curs de 120 hores de teòrica i 140 hores de pràctiques i guàrdies de 12 hores amb ambulància VAM de l'Hospital Dr. Josep Trueta.

Hem hagut, també, de fer guàrdies a parcs professionals, a més a més de proves físiques i exàmens, perquè cal tenir en compte que, malgrat que formem part d'un cos de voluntaris, a l'hora de les emergències hem d'actuar com a professionals. Cal destacar que estem agraïts a l'Ajuntament i als Bombers de Girona pel suport econòmic que ens han donat per poder millorar el Parc de Bombers de Sant Hilari i així poder realitzar la nostra tasca amb més interès, comoditat i eficiència.

Així doncs, gent del poble de Sant Hilari, per a qualsevol problema no dubteu a trucar al 112 (telèfon d'emergències) i, si estem disponibles, acudirem el més aviat possible.

Bona Festa Major a tothom i...

COMPTE AMB ELS LLUMINS!

LA COLLA DEL VERMUT-APERITIU

En primer lloc hauríem d'aclarir els termes vermut i aperitiu. El vermut és un vi blanc, neutre, macerat amb plantes aromàtiques i espècies. Diuen que se'n té coneixement des de fa més de 5.000 anys. L'elaboració del que avui prenem com a vermut és de l'antiga Grècia, on abunden les plantes aromàtiques. Altres teories parlen que es començà a prendre a final del segle XVII, al Piamont italià.

Els aperitius són les begudes i les tapes que es prenen abans de fer un àpat, amb el pretext d'estimular la gana.

Per nosaltres podem dir que té un sentit més ampli, ja que prendre un aperitiu en grup ens comporta poder celebrar una tertúlia cada cap de setmana.

Fa uns dotze anys, els germans Miquel i Josep Villacrosa, juntament amb les seves esposes Magda i Núria, emprengueren una etapa amb l'obertura del restaurant "Can Cames".

Des de llavors, una colla de companys, cada diumenge, i alguns altres dies, ens hi trobem per a fer el vermut-aperitiu. El que en els seus inicis era simplement fer el toc i picar alguna cosa, ha esdevingut amb el temps en una trobada amistosa. S'ha fomentat una relació que ha portat a fer sortides de diferent índole, la majoria amb una finalitat gastronòmica i cultural. S'han visitat llunyanes poblacions i contrades com: Cambrils, Lleida, Ballobar (Monegros), el Priorat, el Delta i actualment han sovintejat els viatges més culturals. En el primer anàrem a Roma i en el segon a París, aprofitant els vols de baix cost des de l'aeroport de Girona. Cal destacar que fins ara aquestes sortides han estat sempre d'un sol dia.

Hi ha vermuts-aperitius que tenen un sentit especial i es donen quan algun de la colla celebra el seu sant. Són singulars perquè tots volem quedar bé i alguna vegada més que un vermut ha semblat un bon dinar.

Hom pensa que en les relacions humanes qualsevol iniciativa és vàlida per a fomentar una millor convivència i aquesta tertúlia del vermut n'és una bona mostra. Compartim situacions, exposem punts de vista molt diversos i sorprenents i moltes vegades busquem solucions que els millors especialistes no troben. Repassem les novetats de tot tipus que han passat durant la setmana al poble, a la premsa rosa, comentem la situació política a tots els àmbits: local, nacional, estatal i mundial i, sense fer lleis, trobem solucions que als polítics mai se'ls havia ocorregut. El que no hi manca mai és el futbol, ja que n'hi ha que són *periquitos* i altres *culés* i algun que un diumenge és del Barça i l'altre de l'Espanyol. De tant en tant, n'hi ha que practiquen idiomes i a vegades sembla que han creat un nou llenguatge.

A l'hivern anem a dintre i primavera enllà i a l'estiu fem vida al carrer, en una famosa taula i d'aquesta manera donem vida al passeig de la Font Vella. Per a la Festa Major, cada any ens vénen a oferir un petit concert amb les xarangues quan passen pels carrers i places.

Esperem poder continuar molts anys fent aquesta tertúlia tot prenent el VERMUT o l'APERITIU, com vulgueu.

J. Ma. Bonvehí

Casal Popular EL TRABUC ★

Des de Sau a la Cellera, des del Far al Matagalls, el Casal Popular El Trabuc ha sortit dels amagatalls.

Les Guilleries, un dels espais privilegiats de Catalunya, han estat sempre terres de lluitadors, en la qual hi ha passat tota mena de gent (bandolers, remences, guerrillers...) disposada a salvaguardar aquestes contrades.

Ara fa més de dos anys, un bon grup de joves del poble que no estàvem disposats a quedar-nos quiets i callats veient la necessitat per una banda de defensar la nostra cultura i la nostra terra, i, per altra banda, organitzar actes reivindicatius, alternatius i festius, perquè sigui un poble viu i actiu, vam crear el Casal Popular El Trabuc.

Durant aquests dos anys d'existència d'El Trabuc, s'han fet diverses activitats lluitant per la nostra identitat i defensant la nostra llengua. Alguns dels actes més rellevants que s'han fet són:

- ❑ Neteja al Nen Jesús de Praga.
- ❑ Correllengua 2003 i 2004 amb concerts, jocs de cucanya, etc.
- ❑ Arrossades, calçotades i castanyades populars.
- ❑ Caminada popular a Sant Miquel de les Formigues per la Diada Nacional.
- ❑ Sortides per donar suport a les Seleccions Catalanes.
- ❑ Concert de Sant Joan organitzat conjuntament amb els Guillables.

Volem donar les gràcies a tota aquella gent i entitats que desinteressadament han col·laborat amb nosaltres i ens han donat suport. Encara que vist des de fora sembli que podem tirar endavant, perquè som molts trabucaires, cal dir que tots som joves i treballadors, que tot just comencem a intentar fer realitat alguns dels nostres somnis i no ens ha estat gens fàcil poder arribar fins aquí. Les nostres primeres propostes i activitats no van ser gaire ben vistes per alguns hilariencs, i encara ara ens posen traves en alguns projectes, tot i que sempre hem mirat que anessin destinats tant per a petits com per a grans.

Així doncs, mirant de ser uns bons guerrillers catalans, treballadors i tossuts, hem aconseguit deixar els números vermells enrere i poder avançar a poc a poc fins al dia d'avui.

Tanmateix, i per acabar, recordem que l'entrada al Casal Popular El Trabuc és lliure i tothom qui vingui hi serà ben rebut!

Amb el roc a la faixa, sense fer ni un pas enrere, amb la diplomàcia de la rebel·lia i amb l'absoluta convicció que cal seguir lluitant.

SALUT I BONA FESTA MAJOR
VISCA ELS PAÏSOS CATALANS

Arrossada popular a can Rovira

Recollida d'escombraries al Nen Jesús de Praga

CLUB TENNIS SANT HILARI

T'agrada participar? I guanyar? Ataques o et defenses? Prefereixes dobles o individuals? Has pensat en canviar d'esport o no en practiques cap? Doncs ens agradaria que aquestes quatre ratlles t'animessin a provar el tennis, un vell esport en què l'únic que necessites és una raqueta, pilotes, ganes de córrer i de passar-t'ho molt bé.

Enguany, el Club Tennis Sant Hilari celebra el seu trentatres aniversari (1982-2005) i creiem que és el moment que amb la teva presència fem el club una mica més gran i de tots. Actualment hi trobaràs un grup d'homes, dones, nens i nenes de moltes i diferents edats; una gran varietat de nivells; i, el que és essencial, moltes ganes de passar unes bones estones amb els amics.

A diferència d'altres clubs i poblacions, la pràctica del tennis a Sant Hilari té uns avantatges que ens fan enorgullir. La facilitat de trobar gent del teu nivell per anar a jugar, el baix cost econòmic d'anar a fer un partidet, una passejadeta de màxim 15 minuts per arribar a les pistes, un entorn envejable i un llarg etcètera.

Volem aprofitar aquest escrit per assabentar-vos de tres aspectes que creiem que són rellevants per al present i futur del nostre esport: en primer lloc, l'aprenentatge; la possibilitat d'aprendre les bases del joc, tinguis l'edat que tinguis, a través dels cursets que s'imparteixen anualment. Creiem que és molt important que hi hagi el curset, ja que molt jovent s'hi ha aficionat i permet veure una continuïtat del tennis durant bastants anys. En segon lloc, els campionats; se n'organitzen durant tot l'any per a tothom i val a dir que aquest any ha augmentat el nombre de participants respecte altres edicions. En tercer lloc, les pistes; poder tenir les adequades en qualitat i quantitat. Cal felicitar-nos per la inauguració de les dues noves pistes de tennis-green set que han de permetre prosperar en la pràctica del tennis a tots aquells que ho desitgin.

Un any més us desitgem una molt bona Festa Major, que en gaudim i la fruïm tots plegats, i esperem que l'any vinent ens puguem felicitar de ser més gent gaudint de les noves pistes municipals.

Club Tennis Sant Hilari

Participants infantils i juvenils al Torneig Local

Guanyadors Torneig Local. Campió individuals: J. Fèlix Gutiérrez

Jordi Bonet. CT Breda, guanyador individuals XVII OPEN

Guanyadors XVII OPEN, amb el guanyador absolut, Jordi Bonet. CT Sant Hilari

Associació dones "LA VIOLETA"

Un any més arriba la Festa Major i, com a nova entitat que som del poble, voldríem fer balanç del que ha estat el nostre primer any de vida.

Com alguns i algunes de vosaltres ja sabreu, la idea de crear una associació de dones aquí a Sant Hilari va sorgir arran dels ja tradicionals sopars de dones al pavelló. Hi havia, però, qui no es conformava amb un sopar i ballar. N'hi havia que volíem alguna cosa més.

Després de moltes trobades a la Casa de Cultura intercanviant impressions entre nosaltres, finalment vam posar fil a l'agulla i vam formalitzar allò que ja érem: l'Associació de Dones La Violeta.

El nostre primer objectiu va ser l'organització dels actes del Dia Internacional de la Dona Treballadora. A banda de participar en la Festa de la Dona al pavelló, vam voler fer també un petit acte, el dia 8 de març. Vam començar amb una cassolada pels carrers del poble en contra de la discriminació que encara avui patim les dones; en arribar a la plaça Porxada, la Coral Alzeïda va fer un petit concert. Tot seguit vam homenatjar la Pepita Jordana per haver estat pionera en desenvolupar tasques que, en el seu moment, només podien fer els homes, i una encesa d'espelmes.

Aquest any, no ens quedarem només amb aquestes activitats. La propera tardor tenim previstos una sèrie de tallers i xerrades que de ben segur seran del vostre interès. Esperem comptar amb la vostra participació.

Fins aviat i bona FESTA MAJOR!

PENYA BARCELONISTA DE SANT HILARI

Ofrena de la Penya al monument de Josep Moragues, l'Onze de Setembre.

Aques any, sí!

Aquest any, tots els barcelonistes hem pogut celebrar un títol tan important com la Lliga. Feia cinc anys que no podíem sortir al carrer a celebrar res i, per fi, hem tingut una alegria.

El passat mes de juny vam organitzar una petita festa a la plaça Gravalosa per a celebrar el campionat estatal amb tots els hilariencs i les hilarienques. La festa va consistir a fer un petit piscolabis a la plaça mentre dels arbres en penjaven tot de senyeres i banderes blaugranes. Estem molt contents del resultat de la festa, ja que va tenir una important afluència de públic.

Pel que fa a l'actual temporada, també cal destacar que des de la Penya Barcelonista, juntament amb el CFS Sant Hilari, hem tornat a organitzar les "24 hores de Futbol Sala".

Com sempre, en cada partit del Barça al Camp Nou, la Penya ha fet un autocar per a desplaçar tots els nostres socis interessats en veure el partit en directe. Estem molt contents perquè el número de socis de la nostra entitat ronda els 300, que està força bé, però esperem que l'any vinent se n'apuntin molts més, ja que el joc del FC Barcelona és molt bo i val la pena anar, de tant en tant, al Camp Nou a veure com juga.

Pel que fa a l'any que ve, tenim previst, abans que comenci la propera temporada, poder inaugurar el Nou Local Social de la Penya Barcelonista de Sant Hilari, que l'Ajuntament ens ha cedit, a la segona planta del Casal de Gent Gran can Blat. Fins ara estàvem a la Granja Tívoli i volem aprofitar, amb aquestes quatre ratlles, per a fer-los arribar el nostre agraïment per tot el temps que ens han acollit.

Volem convidar a tots els nostres socis a l'arrossada que tenim previst fer el proper mes de setembre, que ja havíem d'haver fet el juny, però no va ser possible, ja que la pista coberta del Pavelló estava en obres. Ja us anirem informant de l'acte, com fem habitualment.

No cal dir que, per a la temporada que ve, esperem que el Barça pugui assolir el màxim d'èxits, i si fos possible d'arribar a la final de la Lliga de Campions ens agradaria poder organitzar un desplaçament per als socis de la Penya que hi vulguin anar.

Bona Festa Major a tothom!

La Junta de la Penya Barcelonista de Sant Hilari

COLLES CICLISTES DE SANT HILARI IXa trobada

Anar en bicicleta no només és practicar un esport que va molt bé per al cos i la salut, també implica una companyonia que difícilment es pot trobar en una altra disciplina esportiva. Sortir un dia a la setmana amb la colla és un fet que ens ajuda a oblidar el dia a dia i la rutina que suposa viure en aquesta societat, que cada vegada ens fa anar més a cops de botzina.

Aquest any, voldríem retre un homenatge especial a un company i amic de tots que ens ha deixat practicant l'esport que més li agradava i envoltat de la seva colla que apreciava més que ningú. En Pep Andreu era un exemple de ciclista, de company i d'amic. Gràcies per ser com eres.

La Colla de l'Àpat

Centre Formació d'Adults. CCSHS

"Aprendre de nosaltres mateixos"

Educar la confiança

"Per tenir confiança en nosaltres mateixos hem d'encarar-nos a la realitat i afrontar les nostres dificultats".

Què entenem per confiança?

La confiança és un dels pilars bàsics del nostre viure quotidià. És un sentiment de seguretat que ens alimenta i ens ajuda a afrontar la vida i ens fa sentir bé amb nosaltres mateixos.

Quan confiem en nosaltres mateixos valorem i se'ns valora més, pel que fa a l'amistat, la nostra família, el treball, la vida, els amics... Ens impliquem més en la nostra vida i passem de ser un espectador passiu a actuar davant els problemes quotidians. Creiem més en les nostres pròpies possibilitats, en les nostres idees i mirem la vida d'una altra manera, més positiva i més alegre.

Hem de conèixer les nostres debilitats i límits per poder actuar. Hem de saber transmetre confiança als altres, quan aquests tenen una ascendència i influència que no ens facilita ser nosaltres mateixos.

Què cal fer per tenir aquesta confiança?

Ens hem d'admetre tal com som, hem de pensar què ens fa sentir malament i actuar davant el problema.

La formació personal de cadascú fa que un tingui més seguretat en si mateix, per tant, actuem davant aquest problema. No hi ha edat, raça, cultura ni sexe que limiti aquest aprenentatge.

"Mai és massa tard per ser allò que hauria pogut haver estat".

GEORGE ELIOT

C. Masó

BIBLIOTECA ANY 2004

Total dies obert al públic:	243
Total visitants:	12.675
Total usuaris servei préstec:	4.361
Nous usuaris de préstec:	76
Quantitat de documents deixats:	7.766
Documents demanats a altres biblioteques:	109
Usuaris amb carnet a 31-12-2004:	2.093
Total llibres a 31-12-2004:	20.178
Noves adquisicions durant l'any:	832
Bibliopiscina al Pavelló Municipal del 12 de juliol al 6 d'agost:	
Total usuaris:	571
Total material consultat:	1.176

Temps de poeta (Pablo Neruda)

Màgia amb el mag Lari.

HORARI

Obert tot l'any, de dilluns a divendres.
Tardes de 16.30 a 20.30.

SERVEIS QUE OFERIM

- **Servei de préstec i consulta de:** llibres, vídeos, CD, CD-Roms i cassets.
- **Odoteca:** informació turística de Catalunya, Espanya i diferents països.
- **Prestatgeria dels idiomes:** llibres i material amb anglès i francès.
- **Servei de préstec a domicili** en cas de problemes de desplaçament.
- **Publicacions diàries:** *La Vanguardia, Avui, Diari de Girona, El Punt, El Periódico* (en català).
- **Publicacions oficials:** BOE , DOGC i BOP.
- **Revistes:** 60 títols de diferent temàtica.
- **Servei de préstec interbibliotecari.**
- **Informació mensual** de les novetats adquirides per la Biblioteca.

Pallassos a la biblioteca.

ACTIVITATS

- **Infantils:**

Es feren quinze sessions, a càrrec de diferents grups, al llarg de dimarts d'1/4 de 7 a les 7 de la tarda. Les del mes de gener, dies 13 i 17; de febrer, dies 10 i 14; de març, dies 9 i 23; d'abril, dies 13 i 27 i de maig, dia 11, anaren a càrrec del grup de Teatre El Galliner.

La sessió del 28 de setembre, patrocinada per Fundació La Caixa, l'oferí Sole Palao, amb *En Gripau i la Gertrudis i altres contes menus*. La del 5 d'octubre *Sóc un pallasso* per Claret Clown i la del 26 del mateix mes *Ding-Dong, Perleta i mitjons,* amb Mireia Peña.

El dos de novembre Pep Puigdemont oferí *Cantem cançons* i, finalment, la del 21 de desembre fou *Desig de Nadal,* d'Albert Estengre.

- **Exposicions:**
  - "75 Aniversari Tintín" del 2 al 27 de febrer.
  - Micra "Llibre Joc". Cedida per la Fundació "la Caixa", del 2 de març a l'1 d'abril.
  - Exposició de llibres de Jaume Cabré. Del 19 al 23 d'abril.
- **Bibliopiscines:**
  - Del 12 de juliol al 6 d'agost, a les piscines municipals.
- **Espectacles i varis:**
  - Dia 10 de març: Visita dels alumnes de P-3, P-4 i P-5 de la Llar Infantil Les Cent Fonts.
  - Dia 19 d'abril: Visita de l'escriptor Sr. Jaume Cabré a la Biblioteca.
  - Dia 9 de setembre: Visita dels nens del Casalet.
  - Dia 28 d'octubre: Temps de poetes, amb l'obra *Celebración* de Pablo Neruda. Rapsodes: Maribel Martínez i Eva Saumell.

Visita de l'escriptor J. Cabré.

Telecalm

INTERNET FORMACIÓ TELETREBALL

Xarxa Wifi

Ja portem un any de servei de la xarxa sense fils del poble. Tot i que cares al públic en general no es va donar accés fins al setembre del 2004, des del juny del mateix any, un grup d'usuaris beta testers ja estaven provant l'accés.

Des de l'Àrea de Noves Tecnologies de la Informació estem molt contents de la seva rebuda a les llars i del seu funcionament. Per desgràcia, hem tingut alguns petits incidents que hem intentat solucionar amb la màxima celeritat possible. Gràcies a aquests problemes, també hem pogut localitzar les possibles avaries i fer la xarxa més robusta i poder treballar d'una manera més proactiva en el seu manteniment a l'hora de detectar provables errors i minimitzar l'impacte del possible tall de servei.

D'aquesta manera, des de fa pocs mesos, la xarxa disposa d'un nou node per ampliar la cobertura. Està situat a la plaça Farigola i és el responsable d'acabar de donar servei a una vintena d'usuaris de la zona del barri del Nen Jesús de Praga i bona part de la del Serrat. No descartem noves ampliacions de la xarxa troncal, o millores de velocitat com la que s'ha fet recentment: hem ampliat ja la connexió de 64 Kbps (milers de bits per segon) i 250 Kbps de pujada i baixada a 100 Kbps de transmissió i 300 Kbps de recepció de dades.

Estadístiques del servei @santhilari.net

Usuaris de la Xarxa

Usuaris que normalment usen la xarxa	235
Usuaris donats d'alta al sistema	272

Servei de Bústies @santhilari.net

Número de bústies creades	134

Tràfic de la xarxa des del setembre del 2004 al juny del 2005

Tràfic rebut	3.804.800.623.408 bits aproximadament 94 DVD de 4,7 GB
Tràfic enviat	1.689.049.868.040 bits aproximadament 42 DVD de 4,7 GB

Velocitat d'accés a la xarxa

Transmissió, UL	100 Kbps
Recepció, DL	300 Kbps

Projecte TRAM

L'Ajuntament de Sant Hilari està estudiant la possibilitat de treballar conjuntament amb el Consorci Administració Oberta de Catalunya, format per la Generalitat de Catalunya i Localret per promoure i modernitzar l'administració pública catalana, amb el desenvolupament d'una solució tecnològica i de gestió per a facilitar els serveis de tramitació als ciutadans, sense la necessitat de desplaçar-se a les oficines municipals i amb totes les garanties de seguretat.

La creació d'aquest portal de tràmits en línia ja estava inclosa en el projecte *@santhilari.net* dins l'apartat d'adaptació de processos administratius i creació d'un Ajuntament Virtual per tal que els ciutadans puguin realitzar les gestions més corrents sense moure's de casa.

La utilització de les tecnologies de la informació en les relacions entre l'Ajuntament i els vilatans és un dels objectius per a la millora permanent del funcionament dels serveis públics. Per això, Sant Hilari serà un dels municipis de la província de Girona que actuarà com a Entitat de Registre Col·laboradora del projecte idCAT per validar qualsevol persona de Catalunya que vulgui obtenir la seva signatura electrònica per no només realitzar tràmits amb la plataforma de l'Ajuntament virtual, sinó amb qualsevol administració pública que permeti interactuar amb l'AOC mitjançant Internet.

El procés perquè un usuari pugui obtenir la Identitat Digital (idCAT) és molt senzill. A través de l'Agència Catalana de Certificació es pot accedir a una pàgina per fer la sol·licitud del certificat. Un cop fet això, només caldrà desplaçar-se fins a les dependències que l'Ajuntament esculli per encabir-hi l'entitat de registre i només caldrà validar-se personalment per poder demostrar que és l'usuari que ha demanat el certificat. Un cop validat, i des de casa seva, és podrà realitzar la baixada del certificat, des del mateix ordinador on es va fer la petició.

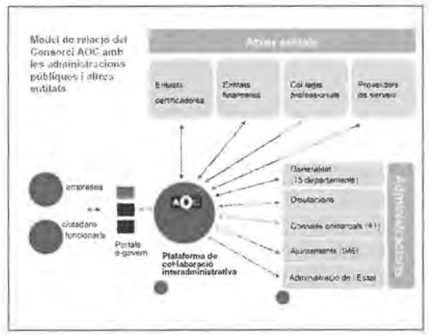

Un cop més, el programa de Festa Major convida totes les entitats i persones del poble a donar a conèixer les activitats realitzades durant l'any, a fer públics aquells coneixements o aquells records personals o, simplement, a manifestar l'opinió sobre temes diversos. El fet que aquest programa arribi a totes les llars fa que s'estableixi un vincle d'unió i de comunicació entre totes les persones i entitats que conformen el nostre poble. Seguint aquest esperit, l'Ajuntament de Sant Hilari també vol aprofitar l'ocasió per recordar l'activitat realitzada durant l'any que acabem de passar i l'activitat que es desenvoluparà en un futur immediat. Tot plegat, un bon seguit d'actuacions que repercuteixen en el bon funcionament del poble i que, sens dubte, suposen una millora de la qualitat de vida de les hilarienques i dels hilariencs.

ALGUNES DE LES ACTUACIONS REALITZADES O EN FASE D'APROVACIÓ

- Cobriment de la riera i ampliació de la zona poliesportiva.
- Noves pistes de tennis.
- DVD de Sant Hilari.
- Any Busquets i Punset.
- Any Jaumet.
- Edició d'el llibre *En Jaumet del flabiol.*
- Rotonda de Can Torrent i adequació plaça Catalunya.
- Gespa artificial al camp de futbol.
- IES Anton Busquets i Punset.
- Tancament de la pista poliesportiva exterior.
- Ampliació de la Residència de Gent Gran.

Noves pistes de tennis

Llibre
En Jaumet del Flabiol

Reedició d'obres d'Anton Busquets

IES Anton Busquets

- Campus de bàsquet.
- Noves rutes turístiques.
- Lliurament de la Guilla d'Or a en Xavier Rossell.
- Mural de la plaça Dr. Robert.
- Adquisició de l'immoble del costat de la Casa de Cultura.
- Augment del cos de Policia Municipal.
- Celebració del 75è aniversari dels gegants de Sant Hilari.
- Edició del llibre *25 anys d'ajuntaments democràtics.*
- Festa de l'esport.
- Ampliació de la xarxa WiFi en cobertura i prestacions.

Campus de bàsquet

Guilla d'Or per Xavier Rossell

PEL QUE FA A PROJECTES DE FUTUR IMMEDIAT, DESTACAREM ELS SEGÜENTS:

PISCINA CLIMATITZADA

Les obres s'estan desenvolupant a bon ritme. Esperem que a final d'any o a principi del 2006 puguem gaudir d'aquesta instal·lació que, per les seves característiques, no hem dubtat a qualificar de complex ludicoaquàtic. El medi aquàtic permet una gran quantitat d'activitats encaminades a objectius ben diversos: des de la pràctica esportiva o lúdica a l'aplicació terapèutica de prevenció o de recuperació. Esperem que, ben aviat, les enormes possibilitats que ens brindarà la nova instal·lació estiguin a l'abast de tota la gent del poble. La gestió de la instal·lació anirà a càrrec de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya

Piscina climatitzada

(UFEC), entitat amb una àmplia experiència en la gestió d'espais esportius i de lleure.

URBANITZACIÓ "CAL SASTRE"
El projecte es troba totalment desencallat i en fase d'obres. S'han obert carrers i s'estan instal·lant els serveis. Es preveu que les obres d'urbanització estiguin acabades a finals d'any. Amb aquesta actuació, Sant Hilari disposarà d'àmplies zones verdes i d'equipament.

Urbanització "Cal Sastre"

HABITATGE JOVE A CAN CULÍ
La Generalitat de Catalunya ja ha aprovat el projecte i l'ha adjudicat. Per part de l'Ajuntament ja s'han dut a terme les obres d'adequació del terreny per tal que pugui iniciar-se la construcció dels habitatges destinats al nostre jovent.

MILLORA DE LES DEPENDÈNCIES MUNICIPALS
Durant el 2006 es duran a terme les obres de millora de l'edifici de l'Ajuntament. Disposarem així de noves sales de reunions, d'un espai dedicat exclusivament a l'arxiu municipal i de noves dependències que agilitaran les tasques municipals i d'atenció al públic.

INSTAL·LACIÓ DE PLAQUES SOLARS
S'instal·laran plaques solars al pavelló poliesportiu per tal d'aprofitar aquesta energia renovable en el funcionament de les instal·lacions esportives.

LLIBRE DE SANT HILARI
Esperem que abans d'acabar l'any puguem presentar aquest llibre d'Àngel Serradesanferm i Antoni Pladevall, dins de la col·lecció "Quaderns de la Revista de Girona".

REEDICIÓ ACTUALITZADA DEL LLIBRE DEL GENERAL MORAGUES
Antoni Pladevall ja ha acabat la revisió de la primera edició (1985) i té enllestida aquesta segona amb informació ampliada i actualitzada del nostre fill il·lustre. Comptem que podrem fer la presentació a la fi del 2005 o al principi del 2006.

AMPLIACIÓ DE LA BIBLIOTECA MUNICIPAL
L'Ajuntament ha adquirit la finca del costat de la Casa de Cultura. Aquest nou espai permetrà remodelar la biblioteca i ampliar-la. S'aconseguirà un espai de més de 700 m² que permetrà integrar-nos sense restriccions en el sistema públic de lectura amb els avantatges que això suposa.

Adquisició de Can Figueres

CONSTRUCCIÓ D'UN TANATORI
Es construirà a la zona on estava ubicat el cementiri vell. La instal·lació estarà gestionada per la Funerària Poch i disposarà de zona d'aparcament i d'espais adequats per rebre familiars i amics.

FIRA FUSTA
Sant Hilari ha estat, tradicionalment, un poble relacionat amb el treball de la fusta. Per promocionar aquesta activitat i la seva producció, durant els dies 5 i 6 de novembre, tindrà lloc aquesta fira en què els empresaris del sector, responsables de l'organització, podran presentar i exposar els seus productes al públic.

URBANITZACIÓ ZONA ESPORTIVA
Un cop acabades les obres de cobriment de la riera, construcció de les noves pistes de tennis, tancament de la pista exterior i construcció de la piscina climatitzada, s'arreglarà tota la zona amb arbrat i zones d'aparcament.

MILLORES A L'OFICINA DE TURISME
A través d'una subvenció que el Consell Comarcal ha rebut del PUOSC, s'adequarà el Punt d'Informació Turístic de Can Rovira, amb nou mobiliari, plafons informatius i tota una sèrie de serveis que faran possible que la informació a les persones que visiten la nostra vila sigui més efectiva i més còmoda.

PROJECTES EN FASE D'APROVACIÓ

BALNEARI
L'adquisició de la finca de les Germanes Concepcionistes, a la zona de la font del Pic, obrirà una nova perspectiva a la nostra vila. Sant Hilari podrà recuperar el prestigi que tenia en el camp de la balneoteràpia i tornarà a formar part de la xarxa de municipis amb tradició de balneari.

PANTALLES DE PROMOCIÓ ECONÒMICA
Està en fase d'aprovació la instal·lació d'unes pantalles de *leds* a diferents indrets del poble per tal d'informar de les activitats que es duen a terme a Sant Hilari. També estaran a disposició d'aquelles empreses que vulguin donar a conèixer la seva activitat o els seus productes.

Convent de les Germanes Concepcionistes

CENTRE TECNOLÒGIC
Des de fa alguns mesos, l'Ajuntament està treballant en el projecte d'obertura d'un centre de difusió tecnològica al municipi, amb l'objectiu de promoure la innovació i la millora de la competitivitat de les petites empreses. L'obertura d'aquesta instal·lació permetrà que Sant Hilari es converteixi en un punt de referència tecnològic, ja que el centre es convertirà en un motor per difondre la cultura del coneixement, la innovació i les noves tecnologies de la comunicació a les empreses. Actualment, el projecte està en fase d'estudi i ja s'ha presentat la primera proposta al Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial (CIDEM) de la Generalitat de Catalunya.

Moviment demogràfic

naixements: 45

Sergi Bonfill Ruiz	5-1
Chaymaa Sumar El Hadouti	29-1
Lluís Arjonilla Monfort	21-2
Martí Morales Bella	6-3
Davinia Alexia Mihai Mihai	1-3
Dolores Jiménez Jiménez	7-3
Aroa Morano Rojas	18-3
Laura Tornés Llopis	17-3
Joel Rodríguez Castellón	6-4
Lidia Montilla Bejarano	8-4
Ayoub El Yahiaoui Allaui	8-4
Aida Alexandra Hora Hora	30-4
Ona Serra Inchausti	13-4
Safae Jalduli Jamaa	29-5
Aroa Martín Pacheco	30-5
Pau Raset Soler	21-6
Albert Testart Castellà	27-6
Júlia Avila Galán	1-7
Judit Gabancho Cardona	1-7
Núria Valls Fuentes	6-7
Oriol Pimpao Correia	8-7
Kamal Adnaouan Lamkaraf	21-7
Pau Masnou Auledas	10-8
Estefania Villegas Venegas	10-8
Yasmina Talata El Khomsi	18-8
Aina Prat Bagudanch	31-8
Lluc Prat Juanhuix	9-9
Ona Cullell Masó	17-9
Júlia Lara Ripoll	24-9
Anderson Rafael Lisboa Trindade	21-9
Paula Blanco Crous	24-10
Xavi Criado Castillo	26-10
Ona García Pacheco	30-10
Maya Bestard Mercader	13-11
Dídac Solà Campmajó	17-11
Leila Azzouz Glückstern	22-11
Claudia Vicente Castillo	2-12
Nerea Rojas Ballesteros	2-12
Adam Marouan Marouan	8-12
Guifré Molist Crous	14-12
Ingrid Crehuet Font	23-12
Roger Obiols Moragas	23-12
Néstor Expósito Delgado	29-12
Laura López Brugarola	27-12
Karen Hora Chisvasi	30-12

matrimonis (canònics i civils): 15

Ángel Martínez Repiso Marta Mimó Font	3-4
Jaume Vilamala Casas Josefa Estruch Trullà	8-5
Antonio Avila Moyano Amalia Fernández Delgado	23-5
Santiago Gabancho Fernández Isabel Cardona Chamorro	12-6
José Alfredo Ferreira Pinto María Remedios Redondo López	3-7
Josep Buxalleu Vilar Laura Ruiz Córdoba	17-7
Xavier Panella Vilar Cristina Pérez Ruiz	24-7
Juan Antonio Aguilera Fuentes Laura Aguilera Rojas	31-7
Daniel Sureda Carreras Ana Moreno Pinos	14-8
Jordi Rovira Cabeza Anna Codina Crous	28-8
Juan Masó Rosell Laura Crous Fernández	11-9
Lluís Rovira Fonoyet Maria Jesús Salsas Bastardas	25-9
David Juanhuix Tarrés Roser Ruiz Belmonte	26-9
Antonio Carlos Barbeiro Borges Nieves Sánchez Monfort	9-10
Joan Bosch Garrofa Mariana de Jesús Caicedo Quijije	11-12

defuncions: 45

Ramon Planas Amarita	14-1
José Miranda Escobedo	18-1
Salvadora Noguera Bayer	21-1
Montserrat Busquets Busquets	22-1
Rosalia Piedra Raluy	28-1
Josep Pagespetit Masó	31-1
Benita Arteaga Narbona	2-2
Juana Vicente Ruiz	21-2
Joaquim Cornet Vázquez	24-2
Hilari Collbatallé Solà	6-3
Carme Bellver Alegre	12-3
Joaquim Bruguera Gubau	26-3
Narcís Juvanteny Roura	8-4
M. Glòria Moragas Font	9-4
Dolors Busquets Ripoll	12-4
Josefa Magina Berdoy	24-4
Lluís Fuguet Portell	26-4
Salvador Masó Busquets	29-4
Perfecta Arranz Arranz	28-5
Elvira Rodríguez Martínez	24-6
Maria Donadeu Fornés	28-6
Josep Fàbregas Parera	29-6
Carme Valls Bonet	12-7
Ana María Flores Cervera	18-7
Joan Godayol Ferrer	26-7
Antònia Vila Llorens	29-7
Carme Solà Bosch	2-8
Clemencia Delgado Martín	6-8
Dolors Andreu Fontanet	10-9
Hilari Ferrer Casas	22-9
Concepció Bayés Magens	6-10
Joaquim Raset Cortasa	6-10
Enric Guinart Colomer	23-10
Antoni Danés Masnou	28-10
Josep Donadeu Matamalella	11-11
Josep Casalí Bosch	15-11
Rosària Tarrés Clopés	16-11
Carme Sastre Font	3-12
Ferran Riera Busquets	6-12
Teresa Crous Coll	15-12
Lluís Gamell Corominas	22-12
Francisco Castro Olivares	25-12
Dolors Suñe Costa	25-12
Joan Serradesanferm Rabionet	29-12
Ramon Moragas Pallarols	30-12

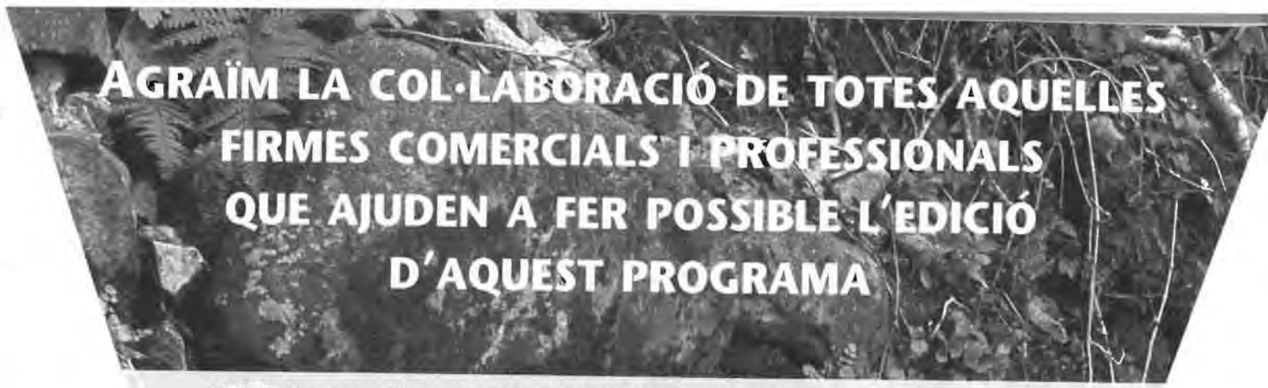

NOTA: Aquesta llista de COL·LABORADORS està feta amb tota bona voluntat. Acceptem que hi pugui haver algun error, però és totalment involuntari i demanaríem que es comuniqués a l'Oficina de Turisme per tal d'esmenar-ho en propers programes de festes. S'entén per col·laborador aquell que té ganes de sortir al programa i pagar una petita quota.

AGÈNCIES DE VIATGES

Rossell (Vacances Marsans)	972 86 80 79
Viatges Noves Rutes (Sta. Coloma de Farners)	972 87 74 85

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Guilleries	972 86 84 57

ARQUITECTES I ARQUITECTES TÈCNICS

Isabel Font	972 87 20 41
Josep M. Labara	972 86 93 06
Maria Cerver	972 86 93 06

ASSEGURANCES - CORREDOR - AGÈNCIA

Agència Suy	972 86 88 33
Gestoria A.C.A. J. González	972 87 21 75
Jordi Vilabella Pecondón	972 86 81 82
Mapfre – G. Assegurador	972 86 90 50

BARS

Bar Aquari	972 86 93 69
El Cau	972 86 91 76
Bar Club	972 86 80 43
Bar Chapete	679 34 27 20
Bar Churry	600 42 19 00
Bar el Groc	
Bar Fèlix	972 86 88 18
Bar Florida	972 87 21 48
Bar Granja Tívoli	972 86 80 42
Bar Juani	972 86 83 69
Bar Les Voltes	
Bar Líquid	972 86 92 41
Bar Montseny	972 86 80 70
La Selva	650 81 61 15
Bar Ca la Fina	972 86 86 48

CAIXES DE CARTRÓ

Embalatges Salvador	972 86 87 75
Manipulats La Selva	972 86 80 51

CARNISSERIES I CANSALADERIES

Àngels Homs Valls	972 86 82 92
Can Barnet	972 86 87 47
Can Miquelic	972 86 83 38
Cansaladeria Porta	972 86 80 29
Carnisseria Belmouden	972 86 80 30
Carnisseria Pagespetit	972 86 94 76
Jaume Masó Rosquellas	972 86 82 41
Pernils Jordi	653 30 13 93
Xarcuteria Valls (Can Cabré)	972 86 82 11

CENTRES D'ENSENYAMENT

Centre Formació Permanent d'Adults	972 86 86 56
CEIP Guilleries	972 87 87 29
Col·legi Sant Josep	972 86 81 46
Escola de Música de St. Hilari	972 87 22 22
IES Sant Hilari	972 86 93 58
Llar Infantil "Les Cent Fonts"	972 86 80 61

CLÍNICA DENTAL

Clínica Dental Sant Hilari, S.L.	670 27 45 42
Clínica Dental Jorba	972 86 95 98

CLÍNICA VETERINÀRIA

Clínica Veterinària Albert Díaz Olalla	972 87 73 76 / 670 27 65 58

COMERCIALS

Comercial Màiquez	972 86 91 28
Comercial Serrats, S.L. (productes per a fleques i pastisseria)	972 87 23 23

COMESTIBLES

Àngels Homs Valls	972 86 82 92
Can Molas	972 86 83 12
Casa Mimó	972 86 80 52
Congelats i pesca salada Alcira Llana	972 86 80 64
Majorista J. Valls Juvanteny (patates i cereals)	972 86 86 05

COMESTIBLES (cont.)

Queviures i pollastres a l'ast Rotllant	972 86 82 47
Queviures Joan Valls Juvanteny	972 86 86 05
Supermercat Suma (celler)	972 86 87 10
Supermercat Condis	972 86 85 61
Intermarché	972 86 97 10
Aliments Es-Pla	972 86 95 40
Congelats i *delicatessen* Tram	972 86 80 88
Ca la Nuri	972 86 87 89
Espai salat	972 86 83 24
Pizzeria La Teca	972 86 89 08

CONFITERIES

Fornés	972 86 80 85
Pastisseria Duran	972 86 81 14
Pastisseria Malet-Torrent	972 86 93 08
Pastisseria Masó	972 86 94 85
Pastisseria Torrent i Ca l'Enric	972 86 80 04

CONSTRUCCIONS METÀL·LIQUES

Cayo	972 86 82 66
Taller Moca	972 86 80 81
Taller Nou Sant Hilari, S.L.	972 86 91 88

CONSTRUCTORS D'OBRES I PROMOTORS

Antoni Brugué	972 87 21 25
Construccions Casas (Albert Casas).	660 00 16 71
Construccions Àngel Toro	972 86 92 43
Construccions Germans Miralpeix, S.L.	972 87 20 75
Construccions Joan Carrillo	972 86 92 93
Construccions, Obres i Reparacions Vilà, S. L.	972 86 92 56
Disseny de Llars S.L.	972 86 80 41
Germans Prat	972 86 85 50 / 972 86 92 25
Jordi Lahoz (Cèsar)	972 86 92 55
Lluís Verdaguer Tarrats	972 86 91 18
Obres "La Selva", S.L.	972 86 83 52
Obres Molist, S. L.	639 39 41 03 / 972 86 87 18
Obres Montseny, S.L.	972 86 93 83 / 972 87 22 07
Promotora Hilarienca, S.L.	972 86 92 07 / 972 86 80 70
Roura Construcció (Joan Roura Font)	972 87 20 92
Rubèn Masnou (Serveis Immobiliaris, API 516)	972 86 96 11 / 626 13 44 36
Finques Molins Reixach	972 86 81 15
Obres Josep Siles	972 86 96 00 / 655 86 60 29
Finques Valls	972 86 96 92
Hilari Miralpeix Pujol construccions	652 97 38 92

CONSULTORIS DE BELLESA

Àngels Suy	972 87 23 56
Elvira Carrasco	972 87 22 31
Estètica Ester Elias	972 86 92 85
Estètica Carme	972 86 84 70
Rosa Crous	972 86 89 82
Matilde Soler Tarrats	972 86 82 65
Maria Roquet	972 86 84 14
Estètica Styl	972 86 82 70

DIETÈTICA

Joan Torres, dietètica	972 86 89 42

ELECTRODOMÈSTICS

Botigues Rossell-Expert	972 86 96 95
Can Vilamala, S.L.	972 86 93 14
Joan Porcel - venda i reparació	972 86 87 42
R. Fauria Miralpeix (Watt's)	972 86 81 24

ENTITATS BANCÀRIES

Banco Popular Español	972 86 81 75
Banesto	972 86 82 25
Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona	972 86 80 23
Caixa de Girona	972 86 89 00
Caixa Penedès	972 86 93 50

ESPECTACLES

Cinema Catalunya	972 86 81 46

ESPORTS

Botiga Esport-7	972 86 95 94
Gimnàs Km-26	972 86 49 13
Papereria i esports Raül	972 86 97 27

FARMÀCIES

Farmàcia Broto C.B.	972 86 80 98
Xavier Muntalt Brugués	972 86 90 49

FERRETERIES

Camó-Ridorsa, Can Jombo	972 86 83 08
Ferreteria Cardona	972 86 91 45

FERROS FORJATS I ALTRES

Art Català	972 86 82 91
Montse Vila (serres)	972 86 89 94
Serralleria d'alumini Sacalm	972 86 96 18
Serralleria Solà, S. L. (Art Català)	972 87 21 57
Serralleria Toni Juvanteny	635 62 95 75
Taller Nou Sant Hilari, S. L.	972 86 91 88

FLEQUES

Antiga Casa Forner Nou S.L. (Josep i Carme)	972 86 80 39
Can Castellà	972 86 80 05
Forn de pa Solà	972 87 21 07
La Dama d'Ayma	972 86 94 12

FLORS, PLANTES, JARDINERIA I CULTIUS FORESTALS

Cultius Miralpeix Bosch	972 86 89 26
Floristeria Sant Hilari	972 86 80 64
J. Valls Juvanteny (Productes fitosanitaris)	972 86 86 05
Jardineria i Vivers Masferrer, S.L.	972 86 90 98
Vivers Tortadès	972 86 87 30
Cultius Sacalm	606 10 08 77
Plantes Masó	670 09 63 38
Floristeria La Llavor	652 79 99 14

FOTÒGRAFS

Irene Fotògraf	972 86 85 00
Rossell	972 86 80 79

FUSTERIES I MOBLES

Andreu, S.L.	972 86 90 29 / 972 86 83 49
Bellmoble	972 86 81 86
Fusteria Pujol	972 86 93 89
Joan Masó Pla	972 86 86 75
Joan Jumbert Solé	616 43 60 32 / 972 86 87 66
Miquel i Rovira, S.L.	972 86 82 48
Fusteria Tècnica Àngel Andreu i Fills	972 87 21 21
Ramon Llopis, S.L.	972 86 87 14
Fusteria Viladelbosch	972 86 91 09
Joan Muntalt	972 86 90 99
FIAM	972 86 81 72
Mobles Hilariencs	972 86 97 21

FUSTES

Fustes Sant Hilari	972 87 21 80

GRÀFIQUES

Impremta Johil	972 86 80 15
Gràfiques Anna	972 87 21 82
Gràfiques Montseny	972 86 84 06

HOTELS, HOSTALS, FONDES, CASES RURALS I RESTAURANTS

Can Cames "La Brasa"	972 86 80 46 / 972 86 91 39
Casa rural Les Clotas	972 87 20 87 / 669 50 03 21
Els Cortals	972 86 87 95
Vilars Rurals de Sant Hilari	972 87 28 20
Fonda Rita	972 86 80 09
Hostal Fugarolas	972 86 80 38
Hostal Ma Verdolet Restaurant	972 86 81 06
Hostal París	972 86 80 19
Hostal Torras	972 86 80 96
Masia Cal Sastre (turisme rural)	625 40 86 18
Restaurant Ca la Marta	972 86 89 18
Riudecós (agroturisme)	972 86 04 53
Restaurant La Bàscula (brasa argentina)	972 86 85 38
Restaurant La Pedra Llarga	972 86 86 77
Rest. La Rovira (Espinelves)	630 37 83 78 / 93 743 01 81
Restaurant L'Isard	972 86 96 09
Hotel Ripoll Restaurant	972 86 80 25

INFORMÀTICA

Electrònica i informàtica Sant Hilari	972 86 22 82

JOIERIES I RELLOTGERIES

Joieria Gràcia	972 87 21 76
Joieria i Rellotgeria J. Breix	972 86 80 57
Joieria Fortuna-Fina Font	972 86 93 54

LAMPISTES I MANYANS

Hidroserveis Guilleries, S.L (Bombes d'aigua i instal·lacions)	659 43 08 64
Instal·lacions J. Pallarols, S.L.	972 86 81 64
Joan Campeny	670 287 336 / 972 86 88 65
Joan Moner	972 86 81 93
Josep Vilamala	972 86 93 14
Lampisteria Insteny, S.L.	972 86 81 04

LLENYA

Germans Pagès, S.L.	972 87 21 94

LLIBRERIES, COPISTERIES I PREMSA

Can Joan Ridaura	972 86 87 52
Llibreria i papereria Casa Fauria	972 86 82 57
Copisteria Sant Hilari	972 86 91 07
Papereria i llibreria Raül	972 86 97 27

MANANTIALS EN EXPLOTACIÓ

Fontdor	972 86 90 26
Font Selva	972 17 80 15
Font Vella	972 86 82 50

MECÀNICS I COMPRA-VENDA DE COTXES

Antoni Fauria – Renault	972 86 82 35
Autoreparacions TGB (Mecànica de cotxes)	972 86 95 06
Garatge Trima, S.L. Seat (Grup Volskswagen) (servei de grua)	972 86 83 28
Garatge Guilleries - Citroën	972 86 88 73
Motos Malet, S.L.	972 86 90 38
Motos Villegas	972 87 22 12
Planxisteria i pintura Toni Masó, S.L.	972 86 94 23
Taller Casas-Güell – Opel – Suzuki	972 86 80 95
Taller Montseny – Peugeot – Nissan	972 86 84 64
Autoreparacions Viladelbosch	972 86 94 70

MERCERIES I CONFECCIÓ

Can Joan Ridaura	972 86 87 52
Confeccions Montse	972 86 94 72
La Marieta	972 87 22 36
Merceria Nova	972 87 21 91
Maria Ripoll, S.L.	972 86 82 08
Pell i Complements Venezia	972 86 95 73
Can Candy	972 86 81 60
Tot Moda	972 86 93 71

OBJECTES DE REGAL

Can Cardona	972 86 91 45
Multipreu Guilleries	679 95 79 80
Ca la Quimeta	972 86 96 21
IDEA	972 86 82 24
Basar El Regalo	972 86 87 63

ÒPTIQUES

Estrada Centre Òptic	972 86 95 42
Òptica Sant Hilari	972 87 20 57

PEIXATERIES

Peixateria Dolors	972 86 81 47
Peixos Pere	972 86 83 21

Àngels Suy	972 87 23 56
Carme Cullell	972 86 89 11
Carme Garriga	972 86 80 20
Carme Ramon	972 86 89 51
Josep Ma. Rovira	972 86 85 08
Louan	972 87 21 50
Maria Roquet	972 86 84 14
Montserrat Mas	972 86 89 97
Perruqueria Elvira	972 86 94 58
Perruqueria Josmay	972 86 93 48
Perruqueria Styl – Home – Dona – Solàrium	972 86 82 70
Rosa Maria	972 86 89 49
Estilisme Fina, 4-76	972 86 82 94
Perruqueria Elias	972 86 92 85
Matilde Soler Tarrats	972 86 82 65

PINTORS

J. Jiménez	972 86 91 82
Miquel Cullell	972 86 83 73
Teodoro Arteaga, S.L.	972 86 88 04
Pintures i revestiments Guilleries	652 81 49 12

SABATERIES

Calçats Comas	972 86 95 26
Calçats Masó	972 86 87 93
Calça't	972 86 90 94

SERRADORES

Fustes i plafons de castanyer, S. L.	972 86 87 98
Salvador Cornellà	972 86 82 65

TORNERIES

Àngel Ripoll, S.A.	972 86 82 75
Antoni Moner	972 86 94 25
Artesania Danés, S.L.	972 86 87 97
Artesania Teixeira	972 87 23 03
Artidisma, S.L.	972 86 82 14
B.R. Producció Can Brugarola	972 86 87 25
Debric, S.L.	972 86 90 09
Indústries Puigderrajols, C.B.	972 86 82 84
Fusteria i Torneria Solà, S.L. – Jordi Puig	972 86 88 55
Fustorn Serrat, S.L.	972 86 92 86
Francesc Gol Busquets	972 86 88 39

TORNERIES (cont.)

Artonisa, S.L.	972 87 23 27
Indústries Joaquim Ripoll, S.A.	972 87 23 04
Linden art, S.L.	972 86 81 00
M.D.C., S.A.	972 87 22 26
Torneria Artística Batlle, S.L.	972 86 81 45
Roura Decoració, S.L.	972 86 80 50

TRANSPORTISTES

La Hispano Hilarienca, S.A.	972 24 50 12
Transports Arborueda, S.L.	972 86 90 83
Agència Transports Sacalm, S.L.	972 86 94 39
Transports Floriach	972 86 81 44
Transports J. Valls	699 57 33 82 / 972 87 20 52
Transports Jordi Comas	605 24 71 03 / 972 86 84 93
Transports Josep Canaleta	699 97 83 14 / 972 86 92 01
Transports Josep Elias	636 01 57 22 / 972 86 83 75
Transp. Maria Moragas (Ponet)	659 90 95 83 / 972 86 90 58
Transports Ruiz-Ruano	972 86 91 01
Transports Ricard Moragas i Fills	972 86 86 07
Transports Soler	972 86 83 74
Transports Miralpeix	972 86 85 77
Fontmarapit	972 87 21 26

VARIS

Aporta	972 87 23 51
Autoescola Vial-2	972 86 88 38
Ditec Publicitat, S.L.	972 87 22 94
Estació Servei Sant Hilari, S.L.	972 87 20 30
Estanc Duran	972 86 80 05
Fedor, S.A.	972 86 82 00
Germans Pagès, S.L. (Excavacions)	972 87 21 94
Jaume Pallarols Canaleta (enginyer tècnic industrial)	972 86 81 64
Loteries i Llamins Masvi	972 86 80 10
HINSAHIL	972 86 87 00
M. Carme Saurina Porta (Decoradora)	972 86 81 65
Parcosa, S.L.	972 86 89 85
Quim Busquests (Envernissador)	972 86 94 11
Estació Servei Guilleries	972 86 88 73
Tapisseria Cuberta	972 86 83 33
Tintoreria Destaca	607 70 11 13
Material Construcció Guilleries	972 87 21 05
Boutique 4 elements (can Barca)	619 06 46 18

VINS I BEGUDES

Bernabé Hernández	972 86 84 71
Chapetón (Vins i Caves)	972 86 88 52
Joan Valls Juvanteny	972 86 86 05
Representacions Jaume Masó	972 87 21 44

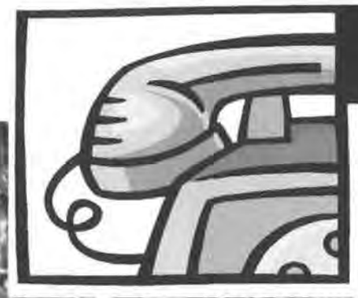

Telèfons d'interès

AJUNTAMENT

Oficines	972 86 81 01
Fax	972 86 89 76
Pavelló Municipal d'Esports	972 86 89 89
CasalxJoves	972 86 88 79
Casa de Cultura	972 86 86 56
Oficina de Turisme	972 86 96 86
Museu Guilleries	972 86 94 47
Ràdio Sant Hilari	972 87 23 00
Can Rovira	972 86 96 86
Residència de Gent Gran Sant Hilari	972 87 28 00
Telecalm	972 86 84 44
Deixalleria	618 51 47 12

SERVEIS DIVERSOS

Llar Infantil "Les Cent Fonts"	972 86 80 61
Col·legi Guilleries	972 86 87 29
Col·legi Sant Josep	972 86 81 46
IES Anton Busquets i Punset	972 86 93 58
Casal d'Avis "Can Blat"	972 86 87 32
Correus	972 86 94 00
Parròquia de Sant Hilari	972 86 82 22

SANITAT

Àrea Bàsica de Salut de Sant Hilari (CAP)	972 87 22 02 972 87 22 03
Farmàcia Muntalt	972 86 90 49
Farmàcia Broto	972 86 80 98
Ambulàncies Guilleries	972 86 84 57
Ambulància Creu Roja	972 86 04 04
Assistència Social	972 87 20 37

SEGURETAT CIUTADANA

Policia Municipal	972 86 81 23
Mossos d'Esquadra	972 84 27 57
Mossos d'Esquadra (urgències)	088
Bombers	085
Incendis forestals	112

ADRECES INTERNET

Ajuntament	ajuntamentshs@santhilari.org
Casalxjoves - PIJ	casalxjoves@santhilari.org
Casa de Cultura	ccshs@santhilari.org
Telecalm	telecalm@santhilari.org
Museu Guilleries	museuguilleries@santhilari.org
Oficina de Turisme	turismeshs@santhilari.org

Contingut

Pàg.		Pàg.	
3	Salutació de l'alcalde. *Robert Fauria i Danés*	68	Coral Amethysta. *Silvia Brugués*
4	Pregó i imatges de la Festa Major 2004	69	Els que fan 50 anys.
6	Pregó. *Antoni Pladevall i Font*	70	PROGRAMA FESTA MAJOR 2005
10	Concurs literari	72	Activitats realitzades durant 2004-2005
15	El carrer de Montsolís de quan jo era petita. *Maria Planas Massaneda*	79	Casal de la Gent Gran can Blat.
16	1955. Fa cinquanta anys. *Àngel Serradesanferm i Valls*	81	Associació de comerciants de Sant Hilari.
21	200 €. *Josep Taberner*	82	Torna en Serrallonga!
22	L'antic municipi de Querós-Mansolí, unit al de Sant Hilari Sacalm. *Antoni Pladevall i Font*		"HAG". 4 anys gaudint del Pitch & Putt
27	Sant Hilari "Solidaritat amb el Congo". *Núria*	83	El joc i les matemàtiques. *Llar d'Infants "Les Cent Fonts"*
28	Un escrit a l'ampit de la finestra. *Lluís Puigdemont*	85	CEIP Guilleries.
29	El patrimoni literari, factor de desenvolupament... possible? *Narcís Figueras Capdevila*	87	Slot Sant Hilari. *Josep Cobo*
30	Retorn a Zagrilla.	88	Coses del Col·legi Sant Josep. *Àngel Serradesanferm*
31	Animació sociocultural i estimulativa a la Residència de Gent Gran de Sant Hilari. *Susana Saiz*		Associació de Pares de Família de Sant Hilari. *Ma. Àngels Ripoll i Collbatalé*
	Centenari d'*El Quijote*. *Mn. Joan Coma*	91	IES. Anton Busquets. *Ricard Madrià*
32	65 anys	94	Via Crucis Vivent.
33	Club Tenis Taula Sant Hilari. *Open Sant Hilari*		Forces, forts i ferms.
	Anècdotes del nostre passat. *Ramon Puig*	95	Bojos pel temps.
34	Associació Espanyola contra el Càncer	96	Can Rovira. Oficina de Comerç i Turisme.
35	Racó poètic	98	El Museu Guilleries. Els racons d'en Jaumet
38	Afinidades. Mi amigo equatoriano. *Manel Ruiz*	103	Germandat de donadors de sang. *Josep Llopis i Tarrés*
39	A en Jaumet. *Joan Comas*	104	Casa de Cultura 2005
40	"Indurain", un ocell de molts euros. *À. Serradesanferm*	106	Any Busquets i Punset
42	En Bernat i la Blanca, els nostres gegants, han fet 75 anys¡ *À. Serradesanferm*	107	Societat de pesca esportiva "La gorga"
45	Club Futbol Sala Sant Hilari	108	Historial de la Penya Automobilista St. Hilari
46	CiU. Continuarem treballant pel progrés de tothom	109	Tres dosos, un tres i... Visca!
47	ERC. Bona Festa Major	111	Escut d'Or del grup sardanista Sant Hilari 2005. *Ramon Moncho*
48	PIG. Participació ciutadana	112	Guillables
	Elogi a la vida. *Manel Pintu*	114	Ràdio Sant Hilari
49	Noces d'or de mossèn Joan Tuneu. *A.S.V.*		i... Encarahisom
50	Fotos que fan història	116	Associació de Pessebristes de Sant Hilari
52	Coses de llibres. *Jesus Bonals*	118	Club bàsquet Sant Hilari
55	25 anys d'ajuntaments democràtics. *Xavier Rossell*	119	Bombers del Càntir
57	Els amics de la música.	120	La colla del vermut-aperitiu. *J. Ma. Bonvehí*
58	Els petits cantaires i el plaer de cantar en grup. *Núria Viñals i Silvia Brugués*	121	Casal Popular El Trabuc
59	"Els nois alegres"	122	Club tennis Sant Hilari
61	Sant Hilari. *Carles M. Giol*		Associació de Dones "La Violeta"
	Moto Club Sant Hilari	123	Penya Barcelonista de Sant Hilari
62	Els últims 25 anys de teatre. *Enric*		Colles ciclistes de Sant Hilari
63	Encuderia 4 Rodes.	124	Centre Formació d'Adults. CCSHS. *C. Masó*
64	Club Esportiu Sant Hilari.		Biblioteca any 2004
65	11a Caravana Catalana d'ajut humanitari per al poble Sahrauí.	126	Telecalm
66	Casalxjoveshs	128	Actuacions Municipals
		132	Moviment demogràfic
		133	Col·laboradors
		137	Telèfons d'interès

GRUPO VICHY CATALAN
SANT HILARI SACALM (GIRONA)
FONT D'OR
AGUA MINERAL NATURAL
EL AGUA CUMBRE • NACE A 1000M DE ALTURA

Diputació de Girona

Carregui fàcilment el seu mòbil a Caixa de Girona
Als Caixers Automàtics
Per Internet
Caixa de Girona
www.caixagirona.es
Servei gratuït

AIGUA MINERAL NATURAL
Font Selva
Sant Hilari Sacalm (Girona)

INTERMARCHÉ
Els Mosqueters

TRANSPORTS
Ricard Moragas i Fills, S.A.

A la darrera pàgina, a l'esquerra, el segon premi de Laura Algilaga i el tercer de Iolanda Claveras.

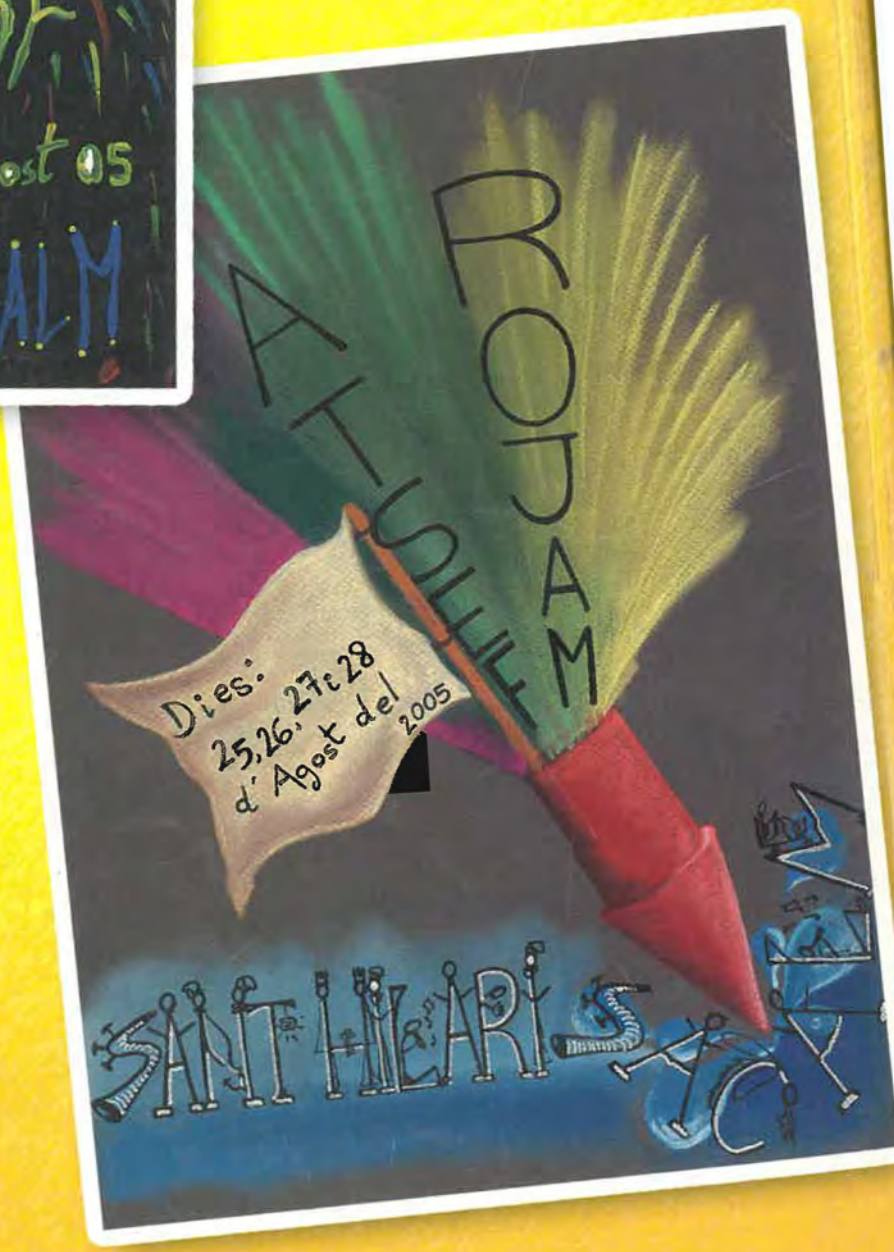

Ajuntament
de
Sant Hilari Sacalm